

จินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น

นางสาวเจิมสิริ เหลืองศุภภรณ์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-2782-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FEMALE SEXUAL FANTASY THROUGH TEEN-MAGAZINES

Miss. Jermsiri Luangsupporn

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Journalism

Department of Journalism
Faculty of Communications Arts
Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-2782-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์

จินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น

โดย

นางสาวเจิมสิริ เหลืองศุภภรณ์

ภาควิชา

วารสารสนเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ ดร.วิลาสินี พิพิธกุล

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์รจิตลักษณ์ แสงอุไร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร.วิลาสินี พิพิธกุล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์นันทริกา คุ่มไพบโรจน์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจิมสิริ เหลืองศุภภรณ์ : จินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น. (FEMALE SEXUAL FANTASY THROUGH TEEN-MAGAZINES)

อ. ที่ปรึกษา : อ.ดร.วิลาสินี พิพิธกุล, จำนวนหน้า 188 หน้า. ISBN 974-17-2782-8.

การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และสัมภาษณ์เจาะลึก เพื่อศึกษาจินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น โดยศึกษานิตยสารวัยรุ่นสำหรับผู้หญิงที่มียอดจำหน่ายสูงสุด จำนวน 2 ชื่อฉบับ คือ เธอกับฉัน และ The Boy ที่ออกวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2544 รวมทั้งสิ้น 24 ฉบับ รวมทั้งสัมภาษณ์วัยรุ่นผู้อ่านนิตยสาร

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิตยสารวัยรุ่นมีการนำเสนอจินตนาการทางเพศในแบบวาทภาษา ที่ผ่านระดับของจินตนาการทางเพศแบบชัดเจน และแอบแฝง และแบบอวัจนภาษาที่แสดงผ่านภาพถ่าย ภาพวาด การใช้สี และสัญลักษณ์ การวิเคราะห์จินตนาการทางเพศในเนื้อหาของนิตยสารพบว่า มีลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาเกี่ยวกับความรักแพชชั่นและความงาม เรื่องราวส่วนตัว/ภายในบ้าน ดนตรียอดนิยม และเนื้อหาที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ ซึ่งสะท้อนจินตนาการทางเพศทั้งในบริบทสังคมไทยและสังคมตะวันตก

2. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น เป็นกลวิธีสร้างความหมายเรื่องเพศของผู้หญิงวัยรุ่น พบว่ามีการสร้างความหมายเรื่องความรัก และมายาคติเรื่องความรักอันแสนหวาน โรแมนติก การมีคู่รักเป็นแพชชั่น ตอกย้ำเรื่องการแต่งงานว่าเป็นจุดหมายสูงสุดสำหรับชีวิตผู้หญิง สร้างความเชื่อความหวังเรื่องความรักว่าขึ้นอยู่กับพรหมลิขิต มีการสร้างความหมายเรื่องเพศสัมพันธ์ โดยการทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เปิดเผยได้ พบความขัดแย้งที่ผู้หญิงกล้าและเก็บเรื่องเพศ ทศนคติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่มากกว่าหนึ่งคน การมีความรัก หรือมีคู่รักที่ซ้ำซ้อน การปรากฏกายของเพศที่สาม มีการสร้างแบบแผนการเป็นผู้หญิงในอุดมคติ และความคาดหวังเกี่ยวกับผู้ชายในอุดมคติ

3. จากการวิเคราะห์เนื้อหาและสัมภาษณ์พบว่านิตยสารวัยรุ่นเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ในเรื่องการเสนอจินตนาการทางเพศของผู้หญิงวัยรุ่น โดยพบความเห็นพ้องในกลุ่มวัยรุ่นหญิงเรื่องการแต่งกายเช็กซีตามแพชชั่น การมีความรักและคู่รัก การมีเพศสัมพันธ์ การเที่ยวกลางคืนในหมู่วัยรุ่น และกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม ซึ่งความเห็นพ้องในเรื่องเหล่านี้เป็นการทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคมไทยในเวลาเดียวกันด้วย โดยได้ข้อสรุปเรื่องนิตยสารวัยรุ่นว่าเป็นพื้นที่ในการต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ อันเป็นการประนีประนอมวัยรุ่นและผู้ใหญ่เข้าหากันและยอมรับในเรื่องต่างๆ ได้ร่วมกัน

ภาควิชา.....วารสารสนเทศ.....

ลายมือชื่อนิสิติ.....

สาขาวิชา.....วารสารสนเทศ.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ปีการศึกษา 2545

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4385065228 : MAJOR JOURNALISM

KEY WORD : SEXUAL FANTASY / SEXUAL FANTASY OF FEMININITY / FEMININITY / TEEN-
MAGAZINES / TEENAGER

JERMSIRI LUANGSUPORN : FEMALE SEXUAL FANTASY THROUGH TEEN-MAGAZINES.

THESIS ADVISOR : WILASINEE PHIPHITKUL, Ph.D., 188 pp.

ISBN 974-17-2782-8.

This research employed content analysis and in-depth interview to study female sexual fantasy expressed through teen-magazines. Data were collected mainly from the two mass circulation teen-magazines named *The Kub Chan* and *The Boy* for the volume of 2001, 24 issues totally as well as in-depth interview magazines readers.

Results of the research are as follow:

1. Teen-magazines presented sexual fantasy in terms of verbal and non- verbal language in 2 levels-- manifest and latent level of meaning. Non-verbal language presented in 4 categories including photograph, drawing picture, coloring and symbol. Moreover, the sexual fantasy content of teen-magazines could be categorized into five topics, including (i) romance, (ii) fashion and beauty, (iii) personal/domestic, (iv) popular music, and (v) others. All reflected sexual fantasy of Thai and Western context.

2. Teenagers used the characteristics of sexual fantasy in teen-magazines to create meanings of sexual fantasy. The meanings were included (i) romance- myth of romance, such as love is a fashion, marriage is woman's aim of life, love is a destiny, (ii) the exposure of sexual relations, for instance, polygamy, homosexual and contradiction between cover and uncover sexual feelings, and (iii) pattern of ideal woman and fantasy of romantic hero.

3. Consideration magazines as a sphere to construct the meanings of female sexual fantasy, three types of construction were found: consensus, resistance, and negotiation. The topics that appeared among these three types were, for instance, sexy dressing, love and sexual relations, nightlife, and homosexual. The research concluded that teen-magazines could provide a space for negotiation of sexual fantasy for female teenagers. It was also found an attempt to compromise sexual values between those of adult or traditional values and those of teenagers.

Department.....Journalism..... Student's signature.....

Field of study.....Journalism..... Advisor's signature.....

Academic year .....2002..... Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นอกเหนือจากผู้วิจัยแล้ว นับได้ว่าเกิดขึ้นจากบุคคลต่าง ๆ จำนวนมาก ที่ร่วมช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณ อ.ดร.วิลาสินี พิพิธกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยเป็นทั้งแรงผลักดัน และแรงดัน ให้กำลังใจ คำแนะนำและคำปรึกษาตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์

รศ.รจิตลักษณ์ แสงอุไร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรศ.นันทริกา คุ่มไพบโรจน์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่สละเวลามาช่วยตรวจ และแก้ไขให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอบคุณพ่อ แม่ พี่ และน้อง สำหรับ “ความรัก” ที่มีได้พูด แต่แสดงออกผ่านการกระทำ

เอม เกด พี่ต๋อง พี่มาศ พี่ห่ม่า ที่เปลี่ยนความทุกข์ให้เป็นพลัง และคำปรึกษานานาประการ

บีหม่อม บีช เอก หญิง เหมียว ทีมสิงห์พิมพ์ไวที่ช่วยกันกู้ข้อมูลที่สูญหาย

พี่ตี๋ ที่ให้ยืมหนังสือเล่มสี่เขียว นานเกือบปี

ทีมงานททท. (สท4.) ทุกท่าน ที่ทำให้ฤดูร้อนและหนาว เป็นช่วงเวลาที่มิคุณค่า ไม่ว่าจะเดินทางกันอย่างลำบากขาดแคลนเพียงใด ก็เป็นการเดินทางที่สนุกสุดชื่นทุกครั้ง

ผู้มีอุปการะคุณที่ร้านซั่มเดย์ ตั้งแต่ในครัวจนถึงลูกค้า พี่ๆ เพื่อนๆ ผู้ร่วมหุ้น ที่ช่วยเหลือเป็นอย่างดี และเปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้ชีวิต

นิตยสารเธอกับฉัน และ The Boy ที่เป็นเพื่อนกับวัยรุ่นมาตลอดระยะเวลาอันยาวนาน

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณน้องๆ วัยรุ่นที่ให้สัมภาษณ์ การได้เจอเจอกันไม่ใช่เรื่องบังเอิญ เพราะเราเปลี่ยนจากผู้ให้และผู้สัมภาษณ์มาเป็นพี่น้องกันไปเมื่อไรไม่รู้ ขอขอบคุณที่คอยใส่ใจติดตามข่าวความคืบหน้าของงานชิ้นนี้อยู่ตลอดเวลา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่ 1	
บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหานำวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2	
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเรื่องยุคหลังสมัยใหม่.....	7
แนวคิดเรื่องเพศและจินตนาการทางเพศ.....	9
ความหมายของเรื่องเพศ.....	9
ความเป็นมาเรื่องเพศในบริบทสังคมตะวันตกและสังคมไทย.....	10
จินตนาการทางเพศของผู้หญิงวัยรุ่น.....	14
ความหมายจินตนาการทางเพศของผู้หญิง.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	16
วัฒนธรรมวัยรุ่น.....	19
ทฤษฎีสตรีศึกษา.....	21
จินตนาการทางเพศของผู้หญิงในนิตยสารวัยรุ่น.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร.....	26
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
ข้อสันนิษฐานของงานวิจัย.....	32
กรอบการวิเคราะห์ในงานวิจัย.....	33
นิยามศัพท์.....	34

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย.....	36
แหล่งข้อมูล.....	36
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การตรวจสอบข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
แนวคิดสัญวิทยา.....	40
การวิเคราะห์เรื่องเล่า.....	42
แนวคิดการเข้ารหัส – ถอดรหัส.....	44
การนำเสนอข้อมูล.....	45

บทที่ 4

ผลการวิจัย.....	47
นิตยสารเชอกับฉัน.....	48
นิตยสาร The Boy.....	52
ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น.....	57
การสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น.....	97
พื้นที่ของนิตยสารวัยรุ่น.....	139

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	164
องค์ความรู้จากงานวิจัย.....	180
ข้อจำกัดในงานวิจัย.....	181
ข้อเสนอแนะ.....	181
รายการอ้างอิง.....	182
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	188

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพตัวอย่างประกอบข้อมูลเบื้องต้นนิตยสาร The Boy และเธอกับฉัน	
1. หน้าปกเธอกับฉัน ฉบับที่ 412.....	50
2. หน้าปกเธอกับฉัน ฉบับที่ 432.....	50
3. โลโก้หัวนิตยสารเธอกับฉัน.....	51
4. หน้าปก The Boy ฉบับ 181.....	55
5. หน้าปก The Boy ฉบับ 189.....	55
6. โลโก้หัวนิตยสาร The Boy.....	55
ภาพตัวอย่างการนำเสนอจินตนาการทางเพศในแบบอวัจนภาษา	
7. โฆษณาไวไวควิก.....	60
8. โฆษณาภาพยนตร์ Evil Woman.....	60
9. คอลัมน์ Gossip.....	60
10. แฟนชั่น Boy Meets Girl.....	60
11. คอลัมน์ Your Quiz.....	61
12. คอลัมน์ห้องหาเพื่อน.....	61
13. คอลัมน์แต่งแต้มเติมฝัน.....	62
14. คอลัมน์ Read it.....	62
15. คอลัมน์ X-treme tale.....	62
16. คอลัมน์ U-Ask.....	62
17. โฆษณารองเท้า Reebok.....	63
18. คอลัมน์ Kidding.....	63
19. คอลัมน์ J-wave.....	63
20. คอลัมน์ Just Kidding.....	63
ภาพตัวอย่างประกอบลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาประเภทต่างๆ	
21. แฟนชั่น Boy Meets Girl.....	66
22. แฟนชั่น Boy Meets Girl.....	66
23. คอลัมน์แต่งแต้มเติมฝัน.....	70
24. คอลัมน์ Cartoon.....	70
25. แฟนชั่นปก The Boy ฉบับที่ 181.....	72

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพตัวอย่างประกอบลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาประเภทต่างๆ (ต่อ)	
26. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 185.....	72
27. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 184.....	72
28. แฟชั่นGirl ฉบับที่ 184.....	73
29. แฟชั่นGirl ฉบับที่ 181.....	73
30. แฟชั่นGirl ฉบับที่ 199.....	73
31. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 188.....	73
32. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 188.....	73
33. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 200.....	74
34. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 196.....	74
35. แฟชั่น The Boy ฉบับที่ 192.....	75
36. แฟชั่น The Boy ฉบับที่ 198.....	75
37. แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 412.....	76
38. แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 415.....	76
39. แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 423.....	76
40. แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 431.....	76
41. แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่411.....	77
42. แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่428.....	77
43. แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่420.....	77
44. คอลัมน์ Fashion Pick-Ups.....	78
45. คอลัมน์ Fashion Pick-Ups.....	78
46. โฆษณาโรฟา 15.....	79
47. โฆษณา Pond's.....	79
48. โฆษณา Preme.....	79
49. โฆษณา Nivea.....	79
50. โฆษณา Scar care.....	79
51. โฆษณาเจลล้างหน้าEversense.....	79
52. โฆษณา Eversense.....	80
53. โฆษณา Genie.....	80
54. โฆษณา 12Plus.....	80

สารบัญภาพ (ต่อ)

ฎ

ภาพที่	หน้า
ภาพตัวอย่างประกอบลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาประเภทต่างๆ (ต่อ)	
55. โฆษณา Spice.....	80
56. โฆษณา Oh! My Color.....	80
57. โฆษณา Cutepress.....	80
58. โฆษณา Tros.....	81
59. โฆษณา ไฟก๊ส.....	81
60. โฆษณาเจลล้างหน้าทรอส.....	81
61. คอลัมน์ Gossip.....	87
62. คอลัมน์ Gossip.....	88
63. คอลัมน์ Planet Pop: Star Picture.....	89
64. คอลัมน์ Planet Pop: Extra Pop.....	89
65. คอลัมน์ Planet Pop: Song file.....	89
66. คอลัมน์ Mouth 2 u.....	90
67. คอลัมน์ Gossip Japan.....	90
68. คอลัมน์ Hot line Hollywood.....	90
ภาพตัวอย่างประกอบเรื่องการสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นหญิง	
69. ตัวอย่างรูปคู่รัก.....	100
70. ภาพการแต่งงานของคู่รักดารา.....	102
71. คอลัมน์ Your Quiz.....	104
72. คอลัมน์ Your Quiz.....	104
73. คอลัมน์ Talk about sex.....	106
74. คอลัมน์ Health.....	106
75. คอลัมน์ Review: Show Play.....	107
76. คอลัมน์ Planet Pop.....	109
77. แพ้ชั้นปกเธอกับฉัน ฉบับที่ 415.....	112
78. หน้าปก The Boy ฉบับที่ 188.....	114
79. หน้าปก The Boy ฉบับที่ 198.....	114
80. หน้าปก The Boy ฉบับที่ 197.....	114
81. คอลัมน์ Make Up.....	117

สารบัญภาพ (ต่อ)

๘

ภาพที่	หน้า
ภาพตัวอย่างประกอบเรื่องการสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นหญิง (ต่อ)	
82. แฟชั่น The Boy ฉบับที่ 192.....	117
83. โฆษณา L'oreal.....	117
84. โฆษณาโรลออน12 Plus.....	117
85. คอลัมน์ Advertising.....	117
86. โฆษณาโรลออนEversense.....	117
87. แฟชั่น The Boy ฉบับที่ 188.....	118
88. คอลัมน์ Hot line Hollywood.....	118
89. คอลัมน์กระเช้าสีดา.....	119
90. คอลัมน์ J-wave: Advertising.....	119
91. คอลัมน์ Fashion Pick-ups.....	121
92. คอลัมน์ J-fashion.....	121
93. คอลัมน์ Star's Beauty.....	121
94. คอลัมน์ J-Fashion.....	122
95. คอลัมน์ Star Fashion Style.....	122
96. แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 420.....	123
97. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 189.....	128
98. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 192.....	128
99. แฟชั่นปกเธอกับฉัน ฉบับที่ 424.....	129
100. แฟชั่นในเล่มเธอกับฉัน ฉบับที่ 192.....	129
101. คอลัมน์ J-Act.....	129
102. แฟชั่น Boy meets Girl.....	131
103. แฟชั่น Boy meets Girl.....	131
104. คอลัมน์ Sport Center.....	131
105. คอลัมน์ Healthy: For men.....	131
106. คอลัมน์ Oversea.....	132
107. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 197.....	132
108. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 193.....	133
109. คอลัมน์ดีดอกดีใจ.....	133
110. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 185.....	135

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพตัวอย่างประกอบเรื่องการสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นหญิง (ต่อ)	
111. แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 192.....	135
112. แฟชั่นปกเธอกับฉัน ฉบับที่ 416.....	135
113. แฟชั่นในเล่มเธอกับฉัน ฉบับที่ 424.....	135
ภาพตัวอย่างประกอบเรื่องนิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง	
114. คอลัมน์ Snap.....	145
115. แผ่นแทรก ปฏิทินขนาดเล็ก.....	145

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

“เมื่อตอนเด็กๆ ก็จะคอยลุ้นอยู่ตลอดเวลาว่าจะมีใครมาบอกรักเรา หรือเอาดอกไม้มาให้ในวันวาเลนไทน์บ้างไหม ขณะเดียวกันในใจก็แอบคิดแผนพิเศษ และของขวัญน่ารักๆ เพื่อจะเอาไปให้คนพิเศษของเรา...เล่าเรื่องนี้ของตัวเองแล้วก็ทำให้นึกถึงการตูนญี่ปุ่นที่นางเอกมักเอาช็อกโกแลตไปมอบให้ชายหนุ่มรุ่นพี่ที่ตัวเองหลงรัก พร้อมสารภาพด้วยประโยคเด็ดที่ว่า “รุ่นพี่คะ ฉันชอบรุ่นพี่มานานแล้ว กรุณารับรักฉันเถอะค่ะ” แล้วบรรยากาศก็เจียบสนิท มีแต่เสียงหัวใจของหญิงสาวเท่านั้นที่เต้นตึกตัก รอลุ้นคำตอบ แล้วสักพักรุ่นพี่สุดหล่อก็ดึงสาวน้อยมากอดพร้อมกระซิบเบาๆ ที่ข้างหูว่า “ผมก็แอบชอบคุณมานานแล้วเหมือนกัน” โอ้..แฮปปี้เอนด์...ซึ่งเรื่องนี้จริงๆ แล้วมันก็คือการสร้างโลกความฝันส่วนตัวของเราขึ้นมา แล้วเราก็มีความสุขที่จะอยู่อย่างนั้น” (นาเดีย นิมิตรวานิช, โลกสีชมพูของคนอินเลิฟ, V Magazine ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ 2544 หน้า 81)

นี่เป็นส่วนหนึ่งจากตัวอย่างบนหน้านิตยสารวัยรุ่นที่สะท้อนให้เห็นจินตนาการของเด็กสาวที่พบเห็นอยู่เป็นประจำ เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นผลของการปลูกฝังภาพฝันเรื่องรักอันแสนหวานในโลกแห่งจินตนาการ หากแต่ในโลกความเป็นจริงแล้ว ภาพฝันของเด็กสาววัยรุ่นเหล่านี้ กลับกลายเป็นภาพในใจที่ทำให้เด็กสาวก้าวล่วงเข้าสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยที่ไม่ได้คาดคิด

นายแพทย์ศิริไชย หงษ์สงวนศรี (อรสม, 2543) จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้ให้ความเห็นว่า “เด็กผู้หญิงหลายคนไม่ได้ต้องการมีเพศสัมพันธ์เลย ต้องการแค่รู้สึกว่ามีคนเข้าใจ มีคนสนใจ ให้ความรัก แต่หลังจากไปเที่ยว หรือรู้จักผู้ชายก็จะพัฒนาความรู้สึกไปจนกระทั่งมีเพศสัมพันธ์ขึ้นได้ โดยที่เด็กไม่ได้ต้องการเรื่องเพศเป็นเรื่องหลัก แต่ต้องการความรักเป็นประเด็นสำคัญ”

ในเบื้องต้นนี้ ต้องทำความเข้าใจร่วมกันเสียก่อนว่า จินตนาการนั้น เป็นกระบวนการสร้างภาพขึ้นในจิตใจ เป็นภาพที่เกิดจากความนึกคิดหรือที่คิดว่าควรจะเป็นอย่างนั้น เป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกนึกคิด เป็นสิ่งที่มีน้ำหนัก มีเนื้อหา มีความหมาย เป็นการสร้างขึ้นมาหรือเป็นความรู้สึกนึกคิดที่มาจากความเป็นจริงทั้งหลายที่มีอยู่ (โครงการสื่อสันติภาพ, 2542)

ในขณะที่ภาพฝัน หรือการฝันเฟื่อง เป็นการคิดอย่างหนึ่งซึ่งคือกระบวนการของจิตใจในการสร้างภาพสัญลักษณ์ขึ้นในสมอง การคาดคะเนสถานการณ์สิ่งของ เหตุการณ์ขึ้นในจิตใจ (mind) หรือในแนวคิด (idea) เพื่อลดความรู้สึกติดขัด (conflict) และความตึงเครียด (tension) ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ลักษณะของจินตนาการเพื่อฝันจะเป็นการคิดฝันโดยรู้ตัว ยังกั้นอยู่เป็นความคิดที่อิสระ เป็นการคิดที่ไม่มีแนวทาง ไม่มีจุดหมาย คิดเรื่องนี้ เรื่องนั้นต่อกันไปเรื่อยๆ เปื่อยๆ โดยไม่มีขอบเขตและการสรุปผล (กันยา, 2540)

สื่อประเภทใดก็ตาม ต่างก็มีพื้นที่สี่เทา ซึ่งเป็นพรหมแดนที่เหลื่อมล้ำอยู่ ซึ่งในภาพรวมของความหมายแล้ว จินตนาการและภาพฝัน จึงล้วนอยู่ในประเภทเดียวกัน คือเป็นสิ่งที่ เป็นความคิดและจินตนาการ เป็นเรื่องความจริงที่ทั้งสองด้านต่างก็ไม่มีขอบเขต และคำจำกัดความเด็ดขาด เป็นพื้นที่ๆ ทาบซ้อนกันระหว่างโลกในความเป็นจริงกับโลกแห่งจินตนาการนั่นเอง

นอกจากนั้นยังกล่าวได้ว่า จินตนาการเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับชีวิตคนเราตลอดเวลา เริ่มตั้งแต่จินตนาการในวัยเด็กไปจนถึงวัยชรา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวัยรุ่นนั้น เป็นช่วงวัยที่มีการสร้างฝันหรือจินตนาการได้มากกว่าวัยอื่น

ผศ.ดร.พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539) กล่าวถึงวัยรุ่นว่าเป็นช่วงวัยแห่งจินตนาการ วัยรุ่นชอบฝันสร้างวิมานในอากาศ จินตนาการตนเองเป็นสิ่งต่างๆ หรือบุคคลต่างๆ ที่ตนเองชอบ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย สามารถคิด และมีอารมณ์คล้อยตามสิ่งที่ได้ฟัง ได้อ่าน ได้พบเห็น และสามารถบรรยายอารมณ์ดังกล่าวตามจินตนาการของตนเองได้เป็นอย่างดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเด็กสาววัยรุ่นที่เป็นตัวแทนของวัยช่างฝันนั้น มักจะมีจินตนาการมากกว่าเด็กผู้ชาย

ข้อสนับสนุนในเรื่องนี้ Hunt, Masters, Johnson and Rolodny (1992) (อ้างจากรัจริ, 2542) ได้ทำการศึกษาเรื่องจินตนาการทางเพศ พบว่า 86% ของผู้หญิงเกิดจินตนาการทางเพศ และจินตนาการของผู้หญิงมักจะเกี่ยวข้งกันเรื่องรักๆ ใคร่ๆ และเต็มไปด้วยอารมณ์มากกว่าจินตนาการของผู้ชาย ซึ่งเต็มไปด้วยรายละเอียดและตรงไปตรงมา

การเจริญเติบโตจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นเป็นระยะของพัฒนาการทางเพศที่สำคัญ คือมีความพร้อมในการมีเพศสัมพันธ์ มีลักษณะที่บ่งชี้ถึงความเป็นเพศชายและเพศหญิง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นสัญญาณของความพร้อมของวุฒิภาวะทางเพศ ความกังวลใจในเรื่องเพศจะมีมากขึ้น เช่น เด็กวัยรุ่นชายมีความกังวลใจในเรื่องการตื่นตัวของอวัยวะเพศในตอนเข้าการฝันเปียก การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ส่วนเด็กวัยรุ่นหญิงจะมีความกังวลใจเรื่องสัดส่วนของร่างกาย ต้องการมีรูปร่าง ใบหน้าสวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจของเพศชาย (พรพิมล, 2539)

อย่างไรก็ตาม ปัญหาของการไม่รู้เกี่ยวกับเพศยังไม่เป็นอันตรายเท่ากับความรู้เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งมีความแตกต่างกันอยู่ระหว่าง “เพศ” กับ “เพศสัมพันธ์” เรื่องเพศในทางสรีระไม่ใช่เรื่องซับซ้อน เด็กวัยรุ่นสามารถเดินซื้อคู่มือปฏิบัติการทางเพศ ได้จากแผงหนังสือทั่วไป เป็นเทคนิคการร่วมรักที่มีทั้งภาพและคำบรรยายโดยไม่ต้องไต่ถามจากผู้อื่น ในขณะที่เพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของอารมณ์และความรู้สึก เป็นเรื่องของจิตใจที่ครอบคลุมคุณค่า ความคิด ทัศนคติที่มีต่อชีวิต ความรู้สึกที่มีต่อตัวเองและเพศตรงข้าม เช่น การให้เกียรติ การไม่เอาเปรียบ การเคารพซึ่งกันและกัน ปัญหาการรับรู้และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับเด็กวัยรุ่น

หลังจากช่วงเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สหัสวรรษใหม่ในปีคริสตศักราช 2000 นั้น มีการก่อเกิดปรากฏการณ์หลายอย่างในสังคมไทย ที่ทำให้เรื่องจินตนาการทางเพศและผู้หญิงวัยรุ่นกลายเป็นประเด็นที่น่าสนใจ ประการแรก ปรากฏการณ์กระแสค่านิยมวัยรุ่นยุคใหม่ ที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการเกิดเซ็นเตอร์พ้อยท์บริเวณสยามสแควร์ ทั้งเป็นการก่อเกิดเด็กยุคใหม่ที่นิยมแฟชั่นสายเดี่ยว การจับกลุ่มรวมตัวกันเพื่อแต่งตัวหลุดโลกมาประกวดประชันกัน ทำให้ผู้หญิงวัยรุ่นในสังคมไทยมีสถานที่เปิดกว้างในการแสดงออก แต่ในทางตรงกันข้าม เซ็นเตอร์พ้อยท์ได้กลายเป็นแหล่งอบายมุขหลากหลาย รวมไปถึงเป็นแหล่งลับตาสำหรับคู่หนุ่มสาว

อีกประการหนึ่ง ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า สื่อมวลชนและหน่วยงานต่างๆ กำลังให้ความสนใจกลุ่มวัยรุ่นเป็นพิเศษ ดังจะเห็นได้จากการมุ่งประเด็นนำเสนอข่าวที่มีผู้หญิงวัยรุ่นเข้าไปเกี่ยวข้องหรือพยายามเชื่อมโยงให้ผู้หญิงวัยรุ่นเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เช่น เรื่องนักศึกษาชายบริการทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ปัญหายาเสพติด การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ แฟชั่นสายเดี่ยวหรือการแต่งกายวาบหวาม ฯลฯ ปรากฏการณ์ที่พื้นที่หน้าสื่อกระแสหลัก ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์กำลังมุ่งประเด็นไปที่ปัญหาวัยรุ่น โดยเฉพาะผู้หญิงวัยรุ่นที่ถูกมองว่าเป็นผู้สร้างปัญหา โดยการนำเสนอข่าวสารต่างๆ สร้างกระแส ผลิตซ้ำ ดอกย้ำ จนประชาชนทั่วไปเชื่อตามที่รับรู้จากสื่อมวลชน ว่าวัยรุ่นผู้หญิงยุคนี้เป็นวัยอันตรายที่กำลังสร้างปัญหาให้กับสังคมไทย

รวมทั้งจากการให้ภาพวัยรุ่นไทยจากหนังสือและงานวิจัย “นักเรียนเรทอาร์ นักศึกษาเรทเอ็กซ์” ของ อ.สมประสงค์ พระสุนนท์ทิพย์ (2544) ตอนหนึ่งจากหนังสือกล่าวว่า “สังคมรอบตัวเต็มไปด้วยเงื่อนไข กลไกของการกระตุ้นความอยากและอารมณ์ทางเพศ ซึ่งปัจจุบันไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงแค่เรื่องของแฟชั่น การแต่งกาย กับภาพที่ถูกสะท้อนออกมาตามแคมเปญโฆษณาต่างๆ เท่านั้น หากแต่สิ่งพิมพ์ นิตยสารเกือบทุกชนิด และแทบจะทุกธุรกิจต่างขนานรับแนวคิดของการใช้ “สรีระ-แรงดึงดูดทางเพศ” เป็นจุดขายในการนำเสนอบริการไปจนถึงผลิตภัณฑ์...” เช็ทส์” เปลี่ยนจากเรื่องต้องห้ามกลายเป็นสีสันของการสนทนาถึงแฟชั่น

สิ่งที่ปกปิดไว้ในอดีตถูกนำมาขยายทำให้กว้างขึ้นอย่างมีเหตุมีผล คนที่ไร้ประสบการณ์ทางเพศ เริ่มจะดูไม่มีความสำคัญ ไม่มีน้ำยา ไม่มีเสน่ห์ วัยรุ่นยุคเจนเออร์ชั่นที่ 3 จึงตกเป็นเป้าหมายสำคัญของการสืบทอดแนวคิด และกติกาใหม่ “คนรุ่นใหม่ต้องเชื่อมั่น ต้องแรง ต้องเจ๋งแบบสุดขีดตามความหมายของคำว่า “Extreme””

และผลงานวิจัยของ อ.สมพงษ์ จิตระดับ (2544) แห่งคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เปิดเผยผลการวิจัยสรุปว่า “เด็กไทยพันธุ์ใหม่ วัตถุนิยม ยาเสพติด เพศเสรี” ซึ่งสำรวจจากกลุ่มเยาวชนอายุ 13-20 ปี ประเด็นสำคัญของผลการวิจัยคือ “เด็กไทยพันธุ์ใหม่มีลักษณะขี้เหงา อยู่กับตัวเองไม่ได้ เกิดความรุ่มร้อน ชอบพูดโทรศัพท์มือถือถือนานๆ ต้องออกนอกบ้าน มีความอ่อนแอทางจิตใจ ขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่อดทนกับความทุกข์ ทำงานหนักไม่เป็นอ่อนแอ ขี้เกียจ ชอบสบาย...มองสิทธิความเท่าเทียมกันทางเพศในเชิงการสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เที่ยวกลางคืน เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด การคบกันมีเพศสัมพันธ์ง่าย รวดเร็ว และเปราะบาง...”

หรือกระทั่งหนังสือเรื่อง “เด็กพันธุ์ใหม่ วัย X Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000” ของ อรสม สุทธิสาคร (2543) ที่ได้ต่อยก้าภาพวัยรุ่นไปในทิศทางเดียวกัน อรสมเก็บข้อมูลจากวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ประมาณ 90 ราย ทั้งชาย หญิง และผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สะท้อนให้เห็นเรื่องราวของเด็กวัยรุ่นยุคใหม่ที่เติบโตมาในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ที่หนีไม่พ้นเรื่อง หนีเรียน ความฟุ้งเฟ้อ เที่ยวกลางคืน เหล้า ยา การพนัน และเซ็กซ์ “ “ความเหงา” พัดพาหัวใจอันบอบบาง ไร้ทางออกของเด็กวัยรุ่นมาที่นี้ (อาร์ซีเอ สถานบันเทิงยามค่ำคืนสำหรับวัยรุ่น- ผู้วิจัย) มาเพื่ออยู่ในโลกของพวกเขา อยู่กับกลุ่มเพื่อน ในบรรยากาศที่เฮฮา สนุกสนาน นั่นคือคำตอบที่เด็กวัยรุ่นเกือบทุกรายบอกเล่า แม้รู้ทั้งรู้ว่าการมาเที่ยวในสถานที่เช่นนี้ มีภัยอันตรายอยู่รอบด้าน และไม่มีใครผู้ใดรับประกันได้ว่าจะรอดปลอดภัยไปได้ตลอดรอดฝั่ง”

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่างานวิจัยข้างต้นจะไม่เป็นที่เปิดเผยในสื่อมวลชนว่ามีวิธีการวิจัยที่ถูกต้องเป็นธรรมอย่างไร แต่ในภาพรวมแล้วประชาชนส่วนใหญ่ต่างเชื่อมั่นในผลงานวิจัยที่สื่อมวลชนนำเสนอ เด็กวัยรุ่นจึงตกเป็นเป้าโจมตี ไม่มีโอกาสโต้แย้ง และกลายเป็นกลุ่มที่อยู่วงนอกของสังคมไปโดยปริยาย

ในทางกลับกัน ลักษณะ บันวิชัย (2544) มองว่างานวิจัยเหล่านี้ ไม่ได้อยู่ที่การทำให้เรารู้ว่าวัยรุ่นไทยแปลกเหลืออย่างไร แต่ทำให้เราเห็นความพยายามของผู้ใหญ่ที่จะควบคุมความประพฤติของเด็ก “ความสัมพันธ์ของเด็กและผู้ใหญ่นั้นเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ผู้ใหญ่อยากสงวนพื้นที่ของเด็กไว้เป็นสิทธิ์ขาด เพื่อที่จะสามารถบริหารอำนาจของตนเอง เด็กโดยเฉพาะเด็กวัยรุ่น อันเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างการเติบโตทางร่างกายไปสู่การเติบโตทางวิญญาณ และก้าวพ้นจากเรื่องสุขภาพทางกายล้วนๆ ไปสู่การพัฒนาการรับรู้เกี่ยวกับศีลธรรม

จรรยา เป็นพรหมแดนที่มีช่องว่างที่ผู้ใหญ่จะเสือกมือเข้าไปเพื่อจัดวางความคิด ความเชื่อ ผ่านการศึกษา ทำการสั่งสอนอบรมโดยผ่านเครื่องมือหลายๆ อย่าง โดยเฉพาะโรงเรียน พรหมแดนของวัยรุ่นจึงเป็นพื้นที่ที่ผู้ใหญ่รู้ว่าตนเองได้บริหารอำนาจของตนอย่างริ้นรมย์ที่สุด และไม่มีเรื่องไหนสนุกมากกว่าการเข้าไปจัดการเรื่องเพศ โดยใช้การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพเป็นฐานในการเข้าไปตัดสินว่าเรื่อง “เพศ” ของเด็กเป็นเรื่องที่ต้องระแวงระวังอันตราย และต้องการคำชี้แนะสั่งสอน”

นอกจากนั้น ท่ามกลางปัญหาวัยรุ่นในปัจจุบันนี้ สถาบันการศึกษา หรือโรงเรียนที่เป็นความหวังของสังคมก็ยังไม่สามารถเป็นแหล่งความรู้เรื่องเพศแก่วัยรุ่นได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างในการแสวงหาความรู้เรื่องเพศระหว่างหญิงและชายนั้น ทำให้เพศหญิงซึ่งถูกมองว่าเป็นฝ่ายที่ถูกปิดกั้นจากความรู้เรื่องเหล่านี้ ต้องแสวงหาความรู้เรื่องเพศ ถูกหล่อหลอมให้เกิดจินตนาการโดยผ่านเรื่องเพศที่แอบแฝงอยู่ในสื่อต่างๆ ทั้งนวนิยาย หนังสือพิมพ์ การ์ตูน โทรทัศน์ และนิตยสาร

มีรายงานในปี พ.ศ.2532 พบว่ามีนิตยสารเฉพาะสตรีถึง 130 ฉบับ ที่ครอบคลุมเกือบทุกประเภท คือนิตยสารแบบดั้งเดิม แบบกลางๆ แบบทันสมัย แบบก้าวหน้า และแบบที่เน้นเรื่องสิทธิสตรีเป็นการเฉพาะ (กาญจนา, 2543)

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา ในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ศิริกุล และวรรณ, 2543) พบว่าหลักสูตรวิชาเพศศึกษาเริ่มจากระดับชั้นประถม 5 เป็นการอธิบายความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และมีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาเพิ่มขึ้นในระดับมัธยม ซึ่งดูจะเป็นความพอเหมาะพอดีกับเนื้อหาและวัยของเด็ก หากแต่ในขณะที่หลักสูตรยังคงเดิม พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นไทยกลับก้าวหน้าไปไวยิ่งกว่า ดังนั้น วัยรุ่นในปัจจุบันจึงมีแหล่งความรู้เรื่องเพศนอกตำราอีกมาก ท่ามกลางสื่ออันหลากหลาย

ได้มีการสรุปบทบาทของสื่อมวลชน ในการพัฒนาวัยรุ่นจากงานวิจัยสถานภาพแห่งองค์ความรู้เรื่องบทบาทสื่อมวลชนกับการพัฒนาเด็ก เยาวชน และครอบครัว (กาญจนา, 2540) พบว่าสื่อมวลชนถูกกำหนดจากกลุ่มผู้ใช้วัยรุ่นว่าเป็นผู้ให้ความบันเทิง (Entertainer) เป็นรุ่นพี่ที่คอยชี้แนะแนวทาง เป็นเครื่องมือเข้าสังคม เป็นแบบอย่าง (Model) เป็นแรงบันดาลใจ เป็นแหล่งสร้างวีรบุรุษ เป็นช่องทางของการสื่อสารทางสังคม (Social Communication) เป็นเครื่องฆ่าเวลา เป็นที่พิกใจ เป็นที่หลบภัยทางจิตใจ (Escapist) ฯลฯ

ศักดิ์ชัย ศรีสอน (2533) ทำการวิจัยเรื่องการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารของนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์พบว่า นักศึกษาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากนิตยสารมากที่สุด รองลงมาคือหนังสือพิมพ์

Ana Garner, Helen M. Sterk, and Shawn Adams วิจัยเรื่อง Narrative Analysis of Sexual Etiquette in Teenage Magazines (1998) พบว่า วัยรุ่นสตรีส่วนมาก ค้นหาคำแนะนำและสร้างประสบการณ์โดยผ่านสื่อนิตยสารวัยรุ่น ด้วยสาเหตุที่ว่า นิตยสารวัยรุ่นนำเสนอทั้งโฆษณาและเนื้อหาที่เป็นพวกเดียวกับเขา เช่น การพูดคุยเหมือนเพื่อน หรือ พี่สาวคุยกับน้องสาว แตกต่างจากการนำเสนอเรื่องเพศในสื่ออื่น นอกจากนั้นนิตยสารยังเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย ราคาไม่แพงจนเกินไป ให้ความส่วนตัวในการอ่าน สามารถอ่านซ้ำ แบ่งปันในหมู่เพื่อนหรือพี่น้อง และสามารถให้ข้อมูลเรื่องเพศได้ละเอียดกว่าสื่อประเภทอื่น

ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจว่าในขณะที่หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อของผู้ใหญ่ กำลังตอกย้ำภาพวัยรุ่นผู้หญิงในเรื่องคำนิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ไปในทิศทางหนึ่ง แต่ในทางกลับกัน สื่อเฉพาะกลุ่มดังเช่นนิตยสารวัยรุ่น ซึ่งเป็นสื่อนอกสายตาของผู้ใหญ่หรือที่ผู้ใหญ่มองว่าไร้สาระนั้น แท้จริงแล้วเป็นพื้นที่ในการแสดงออกของวัยรุ่น เป็นพื้นที่ของวัยรุ่นผู้หญิงในการสร้างความเห็นพ้องร่วมกัน ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคมไทยและต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ อีกทั้งเนื้อหาที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่นได้สะท้อนให้เห็นคำนิยม ทศนคติเรื่องเพศของวัยรุ่น อย่างไรก็ตาม นิตยสารวัยรุ่นนั้นได้ตอกย้ำการสร้างภาพฝันเรื่องเพศให้แก่วัยรุ่นผู้หญิงออกมาในลักษณะใด

ปัญหานำวิจัย

1. นิตยสารวัยรุ่นเสนอจินตนาการทางเพศแก่ผู้หญิงในลักษณะใด
2. จินตนาการทางเพศที่ปรากฏในนิตยสารได้สะท้อนให้เห็นทัศนคติ หรือคำนิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นอย่างไรบ้าง
3. กลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงได้ใช้พื้นที่ของนิตยสารวัยรุ่น เพื่อสร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ ในการเสนอจินตนาการทางเพศแก่ผู้หญิงอย่างไรบ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ความสนใจของการศึกษารูปแบบ เนื้อหาของสื่อมวลชนได้ขยายไปสู่การศึกษาสื่อเฉพาะกลุ่ม คือ นิตยสารวัยรุ่น อันเป็นการสร้างมุมมองใหม่เรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิงในสื่อมวลชน
2. ให้ผู้สนใจได้รับรู้ถึงเนื้อหาเรื่องจินตนาการทางเพศที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น เพื่อช่วยในการเข้าใจจิตใจของวัยรุ่นให้มากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศในปัจจุบัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่นนี้ จะอาศัยแนวคิดทฤษฎีที่จะนำมาใช้อธิบายจินตนาการทางเพศของผู้หญิงในนิตยสารวัยรุ่น โดยเลือกเอาแนวคิดหลักๆ 5 แนวคิดมาใช้เป็นกรอบในการศึกษา คือ แนวคิดเรื่องยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) แนวคิดเรื่องเพศและจินตนาการทางเพศ โดยศึกษาถึงความเป็นมาในการก่อร่างแนวคิดเรื่องเพศ แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น อันประกอบด้วยจิตวิทยาวัยรุ่น พัฒนาการวัยรุ่นและวัฒนธรรมวัยรุ่น (Youth Culture) แนวคิดเกี่ยวกับสตรีนิยม (Feminist Approach) โดยเน้นศึกษาจากนักสตรีนิยมที่สนใจด้านวัยรุ่นและนิตยสารวัยรุ่น และแนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเรื่อง “ยุคหลังสมัยใหม่” (Postmodernism)

ยุคสมัยของเราจะถูกกำหนดด้วยคำสองคำ คือ “สิ้นสุด” (end) และ “หลัง” (post) ในภาวะหลังสมัยใหม่ (Postmodernity) ที่ตามมากับความเปลี่ยนแปลงในสังคมหลังอุตสาหกรรมในประเทศตะวันตกได้ก่อให้เกิดทั้งความเคลื่อนไหวทางปัญญาและการสร้างสรรค์ต่างๆ ในแนวทางที่เรียกว่า “หลังสมัยใหม่” ซึ่งสะท้อนโลกทรรศน์ทางความคิด อารมณ์ และท่าทีที่มีต่อโลก ในลักษณะที่ท้าทายความคิดและความเข้าใจที่เราเคยมีอยู่ในเรื่องต่างๆ เป็นอย่างมาก (ธีระ , 2541)

แนวคิดหลังสมัยใหม่ได้ก่อตัวขึ้น โดยเริ่มปรากฏครั้งแรกในสาขาศิลปะและวรรณคดีวิจารณ์ ก่อนที่จะแพร่เข้าสู่สาขาวิชาปรัชญา และสังคมศาสตร์ในที่สุด อย่างไรก็ตาม แนวคิดแบบหลังสมัยใหม่ในสังคมศาสตร์นั้น มิได้มีความสอดคล้องเป็นหนึ่งเดียวกันแต่อย่างใด ทว่ากลับเป็นแนวคิดที่หลากหลาย โดยนักคิดในสกุลนี้ คนสำคัญๆ ได้แก่ Jean Baudrillard, Jean Francios Lyotard และ Daniel Bell

Baudrillard (1988) ซึ่งเป็นนักคิดที่ได้ชื่อว่ามีจุดยืนสุดขั้วที่สุด เริ่มต้นจากการมองสังคมปัจจุบันว่าได้ก้าวเข้าสู่ยุคหลังสมัยใหม่ที่แยกขาดออกจากยุคสมัยใหม่อย่างเด็ดขาด และผลงานของเขาแสดงให้เห็นถึงการปฏิเสธอย่างสิ้นเชิงต่อความเชื่อที่เขาเรียกว่าเป็นอภิธานาน (Grand narrative) สำหรับเขา ทุกสิ่งทุกอย่างพังทลายไปหมดสิ้นแล้ว ภาระเดียวที่เราต้องรับในเวลานี้คือพยายามเอาตัวรอดให้ได้ ท่ามกลางซากปรักหักพังของสิ่งที่เหลืออยู่ (จันทน์, 2544)

Lyotard (1992) ได้เขียนหนังสือ The Postmodern Condition ขึ้นในปี 1979 ซึ่งเป็นจุดสนใจของแนวคิดหลังสมัยใหม่ เนื้อหาของหนังสือเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องสภาพของความรู้ในโลกที่พัฒนาแล้ว โดยดูว่าลักษณะของความรู้ทั่วโลกที่สถาบันต่างๆ ความรู้ตามหน้าจอตีวี

ความรู้ซึ่งเขาสอนและร่ำเรียนกันอยู่นั้นเป็นอย่างไร แล้วเขาเรียกสภาพความรู้ซึ่งเป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นว่า “หลังสมัยใหม่” เขากล่าวว่าหลังสมัยใหม่ คือปัจจุบันนี้ที่ความรู้ที่คนเคยมีไม่ได้รับการเชื่อถืออีกต่อไป Lyotard บอกว่าความรู้แบบสมัยใหม่ ไม่สอดคล้องกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคม

ในทัศนะของ Daniel Bell (1976) (จันทน์, 2544) เขานิยามหลังสมัยใหม่นิยามว่า หมายถึงวัฒนธรรมที่ต้องการต่อต้านค่านิยมของชนชั้นกลาง และพวกเคร่งจรรย์ธรรม (Puritan) โดยเสนอค่านิยมแบบสุขนิยม (Hedonistic) ของการบริโภคแบบมวลชนเข้ามาแทนที่ ทำให้เกิดลักษณะทางวัฒนธรรมที่ซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากไม่มีชนชั้นกลางที่ยึดมั่นในวัฒนธรรมกระแสหลัก แต่เต็มไปด้วยมวลชนอันหลากหลาย ซึ่งต่างก็มีวัฒนธรรมย่อยเป็นของตัวเอง

ทั้งนี้ Hebdige (1988) (อ้างจาก วิทยา, 2543) ได้แสดงทัศนะโดยสรุปว่า เราสามารถที่จะพิจารณาภาวะหลังสมัยใหม่ได้จากลักษณะ 3 ประการที่ปฏิเสธแนวคิดแบบสมัยใหม่ คือ

1. การปฏิเสธข้อสรุปรวบยอด (Against totalization)

ทัศนะตามแนวคิดหลังสมัยใหม่นั้น ปฏิเสธข้อสรุปที่ว่า มนุษย์มีลักษณะทางธรรมชาติและมีจุดมุ่งหมายที่เหมือนกัน ปฏิเสธวาทกรรมตามทัศนะสมัยใหม่ในเรื่องความเป็นสากล การตระหนักถึงความจริงที่มีเพียงหนึ่งเดียว หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือการปฏิเสธอะไรก็ตามที่ทำให้เกิดความคิดแบบเบ็ดเสร็จนั่นเอง

2. การปฏิเสธความแน่นอนชัดเจน (Against teleology)

โดยทัศนะแบบสมัยใหม่นั้น เชื่อว่า มนุษย์สามารถที่จะค้นพบความเป็นจริงที่ซ่อนเร้นอยู่ในปรากฏการณ์ภายนอกได้ ขณะเดียวกัน นักคิดยุคหลังสมัยใหม่กลับปฏิเสธทัศนะนั้น โดยเห็นว่าเราไม่สามารถที่จะค้นพบความจริงเหล่านั้นได้ เนื่องจากทุกวันนี้มนุษย์อาศัยอยู่ในโลกแห่งปรากฏการณ์ที่ไม่มีความลึกล้ำ หรือโลกเสมือนจริง (Simulacra)

3. การปฏิเสธความจริงสัมบูรณ์ (Against Utopia)

ทัศนะแบบหลังสมัยใหม่นั้น ปฏิเสธสังคมในอุดมคติ เนื่องจากปฏิเสธความคิดรวบยอดเบ็ดเสร็จ และปฏิเสธการค้นหาความเป็นจริงที่ซ่อนเร้น ทั้งนี้ นักคิดยุคหลังสมัยใหม่เชื่อว่าสังคมยุคหลังสมัยใหม่นั้นเป็น “สังคมแห่งปรากฏการณ์” ความจริง (Reality) จะถูกแทนที่ด้วยภาพลักษณ์ (Image) และภาพลักษณ์จะถูกแทนที่ด้วยภาพนิมิต (Simulacrum) ซึ่งก็คือความเกินจริง (Hyper real)

การนำแนวคิดเรื่องยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) มาใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์นั้น เนื่องจากยุคสมัยในปัจจุบันที่สภาพสังคมเจริญรุดหน้าทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว หากแต่ผู้คนกำลังมีความเปราะบาง อ่อนไหว และอยู่ในสังคมที่เป็นโลกเสมือนจริง ถูกห้อมล้อม ประดังประเดด้วยสื่อมวลชน และการพูดถึงวัยรุ่นในยุคปัจจุบันแล้ว แนวคิดหลังสมัยใหม่ดูจะเป็นคำอธิบายถึงความแปลกแตกต่าง ความกลับทิศกลับทางของกลุ่มวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี ถึงยุคสมัย

ที่เปลี่ยนแปลงไป และการเกิดเป็นวัฒนธรรมย่อยของตัวเอง ซึ่งไม่ได้ยึดมั่นในวัฒนธรรมกระแสหลักอีกต่อไป

แนวคิดเรื่องเพศและจินตนาการทางเพศ

“Sex เป็นเรื่องของการควบคุมคนในสังคม ควบคุมความประพฤติของคนในสังคม เพื่อให้มีพฤติกรรมตามที่มีอำนาจในสังคมต้องการ” (นิภา, 2540)

จากคำกล่าวนี้จะเห็นได้ว่า เรื่องเพศที่คนโดยทั่วไปคิดว่าเป็นเรื่องพื้นฐานที่ใครๆ ก็รู้ กลับกลายเป็นอีกมิติหนึ่งที่ต่างไป เรื่องเพศจึงไม่ได้หมายความถึงการมีเพศสัมพันธ์ การวางตัวระหว่างหญิงชาย หรือความต้องการทางเพศเท่านั้น หากแต่เรื่องเพศกลับกลายเป็นสิ่งที่มีรากฐานอยู่ในแบบแผนทางสังคม วัฒนธรรมและบริบทแวดล้อมที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ อีกทั้งบริบทต่างๆ เหล่านี้ได้กลายเป็นสภาพเรื่องเพศที่แต่เดิมเป็นความแตกต่างทางกายภาพของอวัยวะที่ต่างกันของชายและ หญิง กลายเป็นสิ่งประกอบสร้างทางสังคมที่ทำให้ทั้งสองเพศยืนอยู่คนละด้านของสังคมในเวลาต่อมา

ในที่นี้จะขอแบ่งการอธิบายออกเป็น 3 ส่วนเพื่ออำนวยความสะดวกทำความเข้าใจ คือ ความหมายของเรื่องเพศ, ความเป็นมาเรื่องเพศในบริบทสังคมตะวันตกและสังคมไทย และจินตนาการทางเพศของผู้หญิงวัยรุ่น

ความหมายของเรื่องเพศ

Susan S.Hendrick (1992:115) กล่าวว่า ลำพังความรักเพียงอย่างเดียวไม่มีความหมาย หากไม่รวมเรื่องเพศเข้าไปด้วย ดังนั้นเรื่องเพศจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันระหว่างโครงสร้างทางชีวภาพในร่างกายเรากับความเพลิดเพลินใจ (Pleasure) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของเรื่องเพศ และทำให้เรื่องเพศเป็นประสบการณ์ที่สำคัญในส่วนของชีวิตมนุษย์

ภาวนา เหวียนระวี (2544 ข) แสดงความเห็นว่าเป็นเรื่องเพศ “เซ็กซ์” หรือ เรื่องเพศ ไม่ได้แปลว่าความเป็นหญิงหรือชายเท่านั้น แต่หมายรวมถึงความรู้สึก อารมณ์ ความต้องการ และสำนักทางเพศ หรืออื่นๆ อีกมากมาย... คนค้ายหนึ่งของวิทยาศาสตร์สังคม ถือว่าเรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณ หรือฐานสำคัญของมนุษย์เช่นเดียวกับสัตว์อื่น และมีความสำคัญยิ่งต่อการอยู่รอดของมนุษย์ ในขณะที่อีกค่ายหนึ่งเห็นว่า เรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณดิบของมนุษย์ที่ขัดเกลามาได้ด้วย ความเชื่อ ศรัทธา และการหล่อหลอมทางสังคม และสามารถควบคุมให้เป็นไปตามกรอบประเพณี จารีต และศีลธรรม

Kirkendall (1967) (อ้างจาก ชาตวิบูลย์, 2542) ได้อธิบายขยายความเพื่อความเข้าใจเรื่องเพศว่า เรื่องเพศมีความหมายและขอบเขตที่กว้างขวางมาก โดยสรุปได้เป็น 5 ข้อ ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นแรงผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทำให้คนเราเกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จ และสามารถหรือแสดงพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ
2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้น หรือเครื่องเร้าใจอันทรงพลังยิ่ง ที่ทำให้เพศชายและหญิงสนใจซึ่งกันและกัน
3. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถกำหนดบทบาท กิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของคนเราอย่างเห็นได้ชัด นอกเหนือไปจากความสามารถที่เพียงแต่จะแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชายและหญิงให้ต่างกันเท่านั้น
4. เรื่องเพศเป็นธรรมชาติที่แฝงอยู่ในร่างกายและจิตใจของคนอย่างลึกซึ้งและถาวร ซึ่งจะแสดงบทบาทสำคัญที่สุดให้เห็นได้ในชีวิตรักและการครองเรือน
5. เรื่องเพศเป็นสิ่งที่สามารถบันดาลให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน จากช่วงชีวิตหนึ่งไปยังอีกช่วงชีวิตหนึ่งโดยกระบวนการสืบพันธุ์

ความเป็นมาเรื่องเพศในบริบทสังคมตะวันตกและสังคมไทย

การที่จะทำความเข้าใจเรื่องจินตนาการทางเพศในปัจจุบันได้อย่างถ่องแท้ นั้น จำเป็นที่จะต้องมองย้อนกลับไปยังที่มาและประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องนี้เสียก่อน เพื่อที่จะทำความเข้าใจต่อสิ่งที่เคยเกิดขึ้น และคาดเดาต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ในที่นี้จะกล่าวถึงความเป็นมาเกี่ยวกับเรื่องเพศในสังคมตะวันตกและสังคมไทย เหตุที่ต้องทำการศึกษาทั้งสองบริบททางสังคม เนื่องจากในสังคมไทย เรื่องเพศเป็นเรื่องหนึ่งที่ถูกวัฒนธรรมตะวันตก รวมถึงวัฒนธรรมอื่นๆ ส่งผลกระทบต่อเนื่องมาโดยตลอด และสิ่งที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ย่อมแสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลง การขัดแย้ง กลมกลืน การปรับตัว และการดำรงอยู่ของจินตนาการทางเพศในสังคมไทย

เรื่องเพศในบริบทสังคมตะวันตก (สรุปความจาก เช็กซ์เซิงสร้างสรรค์:2542, สมเกียรติ:2544, รัจรี: 2542, ปรีตดา: 2541)

จุดเริ่มต้นของเรื่องเพศในสังคมตะวันตกเริ่มขึ้นเมื่อโลกเป็นของมนุษย์หญิงชายคู่แรกที่ร่างกายเปลือยเปล่าอยู่ โดยมีได้ละอายต่อความเปลือยเปล่าของตน แต่หลังจากที่แอบกักกินผลไม้ที่พระเจ้าทรงตรัสห้ามไว้ ดวงตาของทั้งสองได้เปิดขึ้น และเข้าใจสิ่งต่างๆ รู้ว่าตนเปลือยกายอยู่ จึงเอาใบมะเดื่อมาปกปิดร่างกาย

ต่อมาในสมัยกรีก – โรมัน ยุคนั้นถือว่าร่างกายมนุษย์เป็นสิ่งทั้งงาม ซึ่งยืนยันได้จากศิลปะโบราณ ที่พยายามจะแสวงหาความงามของมนุษย์ในอุดมคติ โดยงานศิลปะเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับศาสนาแต่เกี่ยวข้องกับอุดมคติในเรื่องของความงามที่สมบูรณ์แบบ มีศิลปะที่แสดงภาพการมีเพศสัมพันธ์โดยตรง ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ต้องปกปิดหรือซ่อนเร้นไว้ เรื่องเพศเป็นสิ่งที่

เปิดเผยและยอมรับ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ใช่เรื่องกามโลภก็แต่อย่างใด เป็นเพียงวิถีชีวิตของคนในสมัยนั้น

ยุคคริสตศาสนาเรื่องอำนาจ หรือยุคคริสเตียน ถือได้ว่าเป็นยุคมืด เป็นยุคที่ศาสนาคริสต์ได้เข้ามาครอบงำตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ และศาสนาคริสต์เห็นว่าเรื่องทางเพศที่เป็นเรื่องเปิดเผยธรรมดามาก่อนหน้านั้นทั้งหมด เป็นเรื่องของความลามก เป็นเรื่องของสิ่งที่ไม่น่าไว้วางใจ เนื่องจากชาวคริสต์ได้แบ่งแยกระหว่างกาย (body) กับจิต (mind) ออกจากกัน¹ ซึ่งหมายความว่ากามตัณหาเป็นความต้องการทางชีวภาพที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องจิตวิญญาณแต่ประการใด

จนกระทั่งถึงยุคของการฟื้นฟู หรือยุคเรอเนสซองส์ เป็นยุคที่มีการฟื้นคืนอดีตสมัยกรีกขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ถึงแม้จะมีอิทธิพลของคริสตศาสนาอยู่ แต่ก็เริ่มผ่อนคลายความตึงตังบ้าง และจากการย่อหย่อนในเรื่องศาสนาทำให้เกิดแรงต้านขึ้นมา และขยายผลไปสู่ความเคร่งครัดในเรื่องขนบธรรมเนียม จารีต และเรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกิดขึ้นในยุควิคตอเรียน อันเป็นยุคสำคัญที่ส่งผลกระทบสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ยุควิคตอเรียน ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 17-18 ในช่วงที่มีการล่าอาณานิคม ความคิดในเรื่อง Puritan ได้มีอิทธิพลขึ้นมา พวก Puritan เป็นพวกเคร่งศาสนาที่มีความคิดในเรื่องของเพศสัมพันธ์ว่า การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสมรสเพื่อมีบุตร ถือเป็นเรื่องบาป สถาบันการแต่งงานถือว่าเป็นสถาบันอันศักดิ์สิทธิ์ เน้นในเรื่องของการแต่งงานแบบผิวเดียวเมียเดียว การมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ตามโดยที่ไม่ได้ตั้งใจให้มีบุตรถือเป็นเรื่องต้องห้าม เพราะไปเกี่ยวพันกับความมักมากในกาม ฉะนั้นการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีบุตรไม่ว่าจะในรูปแบบใด เช่น ชายกับชาย หรือหญิงกับหญิง เป็นเรื่องบาปทั้งหมด เพราะไม่ได้เป็นไปเพื่อการสืบทอดเผ่าพันธุ์แต่เป็นการทำไปเพื่อความมักมากในกาม

นอกจากนั้น การตรวจสอบและควบคุมร่างกายแพร่ขยายออกไปทั่ว กิจกรรมซึ่งเคยเป็นเรื่องปกติหลายอย่างกลายเป็นเรื่องต้องห้าม เช่น การถ่ายอุจจาระ ก็มีข้อห้ามรัดกุมมากำกับ และเรื่องเพศได้ถูกโยกย้ายไปไว้เบื้องหลังของสังคม รวมทั้งแนวความคิดเรื่องเพศกับการล่าอาณานิคม ที่ได้กลายเป็นทางออกของคนตะวันตกในยุคนั้น โดยพวกเขาจัดการความกลัวเรื่องเพศของเขาโดยการฉายความกลัวนั้นลงบนร่างกายของผู้อื่น ซึ่งคือคนผิวดำ และผู้หญิง สำหรับคนผิวดำได้ถูกตีความว่าเป็นร่างป่าเถื่อน มีพลังทางเพศซึ่งไม่อาจควบคุมได้ และผู้หญิงเป็นร่างกายที่เชื่อกันว่าอ่อนแอ ไม่มั่นคง และมีความเย้ายวนอันเป็นพลังในการคุกคามความเป็นตัวตนของคนผิวขาว

¹ กายกับจิต เป็นมโนทัศน์ที่เกิดขึ้น และแยกจากกันมานานแล้ว เรอเน เดการ์ตส์ (Rene Descartes) เป็นผู้ที่ทำให้สิ่งที่แยกกันได้ทางมโนทัศน์กลายเป็นสิ่งที่แยกกันได้ทางภาววิทยา โดยมีแก่นสารที่แยกจากกันโดยเด็ดขาดได้ ทำให้กาย มีเพียงมิติเดียว คือมิติทางกายภาพ มีลักษณะเป็นสสาร กินที่ และไร้สมรรถภาพในการคิด รับรู้ หรือมีเจตจำนง คุณสมบัติประการหลังเหล่านี้ ต่างไปดำรงอยู่ในจิตของมนุษย์เท่านั้น

สมัยศตวรรษที่ 20 ในช่วงนี้ข้อจำกัดเรื่องเพศทั้งหลายที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องกันมา เริ่มทยอยลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป สังคมอุตสาหกรรมได้เปลี่ยนแปลงวิถีการดำรงชีวิตหลายอย่าง รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศซึ่งเป็นผลทำให้มนุษย์ก้าวเข้าสู่ยุคการปฏิวัติทางเพศ คือมนุษย์พัวพันกับพฤติกรรมทางเพศมากขึ้น เริ่มต้นเร็วขึ้น และมีคู่นอนหลายคนขึ้น แต่อย่างไรก็ดี อิทธิพลความเชื่อทางศาสนาคริสต์และความเชื่อยุควิคตอเรียนยังไม่หมดไปเสียเลยทีเดียว ถึงแม้จะมีอิสระแต่ก็มีการยับยั้งตนเองบ้าง เพราะคนยังมีความกลัว และไม่กระจ่างชัดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

จากบริบทเรื่องเพศในสังคมตะวันตกนั้น มีนักทฤษฎีผู้หนึ่งที่กล่าวได้ว่ามีคุณูปการและมีอิทธิพลต่อการศึกษาเรื่องเพศไม่น้อย คือ Michel Foucault เขาสนใจร่างกายและสถาบันทางสังคมที่ควบคุมร่างกาย จากหนังสือ *The History of Sexuality* ของ Foucault (1978) มีทัศนะว่า นับแต่ยุคเรอเนสซองค์เป็นต้นมา เรื่องเพศถูกดึงเข้ามาสู่การเป็นประเด็นทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม อันเป็นเหตุให้พฤติกรรมทางเพศหรือวิธีการที่คนแต่ละคนจะใช้ในการแสวงหาความเพลิดเพลินจากร่องเพศ กลายเป็นสิ่งที่ต้องถูกตีแผ่ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ โดยให้เหตุผลที่ว่าเพื่อประโยชน์สูงสุดของรัฐในแง่ของความมั่นคงและอำนาจเหนือผู้อื่น (อ้างจาก ปิยฤดี, 2541)

จากประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา Foucault เห็นว่าการค้นคว้าหาความจริงเรื่องเพศนั้นอาศัยกลวิธีหลักสองประเภทด้วยกัน อย่างแรกคือ *erotic art* ซึ่งพัฒนามาจากวัฒนธรรมตะวันออก ที่ซึ่งบุคคลได้เข้าถึงความจริงเรื่องเพศได้จากความเพลิดเพลิน หรือมีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ เป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้กฎข้อห้ามใดๆ ทั้งสิ้น ส่วนอีกประเภทหนึ่งซึ่งตรงกันข้ามกับประเภทแรก คือ *scientia sexualis* หรือกรรมวิธีในการเปิดเผยความจริงเรื่องเพศ พัฒนาขึ้นในวัฒนธรรมตะวันตก คือการใช้ “การสารภาพ” มาเป็นเครื่องมือในการค้นหาความจริง เป็นกลไกที่ทำให้มนุษย์เปิดโปงการกระทำและความคิดของตัวเองต่อบุคคลอื่น (ปิยฤดี, 2541)

ดังนั้น จึงจะเห็นได้ว่าเรื่องเพศเป็นทั้งเครื่องมือ และเป้าหมายในตัวของมันเอง กล่าวคือเรื่องเพศจำเป็นต้องคงสถานะอันลึกลับ ปกปิด และซ่อนเร้น เพื่อเป็นเครื่องมือให้รัฐและสังคมในการผลิตวาทกรรมเรื่องเพศออกมา Foucault อธิบายความสัมพันธ์ของเรื่องเพศและอำนาจในแง่ของการกดบังคับไว้ว่า “หากเรื่องเพศถูกทำให้เป็นเรื่องต้องห้ามจริง เหตุผลเดียวที่คนยังจะพูดถึงมัน ก็เพราะการพูดเรื่องเพศ ถือเป็นการละเมิดกฎหมายอย่างจงใจ เหตุที่คนกล้ากล่าวถึงเรื่องเพศทั้งที่คนอื่นปิดปากเงียบสนิทนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่าเขาได้ก้าวพ้นจากขอบเขตบังคับของกฎหมาย เพราะเขาได้ท้าทายความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย และฝ่าฝืนถึงอิสรภาพที่รออยู่ข้างหน้า” (ปิยฤดี, 2541)

เรื่องเพศในบริบทสังคมไทย

“ในสังคมไทย เช็ทซ์ถูกซ่อนไว้หลังประตู” เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องหลบซ่อน ทำให้เราไม่สามารถนำเรื่องนี้มาพูดได้เช่นเดียวกับส่วนอื่นในชีวิตเลย (ทิพย์วัลย์, 2544)

คนไทยจะมีแนวคิดเรื่องเพศอย่างไร ย่อมเกี่ยวกับระบบความเชื่อ หรือกรอบความคิดของคนในเวลานั้น ในสมัยโบราณ คนไทยมีการมองโลกแบบที่เรียกว่า จักรวาลวิทยา (Cosmology) เป็นอุดมการณ์ในการมองโลก จักรวาล กำเนิดชีวิต มาสู่การใช้ชีวิตของคนไทย ตั้งแต่ยุคสุโขทัยเป็นต้นมา

ความเชื่อของคนไทยในอดีต ก่อนการสถาปนาพุทธศาสนาในสมัยสุโขทัยนั้น ความเชื่อของคนผูกพันอยู่กับความเชื่อเรื่องผี การผิดผีนับว่าเป็นกลไกสำคัญที่พ่อ แม่ หรือญาติของผู้หญิงนำมาใช้ในการควบคุมพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิง เพราะเชื่อว่าการที่หญิงมีเสรีภาพในการเลือกคู่ ก็ต้องอยู่ในกรอบประเพณีที่ควบคุมพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน มิให้ทำอะไรที่ผิดประเพณี (นิภา, 2540)

เมื่อพุทธศาสนาถูกสถาปนาขึ้น นับได้ว่าช่วงนี้เป็นช่วงสำคัญของการเปลี่ยนแปลงความคิดเรื่องเพศ ไปสู่อีกรูปแบบหนึ่งที่ใช้ดอกย้าความแตกต่างระหว่างเพศ โดยผ่านความเชื่อทางพุทธศาสนา เป็นการผูกความเชื่อเรื่องพุทธ ผี และพรหมณ์ เข้าด้วยกัน แต่การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ได้เปิดมิติใหม่ของคนไทยในการมองเรื่องเพศ ว่ามิใช่เรื่องเร้นลับ และไม่อาจเปิดเผยเรื่องเพศในที่ชุมชนได้ ความรู้เรื่องเพศและปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่ได้เป็นเรื่องแปลกประหลาด และแนวคิดพุทธ พรหมณ์ ผี ได้ผสมผสานเข้ากับสังคมไทยมายาวนาน และมีอิทธิพลต่อการควบคุมเรื่องเพศในสังคมไทยผ่านสมัยสุโขทัย อยุธยา จนกระทั่งถึงสมัยรัตนโกสินทร์ (นิภา, 2540)

ช่วงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งเริ่มมีการติดต่อกับต่างชาติมากขึ้น ทำให้เรื่องเพศของคนไทยเริ่มเปลี่ยนไป ดังเช่น คนไทยเริ่มมีวัฒนธรรมการเลือกคู่ให้ลูกสาวตามแบบวัฒนธรรมจีน ที่พ่อแม่จะเป็นคนเลือกคู่ให้เสร็จสรรพ หรือในทางวรรณกรรม เริ่มมีวรรณกรรมสอนหญิงขึ้น เช่น งานของสุนทรภู่ที่บอกให้ผู้หญิงรักษานวลสงวนตัว และให้ผู้ใหญ่เลือกคู่ให้ ขณะที่เรื่องของพรหมจรรย์นั้น พบว่ายังไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องนี้นัก (สังวาลฯ, 2544)

ความทันสมัย หรือการพัฒนาประเทศเข้าสู่ความทันสมัย เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในยุครัตนโกสินทร์นับแต่สมัยรัชกาลที่ 4 –5 ซึ่งนับได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนในเรื่องทัศนคติทางเพศของคนไทยอย่างชัดเจน และอยู่ในช่วงเวลาเกี่ยวกับการล่าอาณานิคมของตะวันตกที่ลูกกลมเข้ามายังประเทศไทย ทำให้วัฒนธรรมวิคตอเรียนเข้ามา พวกวิคตอเรียนจะยกให้พรหมจรรย์เป็นสิ่งเลอเลิศ สูงสุดในชีวิตผู้หญิง การเข้ามาของการล่าอาณานิคม ทำให้ประเทศไทยได้มีการปรับตัวเพื่อรักษาเอกราชไว้ ในเรื่องผู้หญิงและเพศ ได้แก่ การเน้นอุดมการณ์ของสตรีในเรื่องของการเป็นแม่บ้านแม่เรือน อยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือน การดูแลอบรมลูกให้เป็นกุลสตรี การรักษานวลสงวนตัว การเป็นภรรยาและแม่ที่ดี การปลูกฝังความคิดเรื่องพื้นที่ของผู้หญิงที่ควรอยู่แต่ในบ้าน ยึดมั่นในเรื่องผ้าเดี๋ยวมียเดี๋ยวมองเช็ทซ์ว่าเป็นเรื่องสกปรก น่าอาย และผู้หญิงต้องเก็บกอดเรื่องเพศไว้

ต่อมา ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศต่างๆ มีการแข่งขันกันทางเศรษฐกิจมากขึ้น ผู้หญิงมีการศึกษามากขึ้น กลายเป็นแรงงานในการผลิต และเป็นกลุ่มผู้บริโภครายใหญ่ สิ่ง

ต่างๆ เหล่านี้ได้ดึงผู้หญิงให้ออกมาสู่ชีวิตนอกบ้านที่ละน้อย ภาพของกุลสตรี กลายเป็นภาพผู้หญิงทำงาน สาวมั่น เก่ง สวย ฉลาด คล่องแคล่ว ว่องไว แข็งแรง ต้องยอมรับว่าผู้หญิงในยุคปัจจุบันถูกคาดหวังให้แบกรับภาระหลายๆ ด้าน ทั้งการดูแลงานบ้าน แม่ เมียที่ดี และงานนอกบ้านที่ต้องทำให้ตนเองสวย ฉลาด และสวยอยู่เสมอ แต่กระนั้นก็ตามเรื่องเพศของผู้หญิงในสังคมไทยยังอยู่ภายใต้แนวคิดที่มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด น่าอายอยู่

จินตนาการทางเพศของผู้หญิงวัยรุ่น

มีนักคิด นักทฤษฎีหลายท่าน ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิงไว้ จุดเด่นประเด็นสำคัญส่วนหนึ่งมาจากข้อเขียนของอาจารย์นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2544) ที่ว่า “การศึกษาการมารมณธ์ของผู้หญิงเพิ่งเริ่มขึ้นในโลกไม่ถึง 50 ปี ในขณะที่ผลของการศึกษานั้นไม่เคยแพร่หลายในสื่อต่างๆ เท่ากับการมารมณธ์ของเพศชาย เอาง่ายๆ แลว่าผู้หญิงมีความผันทางการมารมณธ์ (sexual fantasy) อย่างไร ผมก็ไม่รู้แล้ว”

หนังสือ Formation of Fantasy (Laplanche, Pontalis: 1986) ตอนหนึ่งได้ไขข้อข้องใจเรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิง ตอนหนึ่งกล่าวว่า ในโลกของจินตนาการดูเหมือนว่าจะเป็นที่ตั้งของตำแหน่งที่อยู่ตรงข้ามระหว่างสิ่งภายในจิตใจส่วนตัว (subjective) กับข้อเท็จจริงภายนอก (objective) ระหว่างโลกส่วนตัว (inner world) ที่ซึ่งพึงพอใจกับภาพฝันจินตนาการที่เรามี กับโลกภายนอก (external world) ซึ่งมีความจริงเป็นที่ตั้ง

จินตนาการทางเพศที่ว่า มักทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการ อยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับสิ่งบางอย่างที่ไม่ได้รับ เชื่อกันว่าทุกคนต้องเคยมีจินตนาการทางเพศมาบ้างแล้ว บางทีจินตนาการนั้นก็เป็นการรู้สึกอึดอัดแสบแสบกับบุคคลพิเศษ แต่บางครั้งก็เป็นเรื่องเพศอย่างตรงๆ ในสมัยหนึ่งเราเคยเชื่อกันว่าจินตนาการทางเพศเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเฉพาะกับผู้ชายเท่านั้น และผู้หญิงไม่มีความสนใจเรื่องนี้ ซึ่งไม่เป็นความจริง Freud เคยแสดงความเห็นเรื่องบทบาททางเพศและความสัมพันธ์ทางเพศของชายหญิง โดยเขาเชื่อว่า “ความรู้สึกทางเพศของผู้ชายและผู้หญิงต่างกัน ความรู้สึกทางเพศของผู้หญิงค่อนข้างยอมรับ ไม่ต่อต้าน อ่อนแอ และตอบสนองความต้องการได้น้อยกว่าผู้ชาย (รัจจี, 2542)

ความหมายจินตนาการทางเพศของผู้หญิง

Dr. Eva Cadel (2001) ผู้เขียนเรื่อง Stock Market Orgasm บอกเอาไว้ว่า “จินตนาการทางเพศเป็นเรื่องของการหักห้ามความอาย และไม่เซ็นเซอร์ความคิดของตนเอง” (Cara, 2544)

“จินตนาการทางเพศเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับการรับรู้ของคนในบ้านเรา จินตนาการทางเพศเกิดขึ้นได้กับคนทั้งสองเพศ แต่หากเป็นผู้หญิง เมื่อพวกเขาอธิบายถึงจินตนาการทางเพศก็เป็นเรื่องยากที่จะเดาหรือจับทางได้ และความคิดของผู้หญิงก็มักซับซ้อนเกินกว่าจะบรรยายสั้นๆ ให้เข้าใจได้...” (แคสเสด, 2544)

จินตนาการทางเพศของผู้หญิง และผู้ชายต่างกัน ภาวนา เหวียนระวี (2544) ผู้ดำเนินกิจกรรมในการฝึกอบรมเรื่องความแตกต่างนี้ โดยยกตัวอย่างเกมส์ที่ให้ผู้ชายและผู้หญิงนึกถึงเช็ทซ์ โดยคำตอบของผู้ชายและผู้หญิงจะมีกลุ่มคำตอบที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน “จากผู้ชายมักจะเป็นเรื่องทางกายภาพ เช่น รูปร่าง นม ซีดส์ มัสน์ เสียว สยิว ฯลฯ ขณะที่กลุ่มคำตอบของผู้หญิงมักจะเป็นในทางอารมณ์ความรู้สึกมากกว่า เช่น อบอุ่น วาบหวีว อ่อนหวาน รัก ความสุข ฯลฯ”

สุชาดา จักรพิสูทธิ์ (2544) กล่าวถึงความผันทางกามารมณ์ หรือจินตนาการทางเพศของผู้หญิงว่าได้รับเอาอิทธิพลมาจากสังคมแต่ละยุคสมัย โดยผ่านสื่อ การศึกษา และผ่านความเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม ซึ่งทั้งหมดอยู่ภายใต้โครงสร้างของสังคมชายเป็นใหญ่ และยังคงกล่าวอีกว่าผู้หญิงมีจินตนาการทางเพศที่ประกอบด้วยสัญชาตญาณทางเพศ กับวัฒนธรรมทางเพศ เช่นเดียวกับผู้ชาย

ในส่วนของสัญชาตญาณ ก็ไม่ต่างไปจากสัตว์เพศเมียทั้งหลาย ที่เมื่อถึงวัยเจริญพันธุ์ก็มีความปรารถนาจะผสมพันธุ์ สัญชาตญาณโดยทั่วไปจะถูกขัดเกลากับปัจจัยด้านสังคม วัฒนธรรม การศึกษา หรือไม่ก็ถูกเก็บกดไว้ ถือเป็นกามราคะ น่าละอาย และในส่วนของความผันทางกามารมณ์ของผู้หญิงที่เกิดจากอิทธิพลวัฒนธรรมนั้น ยิ่งสลับซับซ้อน เพราะเป็นการครอบงำผสมปนเปกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ที่หญิง-ชายมีชีวิตใกล้ชิดกันมาก การไหลบ่าของกระแสโลกาภิวัตน์ ความรุนแรงจากสื่อต่างๆ และการตลาดยุคใหม่ กระตุ้นให้เกิดค่านิยมและวัฒนธรรมกามารมณ์ที่เปลี่ยนไป

สำหรับนิภา จีรภัทร (2543) มองว่าเช็ทซ์ เป็นบรรทัดฐานทางสังคม (sex as social norm) ที่ใช้ควบคุมผู้หญิงและผู้ชาย โดยในจินตนาการทางเพศของผู้หญิงวัยรุ่นนั้น มองว่าเช็ทซ์ของผู้หญิงวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ต้องเก็บไว้ ไม่แสดงออก ผู้หญิงที่แสดงออกความต้องการทางเพศ หรือมีท่าทีที่เปิดโอกาสให้ผู้ชาย ก็จะถูกมองว่าแรด ไม่มีอาย และในขณะเดียวกันเช็ทซ์ยังหมายถึงสิ่งที่แสดงคุณค่า ความมีค่าของผู้หญิง ผู้หญิงวัยรุ่นที่เก็บ สงวน อดกลั้นเช็ทซ์ไว้ได้ จะถูกยกย่องว่าเป็นกุลสตรีที่น่ายกย่อง น่าภาคภูมิใจ

เรื่องเพศในบริบทสังคมไทยและตะวันตกนั้น มองในภาพรวมจะเห็นความแตกต่างทางรากฐานที่มีมาในสังคม และเมื่อเรื่องเพศในบริบทสังคมทั้งสอง เชื่อมโยงเข้าหากันดังเช่นในปัจจุบัน เรื่องเพศในสังคมไทยและตะวันตก จึงเป็นตัวสะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลง ความหมายเรื่องเพศในสังคมปัจจุบัน ที่โดยตัวของเรื่องเพศเองแล้ว ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมในช่วงสมัยนั้นๆ การพูดถึงเรื่องเพศจึงจะเป็นสิ่งที่มีรากฐานอยู่ในแบบแผนทางสังคม วัฒนธรรมในช่วงสมัยนั้นๆ มากกว่าเรื่องเพศเป็นการบ่งบอกความเป็นเพศหญิงหรือชายในเชิงกายภาพ

อย่างไรก็ดี อาจจะสามารถสรุปได้จากแนวคิดเรื่องเพศที่กล่าวมาทั้งหมดว่า “เรื่องเพศ” เมื่อถูกใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมผู้หญิง เป็นบรรทัดฐานในการจัดระเบียบให้สังคม ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ทุกๆ ครั้ง ที่เรื่องเพศถูกกล่าวถึง หรือถูกเปิดเผยขึ้น นั้นหมายถึงความกล้าที่จะปฏิวัติในเรื่องเพศ กล้าที่จะออกนอกกรอบของสังคม เป็นการขบถอย่างหนึ่งที่ตั้งใจต่อต้านชีวิตเราไปอย่างกล้าหาญ ซึ่งเป็นก้าวแรกอันนำไปสู่การปฏิวัติอื่นๆ ทั้งหมด

นอกจากนั้น ความเป็นมาเรื่องเพศในสังคมจนถึงปัจจุบัน เมื่อผนวกรวมกับความเสื่อมโทรมทางสังคม วัฒนธรรม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมต่างๆ ทำให้สังคมไทยกำลังเปลี่ยนมุมมองเรื่องเพศตามการเปลี่ยนแปลงในสังคมอีกครั้ง ตัวอย่างในสังคมไทยปัจจุบัน เรื่องเพศกลายเป็นประเด็นเผ็ดร้อนที่ทุกคนให้ความสนใจ โดยเฉพาะเมื่อมันกำลังคุกคามวัยรุ่นที่จะเป็นตัวแทนของอนาคตต่อไป

“เผยวัยรุ่นเชียงใหม่วิกฤติ แค่ ม.3 พบ 90% ไม่บริสุทธิ์” “เผย-สลด บางแห่งมั่วเซ็กซ์ ยกชั้น – สถิติทำแท้งพุ่ง” (กรุงเทพธุรกิจ, 9 สิงหาคม 2544) “โสเภณียูนิฟอร์ม ธุรกิจฮิตแห่งยุคสมัย” (ไทยรัฐ, 18 สิงหาคม 2544) “ระบุงูริกิจ “ค้ำกาม” พู่เฟื่องเมืองกรุง เด็กอายุ 13-14 สลัดกระโปรงโรงเรียนออกหาเงิน” (คมชัดลึก, 17 ตุลาคม 2544) สิ่งเหล่านี้เป็นตัวแทนของความล่มสลายในเรื่องจริยธรรมทางเพศในสังคมวัยรุ่นไทยแล้วหรือไม่ ประเด็นเรื่องเพศและวัยรุ่นผู้หญิงถูกจับตามองมากขึ้นทุกขณะ จนทำให้กลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงตกเป็นผู้ถูกกระทำ ถูกตราหน้าว่าเป็นตัวปัญหาเรื่องเพศปัจจุบัน และถูกกันให้กลายเป็นคนชายขอบในสังคมโดยปริยาย

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ในส่วนนี้จะเป็นการทำความเข้าใจพื้นฐานของวัยรุ่นต่างๆ ไป รวมถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของกลุ่มวัยรุ่นในเชิงกลุ่มวัฒนธรรมย่อย (Subculture) และเพื่อทำความเข้าใจกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบันว่ามีพื้นฐานอย่างไร และเพื่อความเข้าใจถึงจิตใจของวัยรุ่น โปรดนึกย้อนไปถึงช่วงวัยหนึ่งในชีวิต ที่สภาพร่างกายเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง จิตใจ และอารมณ์ดูจะอยู่ผิดที่ผิดทางไปเสียหมด ก่อนจะเริ่มทำความเข้าใจวัยรุ่น ณ วันนี้

จิตวิทยาวัยรุ่น (Psychology of Adolescence) คือ การศึกษาพฤติกรรมหรือการกระทำ ความเจริญเติบโต ความต้องการ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก ตั้งแต่การก้าวเข้าสู่วัยรุ่นจนถึงวัยเป็นผู้ใหญ่

ความหมายของวัยรุ่น

Hurlock (1974) (อ้างจาก สุชา, 2529) ได้อธิบายคำ “วัยรุ่น” ว่าตรงกับคำ “Adolescence” ในภาษาอังกฤษ มีรากศัพท์เดิมมาจากภาษาละตินว่า “Adolescere” ซึ่งมีความหมายว่าเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (Maturity) การที่เด็กจะบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนี้ ไม่ใช่จะ

เจริญแต่ทางร่างกายด้านเดียวเท่านั้น ทางจิตใจก็จะเจริญเป็นเงาตามตัวไปด้วย นั่นคือ จะต้องมีการพัฒนาทั้ง 4 ด้านไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สติปัญญา และสังคม

รศ.สุชา จันทน์เอม (2529) ให้ความหมายวัยรุ่นว่า “วัยรุ่น คือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปหาวัยผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นชั้นที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดวัยเมื่อใด แต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสิ่งสำคัญ และถ้าจะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใด ก็ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่มือสุจริตตามธรรมชาติ”

Dusek (1987) (อ้างจาก พรพิมล, 2539) กล่าวว่า วัยรุ่นหมายถึงวัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่อันเป็นระยะที่ต้องปรับตัวพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมนั้นยอมรับ เด็กวัยรุ่นจึงไม่ใช่เพียงการเจริญเติบโตทางร่างกาย แต่หมายถึงการเจริญเติบโตทางสังคม ซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมแต่ละที่

กุลภา วจนสาระ (2543) ผู้ศึกษาวัฒนธรรมวัยรุ่นกล่าวว่า ช่วงอายุที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ที่สังคมสมัยใหม่เรียกว่าวัยรุ่น ซึ่งถือเป็นช่วงที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านสถานะจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ อยู่ในภาวะกำกวม กำกวม สับสน วัยรุ่นจึงไร้ตัวตน ไร้บทบาท สถานะที่แน่นอนในสังคม เพียงเกาะอยู่ตามริมขอบของความเป็นเด็กและผู้ใหญ่เท่านั้น วัยรุ่นจึงมีสถานะเป็นคนชายขอบของสังคม

อายุของวัยรุ่น

วัยรุ่นสามารถแบ่งช่วงพัฒนาการได้เป็น 3 ตอน (พรพิมล, 2539) คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) เด็กหญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชาย โดยจะเข้าสู่ช่วงอายุวัยรุ่นตอนต้นระหว่าง 13-15 ปี และเด็กชายจะอยู่ในช่วงระหว่าง 15-17 ปี เป็นช่วงที่ร่างกายของทั้งเด็กหญิงและชายมีการเจริญเติบโต และพัฒนาการที่สมบูรณ์มากขึ้น
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 15-18 ปี และเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 17-19 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายน้อยลง แต่จะเพิ่มด้านเจตคติและความรู้สึกนึกคิด มีลักษณะบุคลิกภาพภายนอกที่ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามมากขึ้น
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) เด็กหญิงมีอายุระหว่าง 18-20 ปี และเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี เป็นระยะที่พัฒนาการด้านต่างๆ เข้าสู่ภาวะอย่างสมบูรณ์แบบ

ลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่น

ความรู้สึกของวัยรุ่นจะเป็นแบบตรงไปตรงมา เปิดเผย ไม่สามารถเก็บความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบได้ มีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่าย เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และการเปลี่ยนแปลงทางฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อต่างๆ ซึ่งทำให้วัยรุ่นมีความกังวลใจกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตัวเอง และความกดดันจากการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ในการที่จะก้าวเป็นผู้ใหญ่

ลักษณะพื้นฐานทางอารมณ์ของวัยรุ่น (พรพิมล, 2539) มีหลายลักษณะดังนี้

1. อารมณ์อ่อนไหวง่าย ลักษณะอารมณ์เช่นนี้จะแสดงออกผ่านการฟังบทเพลง การอ่านบทกลอน บทกวีที่ร่าฟังเรื่องรัก ความผิดหวัง ซึ่งเด็กอาจไม่มีหรือมีประสบการณ์ตรงก็ได้ เพราะเด็กวัยนี้มีจินตนาการมาก เด็กสามารถคิด และมีอารมณ์คล้อยตามสิ่งที่ฟังได้จากจินตนาการของตน
2. อารมณ์รุนแรง ส่วนใหญ่เมื่อเกิดพฤติกรรมรุนแรงเหล่านี้ มักเกิดเมื่ออยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เด็กต้องการแสดงให้เห็นถึงความรักเพื่อน ความสามัคคี ความเห็นที่สอดคล้องกัน ยอมทำทุกอย่างเพื่อเพื่อนได้
3. อารมณ์ไม่คงที่ไม่สม่ำเสมอ เปลี่ยนแปลงง่าย กระตือรือร้นอยากทำโน่นทำนี่อยู่ตลอดเวลา
4. อารมณ์ค้าง เกี่ยวกับความเครียด ความวิตกกังวลในเรื่องที่ไม่สามารถขจัดปัญหาให้หายไปได้ในระยะเวลาอันสั้น
5. อารมณ์รัก เป็นปฏิกริยาทางอารมณ์อย่างหนึ่งของวัยรุ่น ที่แสดงออกต่อบุคคล สิ่งของ ความรักเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมต่างๆ ในชีวิต กล่าวได้ว่า ความรักเป็นกระบวนการทางสัญชาตญาณ และการเรียนรู้ ความรักในทางจิตวิทยาเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้ง ให้ความสุขและสมหวังในชีวิตได้ ความรักของวัยรุ่นนั้นเป็นสิ่งที่แปลกและน่าตื่นเต้น อันมีผลมาจากฮอร์โมนเพศซึ่งขยายวงเรื่องความรัก จากรักครอบครัว พี่น้องมาเป็นความรักเพื่อน และเพศตรงกันข้าม

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

วัยรุ่นนี้เป็นวัยที่เต็มไปด้วยพลังของความต้องการทางเพศที่อยู่ภายใต้อำนาจของมโนธรรม ความถูกต้อง ศีลธรรม และระเบียบของสังคม เด็กวัยรุ่นจะมีความรู้สึกผิด ละอาย และเป็นบาปที่มีความต้องการทางเพศเกิดขึ้น และมีความวิตกกังวลเรื่องเพศเป็นอย่างมาก

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอาจสรุปได้ดังนี้ (พรพิมล, 2539)

1. มีความรักและสนใจในเพศตรงข้ามที่รุ่นราวคราวเดียวกัน
2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง เป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจับต้องอวัยวะเพศ
3. แสดงความสนใจเรื่องเพศ โดยดูจากพฤติกรรมการแต่งตัว การศึกษาค้นคว้าจากหนังสือทางเพศหรือหนังสือประเภทเรื่งรมย์ หรือการแอบมองสัดส่วนของเพศตรงข้าม
4. รักร่วมเพศ หรือการรักเพศเดียวกัน

วัฒนธรรมวัยรุ่น (Youth Culture)

วัฒนธรรมวัยรุ่น เกิดขึ้นราวทศวรรษ 1940s ทวีไปหมายถึงกลุ่มของคนที่มีปัญหา ความสนใจ และมีการปฏิบัติทางวัฒนธรรมคล้ายกัน ซึ่งแตกต่างจากสมาชิกกลุ่มทางสังคมอื่นๆ มักถูกมองว่าเป็นพวกที่เบี่ยงเบนออกไปจากมาตรฐานทางสังคม และมีสถานะเป็นรองในสังคม

จากมุมมองของวัฒนธรรมศึกษา วัฒนธรรมย่อย (Subculture) คือ รูปแบบหนึ่งของสังคม เป็นแนวคิดที่มองว่าคนแต่ละกลุ่มในสังคมควรมีโอกาสเป็นเจ้าของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตัวเอง มีแบบแผนพฤติกรรมที่แตกต่างไม่เหมือนกับกลุ่มอื่นๆ ได้โดยไม่ต้องเกิดความรู้สึกแปลกแยก แนวคิดวัฒนธรรมย่อยจะเคารพในความแตกต่างหลากหลายของแบบแผนปฏิบัติของคนแต่ละกลุ่ม โดยปราศจากอคติ และหลีกเลี่ยงการตัดสินคุณค่าของวัฒนธรรมใดก็ตาม (กุลภา, 2543)

John Clarke, Stuart Hall, Tony Jefferson and Brain Roberts (1997) กล่าวว่า วัฒนธรรมย่อยเป็นการแสดงออกถึงลักษณะเด่นเฉพาะของรูปลักษณ์ และระบบที่สร้างให้วัฒนธรรมย่อยมีเอกลักษณ์ที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหลัก โดยมีจุดร่วมอยู่ที่การแสดงออกผ่านการกระทำ ค่านิยม การใช้ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมย่อยและวัฒนธรรมหลัก นอกจากนี้ Clarke ยังมองว่าวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นเป็นการแสดงให้เห็นทางออกที่ประนีประนอมระหว่างความต้องการที่ขัดแย้งกัน 2 ประการ คือ ความต้องการที่จะสร้างและแสดงความเป็นตัวเอง และความแตกต่างจากพ่อแม่ และความต้องการที่จะรักษาเอกลักษณ์ร่วมของพ่อแม่ที่เป็นพื้นฐานของพวกเขาเอาไว้

Michael Brake (1990) ทำการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มวัฒนธรรมวัยรุ่นประเทศต่างๆ คือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และแคนาดา โดยมองว่าสังคมที่มีโครงสร้างซับซ้อน จะมีกลุ่มวัฒนธรรมย่อยแตกตัวออกเป็นหลายๆ ส่วน โดยแต่ละวัฒนธรรมย่อยก็มีการต่อสู้ในการแสดงตัวตนของกลุ่ม นอกจากนี้ Brake ยังได้บอกถึงรูปแบบเฉพาะตัวของวัฒนธรรมย่อยที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือการใช้สัญลักษณ์ ในการสร้างความหมายร่วมกันของกลุ่ม โดยผ่านภาพลักษณ์ เช่น การแต่งกาย ทรงผม ผ่านบุคลิกลักษณะ เช่นการวางตัว อากัปกริยา และผ่านคำศัพท์ที่ใช้กันในกลุ่ม

Johan Fornas กล่าวไว้ในหนังสือ Youth Culture in Late Modernity (1995) ถึงเรื่องวัยรุ่น วัฒนธรรม และยุคสมัยใหม่ ว่ามีความเกี่ยวพัน มีผลกระทบต่อกันและกัน เขาบอกว่าวัยรุ่นคือ การปรับตัว ทำความเข้าใจกับวัฒนธรรม และเป็นผู้บ่งบอกว่าอะไรทันสมัย และอะไรคืออนาคต

ในบทความเรื่อง “Them” vs. “Us” – Music, Youth and the Struggle for Identity (Bark, 2001) มองว่าวัยรุ่นเป็นวัฒนธรรมย่อยที่เป็นปรากฏการณ์สืบเนื่องมาจากการประกอบสร้างของสังคม โดยมีระบบการศึกษามาเป็นเส้นแบ่งแยกระหว่างความเป็นวัยรุ่น และผู้ใหญ่ นอกจากนี้ เขายังตั้งข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า ทำไมวัยรุ่นถึงถูกมองว่าเป็นปัญหาอยู่ตลอดเวลาแล้วเหตุใดใครๆ ถึงไม่พยายามทำความเข้าใจวัยรุ่น ทั้งๆ ที่ผู้คนเหล่านั้น ครั้งหนึ่งก็เคยเป็นวัยรุ่นมาก่อน

ในเรื่องของวัฒนธรรมวัยรุ่นแล้ว สิ่งที่อยู่คู่กับวัยรุ่นอีกอย่างหนึ่งคือ วัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) วัฒนธรรมประชานิยม คือ วัฒนธรรมของยุคสมัยใหม่ที่เพิ่งจะเกิดขึ้นในช่วงของสังคมมวลชน อันเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยที่วัยรุ่นกำลังใช้อยู่ในชีวิตประจำวันทุกวันนี้

เช่น การดู MTV, รับประทาน Mc Donald, นิยมชมชอบ Pop Idol ซึ่งตั้งตามกระแสแฟชั่น รวมไปถึงกิจกรรมยอดนิยมต่างๆ นอกจากนี้ วัฒนธรรมประชานิยม ยังมีลักษณะที่เป็นความบันเทิง สนุกสนาน สบาย เป็นเรื่องเล็กๆ (minor) ง่าย ๆ หยาบ ๆ (simplistic) วนวนวน ฉาบฉวย เป็นเรื่องเฉพาะ (particular) ที่เป็นการหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง

ย้ายข้ามจากบริบทตะวันตกมาสู่สังคมไทยบ้าง อาจารย์ธีรยุทธ บุญมี (2537) (อ้างจาก กุลภา, 2543) กล่าวว่า “ในอดีต สังคมไทยไม่มีความคิดเรื่อง “วัยรุ่น” วัยรุ่นเป็นคำศัพท์สังคมศาสตร์ที่ขอยืมมาจากตะวันตก เพื่ออธิบายถึงช่วงอายุของคนในช่วงปลายวัยเด็ก ก่อนที่จะเริ่มเป็นผู้ใหญ่ในอดีต คนไทยไม่ถือว่ามีช่วงอายุของ “วัยรุ่น” ซึ่งผู้ใหญ่ต้องคอยดูแลเป็นพิเศษแต่อย่างใด ... แต่เมื่อราวปี 2500 เศษๆ สังคมเราก็ได้ยกระดับความรู้ขึ้นมาว่า เด็กในช่วงอายุหนึ่งมีลักษณะเฉพาะตน และมักก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เราจึงเริ่มพูดถึงวัยรุ่น และปัญหาของวัยรุ่น...”

กุลภา (2543) สรุปประเด็นเรื่องวัฒนธรรมวัยรุ่นในสังคมไทยจากงานวิจัยเรื่องการก่อตัวของวัฒนธรรมวัยแรกรุ่นว่า “ลักษณะวัฒนธรรมวัยรุ่นในสังคมไทยก็เช่นเดียวกับสังคมอื่นๆ ที่วัยรุ่นมักจะแสดงตัวเองผ่านการทำลาย หรือทำลายระเบียบของผู้ใหญ่หรือสังคม ด้วยการสร้างแบบแผนปฏิบัติของตัวเองขึ้นมาเป็นความหมายใหม่ เสนอวัฒนธรรมทางเลือกของตัวเองขึ้นมาซึ่งมีความทันสมัยเป็นปัจจัยสำคัญ... วัฒนธรรมขบถหรือการต่อต้านทางวัฒนธรรมของวัยรุ่นจึงแสดงออกผ่านการเลือกใช้สินค้าทางวัฒนธรรมที่มีความหมายหรือเป็นระบบสัญลักษณ์ เพื่อค้นหาหรือสร้างยุทธวิธีในการสร้างความพึงพอใจให้แก่ตัวเองในรูปแบบต่างๆ”

วัยรุ่นผู้หญิงและวัฒนธรรมย่อย (Girls and Subcultures)

ประเด็นในเรื่องนี้ Angela McRobbie และ Jenny Garber (McRobbie, 1991) ได้อธิบายไว้ว่าผู้หญิงวัยรุ่นถูกทำให้ “มองไม่เห็น” ทั้งในงานวิจัยสุดคลาสสิกอย่างการศึกษาวัฒนธรรมย่อยเชิงชาติพันธุ์วิทยา งานวิจัยเชิงสำรวจทางสื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยอื่นๆ หรือหากมีผู้หญิงปรากฏขึ้นมา ก็เป็นไปได้อีกว่ากำลังถูกศึกษาในเชิงที่ตอกย้ำภาพที่ผู้หญิงถูกกระทำ และเมื่อวัยรุ่นผู้หญิงถูกกล่าวถึงในงานเขียนต่างๆ มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ว่าพวกเขาจะถูกกล่าวถึงในประเด็นเรื่องเพศ และความตึงเครียดทางเพศ แล้วเราจะทำความเข้าใจกับการถูกมองไม่เห็นของวัยรุ่นผู้หญิงได้อย่างไร วัยรุ่นผู้หญิงไม่ได้ปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมวัยรุ่นจริงหรือ

การที่วัฒนธรรมวัยรุ่นผู้หญิงไม่มีใครมองเห็นนั้น เพราะในส่วนของวัฒนธรรมย่อยแล้วเป็นที่ยอมรับกันอย่างแข็งขันว่าตกเป็นรองวัฒนธรรมวัยรุ่นเพศชาย อีกประการหนึ่งคือ ตามลักษณะคุณค่าชาวที่นิยมเรื่องราวความดุเดือด ก้าวร้าว ที่มักพบมากในผู้ชาย และในกิจกรรมของวัยรุ่น หากมองในแง่ความรุนแรง หรือการใช้กำลังแล้ว ผู้ชายมักจะโดดเด่น และเห็นชัดกว่า ดังนั้นผู้ชายจึงมาก่อน และผู้หญิงถูกจับไปอยู่กับบทบาทที่เป็นตัวรอง หรือเป็นตัวประกอบในกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้หญิงวัยรุ่นมีพื้นที่อยู่ในบ้าน ในห้องนอน หรือบ้านเพื่อนหญิงเป็นหลัก ทำ

ให้พวกเธอถูกละเลยในการกล่าวถึง และไม่มีส่วนร่วมในพื้นที่สาธารณะเท่าที่วัยรุ่นผู้ชายปรากฏตัวอยู่

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นที่กล่าวมาทั้งหมด นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในงานวิจัย เหตุเพราะการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมวัยรุ่นอันเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อย หรือ Subculture ในสังคมนั้น จะนำมาอธิบายความเป็นวัยรุ่นในสังคมไทยที่มีลักษณะการรวมกลุ่มกันเป็นวัฒนธรรมย่อยได้เป็นอย่างดี และนอกจากนั้น กรอบในการนำเรื่องวัฒนธรรมย่อยมาใช้ในการศึกษากลุ่มวัยรุ่นผู้หญิง จะทำให้เห็นภาพของกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงชัดเจนขึ้น ถึงสิ่งที่เขาต้องการสื่อออกมาจากวัฒนธรรมของเขา ว่าเป็นอย่างไร ต่อบรรยากาศกับกลุ่มวัฒนธรรมกระแสหลักอย่างไร เป็นต้น

ทฤษฎีสตรีศึกษา

การนำทฤษฎีสตรีศึกษามาใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เพื่อทำความเข้าใจวัยรุ่นผู้หญิง และจินตนาการทางเพศที่ผ่านนิตยสารได้เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยจะแบ่งหัวข้อออกเป็น ส่วนแรกเกี่ยวกับทฤษฎีสตรีศึกษา (Feminist Approach) ส่วนที่สองคือ จินตนาการทางเพศของผู้หญิง (Fantasy of Femininity) ในนิตยสารวัยรุ่น

ทฤษฎีสตรีศึกษา (Feminist Approach)

“มนุษย์เราไม่ได้คลอดออกมาเป็นผู้หญิง หากแต่เราถูกทำให้กลายเป็นผู้หญิง”² Simone de Beauvoir ได้กล่าวประโยคสุดคลาสสิกนี้ไว้ใน The Second Sex (1953) ซึ่งเป็นหนังสือที่ทรงอิทธิพลเล่มหนึ่งในศตวรรษที่ 20 และได้เริ่มต้นกลายเป็นที่รู้จักของกระแสสตรีนิยมในเวลาต่อมา

คลื่นสตรีนิยมลูกแรกเริ่มก่อตัวขึ้น โดยเน้นถึงอำนาจอันไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ทั้งทางกฎหมาย การเมือง การศึกษา ฯลฯ เป็นการต่อสู้เพื่อเรียกร้องความเท่าเทียม และเปลี่ยนแปลงสถานภาพของสตรีเป็นหลัก

จนกระทั่งคลื่นลูกที่สองของสตรีนิยมมาถึง Joanne Hollows (2000) กล่าวว่า สตรีนิยมในช่วงปี 1960s – 1970s หรือจวบจนกระทั่งปัจจุบัน ไม่ได้พยายามหาคำอธิบายเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมระหว่างชายหญิงมากนัก แต่จะใช้ความไม่เท่าเทียมนี้มาเป็นพื้นฐานเพื่อการเปลี่ยนแปลงสถานภาพของผู้หญิง ให้ความสำคัญกับการก่อเกิดของระบบปิตาธิปไตย ความสัมพันธ์ระหว่าง

² ตามธรรมชาติ มนุษย์เพศหญิงและชายมีความแตกต่างกันทางชีววิทยา ซึ่งเรียกกันว่าเพศรีขะ (sex) ซึ่งกำหนดให้มนุษย์มีร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์เป็นเพศผู้ (male) และเพศเมีย (female) แต่ในทฤษฎีสตรีนิยมได้กำหนดคำว่า “เพศสภาพ” (gender) ขึ้น เพื่ออธิบายว่าการที่มนุษย์เราเติบโตขึ้น ผ่านขั้นตอน กระบวนการหล่อหลอมทางวัฒนธรรม การอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังค่านิยม-พฤติกรรม ฯลฯ จนมนุษย์กลายเป็นสิ่งที่สังคมประกอบสร้างขึ้นเป็น เพศชาย (masculine) และเพศหญิง (feminine)

ชายหญิง และที่สำคัญคือ ความคิดเรื่องการทำให้เรื่องส่วนตัวเป็นการเมือง (the personal is political)

เราอาจสรุปรวมทฤษฎีสตรีนิยม (Feminist Theory) ได้ว่ามีลักษณะ คือ

1. เป็นการเปิดพื้นที่ในการวิเคราะห์ โดยการทำให้เรื่องของผู้หญิงที่ถูก “มองไม่เห็น” มาโดยตลอดนั้น เผยตัวขึ้น ขยายขอบวงจกรื่องส่วนตัว เรื่องครอบครัว ไปสู่สาธารณะ (The Personal is Political) เรื่องที่เกิดกับผู้หญิงตั้งแต่ในอดีตเป็นต้นมา จะถูกผูกติดกับพื้นที่ส่วนตัว ภายในบ้าน หรือครอบครัว ทำให้เรื่องของผู้หญิงกลายเป็นเรื่องที่ต้องคุณค่าไปโดยปริยาย การเปิดพื้นที่ในการวิเคราะห์นี้จะทำให้เรื่องส่วนตัวของผู้หญิงกลายเป็นเรื่องที่มีคุณค่า ถกเถียงกันได้ เป็นประเด็นสาธารณะที่เปิดพื้นที่ให้ผู้หญิงนำเรื่องส่วนตัวมาสู่สังคม
2. ชี้ให้เห็นมายาคติ (Myth) ที่อยู่เบื้องหลังการกล่าวอ้างความเป็นสากลของแนวคิดกระแสหลัก (mainstream / malestream) โดยวิพากษ์ทัศนะแบบทวิลักษณ์ (dualism) ที่มองแบบสองข้าง เช่น ผู้หญิงดี-ผู้หญิงไม่ดี แข็งแรง-อ่อนแอ และวิพากษ์ทัศนะลำดับสูงต่ำทางเพศ (sexual hierarchy) ซึ่งเพศหญิงถูกจัดให้มีลำดับชั้นทางเพศที่ต่ำกว่าเพศชาย
3. เน้นให้มีการถกเถียง วิพากษ์กัน จัดวางผู้หญิงให้เป็นจุดศูนย์กลางของการศึกษา เป็นศูนย์กลางของความรู้ เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์หญิงชายในปรากฏการณ์สังคมนั้น โดยมองความเชื่อมโยงกับวาทกรรมของเชื้อชาติ (race) ชนชั้น (class) และเพศสภาพ (gender) เพื่อเผยให้เห็นอุดมการณ์หลัก และอุดมการณ์รองของสื่อมวลชน ในการผลิตภาพตัวแทน (Representation)

ภาพตัวแทน (Representation)

คือ ผลผลิตของการให้ความหมายแทนสิ่งหนึ่ง หรือเป็นปรากฏการณ์หนึ่งซึ่งแตกต่างจากการสะท้อนภาพ (Reflection) เพราะมีการให้คุณค่า และต่อยอดไว้ด้วยอุดมการณ์ของสังคม ภาพตัวแทนจึงเกี่ยวข้องกับการครอบงำทางอำนาจ (Hegemony) ในระบบวัฒนธรรม ระหว่างผู้นำเสนอ-ผู้สร้าง กับผู้ที่ถูกนำเสนอ-ถูกสร้าง

ภาพตัวแทน มีความหมายได้ เนื่องจากเหตุผล 3 ประการ ประการแรกคือ การอาศัยความหมายและเครื่องมือถอดรหัสของความหมายที่มีอยู่แล้วในสังคม ประการที่สอง ความหมายที่มีอยู่ เป็นตัวกำหนดกรอบการรับรู้ของสังคม และขีดเส้นไม่ให้เข้าใจความหมายในแง่อื่นๆ เช่น ผู้หญิงโสเภณี ถูกกำหนดกรอบเอาไว้ว่าเป็นผู้หญิงยากจน ชนชั้นล่าง ไม่มีการศึกษา เป็นต้น และประการสุดท้าย กระบวนการนำเสนอภาพตัวแทนในลักษณะข้างต้น ทำให้ภาพนั้นฝังลึกลง และกลายเป็นเรื่องปรกติ หรือความชอบธรรมในสังคม

ในมุมมองของสตรีศึกษา มักจะมีประเด็นในการพิจารณาภาพตัวแทนที่สะท้อนออกมาจากสื่อเปรียบเทียบกับภาพความเป็นจริงของสังคม ดังนี้

1. ภาพตัวแทนไม่ใช่ความจริง (Reality) แต่เป็นผลผลิตของการเลือกสรรที่ความจริงบางส่วนถูกเน้นย้ำ แต่บางส่วนถูกเพิกเฉย
2. สื่อไม่พยายามที่จะสะท้อนภาพความจริง เพราะถ้าไม่มีช่องว่างระหว่างความจริง กับจินตนาการ รูปแบบ (genre) ของสื่อก็จะยุติ
3. ปัญหาของคำว่า “ความจริง” ที่นักสังคมวิทยามองว่า ความจริงเป็นสิ่งที่ถูกสังคมประกอบสร้าง (Social Construction) ในขณะที่นักทฤษฎีหลังสมัยใหม่ทำลายความจริงที่เป็นสากล ความจริงเป็นเรื่องที่กระจัดกระจายเต็มไปหมด เป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มน้อย
4. การสร้างภาพตัวแทนของสื่อ เป็นปรากฏการณ์ของระบบทุนนิยมโลกที่เร่งการผลิต และเน้นการบริโภค สื่อจึงทำหน้าที่ในการกระตุ้นให้ผู้คนบริโภคภาพตัวแทนมากขึ้น เพื่อกำไรที่เพิ่มขึ้นตามมา

จากงานวิเคราะห์เนื้อหาที่นำเสนอภาพตัวแทนของผู้หญิงที่ผ่านมา พบว่าผู้หญิงมีภาพตัวแทนที่ถูกนำเสนออยู่ไม่กี่แบบ เช่น รัชราพร นีรนาทรังสรรค์ ในปี 2529 ศึกษาข่าวและภาพของผู้หญิงในหน้าหนังสือพิมพ์ พบว่าผู้หญิงอยู่ในฐานะผู้ถูกระงับ ฐานะผู้กระทำ และฐานะตัวประกอบ ดร.กาญจนา แก้วเทพ (2543) ศึกษาพบว่าภาพผู้หญิงเป็นสัตว์โลกแสนสวย ที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจทางเพศ มีมันสมองน้อยนิด ภาพของแม่ และเมีย ซึ่งเป็นภาพที่ตอกย้ำอุดมการณ์ และความชอบธรรมของการแบ่งงานกันทำตามเพศ และการวางกรอบพื้นที่ “บ้าน” ให้ผู้หญิงอย่างแน่นหนาขึ้น หากแต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป ภาพตัวแทนของผู้หญิงก็เปลี่ยนไปด้วย ภาพตัวแทนผู้หญิงยุคสมัยใหม่ปรากฏภาพของผู้หญิงยุคใหม่ ที่ก้าวหน้าทันสมัย โลกกว้างขวางมากกว่าภายในบ้าน หรือพื้นที่ส่วนตัว หากแต่การเปลี่ยนแปลงนี้ เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงภายนอก เพราะโดยเนื้อแท้แล้ว ผู้หญิงยุคใหม่ทั้งหลาย ต่างก็ต้องสวมบทบาทได้ ทั้งสาวสวยสมัยใหม่ ทันโลก มีความรู้ และมีภาระในการเป็นแม่และ เมียที่ดีอยู่ดังเดิม

Myra Macdonald (1995) ขึ้นต้นคำถามไว้ในบทความของเธอว่า “เหตุใดมายาคติเก่าแก่เกี่ยวกับผู้หญิงยังคงมีกำลังอำนาจอยู่เหนือเรา และเหตุใดการวิพากษ์ว่าสื่อนำเสนออะไร จึงมีน้อยกว่าการวิพากษ์ว่าทำไมสื่อจึงยังได้รับการต้อนรับอย่างดีจากผู้บริโภค” นักสังคมวิทยากระแสหลักขบประเด้นปัญหาเรื่องเพศสภาพ โดยเน้นไปที่ความไม่เท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ภายใต้ระบบโครงสร้างสังคม ผ่านระบบครอบครัว การทำงาน ค่าแรง หรือรวมไปถึงเรื่องเพศ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการลดคุณค่าของบทบาทผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงเป็นเพียงแม่ เมีย หรือผู้ใช้แรงงาน

ในสายตาของนักสังคมวิทยา ความเป็นผู้หญิงได้รับภาพ และผลิตซ้ำผ่านการขัดเกลาทางสังคม และการพัฒนาของความคิดในตัวตน โดยมีสื่อทำหน้าที่สำคัญในการติดตั้งโปรแกรมภาพเหมารวม (Stereotypes) และพยายามสร้างให้ภาพของผู้หญิงมีรูปแบบจำกัด

สตรีศึกษาได้วิพากษ์สื่อไว้ สรุปโดยรวมได้ว่า สื่อเป็นตัวถ่ายทอดการเหยียดเพศ เป็นตัวสนองตอบปิตาธิปไตย โดยสร้างภาพตัวแทนของผู้หญิงในฐานะวัตถุทางเพศ เป็นสถาบันทางอำนาจ ที่ทำให้ระบบทุนนิยมแบบปิตาธิปไตยกลายเป็นเรื่องปรกติ เป็นกระบวนการในการประกอบสร้างทางสังคม สร้างภาพเหมารวม โดยผ่านการทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคมของสื่อ

สื่อจึงกลายเป็นคำตอบของคำถามที่ว่า “ทำไมภาพผู้หญิงต้องปรากฏแบบเดิมๆ เหตุใดภาพเหล่านี้ถูกผลิตซ้ำ ตอกย้ำ และรักษาให้คงอยู่ได้ตลอดเวลา”

จินตนาการทางเพศของผู้หญิง (Fantasy of Femininity) ในนิตยสารวัยรุ่น

ฉันได้ยินเสียงร้องเพลงมาจากห้องน้ำหญิงในโรงเรียน ฉันเห็นเด็กหญิงวัยหกขวบ กำลังร้องเพลงอยู่หน้ากระจก เพลงที่เธอร้องเป็นเพลงวัยรุ่นยอดนิยมขณะนั้น “โอ้มิดดี้ เธอช่างวิเศษเหลือเกิน เธอทำให้ใจฉันลอยล่องไป... นำมาให้ฉันเถอะ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม โปรดให้ฉัน..แล้วฉันจะทำให้เธอเป็นผู้ชายเต็มตัว...” (Walkerdine, 1996)

โลกของสื่อกำลังนำเอาเรื่องเพศบุกรุกเข้าไปสู่ผู้หญิง ไม่เว้นแต่ในเด็กไร้เดียงสาที่ต้องซึมซับเรื่องราวทางเพศไว้โดยที่ไม่ได้เข้าใจ หรือรู้เรื่องราวตามไปด้วย เรื่องจินตนาการทางเพศจึงถูกสั่งสมอยู่ในระบบความคิดของผู้หญิงตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็กตัวเล็กๆ จนกระทั่งถึงวัยสาว

หนังสือ Reading Women's Magazines (Hermes, 1995) เป็นการศึกษาในเชิงชาติพันธุ์วิทยา (Ethnography) เกี่ยวกับความเพี้ยนของพฤติกรรมของผู้หญิงที่ได้รับจากการอ่านนิตยสารผู้หญิง จุดสำคัญที่ย้ำตั้งแต่ต้นเรื่องคือเธอบอกงานวิจัยเกี่ยวกับนิตยสารผู้หญิงมีออกมาอย่างต่อเนื่อง แต่เป็นส่วนน้อยเหลือเกินที่จะคำนึงถึงผู้อ่านและวิจัยผู้อ่านร่วมด้วย ซึ่งทำให้เกิดภาพเหมารวมในการมองผู้อ่านนิตยสารผู้หญิงอย่างแตกต่างกัน และการแสดงนิสัยใจคอของผู้อ่านว่าเป็นเพียงแม่บ้านชื่อๆ เธอแนะนำว่าเป็นไปได้ยากที่จะอ่านบุคลิกลักษณะของผู้อ่านจากการวิเคราะห์เนื้อหาเพียงอย่างเดียว ไม่มีถ้อยความโดดเด่นที่ได้รับสิทธิในการแสดงออกถึงบุคลิกลักษณะผู้อ่านได้ ถ้อยความในหนังสือ (text) จะได้รับความหมายก็ต่อเมื่อเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและถ้อยความ ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าโดยตัวของเนื้อความเองไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะสร้างความหมายขึ้นเองได้

ดังนั้น เธอจึงทำการสัมภาษณ์ผู้ชายและหญิงที่อ่านนิตยสารผู้หญิง จากผลการสัมภาษณ์อันยาวเหยียด Hermes สังเกตได้ว่าผู้อ่านที่เธอสัมภาษณ์เป็นผู้ที่มีความรอบรู้ และเฉลียวฉลาด ซึ่งต่างจากงานวิจัยของ Angela McRobbie ในเรื่อง Teenage readers of Jackie และของ Janice Radway ในเรื่อง Reading the Romance ที่มีผู้อ่านเป็นกลุ่มผู้คลั่งไคล้เสียมากกว่า

Angela McRobbie (1991) เขียนหนังสือเรื่อง Feminism and Youth Culture: From Jackie to Just Seventeen. ได้พูดถึงเรื่องการสร้างตัวตนของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่น

ผู้หญิง รวมไปถึงการศึกษาในนิตยสาร Jackie และ Just Seventeen ซึ่งถือได้ว่าเป็นนิตยสารวัยรุ่นอันเป็นที่นิยมมากที่สุด เธอได้แยกแยะเนื้อหาของนิตยสาร และค้นพบรหัส อันเป็นเนื้อหาที่ประเภทที่อยู่ในนิตยสารวัยรุ่น ประกอบด้วย เรื่องความรัก (Romance) เรื่องส่วนตัวและภายในบ้าน (Personal/ Domestic Life) เรื่องแฟชั่นและความงาม (Fashion and Beauty) และดนตรียอดนิยม (Pop Music) โดย McRobbie ได้สรุปบทบาทของนิตยสารวัยรุ่นว่าเป็นเสมือนแผนที่สำหรับผู้หญิงในการเติบโตเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ และพบว่านิตยสารวัยรุ่นสร้างลักษณะผู้ชาย ที่จะต้องเป็นชายหนุ่มโรแมนติกในอุดมคติของผู้หญิงตามความหมายของการเป็น Romantic Object มากกว่าเป็น Sex Object

ใน Reading the Romance (Hollows, 2000) Janice Radway สนใจเกี่ยวกับผู้อ่านเรื่องรักๆ ใคร่ๆ โดยการวิเคราะห์ไม่ได้หมายถึงเพียงเรื่องแต่งโรแมนติกที่มีความหมายกับผู้อ่านเท่านั้น แต่รวมไปถึงการกระทำอย่างไรที่มีความหมายกับผู้อ่าน

กลุ่มผู้อ่านของ Radway นั้นมีความเห็นเกี่ยวกับลักษณะและธรรมเนียมในการเป็นเรื่องราวโรแมนติกว่าควรจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิง ที่บอกเล่าเรื่องราวจากมุมมองตัวเอง ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจตัวตนของนางเอก และรู้สึกถึงอารมณ์ของเธอได้ เรื่องราวโรแมนติกจะต้องเกี่ยวกับการพัฒนาของความรัก และรวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์หลังจากที่พระเอกและนางเอกได้อยู่ด้วยกัน โดยมากเรื่องราวโรแมนติกจะต้องจบอย่างมีความสุข Radway บอกว่าผู้อ่านจะปฏิเสธเรื่องที่จบแบบเศร้า เรื่องหักมุม ความรุนแรงของผู้ชาย และการข่มขืน เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องน่ากลัว ผู้อ่านบอกว่าการอ่านนิยายรักโรแมนติกเป็นการเสนอทางเลือกที่จะหลีกเลี่ยงจากโลกที่ถูกควบคุมโดยอำนาจผู้ชาย ไปสู่โลกอุดมคติที่ความรักต่างเพศเป็นไปในทางที่ดี ซึ่ง Radway อธิบายว่าที่ผู้อ่านคิดเช่นนี้ เพราะในชีวิตจริงพวกผู้อ่านต้องทนอยู่กับการดูแลลูก และสามี นิยายรักโรแมนติกจึงกลายเป็นสิ่งที่ดึงพวกเธอไปอยู่อีกโลกหนึ่งที่เธอพอใจ

และการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการศึกษาด้วยกรอบของทฤษฎีสตรีนิยม และสัญวิทยาศาสตร์ (Semiotics) โดยจะทำให้ข้อมูลที่ได้ มองเห็นความเชื่อมโยงของภาพตัวแทน ซึ่งจะคลี่คลายโครงสร้างของความหมายที่ปรากฏชัด และความหมายที่แอบแฝงอยู่ภายใต้ภาษา (language) ตัวบท (text) และภาพตัวแทน (representation) ทำให้เข้าใจว่าความหมายเรื่องจินตนาการทางเพศถูกสร้างขึ้นอย่างไร และภายใต้สัญวิทยา (sign) นั้น สะท้อนให้เห็นมายาคติ (myth) และอุดมคติ (ideology) เรื่องเพศของสังคมไทยอย่างไร

แนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร

นิตยสารวัยรุ่นเป็นนิตยสารที่มีลักษณะเฉพาะตัว คือมีกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายชัดเจน คือกลุ่มวัยรุ่น ในส่วนนี้จะนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับนิตยสาร ในหัวข้อบทบาทหน้าที่ของนิตยสารและองค์ประกอบของนิตยสาร

บทบาทหน้าที่ของนิตยสาร (อ้างจาก พจนีย์, 2544)

นิตยสารเป็นสื่อมวลชนอย่างหนึ่งที่สนองความต้องการในด้านต่าง ๆ ของสังคม นิตยสารได้ถูกกำหนดให้ทำหน้าที่ต่อสังคมที่สำคัญ ได้แก่

1. ทำหน้าที่ให้ข่าวสาร คอยรวบรวมรายงานเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้สังคมได้รับทราบ
2. ทำหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรมของสังคม เชื่อมโยง ระหว่างสังคมเก่ากับสังคมใหม่ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมทุกขณะ นิตยสารสามารถถ่ายทอดเรื่องราวและลักษณะของความเปลี่ยนแปลงให้สังคมรับทราบ
3. ทำหน้าที่เป็นเวทีหรือสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็น ต่อประเด็นของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพว่าสังคมในขณะนั้น มีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างไรบ้าง
4. ทำหน้าที่ให้ความรู้ และความบันเทิงแก่สังคม ซึ่งหน้าที่นี้ถือได้ว่าเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของนิตยสาร นิตยสารแต่ละประเภทอาจจะทำหน้าที่นี้ต่างกัน นิตยสารบางฉบับอาจจะมุ่งให้ความรู้และการศึกษาแก่ผู้อ่านเป็นหลัก ในขณะที่นิตยสารอีกหลายฉบับอาจจะให้ความรู้ผสมผสานกับความบันเทิงเรีงรมย์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความมุ่งหมาย และแนวทางในการดำเนินการของนิตยสารแต่ละฉบับ
5. หน้าที่ให้บริการทางด้านธุรกิจ เป็นสื่อกลางในการประกาศ และโฆษณา ทั้งเรื่องสาธารณประโยชน์ และทั้งเรื่องของการโฆษณาสินค้า กล่าวคือให้ข้อมูลข่าวสารอันเกี่ยวกับบริการและสินค้านั้นเอง

องค์ประกอบของนิตยสาร

องค์ประกอบของเนื้อหา นิตยสาร สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ องค์ประกอบด้านวจนภาษา หรือการสื่อสารในส่วนที่เป็นถ้อยคำ (Verbal Language) และองค์ประกอบด้านอวจนภาษา หรือการสื่อสารอื่นๆ ที่นอกจากถ้อยคำ (Nonverbal Language)

1. องค์ประกอบด้านวจนภาษา (Verbal Language)

วจนภาษา หมายถึง ภาษาถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นการใช้อักษร และถ้อยคำสื่อความหมายระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ซึ่งในที่นี้หมายถึงถ้อยคำภาษาที่ผู้ผลิตนิตยสารวัยรุ่น

ได้ใช้ในการสื่อความหมายแก่ผู้รับสาร หรือกลุ่มวัยรุ่นผู้อ่านนิตยสาร อันประกอบด้วย หัวเรื่อง คำขวัญ ข้อความเนื้อหา และคำบรรยายต่างๆ เป็นต้น

2. องค์ประกอบด้านอวัจนภาษา (Nonverbal language)

อวัจนภาษา หมายถึง ส่วนอื่นๆ ที่นอกเหนือจากถ้อยคำ หรือข้อความที่ใช้ในการสื่อความหมายในนิตยสารวัยรุ่น เพื่อช่วยให้การสื่อความหมายนั้นน่าสนใจ สะดุดตา และมีความหมายลึกซึ้งมากกว่าการใช้ถ้อยคำหรือข้อความเพียงอย่างเดียว ซึ่งอวัจนภาษาที่สำคัญในนิตยสารวัยรุ่น เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด หน้าปก สี และสัญลักษณ์

ภาพถ่าย ภาพถ่ายเป็นส่วนที่ทำให้เกิดประสิทธิผลในการสื่อสาร เป็นการสร้างบุคลิกของนิตยสารให้มีความสวยงาม และดึงดูดความสนใจแก่ผู้พบเห็น ภาพถ่ายจะช่วยให้เกิดความง่ายแก่การจดจำ เข้าใจง่าย ใช้เวลาน้อย และเพิ่มความชัดเจนของเนื้อหาสาระมากขึ้น ภาพถ่ายมีทั้งภาพขาวดำ และภาพสี ในกรณีของภาพขาวดำ น้ำหนักของสีจะลดหลั่นกันตั้งแต่สีดำ สีเทาแก่ สีเทาอ่อน จนถึงสีขาว ในกรณีของภาพสี สีที่ปรากฏจะคล้ายกับภาพสีที่บันทึกจากสภาพความเป็นจริง ภาพถ่ายจึงให้ความเหมือนจริงมากกว่าภาพประเภทอื่นๆ เพราะให้ภาพที่คล้ายภาพธรรมชาติที่สายตามนุษย์มองเห็น

ภาพวาด ภาพวาดที่นิยมใช้เป็นภาพประกอบในการจัดทำนิตยสาร ได้แก่ ภาพวาดลายเส้น ลักษณะเด่นของภาพวาดลายเส้นอยู่ที่ความเรียบง่าย เหมาะที่จะใช้เป็นภาพประกอบเพื่ออธิบายเรื่องราว หรือขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อนต่อการเข้าใจ นอกจากนี้ภาพวาดลายเส้นยังมีลักษณะที่ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดให้กับผู้อ่านนิตยสาร และลดทอนความรุนแรงของเนื้อหาในนิตยสารลงอีกด้วย

ปกนิตยสาร ปกของนิตยสารมีความสำคัญมาก และจะเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดในเล่ม ปกจะมีหน้าที่บอกถึงลักษณะของนิตยสารและจะมีเอกลักษณ์เป็นของนิตยสารนั้นๆ จึงไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงมากนัก หน้าปกนิตยสารสามารถดึงดูดให้ผู้อ่านซื้อนิตยสารและติดตามตลอดจนเป็นเอกลักษณ์ให้กับตัวนิตยสารเอง ตัวพิมพ์และตัวอักษรชื่อนิตยสารบนปกก็มีความหมายมากเช่นกัน ที่จะทำให้อ่านสนใจจะเปิดดูนิตยสารภายใน

สี มีประโยชน์ในการดึงดูดความสนใจผู้อ่าน เน้นบางส่วนของภาพที่ต้องการจะเน้น ช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้พบเห็น สามารถช่วยให้ข้อความหรือภาพดูเหมือนจริง และมีอารมณ์มากขึ้น

สัญลักษณ์ เป็นการสื่อความหมายผ่านภาพวาด ภาพถ่าย หรือปก รวมทั้งเนื้อหาต่างๆ ในนิตยสาร ที่มีการให้ความหมายที่รับรู้ร่วมกันผ่านตัวแสดงแทนความหมายหรือสัญลักษณ์นั้นๆ เช่น แหวน เป็นสัญลักษณ์ของความรัก การผูกมัด การแต่งงาน เป็นต้น

และในการวิจัยเรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่นนี้ ได้นำแนวคิดเรื่องวาทกรรมมาใช้ ในส่วนของการวิเคราะห์อวัจนภาษาและอวัจนภาษาด้วย

วาทกรรม (Discourse) คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบท (Text) กับบริบท (Context) ในลักษณะที่ผู้ร่วมการสื่อสารรับรู้ความหมาย การแสดงออกของการสื่อสารร่วมกัน เป็นชุดของความหมายที่เป็นที่ยอมรับในรหัสหรือระบบความหมายของสังคม นอกจากนี้ยังเป็นชุดของข้อความที่เป็นระบบ ซึ่งให้ความหมาย คุณค่า กฎเกณฑ์ เงื่อนไขแก่สังคม สถาบัน และปัจเจกบุคคล เป็นระบบสัญลักษณ์โดยรวมที่มีความหมายอยู่ในสังคม

หน้าที่ของวาทกรรม ประกอบด้วยการรักษาและผลิต สิ่งที่เป็นบรรทัดฐานของสังคม ในขณะเดียวกัน ก็แปรรูปบรรทัดฐานทางสังคมนั้นด้วย

วาทกรรมที่ดำรงอยู่และเป็นที่ยอมรับของสังคม รวมทั้งทำหน้าที่กำหนดสังคมนั้นด้วย เรียกว่า วาทกรรมหลัก (Dominant Discourse) หรือวาทกรรมที่ครอบงำอุดมการณ์ (Hegemony Discourse)

ตัวอย่างการวิเคราะห์วาทกรรมชิ้นหนึ่ง (อ้างจาก รุ่งรวี, 2541) ดร.ไชยรัตน์ เจริญสิน โอบาร ได้ยกตัวอย่างการวิเคราะห์ของ Bordo (1993) ในการศึกษาเรื่อง “เรือนร่างของสตรี” (Female Body) ซึ่งได้อธิบายว่า ในสังคมตะวันตกมีกระบวนการสร้างสิ่งที่เรียกว่า “เรือนร่างที่สวยงามของสตรี” (Perfect Body) เช่น ผอม สูง มีส่วนเว้า ส่วนโค้ง ส่วนนูนเฉพาะที่ ฯลฯ และร่างกายของสตรีเฉพาะบางประเภทถูกทำให้กลายเป็นสิ่งที่น่าตื่นตาตื่นใจ เพื่อการเสพด้วยสายตาของเพศชาย Bordo ได้แสดงให้เห็นว่า มีวาทกรรมชุดหนึ่งกำกับความสวยของเรือนร่างสตรี และมีภาคปฏิบัติจริงของวาทกรรมว่าด้วยเรือนร่างที่สวยงามของสตรี เช่น ต้องมีวิธีการควบคุมอาหาร การควบคุมร่างกาย การออกกำลังกาย รวมถึงตลอดถึงการผ่าตัดลดน้ำหนักแต่งเพื่อดู “สวย” ตามกฎเกณฑ์ว่าด้วยความสวยที่วาทกรรมกำหนดขึ้น

จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น ทำให้มองเห็นว่า สิ่งที่เราเห็นว่าเป็นความจริงนั้น แท้จริงแล้วเป็นความจริงที่ถูกกำกับโดยวาทกรรม หรือเรียกว่า “วาทกรรมว่าด้วยความจริง” (Discourse of Truth) เพราะสิ่งที่เรียกว่า “ความจริง” นั้น มิใช่ข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์แต่อย่างใด แต่คือกฎเกณฑ์ชุดหนึ่งที่เป็นตัวกำกับว่าอะไรจริงหรือไม่จริง

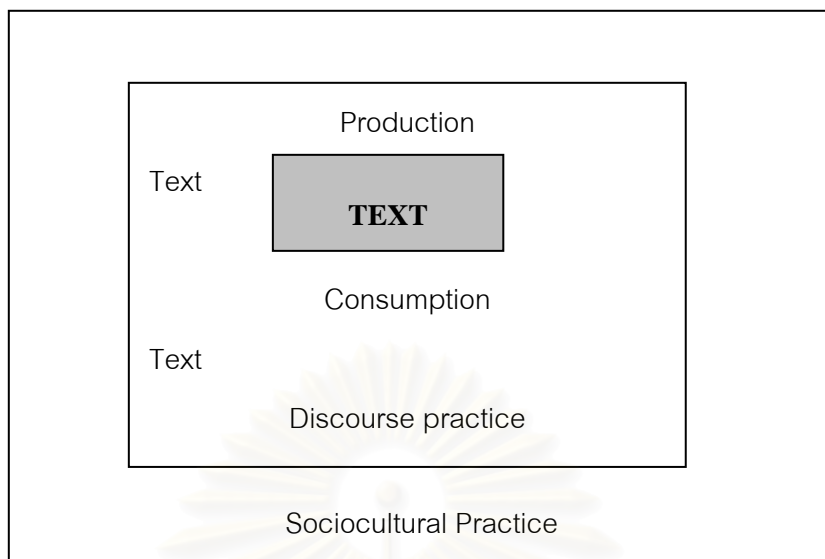
สำหรับการวิเคราะห์วาทกรรมสื่อในทัศนะของ Norman Fairclough (1995) นั้น ประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ วิเคราะห์สภาพสถานการณ์ในการสื่อสาร (Analysis of communication events) เป็นการวิเคราะห์ในภาคตัดขวาง เพื่อศึกษาถึงคุณสมบัติของวาทกรรม โดยพิจารณาถึงปัจจัย 3 ประการ คือ

1. ตัวบท (text) ในที่นี้คือ ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ทั้งที่เป็นวัจนภาษา และอวัจนภาษา พยางค์ คำ ประโยค รวมทั้งรูปแบบของวาทกรรมที่ต่างเรียงร้อยเข้าด้วยกัน โดยจะวิเคราะห์ในสามประเด็นหลัก คือ
  - วาทกรรมนำเสนออะไรสู่สภาพสังคม (คตินิยม) และเกิดผลอย่างไร เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับความคิด ระบบความรู้ ความเชื่อให้กับสังคม ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงของสังคมในขณะนั้น และยังวิเคราะห์ด้วยว่า

การนำเสนอตั้งกล่าวก่อให้เกิดผลอย่างไรต่อสังคม และทำไมถึงเลือกนำเสนอประเด็นดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจตัวบทมากขึ้น เนื่องจากตัวบทและบริบทต่างมีความสัมพันธ์กัน สิ่งที่ตัวบทนำเสนอย่อมส่งผลกระทบต่อบริบทด้วย

- วาทกรรมสร้างลักษณะเฉพาะหรืออัตลักษณ์อะไรให้สังคม ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่าตัวบทหรือตัวภาษาสามารถสร้างลักษณะเฉพาะอะไรผ่านสื่อ เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวบทที่มีต่อบริบททางสังคม เช่น สถานภาพ บทบาท เป็นต้น
  - เนื้อหาของวาทกรรมแสดงถึงความสัมพันธ์ใด โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างผู้สร้างวาทกรรมกับผู้รับวาทกรรม และความสัมพันธ์ระหว่างสื่อกับสถาบันสังคม ความสัมพันธ์ที่แฝงอยู่ในตัวเนื้อหา สามารถบ่งบอกได้ว่าวาทกรรมนั้นๆ มีอิทธิพลอย่างไรต่อสังคม ถ้าหากเนื้อหาของวาทกรรมแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด โอกาสที่ผู้รับสารจะเกิดปฏิสัมพันธ์กับตัวบท และมีผลมายังผู้ส่งสารก็เกิดได้ง่ายขึ้น
2. การปฏิบัติการทางวาทกรรม (discourse practice) เป็นการวิเคราะห์กระบวนการสร้างตัวบท (text production) ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร นำเอาบริบททางสังคม สิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะป็นลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม มาสร้างเป็นวาทกรรมได้อย่างไร มีการถ่ายทอดออกมาได้อย่างไร และวิเคราะห์การบริโภคตัวบท (text consumption) รวมทั้งช่องทางการสื่อสาร ซึ่งวิเคราะห์ได้ 2 มุมมองคือ
- สถานการณ์ในการสื่อสารมีผลต่อแบบแผนการใช้ภาษาอย่างไร
  - ผลที่เกิดจากแบบแผนการใช้ภาษา ช่วยในการสร้างขอบเขต ความสัมพันธ์ และโครงสร้างอย่างไร
3. บริบทที่เป็นปัจจัยทำให้เกิดวาทกรรม (sociocultural practice) เป็นการวิเคราะห์ถึงบริบทที่ส่งผลให้เกิดวาทกรรม เช่น ปัจจัยทางด้านสังคม วัฒนธรรม การเมือง ในแง่ที่ว่าตัวบทที่เกิดขึ้นนั้นอยู่ในบริบทลักษณะใด
- ปัจจัยทั้ง 3 ประการดังกล่าว สามารถอธิบายด้วยแผนภาพดังนี้

สถาบันวิจัยภาษาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และการนำแนวคิดเกี่ยวกับนิตยสารประกอบกับวาทกรรม จะช่วยชี้ให้เห็นสิ่งต่างๆ ที่แฝงเร้นอยู่ในการสื่อสารผ่านนิตยสาร และทำให้การวิเคราะห์เรื่องจินตนาการทางเพศมีความครอบคลุม ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เริ่มจาก ในปี 2531 อุบลวรรณ (อ้างจาก กาญจนา, 2539) ได้ทำการสำรวจอิทธิพลของนิตยสารว่ามีผลต่อตัวสตรีอย่างแน่นอน ทั้งนี้เพราะรสนิยมในการอ่านของผู้หญิงจะต่อเนื่องเหนียวแน่นต่อหนังสือที่ตนเองชอบ และเมื่ออ่านอย่างระะยะยาว เนื้อหาในนิตยสารย่อมต้องมีความสอดคล้อง นอกจากนั้นนิตยสารยังมีหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเข้าถึงสังคมด้วย

ปาริฉัตร มั่นคง (2534) ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อโฆษณาและสินค้าที่แสดงออกเกี่ยวกับกามารมณ์ พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่พอใจในรูปแบบโฆษณาประเภทนี้ เพราะทำให้สะดุดตา และเรื่องเหล่านี้ก็เป็นเรื่องธรรมดาในสังคมปัจจุบัน แต่มีข้อโต้แย้งอยู่เสมอในเรื่องของความไม่เหมาะสมต่อสังคมไทย และไม่ต้องการให้โฆษณาแบบนี้เพิ่มขึ้น

ในปีเดียวกัน พิมพ์ฤทัย ชูแสงศรี (อ้างจากกาญจนา, 2539) ศึกษาความคิดเห็นของผู้หญิงในนิตยสาร มองย้อนไปถึงพัฒนาการของนิตยสารตั้งแต่ก่อตั้งมา พบว่านิตยสารเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้หญิงมาก เนื่องจากเป็นแหล่งที่บันทึกเรื่องราวและความคิดเห็นของผู้หญิงที่มีต่อตัวเอง ต่อสังคม และต่อโลกที่สามารถแสดงออกสู่สาธารณะ

กิตติ กันภัย (2535) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาลักษณะของการสร้างฝันจินตนาการทางเพศที่ปรากฏและได้รับการเผยแพร่ในสื่อมวลชนไทย พบว่าลักษณะของการสร้างฝันทางเพศในสื่อมวลชนไทยสอดคล้องกับจินตนาการของมนุษย์ในเชิงจิตวิทยา และความหมายจินตนาการ

ทางเพศเหล่านี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้รับสารในการเข้าสู่โลกแห่งความฝันจินตนาการ ทำให้ผู้รับสารรู้สึกผ่อนคลาย หลีกหนีจากความเครียดทางเพศ

จรัส ศิริพานิช (2535) ได้นำเสนองานวิจัยเรื่อง “การใช้จุดแว่วอนทางเพศในภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์” ผลการวิจัยพบว่าลักษณะของการใช้จุดแว่วอนทางเพศมี 3 ลักษณะด้วยกัน คือ การใช้จุดแว่วอนทางเพศที่สื่อออกมาทางภาพ, ทางวจนภาษา และอวัจนภาษา

“การควบคุมเรื่องเพศในผู้หญิงไทยปัจจุบัน: กรณีศึกษาการควบคุมเรื่องเพศในวัยรุ่น” เป็นงานวิจัยของนิภา จีรภัทร์ (2539) ซึ่งพบว่ารูปแบบของการควบคุมทางเพศอยู่ภายใต้กรอบแนวคิด 3 แนว คือ การควบคุมเรื่องเพศไว้กับความเชื่อเรื่องผี ในสมัยสุโขทัย, การควบคุมไว้กับความเชื่อในเรื่องการสะสมบุญบารมีตามแนวพุทธ-พราหมณ์ ในสมัยต่อมาจนถึงรัตนโกสินทร์ และการควบคุมร่างกายผู้หญิง โดยลดคุณค่าของเพศหญิงในสมัยกลางรัตนโกสินทร์เป็นต้นมา นอกจากนี้งานวิจัยยังพบว่ากลไกของการควบคุมเรื่องเพศยังดำรงอยู่ แต่แสดงออกในรูปแบบความขัดแย้งทางความคิดระหว่างกระแสการมองเช็ทซ์เป็นเรื่องสกปรก น่าอาย กับความคิดเพศเป็นสิ่งที่เปิดเผยได้ในปัจจุบัน

วรินทร์า ไกยรวงศ์ (2541) ศึกษามิติแห่งการบริโภคที่ปรากฏในนิตยสารผู้หญิงทางด้านมิติการบริโภคพบว่า นิตยสารผู้หญิงต่างบรรจุคุณค่าทางด้านสัญญาะ และมีคุณค่าทางด้านอรรถประโยชน์ เป็นการบรรจุคุณค่าด้าน “สัญญาะ” ที่มีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในสังคมปัจจุบัน

Ana Garner, Helen M.Sterk และ Shawn Adams (2541) ได้ทำการวิเคราะห์เรื่องเล่าจรรยาทางเพศในนิตยสารวัยรุ่นสตรี (Narrative Analysis of Sexual Etiquette in Teenager Magazines) โดยทำการศึกษาเรื่องจรรยาทางเพศที่พัฒนาต่อเนื่องจากคอลัมน์ในนิตยสารวัยรุ่นยอดนิยมของผู้หญิง จากระยะเวลา 20 ปี พบว่า เรื่องจรรยาทางเพศมีการเปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อย การให้ข้อมูลยังคงเป็นเรื่องคำแนะนำ และอบรมเกี่ยวกับสังคมของผู้หญิง ถึงเรื่องเพศที่อยู่ในขอบอันติงามของเพศชายและหญิง

จริญญา นิลแพทย์ (2541) ทำการวิจัยเชิงสำรวจวัยรุ่นจำนวน 401 คน โดยใช้แบบสอบถาม พบว่าเด็กวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับทัศนคติ คือกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่า “เกิดเป็นผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัว” แต่ผู้หญิงที่ยึดถือคติดังกล่าว ปัจจุบันหาได้ยากเต็มที เหตุที่ทัศนคติขัดแย้งกับพฤติกรรมเช่นนี้ เนื่องจาก เด็กมีทัศนคติตามบรรทัดฐานทางสังคม แต่ในแง่พฤติกรรมแล้ว เด็กวัยรุ่นหลายคนไม่สามารถยับยั้งชั่งใจ ควบคุมอารมณ์ตนได้ จึงปล่อยให้อารมณ์นำหน้าพฤติกรรม

ธนชัย วิทยาคุณสกุลชัย (2541) ได้ทำการวิเคราะห์ “เช็ทซ์ แอฟฟีล” หรือเสน่ห์ดึงดูดทางเพศในภาพโฆษณาทางนิตยสาร สรุปการวิจัยได้ 4 ประเด็น คือ 1. “เช็ทซ์ แอฟฟีล” สามารถนำมาใช้ได้กับสินค้าทุกประเภท 2. ประเภทของ “เช็ทซ์ แอฟฟีล” ที่ถูกนำมาเสนอมีหลากหลาย ได้แก่ การนำเสนอด้วย “คน/สิ่งที่ไม่ใช่คน” “การใช้ผู้แสดงแบบชายเพียงคนเดียว/การใช้ผู้แสดงแบบผู้หญิงเพียงคนเดียว/การใช้ผู้แสดงแบบชายและหญิงในภาพเดียวกัน การ

เปลือยการ/ไม่เปลือยกาย การนำเสนอ "เซ็กซ์แอฟฟิซ" อย่างโจ่งแจ้ง/โดยนัย/อย่างโจ่งแจ้งและโดยนัยในภาพเดียวกัน 3. การนำ "เซ็กซ์ แอฟฟิซ" มานั้น สามารถใช้ได้กับแนวคิดหลักที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และยังใช้ได้กับแนวคิดหลักอื่นๆ 4. ในอดีต สังคมไทยเคยมีกลไกการสื่อสารแบบต่างๆ ที่ทำหน้าที่เปิดเผยเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวในที่สาธารณะ แต่ปัจจุบันการสื่อสารดังกล่าวได้หมดบทบาทไป ดังนั้น ในแง่นี้อาจถือได้ว่า "เซ็กซ์ แอฟฟิซ" ในภาพโฆษณาเป็นกลไกหนึ่งในการเปิดเผยเรื่องเพศในที่สาธารณะยุคนี้

จุฑามาส กิรติกสิกร (2542) วิจัยเรื่องรูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่นกับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน ในส่วนของนิตยสารพบว่า เพศชายเปิดรับนิตยสารเพื่อรู้ความเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อผ่อนคลายความเครียด และเพื่อฆ่าเวลาตามลำดับ ในขณะที่เพศหญิงนั้น ต้องการอ่านนิตยสารเพื่อผ่อนคลายความเครียดเป็นหลัก และเพื่อรู้ความเปลี่ยนแปลงของโลก และเพื่อดูแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ซึ่งจะเห็นได้ว่าเพศหญิงจะต้องการความบันเทิงจากนิตยสารมากกว่าผู้ชาย

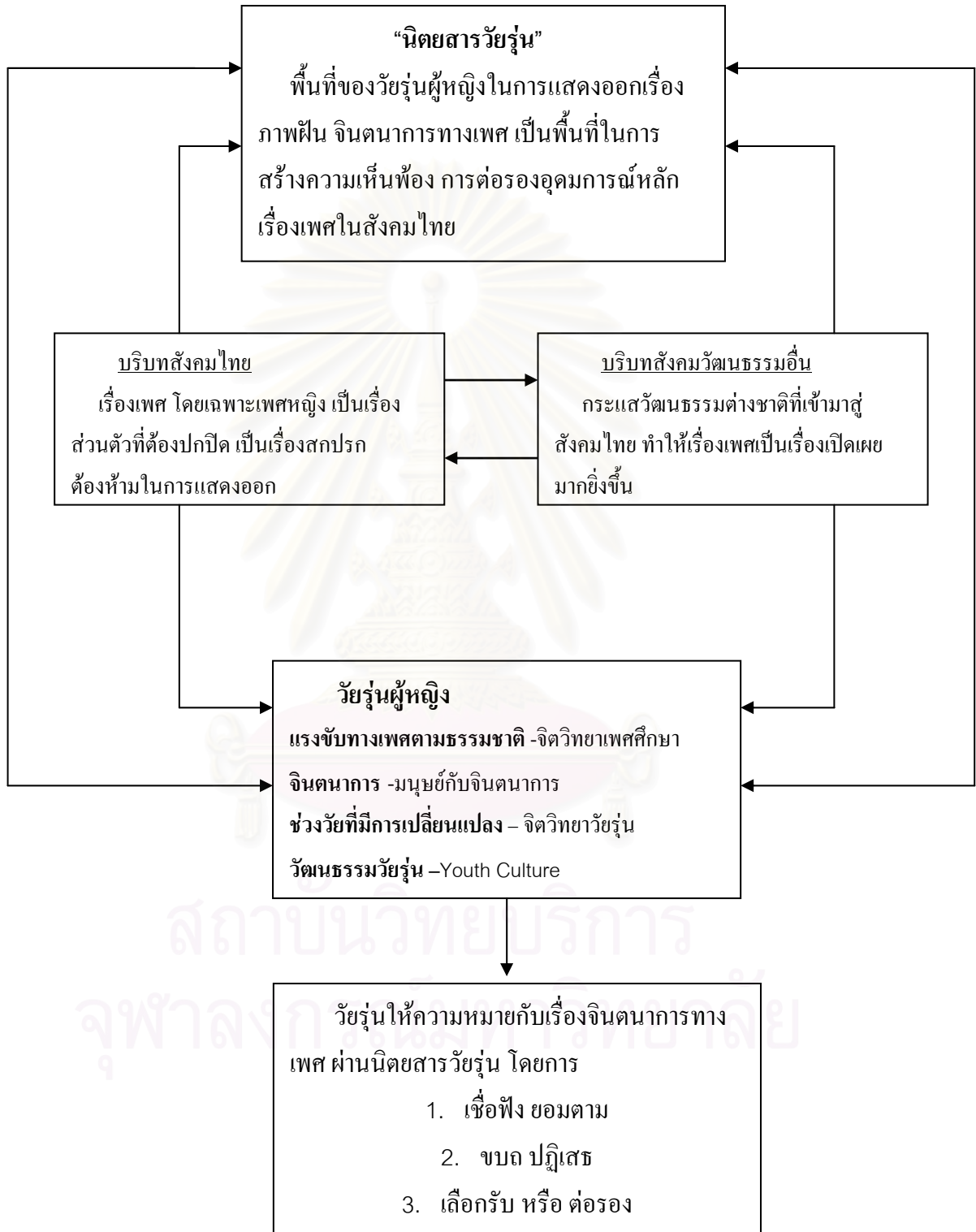
ปี 2543 กุลภา วจนสาระ เสนองงานวิจัยเรื่องการก่อตัวของวัฒนธรรมวัยแรกรุ่น โดยสรุปพบว่าวัฒนธรรมวัยแรกรุ่นเป็นกลุ่มย่อยของสังคมที่หาพื้นที่เฉพาะในการแสดงวัฒนธรรมของตัวเอง เป็นพื้นที่หลักทั้งทางวัฒนธรรมและกายภาพ บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ของกลุ่มตนผ่านการแต่งกาย แบบแผน พฤติกรรม กิริยาท่าทาง วิถีชีวิต โดยมองว่าลักษณะกิจกรรมของวัยแรกรุ่นเป็นการใช้พื้นที่ในการแยกจากความเป็นเด็ก และการเตรียมตัวสำหรับการเป็นวัยรุ่น เป็นงานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนผ่านวัฒนธรรมวัยแรกรุ่นในแต่ละยุคแต่ละสมัย โดยมีเรื่องของพื้นที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

ปี 2544 พงษ์นีย์ พจนะลาวัณย์ ทำการวิจัยเรื่อง "เนื้อหาและการสะท้อนค่านิยมในนิตยสารวัยรุ่น เธอกับฉัน เดอะบอย ฮาร์ท" พบว่านิตยสารทั้ง 3 ฉบับมีพัฒนาการที่คล้ายคลึงกัน และมีรูปแบบการจัดหน้าและลักษณะเนื้อหาที่คล้ายคลึงกันอีกด้วย ส่วนค่านิยมทางสังคมที่ปรากฏในเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ พบว่ามีค่านิยมทางสังคมที่ไม่พึงปฏิบัติ เช่น การบริโภคสินค้าต่างประเทศและความฟุ่มเฟือย มากกว่าค่านิยมทางสังคมที่พึงปฏิบัติ เช่น การพึ่งพาตนเอง ขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ และการประหยัด

ข้อสันนิษฐานของงานวิจัย

1. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น มีหลายประเภท และสะท้อนทั้งบริบทคือสังคมไทย และสังคมตะวันตก
2. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่นเป็นกลวิธีในการสร้างความหมายเรื่องเพศของหญิงวัยรุ่น ซึ่งซ่อนอยู่ในจินตนาการลักษณะต่างๆ
3. นิตยสารวัยรุ่นได้เปิดพื้นที่ให้แก่วัยรุ่นผู้หญิง ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ เกี่ยวกับจินตนาการทางเพศ

กรอบการวิเคราะห์ : Conceptual Framework

นิยามศัพท์

จินตนาการ	หมายถึง	การสร้างภาพขึ้นในจิตใจ เป็นการรวมคำระหว่างจินตนาการกับ อากาโร จิตประกอบด้วย การรับสัมผัสความรู้สึก และจินตนาการ ดังนั้น จินตนาการคือ ส่วนประกอบสำคัญของโครงสร้างทางจิต เป็นส่วนหนึ่งของความคิดมนุษย์ ที่มีความสัมพันธ์กันและเกิดเป็นโครงสร้างแห่งความรู้สึกนึกคิด ทำให้เกิดความคิด อารมณ์ ความจำ และการหาเหตุผล หรือสาเหตุ
จินตนาการทางเพศ	หมายถึง	การที่ผู้ผลิตนิตยสารวัยรุ่น ได้เสนอจินตนาการทางเพศจากรูปแบบนามธรรม ที่ปรากฏในจิตใจผู้จินตนาการเอง ออกมาในลักษณะรูปธรรม อันได้แก่ การนำเสนอแบบวิจันภาษา ที่มีลักษณะของจินตนาการทางเพศแบบชัดเจนและแอบแฝง และการนำเสนอแบบอวิจันภาษา เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด การใช้สี และสัญลักษณ์ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับจินตนาการทางเพศครอบคลุมเนื้อหาตั้งแต่เรื่องความรัก (Love and Romance) เรื่องรักๆ ใคร่ๆ (Affair) ไปจนถึงเรื่องเพศ (Sex)
พื้นที่ในนิตยสารวัยรุ่น	หมายถึง	พื้นที่ที่เป็นตัวแทนของวัยรุ่นผู้หญิง ในการแสดงตัวเรื่องเพศ โดยผ่านบทสัมภาษณ์ แฟชั่น ข้อเขียน นวนิยาย โฆษณา รวมทั้งภาพ เป็นการบอกเล่าเรื่องราวของวัยรุ่นผ่านพื้นที่ในหน้านิตยสารซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะ แตกต่างจากพื้นที่อื่น เช่น หนังสือพิมพ์ หรือโทรทัศน์
วัยรุ่นผู้หญิง	หมายถึง	หมายถึง ผู้หญิงที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 13 – 15ปี) วัยรุ่นตอนกลาง (อายุ15-18ปี) และวัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 18-20ปี) เป็นวัยที่ร่างกายมีการเจริญเติบโตอยู่ช่วงซึ่งมีวุฒิภาวะทางเพศ อันเป็นลักษณะของความเป็นหญิงที่ปรากฏชัด

ค่านิยมหรือทัศนคติของ วัยรุ่น	หมายถึง	กลวิธีในการสร้างความหมาย สร้างมิติ และความ คิดเห็นที่ถูกยอมรับเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผ่าน ความคิดเห็นร่วมกันในกลุ่มวัยรุ่น
อุดมการณ์หลักของ สังคมไทย	หมายถึง	ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่คนในสังคมไทย ส่วนใหญ่เชื่อ และคาดหวังร่วมกันว่าควรจะเป็นไป ตามนั้น อุดมการณ์หลักของสังคมไทย คือ เรื่องเพศ เป็นเรื่องที่ต้องปกปิด แอบซ่อน เป็นเรื่องสกปรก น่า อาย ผู้หญิงที่ดีต้องเป็นกุลสตรี รักนวลสงวนตัว เป็น ต้น
อุดมการณ์หลักของ สังคมตะวันตก	หมายถึง	ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่คนในสังคม ตะวันตกส่วนใหญ่เชื่อ และคาดหวังร่วมกันว่าควรจะ เป็นไปตามนั้น อุดมการณ์หลักของสังคมตะวันตก คือ เรื่องเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สามารถเปิดเผย ได้ ผู้หญิงสามารถแสดงออกเรื่องเพศได้ และเรื่อง เพศเป็นเรื่องที่สามารถพูดคุยกันได้
การสร้างความเห็นพ้อง	หมายถึง	การที่วัยรุ่นผู้หญิง ได้ร่วมกันแสดงออกทางความคิด เรื่องจินตนาการทางเพศผ่านนิตยสารวัยรุ่น โดยมี จุดประสงค์ที่ตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ให้สิ่งที่แสดงออกมา นั้นได้รับการเห็นพ้อง (consensus) และคล้อยตาม กันอย่างสมัครใจ ในหมู่วัยรุ่นผู้อ่านนิตยสาร
การต่อรอง	หมายถึง	พื้นที่ในนิตยสารวัยรุ่นเป็นพื้นที่ในการสร้างทางเลือก ใหม่ของผู้่านที่มีต่อเนื้อหาในนิตยสาร จินตนาการ ทางเพศที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น กลุ่มผู้อ่านอาจจะ ยอมรับ ปฏิเสธ เลือกรับ หรือแสดงทางเลือกใหม่ เกี่ยวกับจินตนาการทางเพศที่ได้รับจากนิตยสารนั้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่นในครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการแสวงหาความรู้ โดยศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมจาก สภาพแวดล้อมตามความเป็นจริงในทุกมิติ เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับ สภาพแวดล้อมนั้น โดยจะสนใจข้อมูลด้านความรู้สึกนึกคิด ความหมาย ค่านิยมของบุคคล เพราะเชื่อว่าเป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมของมนุษย์

งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่องที่มีลักษณะเป็นนามธรรม คือเป็นเรื่อง เกี่ยวกับจินตนาการทางเพศ ความหมายแอบแฝงที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น และค่านิยม ทักษะ เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสังคมวัฒนธรรมไทย เป็นปรากฏการณ์ที่ต้องอาศัยการ ตีความจากข้อมูลเพื่อสร้างข้อสรุป ดังนั้น วิธีวิจัยที่ใช้จะนำเอาการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยเน้นการใช้เครื่องมือสาธิตศาสตร์มาเป็นวิธีหลักในการศึกษา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยแหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร และ แหล่งข้อมูลบุคคล

1. แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

ศึกษาจากนิตยสารวัยรุ่น

ในขั้นแรก เป็นการสำรวจเบื้องต้น เพื่อศึกษานิตยสารวัยรุ่นทั้งหมด ที่มีวางจำหน่ายใน ปัจจุบัน ว่ามีชื่อฉบับใดบ้าง มีเนื้อหาอย่างไร เพื่อศึกษาภาพรวมของนิตยสารที่วัยรุ่นให้ความสนใจอ่าน

ทำการสำรจนิตยสารวัยรุ่นเบื้องต้น พบว่ามีนิตยสารวางจำหน่าย เช่น เธอกับฉัน, The Boy, POP, Ice, Cool, I'm, Popteen, j-Spy, Idols, V plus, Buzz, 69, I like, J.net ฯลฯ

ในขั้นที่สอง คัดเลือกนิตยสารจำนวนสองชื่อฉบับ เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา โดยคัดเลือกจากการสำรจนิตยสารในขั้นต้น มีเกณฑ์การคัดเลือกนิตยสารวัยรุ่น เพื่อนำมาใช้ เป็นประชากรในการวิเคราะห์ดังนี้ คือ

1. เป็นนิตยสารที่มียอดจำหน่ายสูงสุด 2 ชื่อฉบับ (ตามข้อมูลจากบริษัทประกิต โฮลดิ้ง จำกัด) เพราะเมื่อเทียบกับจำนวนของยอดขายแล้วนั้น จำนวนยอดขายมากยิ่งเป็น สิ่งแสดงแทนภาพวัยรุ่นกับเรื่องเพศในวงกว้างมากกว่า และยอดจำหน่ายสูงก็ย่อม เป็นตัวแทนของเนื้อหาที่วัยรุ่นสนใจได้เป็นอย่างดี

2. เป็นนิตยสารที่มีระดับราคาเดียวกัน เพื่อให้จัดกลุ่มผู้อ่านอยู่ในระดับรายได้ใกล้เคียงกัน อันเป็นตัวบ่งบอกถึงสภาพฐานะทางสังคมของผู้อ่าน
3. เป็นนิตยสารที่มีกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียวกัน คือ เด็กวัยรุ่นผู้หญิงอายุประมาณ 13-20 ปี

จากการคัดเลือก ได้นิตยสารวัยรุ่นจำนวน 2 ชื่อฉบับ คือ เธอกับฉัน และ The Boy การวิเคราะห์เนื้อหาจะทำการศึกษาในช่วงเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม 2544 รวมระยะเวลา 1 ปี ทำการคัดเลือกออกมาศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic Sampling)

การเลือกสุ่มนิตยสารสลับกันปีละหนึ่งชื่อฉบับ รวมจะได้นิตยสาร ชื่อฉบับละ 12 เล่ม รวม 24 เล่ม ระยะเวลาตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 ถึงเดือนธันวาคม 2544 รายละเอียดดังนี้

เดือน	ปีที่แรก	ปีที่หลัง
มกราคม 2544	The Boy	เธอกับฉัน
กุมภาพันธ์ 2544	เธอกับฉัน	The Boy
มีนาคม 2544	The Boy	เธอกับฉัน
เมษายน 2544	เธอกับฉัน	The Boy
พฤษภาคม 2544	The Boy	เธอกับฉัน
มิถุนายน 2544	เธอกับฉัน	The Boy
กรกฎาคม 2544	The Boy	เธอกับฉัน
สิงหาคม 2544	เธอกับฉัน	The Boy
กันยายน 2544	The Boy	เธอกับฉัน
ตุลาคม 2544	เธอกับฉัน	The Boy
พฤศจิกายน 2544	The Boy	เธอกับฉัน
ธันวาคม 2544	เธอกับฉัน	The Boy

ตั้งแต่เดือนกันยายนเป็นต้นมา นิตยสาร The Boy ได้เปลี่ยนการวางจำหน่ายเป็นรายเดือน ผู้วิจัยจึงเลือกฉบับในแต่ละเดือน ตั้งแต่เดือนกันยายนถึงธันวาคม โดยไม่ต้องสุ่มปีที่แรกและหลัง

2. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

ในการศึกษาครั้งนี้ จะได้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ไม่ได้ หากขาดแหล่งข้อมูลบุคคลที่เป็นหัวใจของงาน และถือได้ว่าเป็นเจ้าของการศึกษาตัวจริงคือ วัยรุ่นผู้หญิง เป็นการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพราะเป็นการศึกษาเฉพาะเรื่องที่ต้องการผู้อ่านนิตยสารวัยรุ่น และเป็นเรื่องเกี่ยวกับจินตนาการทางเพศ ที่ต้องอาศัยความคุ้นเคยในระดับหนึ่ง ผู้ถูกสัมภาษณ์จึงจะให้ข้อมูลที่แท้จริง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้หญิงวัยรุ่นที่อ่านนิตยสารเธอกับฉัน และ/หรือ The Boy จำนวน 20 คน อายุ 13 –20 ปี โดยเริ่มสัมภาษณ์จากผู้อ่านนิตยสารคนหนึ่งจากการหารายชื่อผู้อ่านจากหน้าหาเพื่อนในนิตยสาร และให้ผู้อ่านคนนั้นแนะนำเพื่อนหรือคนรู้จักต่อๆ กันไป เหตุที่ใช้วิธีนี้เพราะการสัมภาษณ์เรื่องจินตนาการทางเพศเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความไว้วางใจเชื่อใจระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ จึงต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีความมั่นใจและคุ้นเคยกับผู้สัมภาษณ์ในระดับหนึ่ง

ผู้อ่านนิตยสารจำนวน 20 คนนั้น จะต้องเป็นวัยรุ่นผู้อ่านนิตยสารทั้งสองฉบับ หรือฉบับใดฉบับหนึ่งในกรณีที่ผู้อ่านนิตยสารทั้งสองฉบับมีไม่เพียงพอ โดยจะเฉลี่ยให้เป็นผู้่านนิตยสารเธอกับฉัน และ The Boy ในจำนวนเท่าๆ กัน ผู้อ่านต้องอ่านนิตยสารติดต่อกันอย่างน้อยเป็นระยะเวลา 6 เดือน และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำมารวมกับผลที่ได้ในการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อผลสรุปของงานวิจัยที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลเอกสาร

เอกสารสิ่งพิมพ์ บทความ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย หนังสือ ที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มาจาก การรวบรวมทั้งจากหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ห้องสมุด โดยนำเอาเรื่องจินตนาการทางเพศของวัยรุ่นผู้หญิงเป็นประเด็นสำคัญในการรวบรวม ส่วนนิตยสารที่จะนำมาวิเคราะห์เนื้อหา ผู้ศึกษารวบรวมจากการสั่งซื้อย้อนหลังและซื้อเองตามแผงหนังสือทั้งหมด

2. ข้อมูลบุคคล

ข้อมูลบุคคลเก็บรวบรวมโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) โดยใช้คำถามที่ได้ตั้งไว้ล่วงหน้า และทำการทดสอบคำถาม เพื่อความชัดเจนและถูกต้องแล้ว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ดีที่สุดต่อการศึกษ อย่างไรก็ตาม การสัมภาษณ์จะมีรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เพราะผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นวัยรุ่น และเรื่องที่สัมภาษณ์เป็นเรื่องที่ค่อนข้างล่อแหลมต่อการให้ข้อมูล เพราะเรื่องเพศยังเป็นเรื่องปิดๆ บังๆ อยู่ จึงต้องใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ เพื่อวัยรุ่นผู้ให้ข้อมูลจะได้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา และให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

การตรวจสอบข้อมูล

งานวิจัยเชิงคุณภาพมักมีข้อด้อยที่ถูกโจมตีมากก็คือ เรื่องความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ เพราะเป็นวิธีการที่ขึ้นอยู่กับตัวผู้วิจัยโดยตรง งานวิจัยครั้งนี้มีการตรวจสอบข้อมูล โดยการ

ตรวจสอบสามเส้าข้อมูล (Methodological Triangulation) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร นิตยสาร และการสัมภาษณ์ เพื่อให้ข้อมูลเรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น มาจากหลากหลายข้อมูล และการสัมภาษณ์เด็กวัยรุ่นผู้หญิงในตอนท้าย จะเป็นการทบทวนข้อมูลอีกครั้ง ว่าการตีความหมายของผู้วิจัยกับกลุ่มวัยรุ่นผู้อ่านนิตยสารเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ เป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงอีกครั้งก่อนสรุปผลงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น จะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน

1. วิเคราะห์จินตนาการทางเพศที่ปรากฏอยู่ในนิตยสารวัยรุ่นไทย

ขั้นแรก ทำการวิเคราะห์ระดับของจินตนาการทางเพศ โดยวิเคราะห์ผ่านการนำเสนอแบบวัจนภาษา และอวัจนภาษา

1. การนำเสนอแบบวัจนภาษา แบ่งลักษณะของจินตนาการทางเพศเป็น 2 ลักษณะคือ
  - ลักษณะของจินตนาการทางเพศแบบชัดเจน
  - ลักษณะของจินตนาการทางเพศแบบแอบแฝง
2. การนำเสนอแบบอวัจนภาษา ซึ่งสามารถแบ่งระดับจินตนาการทางเพศเป็นจินตนาการทางเพศแบบชัดเจน และจินตนาการทางเพศแบบแอบแฝง

โดยมีการแบ่งลักษณะของจินตนาการทางเพศเป็น การนำเสนอแบบอวัจนภาษา ผ่านภาพถ่าย ภาพวาด การใช้สี และสัญลักษณ์

ขั้นที่สอง ทำการวิเคราะห์เนื้อหาจินตนาการทางเพศ ที่แอบแฝงอยู่ในเนื้อหา นิตยสารลักษณะต่างๆ โดยนำเอาหลักเกณฑ์ของ Angela McRobbie (1991) จากงานวิจัยในหนังสือเรื่อง *Feminism and Youth Culture: From Jackie to Just Seventeen* ซึ่ง McRobbie ได้แยกเนื้อหา นิตยสารออกเป็น 4 ประเภทคือ เรื่องความรัก (Romance) เรื่องส่วนตัว/ภายในบ้าน (Personal/Domestic Life) เรื่องแฟชั่นและความงาม (Fashion and Beauty) เรื่องดนตรียอดนิยม (Pop Music) นอกจากนั้น ในงานวิจัยครั้งนี้พบว่า นิตยสารวัยรุ่นมีเนื้อหาบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา 4 ประเภทข้างต้น จึงได้เพิ่มเนื้อหาในส่วนของที่ 5 หรือ เนื้อหาอื่นๆ (others) เข้ามาด้วย

1. เรื่องความรัก (Romance) คือ เรื่องที่เกี่ยวกับความรัก ทศนคติเรื่องรักใคร่ รวมไปถึงเรื่องเพศ เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย บทกวี เป็นต้น
2. เรื่องส่วนตัว/ภายในบ้าน (Personal / Domestic Life) คือเรื่องส่วนตัว และเรื่องภายในบ้านของวัยรุ่นผู้หญิง เช่น การทำอาหาร

3. เรื่องแฟชั่นและความงาม (Fashion and Beauty) คือ เรื่องเกี่ยวกับแฟชั่น การแต่งกาย เสื้อผ้า แต่งหน้า-ทำผม เครื่องประดับ สถานที่ยอดนิยม หรือสิ่งที่นำสมัยสำหรับวัยรุ่น
4. เรื่องดนตรียอดนิยม (Popular Music) คือ เนื้อหาความบันเทิงในรูปของดนตรี เนื้อเพลง เทปเพลง วงดนตรี นักร้อง เพลง เป็นต้น
5. เรื่องอื่นๆ (Others) คือ เนื้อหาอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาข้างต้น เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวความรู้ เทคโนโลยี งานศิลปะ เป็นต้น

ขั้นที่สาม แยกประเภทจินตนาการทางเพศ โดยวิเคราะห์ในเรื่องของบริบทวัฒนธรรม โดยแบ่งออกเป็น

1. บริบทสังคมไทย คือ เรื่องทางเพศของผู้หญิงในสังคมไทยมีอุดมการณ์หลักของสังคม คือ เป็นเรื่องที่ต้องปกปิด แอบซ่อน เป็นเรื่องสกปรก น่าอาย ผู้หญิงที่ดีต้องไม่พูดเรื่องเพศ ไม่เปิดเผยหรือเปิดโอกาสให้ผู้ชายรู้ถึงความต้องการทางเพศ ต้องกระทำตนเป็นกุลสตรี โดยมีเรื่องราวทางเพศเป็นบรรทัดฐาน ในการให้ค่าผู้หญิงว่าเป็นกุลสตรีที่น่ายกย่อง หรือถูกตราหน้าขับไล่ออกจากสังคม เช่น การรักราวสงวนตัว พรหมจรรย์ การแต่งกายปกปิดมิดชิด ผัวเดียวเมียเดียว อันเป็นตัวแทนภาพของผู้หญิงกับเรื่องเพศที่ต้องเก็บกด เป็นการตอกย้ำภาพผู้หญิงแบบเดิมๆ ที่ต้องเป็นแม่ เมีย เป็นสัตว์โลกแสนสวย เพื่อผู้ชายต่อไป เป็นมุมมองที่มองพื้นที่เรื่องเพศว่าเป็นเรื่องลับ ส่วนตัว (Private Sphere)
2. บริบทสังคมตะวันตก คือ เรื่องราวทางเพศของผู้หญิงเป็นที่เปิดเผยมากกว่าสังคมไทย พฤติกรรมทางเพศมีลักษณะที่เริ่มต้นเร็วขึ้น มีคู่นอนหลายคน เรื่องเพศเป็นเรื่องปกติ ผู้หญิงแสดงออกเรื่องเพศได้อย่างเสรี พรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งมีค่าที่สุดสำหรับผู้หญิง เรื่องเพศสามารถพูดคุยกันได้ในที่สาธารณะ เพศสัมพันธ์เป็นความสุขอย่างหนึ่งในชีวิตมนุษย์ ตัวอย่างเช่น การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน หรือตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ในวัยเรียน การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การแต่งกายวาวหวิว เซ็กซี่ นุ่งน้อยห่มน้อย เผยให้เห็นเรือนกาย เป็นมุมมองที่มองพื้นที่เรื่องเพศว่าเป็นเรื่องที่สามารถเปิดเผยได้ (Public Sphere)

การวิเคราะห์จินตนาการทางเพศทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ จะใช้เครื่องมือประกอบการวิเคราะห์ คือ แนวคิดสัญวิทยา (Semiology) และการวิเคราะห์เรื่องเล่า (Narrative) โดยมีรายละเอียดดังนี้

แนวคิดสัญวิทยา (Semiology)

Ferdinand de Saussure (1857 – 1913) บิดาของสัญศึกษา นักภาษาศาสตร์ ชาวสวิสเซอร์แลนด์ ศีกษาภาษาศาสตร์เชิงโครงสร้าง ซึ่งต่อมาเป็นรากฐานสู่สำนักสัญวิทยา ได้

บอกกล่าวว่า สัญญวิทยา คือ ศาสตร์ที่ศึกษาถึงชีวิตความเป็นไปต่างๆ ของสัญญะในสังคม “สัญญะคืออะไรก็ได้ ที่ก่อให้เกิดความหมาย โดยการเทียบเคียงให้เห็นถึงความแตกต่างไปจากสิ่งอื่น และคนในสังคมยอมรับหรือเข้าใจ ในวันนี้สัญญะจึงไม่จำเป็นต้องเป็นเครื่องหมายในภาษาแต่เพียงอย่างเดียว การศึกษาภาษามีใช้เรื่องของการศึกษาการออกเสียง ตัวสะกด หรือหลักไวยากรณ์ใดๆ อย่างที่มักนิยมเข้าใจกันเท่านั้น แต่เราจำเป็นจะต้องศึกษาระบบสังคม – วัฒนธรรมควบคู่ไปพร้อมๆ กันด้วย” (ไชยรัตน์, 2544) ส่วนการที่จะเข้าใจมิติของสังคม – วัฒนธรรมของภาษานั้น Saussure เห็นว่า จะต้องศึกษาภาษาในฐานะที่เป็นระบบสัญญะแบบหนึ่ง หากเราศึกษาภาษาในฐานะที่เป็นระบบสัญญะแล้ว จะทำให้เราเห็นว่า “ภาษา ก็คือระบบของคุณค่าชุดหนึ่งที่สังคมกำหนดขึ้น ไม่ใช่ที่รวมของสรรพสิ่งที่มีความหมายในตัวเองแต่อย่างใด” สำหรับ Saussure สัญญะมีฐานะที่เป็นหน่วยพื้นฐานที่สุดของภาษา คือระบบของความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนที่เชื่อมโยงระหว่าง (1) รูปสัญญะหรือตัวสื่อ/ตัวหมาย (Signifier) กับ (2) ความหมายสัญญะหรือความคิดที่รูปสัญญะต้องการจะสื่อ (Signified) และสองส่วนนี้ประกอบกันขึ้นเป็นสัญญะ ขาดอย่างหนึ่งอย่างใดไปไม่ได้

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญญะหรือตัวสื่อ/ตัวหมาย กับความหมายสัญญะมีมากกว่าเรื่องของการถูกกำหนดให้เป็น (Arbitrary) อย่างในกรณีของสัญญะ เช่น หากความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญญะกับความหมายสัญญะเป็นเรื่องของความคล้ายคลึงกัน (Resemblance) ก็เรียกว่า “ภาพเหมือน” (Icon) เช่น ภาพถ่าย ภาพวาดของคน ซึ่งคล้ายคลึงกับตัวจริง เป็นเรื่องของความคล้ายคลึงมากกว่าเรื่องของกฎเกณฑ์ของสังคม หรือถ้าหากความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญญะกับความหมายสัญญะเป็นแบบสาเหตุ – ผลลัพธ์ (Causal Relation) เรียกว่า “ดรรชนี” (Index) เช่น คิว้นเป็นดรรชนีของไฟ เมฆเป็นดรรชนีของฝน และถ้าความสัมพันธ์ระหว่างรูปสัญญะกับความหมายสัญญะเป็นเรื่องของการเป็นตัวแทน (Representation) และสังคมในวงกว้างยอมรับ ก็เรียกว่า “สัญลักษณ์” (Symbol) เช่น รถยนต์ยี่ห้อเมอร์เซเดส – เบนซ์ ในสังคมไทยถือเป็นสัญลักษณ์ของความร่ำรวย ในวันนี้สัญลักษณ์จึงเป็นสัญญะ (Sign) ที่ได้รับการยอมรับให้เป็นตัวแทน ถูกสังคมเลือกให้เป็นตัวแทนของสิ่งนั้นๆ เช่น ตราชู เป็นสัญลักษณ์ของความยุติธรรม จะใช้อย่างอื่นมาแทนก็ไม่ได้เพราะจะไม่ได้รับการยอมรับ

ในการวิเคราะห์นั้น จะให้ความสนใจกับความสัมพันธ์ระหว่างสามสิ่ง คือ (กาญจนา, 2541 ก)

“ตัวบท” หนึ่งๆ จะถูกอ่านความหมายออกมาเป็นแบบใดนั้น จำเป็นต้องสัมพันธ์หรือขึ้นอยู่กับบริบท/วัฒนธรรมที่ตัวบทนั้นเกิดขึ้นมา

Roland Bathes (1915 – 1980) (อ้างแล้ว กาญจนา, 2541 ก) นักสัญวิทยา ชาวฝรั่งเศส สาขาศาสตร์ของ Saussure ได้นำแนวคิดของ Saussure มาขยายความโดยชี้ให้เห็นว่ากระบวนการสร้างความหมายนั้นสามารถตีความได้สองขั้นตอน คือ ความหมายขั้นแรกเรียกว่า “ความหมายโดยอรรถ” (Denotative Meaning) อันเป็นความหมายที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระดับแรกระหว่างตัวหมายและตัวหมายถึง

ส่วนขั้นที่สองเรียกว่า “ความหมายโดยนัย” (Connotative Meaning) อันเป็นความหมายที่ถูกสร้างให้เชื่อมโยงลงไปอีกชั้นหนึ่ง การที่จะถอดความหมายโดยนัยออกนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ในระดับลึกซึ้งและกว้างขวาง หรืออาจจะต้องมีความคุ้นเคยกับวัฒนธรรมของแต่ละแห่ง ขยายความหมายโดยนัยที่อยู่ในระดับลึกอย่างมาก ที่เรียกว่า “มายาคติ” (Myth) มายาคติเป็นระบบความคิดที่มีอยู่ในแต่ละสังคม และเป็นความคิดที่มีการให้คุณค่าเป็นลำดับขั้นตอนของแต่ละสังคม

การวิเคราะห์เรื่องเล่า (Narration)

เป็นเครื่องมือในการวิจัยสื่อและปรากฏการณ์ทางสังคม โดยเฉพาะสื่อที่มีการเล่าเรื่อง เช่น นวนิยาย วิทยุ นำมาใช้โดยดูว่าผู้หญิงวัยรุ่นมีการพูดคุยเล่าเรื่องกันอย่างไรผ่านนิตยสาร และนำมาใช้วิเคราะห์ว่าโครงสร้างและรูปแบบของการเล่าเรื่อง มีผลต่อการรับและตีความเรื่องนั้นของผู้รับสารอย่างไร

การวิเคราะห์เรื่องเล่า แบ่งได้เป็น 2 ระดับ (ถิรนนท์, 2542) คือ

1. ระดับเนื้อความหรือตัวบทที่ปรากฏ (Discourse)

เช่น การดูเนื้อความของนิยายในหน้านิตยสารที่เราอ่าน กับเนื้อความที่รับรู้ได้ด้วยตาตามที่ปรากฏจริง

2. ระดับเนื้อเรื่อง (Story)

หรือบางทีเราเรียกว่า เป็นระดับของโครงสร้าง (Structure) ที่อยู่ลึกลงไปในขณะที่ระดับบน คือตัวเล่าเรื่องที่เรารับรู้เป็นรูปธรรม ระดับที่สองจะเป็นระดับโครงสร้างความสัมพันธ์ของ Concept ที่อยู่ในเรื่องเล่า

ในการนำเครื่องมือทั้งสองชนิด อันประกอบด้วยแนวคิดสัญวิทยา (Semiology) และการวิเคราะห์เรื่องเล่า (Narrative) โดยจะนำมาวิเคราะห์ร่วมกัน ในการศึกษาจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น มีตารางการวิเคราะห์ที่นำมาใช้ดังนี้

ตัวอย่างตารางลกรหัส

นิตยสาร _____ ฉบับที่ _____ ปี _____/เดือน _____

ประเภท Ad/ เนื้อหา

หน้า	ชื่อเรื่อง	สรุปเนื้อหา	เนื้อหา					บริบท		ลักษณะจินตนาการ	
			Romance	Fash/Beaut	Pers/Domes	Pop Music	อื่นๆ	ไทย	อื่นๆ	วังนภาษา	อวังนภาษา

ตัวอย่างตารางลกรหัส (ต่อ)

นิตยสาร _____ ฉบับที่ _____ ปี _____/เดือน _____

ประเภท Ad/ เนื้อหา (ต่อ)

Semiology		Discourse			Narrative
อรรถ	นัย	text	practice	social	

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบกับผลการสัมภาษณ์ผู้อ่านนิตยสารมา แสดง พร้อมทั้งยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนถึงความสัมพันธ์ของผู้อ่านกับเนื้อหา นิตยสาร ว่ามีการ เข้ารหัสและถอดรหัส หรือตีความออกมาในรูปแบบใด

นอกจากนั้น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะนำมาวิเคราะห์ให้เห็นถึงการใช้พื้นที่นิตยสาร ของวัยรุ่นในการสร้างความเห็นพ้อง แสดงออก ทำทนาย และต่อรองอุดมการณ์หลักเรื่องเพศใน สังคมไทย และจะวิเคราะห์ถึงการให้ความหมายเรื่องจินตนาการทางเพศของวัยรุ่น โดยจะแยก ออกเป็น 3 รูปแบบ ตามแนวคิดของ Stuart Hall ในการอ่านความหมายของผู้รับสาร คือ

1. เชื่อฟัง ยอมตาม
2. ขบถ ปฏิเสธ
3. เลือกรับ หรือต่อรอง

ในส่วนนี้จะใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์คือ แนวคิดการเข้ารหัส – ถอดรหัส (Encoding – Decoding) และการวิเคราะห์ผู้รับสารของผู้บริโภค (Hall's Theory of Reading Position) ของ Stuart Hall โดยมีรายละเอียดดังนี้

แนวคิดการเข้ารหัส – ถอดรหัส (Encoding – Decoding)

Hall (1997) เห็นว่าเรื่องของการสื่อสารนั้น เป็นเรื่องของการสร้าง การถ่ายทอด และ การรับวัฒนธรรม Hall ปฏิเสธแนวคิดที่มีต่อ “ผู้รับสาร” ของการศึกษาเรื่องผลกระทบและ ทฤษฎีมวลชน (Impact Study & Mass Theory) ที่มองว่าผู้รับสารนั้นมีลักษณะตั้งรับ (Passive)

Hall (อ้างจาก กาญจนา, 2541 ข) มีข้อเสนอว่า หากผลการวิจัยพบว่า ผู้ส่งสารสามารถ จะโน้มน้าวผู้รับสารให้เห็นคล้อยตามตนเองได้นี้ ก็มีได้มาจากเหตุผลที่ว่าผู้รับสารมีลักษณะ Passive แต่อย่างไรก็ตาม หากแต่เนื่องมาจากบรรดากลยุทธ์ต่างๆ ในการใส่รหัส (Encoding) การ เลือกใช้สื่อ (เช่น ภาพในโทรทัศน์) การสร้างบริบทในการรับสาร เทคโนโลยีต่างๆ ฯลฯ ที่ฝ่ายผู้ ส่งสารต้องเลือกนำมาใช้อย่างเต็มที่

การเปรียบเทียบรหัสของผู้ส่งสารและผู้รับสาร Hall มีจุดยืนว่า ระบบรหัส (Code System) ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ไม่จำเป็นต้องเป็นรหัสเล่มเดียวกัน หรือชุดเดียวกันเสมอไป (กรณีส่วนใหญ่แล้วมักจะแตกต่างกัน) มีเหตุผลมากมายที่จะทำให้รหัสคู่มือในการส่งรหัส ความหมายและถอดรหัสระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่ตรงกัน ไม่สอดคล้องกัน จนถึงขั้น ขัดแย้งกัน เช่น ภูมิหลัง ประสบการณ์ ระดับการศึกษา อาชีพ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จุดยืนทางการเมือง เพศ ชนชั้น อุดมการณ์ ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างแนวคิดของ Hall กับแนวทางของการใช้ และความพึงพอใจจากสื่อก็คือ เรื่องหน่วยของการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ในขณะที่แนวทาง เรื่อง “การใช้สื่อ” นั้นจะใช้หน่วยการวิเคราะห์เป็นปัจเจกบุคคลแต่ละราย (ที่มีความต้องการ

เฉพาะตัวที่แตกต่างกัน) Hall กลับใช้หน่วยการวิเคราะห์ที่เป็น “กลุ่มคน” ที่ถูกจัดระบบจากโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมและการเมืองให้มารวมกลุ่มกันตามประเด็นต่างๆ

ความสำคัญของการตีความ แนวความคิดที่ให้ความสำคัญกับการตีความนั้น เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่เชื่อเรื่องการเลือกการรับรู้ (Selective Perception) ซึ่งกล่าวว่า ผู้รับสารนั้นจะมีกระบวนการเลือกรับรู้ตั้งแต่ขั้นตอนของการเลือกเข้าถึง เลือกเปิดรับ เลือกตีความ และเลือกจดจำ ดังนั้นเรื่องการรับรู้จึงมีปัจจัยด้านอัตวิสัย (Subjective Capacity) ของผู้รับสารเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก และสิ่งที่ผู้ส่งสารควรจะทำให้ความสนใจมากที่สุด คือเรื่องการเลือกตีความของผู้รับสาร

Hall (1997) (อ้างแล้ว ภาณุจนา, 2541 ข) ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมกระบวนการในช่วงเวลาของการถอดรหัสว่า ในการอ่านความหมายของสารนั้น ผู้รับสารสามารถมีจุดยืนได้ 3 แบบ (หรือใช้รหัสได้ 3 รหัส) อันจะทำให้อ่านความหมายได้ 3 แบบตามมาเช่นกัน คือ

1. จุดยืนแบบที่ผู้ส่งสารต้องการ (Dominant – Hegemonic Position)

จุดยืนแบบนี้ ผู้รับสารจะยืนอยู่ที่เดียวกับผู้ส่งสาร และจะใช้รหัสของผู้ส่งสารเช่นกัน ดังนั้น ความหมายที่ผู้รับสารอ่านได้ จึงเป็นอย่างของผู้ส่งสารต้องการเท่านั้น ที่เรียกว่า Preferred Reading

2. จุดยืนที่ผู้รับสารจะต่อรองความหมายเสียใหม่ (Negotiated Position)

จุดยืนแบบนี้ แม้ว่าผู้รับสารจะอ่านความหมายหลักๆ ตามที่ผู้ส่งสารต้องการ แต่ทว่าภายในขอบเขตความหมายดังกล่าว ผู้รับสารจะยังคงต่อรองรายละเอียดปลีกย่อย ตัวอย่างเช่น “การยอมรับว่าเห็นด้วยกับที่ผู้ส่งสารกล่าวมา” แต่ก็มีเงื่อนไขว่า “จะเป็นจริงก็ต่อเมื่อ” หรือ “อาจจะมีข้อยกเว้นเหมือนกัน...” หรือ “ที่พูดนั้นอาจจะจริงในที่อื่นๆ แต่ในที่นี้ อาจจะไม่เป็นจริง” การตีความแบบต่อรองนี้เป็นการพบกันครึ่งทาง หรือเป็นสูตรผสมระหว่าง Preferred Reading กับ Oppositional Reading

3. จุดยืนที่ผู้รับสารจะตีความคัดค้านต่อต้านความหมายที่ผู้ส่งสารใส่รหัสมา (Oppositional Position)

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ จะใช้การพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytic Description) โดยจัดเรียงข้อมูลในการนำเสนอดังนี้

1. นำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับนิยายสารวัยรุ่นที่วางจำหน่ายในปัจจุบันทั้งหมด และข้อมูลเบื้องต้นของนิยายสาร The Boy และเธอกับฉัน
2. นำเสนอลักษณะของจินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิยายสารวัยรุ่น โดยวิเคราะห์เป็นจินตนาการทางเพศซึ่งเป็นเนื้อที่แฝงเร้นอยู่ในนิยายสารวัยรุ่น ทั้งในรูปแบบวาทภาษา

และอวัจภาษา เนื้อหาลักษณะต่างๆ และจินตนาการทางเพศที่พบนั้นจะแสดงความสัมพันธ์กับบริบทสังคมวัฒนธรรมทั้งภายในสังคมไทยและสังคมอื่น

3. นำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ลักษณะจินตนาการทางเพศ อันเป็นกลวิธีในการสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นผู้หญิง
4. นำเสนอเรื่องนิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ โดยนำเสนอข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้มาสรุปผล ประกอบกับการวิเคราะห์เนื้อหา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

นิตยสารและวารสารสำหรับวัยรุ่นไทยนั้น มีวิวัฒนาการมานานนับศตวรรษ เพียงแต่ว่า ในสมัยก่อนไม่ได้เสนอเนื้อหาโดยมุ่งเจาะกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นเหมือนเช่นในปัจจุบัน นิตยสารสำหรับวัยรุ่นในสมัยก่อนมักจัดรวมไว้ในนิตยสารหรือวารสารสำหรับเด็ก ซึ่งหมายรวมถึงวัยรุ่นด้วย และเสนอเนื้อหาโดยเน้นด้านวิชาการมากกว่าเนื้อหาบันเทิง และหากต้องการอ่านเรื่องราวของดารา นักร้อง นักดนตรี และบันเทิงด้านอื่นๆ ก็ต้องหาอ่านจากนิตยสารบันเทิงที่เสนอเรื่องราวที่ผู้อ่านทุกเพศทุกวัยสามารถอ่านได้ ซึ่งไม่มีนิตยสารบันเทิงสำหรับวัยรุ่นโดยตรง

จนกระทั่งช่วงปี พ.ศ. 2525-2526 จึงเริ่มมีนิตยสารบันเทิงที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น ออกจำหน่าย เช่น นิตยสารวัยหวาน เธอกับฉัน ที่เสนอเรื่องราวของดารา นักร้อง นักดนตรีทั้งในและต่างประเทศ เน้นความบันเทิงเรื่องเพลง กวี กลอนแปล นวนิยายรัก เรื่องสั้น ฯลฯ นับจากนั้นเป็นต้นมา นิตยสารวัยรุ่นจึงเริ่มเกิดขึ้นอย่างแท้จริงในสังคมไทย

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีนิตยสารวัยรุ่นที่ออกวางจำหน่าย และล้มหายไปจากแผงหนังสือเป็นจำนวนมาก แต่ในปัจจุบัน (ปีพ.ศ. 2546) มีนิตยสารวัยรุ่นวางจำหน่ายอยู่ประมาณ 11 ชื่อฉบับ ในระดับราคา 50-70 บาท

ระดับราคา 50 บาท

- นิตยสาร I-SPY ออกจำหน่ายเป็นรายเดือน เนื้อหานำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับข่าวคราววงการบันเทิง ดารา นักร้องในประเทศญี่ปุ่นเป็นหลัก
- นิตยสาร Junior เป็นนิตยสารที่เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับดารา นักร้องที่โด่งดังในประเทศไทย
- นิตยสาร C-cool วางจำหน่ายเป็นรายปักษ์ เนื้อหาเกี่ยวกับวงการบันเทิงทั้งไทยและต่างประเทศ

ระดับราคา 60 บาท

- นิตยสาร J-SPY และ M-JOJO ที่ออกจำหน่ายเป็นรายเดือน เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับดารา นักร้องชาว ญี่ปุ่น ที่ได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นไทย
- นิตยสาร Teenie เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับข่าววงการบันเทิงในประเทศไทย
- นิตยสาร BUZZ , ICE และ POPTTEEN เป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มีอายุการวางจำหน่ายไม่นานนัก เน้นกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่นผู้หญิงในเขตกรุงเทพฯ มีเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น บันเทิงทั่วไป

ระดับราคา 70 บาท

- นิตยสาร *เธอกับฉัน* และนิตยสาร *The Boy* เป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น บันเทิง ข่าวคราวในแวดวงบันเทิงทั้งในและนอกประเทศ มีกลุ่มผู้อ่านเป็นวัยรุ่นหญิง ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ โดยนิตยสาร *เธอกับฉัน* ออกวางจำหน่ายเป็นรายปักษ์ และนิตยสาร *The Boy* ออกวางจำหน่ายเป็นรายเดือน

งานวิจัยนี้เลือกศึกษาเฉพาะนิตยสารวัยรุ่นที่วางจำหน่ายในระดับราคา 70 บาท จำนวน 2 ชื่อฉบับ คือ *The Boy* และ *เธอกับฉัน* เพราะเป็นนิตยสารที่ได้รับความนิยมจากวัยรุ่นเป็นอันดับต้นๆ โดยมียอดจำหน่ายสูงสุดในบรรดานิตยสารวัยรุ่นทั้งหมด ซึ่งจะทำให้การวิจัยครั้งนี้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมกลุ่มวัยรุ่นจำนวนมาก

ผลการวิจัย จากนิตยสาร *เธอกับฉัน* และนิตยสาร *The Boy* จำนวนรวม 24 ฉบับ ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาของนิตยสารในเบื้องต้นดังนี้

นิตยสารเธอกับฉัน

นิตยสาร *เธอกับฉัน* เป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มีอายุการจำหน่ายยาวนานที่สุดในปัจจุบัน (พ.ศ. 2546) คือ วางจำหน่ายติดต่อกันเป็นระยะเวลา 20 ปี เริ่มวางจำหน่ายครั้งแรกในปีพ.ศ. 2526 โดยมีนายสถาพร เชื้อมงคลเป็นบรรณาธิการคนแรก ฉบับแรกจำหน่ายที่ราคา 10 บาท มีจำนวน 80 หน้า และมีการปรับราคาและจำนวนหน้ามาตลอดจนถึงปัจจุบัน นิตยสาร *เธอกับฉัน* โดยวางจำหน่ายเป็นรายปักษ์ คือ ทุกวันที่ 10 และ 25 ของเดือน มีกลุ่มผู้อ่านส่วนมากเป็นเด็กสาววัยรุ่น ช่วงอายุ 13-18 ปี หรืออยู่ในระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นิตยสาร *เธอกับฉัน* มีจำนวนหน้าแน่นอนทุกฉบับ คือ 162 หน้า ประกอบด้วยหน้าเนื้อหาประมาณ 140 หน้า หรือร้อยละ 85 ของจำนวนหน้าทั้งหมด และมีหน้าโฆษณาประมาณ 10-20 หน้า หรือร้อยละ 15 ของจำนวนหน้าทั้งหมด

เนื้อหาที่ปรากฏในนิตยสารประกอบด้วย เนื้อหา 6 กลุ่มใหญ่ คือ

1. เนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น และความงาม มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 14 ของเนื้อหาทั้งหมด
  - ในส่วนของแฟชั่น แยกเป็น แฟชั่นปก และแฟชั่นในเล่ม ฉบับละ 2 ชุด
  - คอลัมน์เกี่ยวกับความงาม และการแต่งตัว ประกอบด้วยคอลัมน์ Beauty, Read it, Your guide, Shopping guide, In fashion, Star's beauty, In my basket และ Healthy
2. เนื้อหาเกี่ยวกับดารานาย/นางแบบ นักร้อง มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 38 ของเนื้อหาทั้งหมด
  - คอลัมน์เกี่ยวกับศิลปินในประเทศไทย ประกอบด้วยคอลัมน์ Presenter, All about me, ดิฉันคิดถึงใจ (เปลี่ยนชื่อเป็น Gift center), Teen decor, Life

- style, Special scoop, Exposed, Night shock, Gift เก๋, Model talk, Behind fashion, Star quiz, Auto biography, ที่สุดของที่สุด (เปลี่ยนชื่อเป็น The Best), New shining, Prominent student, Interview, 4sections, Young today, Follow me, Zub zip และ Gossip.com
- คอลัมน์เกี่ยวกับศิลปินต่างประเทศ ประกอบด้วยคอลัมน์ Hot line hollywood, Gossip hongkong, Gossip japan, Japan voice, Karaoke japan และ Q/A
3. เนื้อหาเกี่ยวกับปกิณกะบันเทิงต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ดนตรี และหนังสือ มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 10 ของเนื้อหาทั้งหมด
    - ประกอบด้วยคอลัมน์ Music life, เชอ(ดูหนัง)กับฉัน, Behind the scenes, ดูไปบ่นไป, Reviews, Song 4 u และ Preview movie
  4. เรื่องราวจากผู้อ่านที่มีส่วนร่วมกับนิตยสาร เช่น คอลัมน์ตอบจดหมาย หรือเสนอความคิดเห็นของผู้อ่านในเรื่องต่างๆ มีสัดส่วนเนื้อหาคิดเป็นร้อยละ 19 ของเนื้อหาทั้งหมด
    - ประกอบด้วยคอลัมน์ Snap, ใกล้ชิดสนิทสนม (เปลี่ยนชื่อเป็น Close up), Teen fashion, Teen talk, You&me to be model, My gang, teen chat, กวนteen, pom pom ว้ายบี้มม, เมื่อคุณเป็นคนถาม (เปลี่ยนชื่อเป็น Since you asked), ช่างเม้าท์, ห้องหาเพื่อน (เปลี่ยนชื่อเป็น You&me club), Q/A Poj Arnon และคุยกับบ.ก.
  5. เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก มีสัดส่วนเนื้อหาคิดเป็นร้อยละ 12 ของเนื้อหาทั้งหมด
    - ประกอบด้วยคอลัมน์ Your quiz, แต่งแต้มเติมฝัน, ออกหักมารักกับฉัน, Cartoon, เรื่องซุด, มุมนัดเดท, รักของเธอ รักของฉัน (เปลี่ยนชื่อเป็น Your love my love), About sex และ Teen center
  6. เนื้อหาเกี่ยวกับเกร็ดความรู้ต่างๆ มีสัดส่วนเนื้อหาคิดเป็นร้อยละ 7 ของเนื้อหาทั้งหมด
    - ประกอบด้วยคอลัมน์ The Legend, Cyber space, Internet know how, real life, True story และดวงเธอกับฉัน (เปลี่ยนชื่อเป็น Astrology)

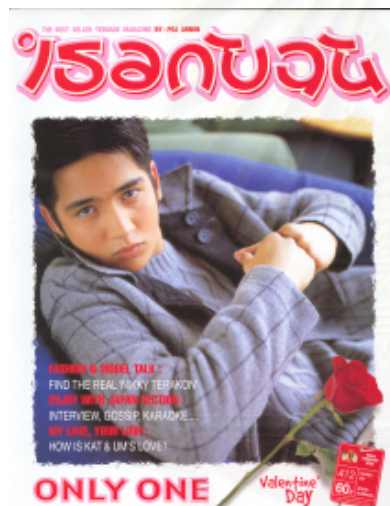
เกี่ยวกับคอลัมน์ที่ปรากฏในนิตยสารนั้น พบว่าชื่อคอลัมน์เกือบทั้งหมดใช้ภาษาอังกฤษในการใช้เป็นชื่อคอลัมน์ แสดงให้เห็นถึงกลุ่มผู้อ่านที่มีการศึกษา ให้ความสนใจต่อความทันสมัย และยอมรับเรื่องราวต่างวัฒนธรรม นอกจากนี้ อาจวิเคราะห์ได้ว่าการใช้ภาษาอังกฤษนั้น เป็นการแสดงความทันสมัย ดูดี เป็นคนรุ่นใหม่อีกด้วย สิ่งที่สังเกตได้อย่างชัดเจนในเรื่องนี้ คือการเปลี่ยนชื่อคอลัมน์ พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เช่น คอลัมน์ใกล้ชิดสนิทสนม เปลี่ยนชื่อเป็น Close up, เมื่อคุณเป็นคนถาม เปลี่ยนชื่อเป็น Since you asked, รักของเธอ รักของฉัน เปลี่ยน

ชื่อเป็น Your love my love และที่สุดของที่สุด เปลี่ยนชื่อเป็น The best ตัวอย่างเหล่านี้อธิบายได้ดีถึงการยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกได้

สัดส่วนของเนื้อหาจะเน้นหนักไปที่เรื่องของศิลปินนักร้อง ดารา นาย/นางแบบยอดนิยมในด้านต่าง ๆ รวมไปถึงแฟชั่น และเรื่องราวเกี่ยวกับความสวยความงามเป็นหลัก

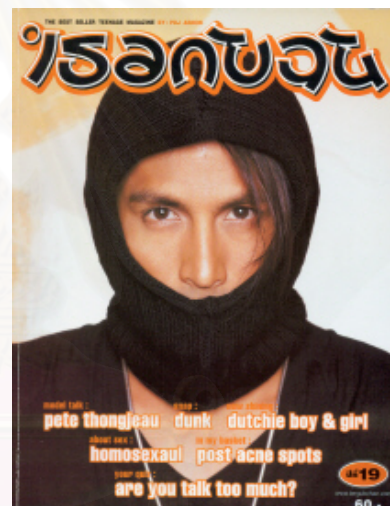
นิตยสารเธอกับฉันมีแฟชั่นประจำฉบับ ฉบับละ 2 ชุด คือ แฟชั่นปกและแฟชั่นในเล่ม โดยจะมีแฟชั่นนำเสนอวัยรุ่นหน้าใหม่แทรกในบางฉบับด้วย ในส่วนของหน้าปกอันเป็นจุดดึงดูดความสนใจผู้อ่านที่สุดนั้น พบว่า โดยส่วนใหญ่ เป็นภาพนายแบบที่มีชื่อเสียง ถ่ายภาพระยะใกล้ โดยเน้นความชัดไปที่ใบหน้า และแววตาของนายแบบ ภาพมักเป็นแบบครึ่งตัว ในกรณีที่นายแบบปกเป็นนายแบบหน้าใหม่ มักจะถูกนำเสนอเป็นกลุ่ม เป็นภาพถ่ายรวมหมู่ขนาดเต็มตัว

ภาพโดยรวมของหน้าปก จะมีโลโก้ชื่อหนังสืออยู่ด้านบน ใช้ตัวหนังสือสีสดใสมาประกอบเป็นตัวอักษรหัวนิตยสาร สีที่เลือกใช้มักเข้ากับเทศกาลที่หนังสือวางจำหน่าย เช่น สีชมพูในฉบับเดือนที่มีวันวาเลนไทน์ เป็นต้น (ภาพที่ 1 และ 2)

ภาพที่ 1 ตัวอย่างหน้าปก

นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 412

ภาพที่ 2 ตัวอย่างหน้าปก

นิตยสารเธอกับฉัน ฉบับที่ 431

ตัวหนังสือของชื่อนิตยสารที่ใช้เป็นแบบตัวอักษรญี่ปุ่น และมีคำโปรยบนด้านบนตัวโลโก้ที่เน้นย้ำความเป็นตัวแทนวัยรุ่นว่า “The best seller teenager magazine by : Poj Arnon” ตรงกลางเป็นรูปนายแบบ และมีคำโปรยด้านล่างถึงเรื่องเด่นประเด็นสำคัญในฉบับ ที่สั้นปกมีรูปภาพนายแบบที่ต้องวางนิตยสารติดต่อกันหลายเล่มจึงจะเห็นเป็นรูป

“เธอกับฉัน” ชื่อฉบับของนิตยสารวัยรุ่น แสดงนัยยะแฝงที่ให้ความเป็นพวกเดียวกับวัยรุ่น และเข้าใจวัยรุ่นด้วยกันได้ดีที่สุด แสดงให้เห็นโลกของวัยรุ่นที่เพื่อนคือสิ่งสำคัญ การให้ความหมาย “เธอ” กับ “ฉัน” ว่าเป็นคู่คุย คู่คิดที่ปรึกษากันได้ โดย “เธอ” และ “ฉัน” ที่ว่า อาจหมายความว่าได้ถึงเธอที่เป็นเพศชาย และฉันที่เป็นเพศหญิง, เธอกับฉันในแง่ที่เป็นเพศหญิงกับหญิง หรือกระทั่งชายกับชายก็ได้ ตอกย้ำนัยยะที่แฝงนี้ด้วย icon ตัวการ์ตูนขนาดเล็กที่ด้านล่าง

ของหน้าปก เป็นตัวการ์ตูนสองตัวแสดงแต่ส่วนศีรษะที่แอบอิงกันอยู่ โดยตัวการ์ตูนดังกล่าวก็มี
 อาจบ่งบอกเพศได้ชัดเจนว่าเป็นการ์ตูนเพศหญิงหรือชาย แต่ภาพการ์ตูนได้แสดงความเป็น
 “เธอ” กับ “ฉัน” ที่เกิดขึ้นได้ ไม่ว่าในมิติที่เป็นเพศใด (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 โลโก้หัวนิตยสารเธอกับฉัน

รูปแบบอักษร “เธอกับฉัน” ที่เป็นแบบตัวอักษรญี่ปุ่น เขียนไม่มีหัวนั้น เป็นความ
 พยายามของนิตยสารที่จะแสดงจุดยืนของนิตยสารที่สื่อถึงการยอมรับวัฒนธรรมญี่ปุ่น ที่สัมผัส
 ได้แม้จะไม่ได้เปิดอ่านเนื้อหาด้านใน ซึ่งแต่เดิมนั้น นิตยสารเธอกับฉันมีการเปลี่ยนรูปแบบ
 ตัวอักษรหน้าปกหลายต่อหลายครั้งตามสมัยนิยม แต่รูปแบบตัวอักษรญี่ปุ่นนี้ได้กลายเป็น
 ตัวแทนนิตยสารเธอกับฉันมากกว่า 2 ปีแล้ว ซึ่งนับว่าเป็นรูปแบบหัวนิตยสารที่ได้รับความนิยม
 อย่างมาก

โฆษณาในนิตยสารเธอกับฉันมักเป็นโฆษณาหน้าสี่เต็มหน้า มีสัดส่วนประมาณ ร้อยละ
 10-15 ของเนื้อหา และมีส่วนโฆษณาแฝงที่ปรากฏในแฟชั่น และกิจกรรมต่างๆ ของนิตยสารใน
 รูปของผู้สนับสนุนกิจกรรม จากจำนวนโฆษณาทั้งหมด 94 ชิ้น สามารถแบ่งหมวดหมู่ของ
 ชิ้นงานโฆษณาได้ดังนี้

1. โฆษณาเกี่ยวกับเครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์บำรุงผิว มีจำนวน 24 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 25.5
2. โฆษณาเกี่ยวกับขนมขบเคี้ยว อาหาร และเครื่องดื่ม มีจำนวน 24 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 25.5
3. โฆษณาเกี่ยวกับเครื่องประดับ และเครื่องแต่งกาย มีจำนวน 13 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 14
4. โฆษณาเรื่องบันเทิง (ดนตรี ภาพยนตร์ การประกวดต่างๆ) มีจำนวน 12 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 13
5. โฆษณาอื่นๆ มีจำนวน 21 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 22

นิตยสาร The Boy

นิตยสาร *The Boy* เริ่มวางจำหน่ายครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2532 ในราคา 20 บาท จำนวน
 128 หน้า โดยมีบรรณาธิการคนแรกคือ ภาณุเดช ฉัตรกุล ในปัจจุบัน *The Boy* เป็นนิตยสาร

วัยรุ่นที่มีอายุการวางจำหน่าย 14 ปี ในราคาฉบับละ 70 บาท แต่เดิมออกวางจำหน่ายเป็นรายปักษ์ แต่ได้เปลี่ยนวางจำหน่ายเป็นรายเดือนเมื่อเดือนกันยายน ปี 2544 และในเดือนตุลาคม ปี 2545 ได้ออกจำหน่ายนิตยสาร *The Boy Model* เป็นนิตยสารรายเดือนขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก อันเป็นนิตยสารที่เน้นการนำเสนอชายแบบ นางแบบวัยรุ่นหน้าใหม่ ซึ่งได้ถือว่าเป็นช่องทางให้วัยรุ่นสามารถเป็นที่รู้จักในวงการบันเทิงหรือได้ทำงานในวงการบันเทิง

นิตยสาร *The Boy* มีกลุ่มผู้อ่านเป็นวัยรุ่นผู้หญิง อายุประมาณ 13-20 ปี ศึกษาอยู่ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงระดับมหาวิทยาลัย นิตยสาร *The Boy* มีจำนวนหน้าเฉลี่ยประมาณ 135-185 หน้า ซึ่งจำนวนหน้าขึ้นอยู่กับกิจกรรมพิเศษในแต่ละฉบับ หรือมีเทศกาลใดๆ เกี่ยวข้องในระยเวลานั้น เนื้อหาในฉบับมีประมาณ 110-170 หน้า หรือคิดเป็นร้อยละ 85 ของจำนวนหน้าทั้งหมด และมีหน้าโฆษณาประมาณ 10-20 หน้า หรือประมาณร้อยละ 15 ของจำนวนหน้าทั้งหมด

เนื้อหาที่ปรากฏในนิตยสาร *The Boy* ประกอบด้วย เนื้อหา 6 กลุ่มใหญ่ คือ

1. เนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น และความงาม มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 16 ของเนื้อหาทั้งหมด
  - ในส่วนของแฟชั่น แยกเป็น แฟชั่น Boy, แฟชั่น Girl และแฟชั่น Boy meets Girl รวมฉบับละ 3 ชุด
  - คอลัมน์เกี่ยวกับความงาม และการแต่งตัว ประกอบด้วยคอลัมน์ Fashion pickups, Guide&get, Hot stuff, Lead to eat, On beauty, Beauty tips, Fashion tips, Beauty, Let casual style, Catwalk report, Fashion report, Story (skin, shape, face, make up, hair, make up, A/a)
2. เนื้อหาเกี่ยวกับดารา นาย/นางแบบ นักร้อง มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 35 ของเนื้อหาทั้งหมด
  - คอลัมน์เกี่ยวกับศิลปินในประเทศไทย ใช้ชื่อว่า Inside Thai Pop ประกอบด้วยคอลัมน์ All about him, Cool club, Like/dislike, Happy corner, Famous family, Fave stuff, Relation, ตะลอนทัวร์, Snap, Rumor and Real, Pet, Collection, My favorite, Learning day, Perfume, Sideline, Deep talk.
  - คอลัมน์เกี่ยวกับศิลปินตะวันตก ใช้ชื่อว่า Planet Pop (Overseas) ประกอบด้วยคอลัมน์ Now what, Hot idol, Gotta know, Hot boys, Spotlight on, Star picture, Go hollywood, Gossip, Do you know?, Flashback, Hot issue, Fone interview, Gossip
  - คอลัมน์เกี่ยวกับศิลปินญี่ปุ่น ใช้ชื่อว่า J-wave ประกอบด้วยคอลัมน์ Star picture, J-people, Hot-j, J-live, Backstage, J-fresh, Hot news, J-act, Hot news, Profile, Behind the scene, J-fashion, Profile, Being-j

3. เนื้อหาเกี่ยวกับปกิณกะบันเทิงต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ดนตรี และหนังสือ มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 18 ของเนื้อหาทั้งหมด
  - ประกอบด้วยคอลัมน์ Etc., News (film, TV, music, book, information, event, AD, VDO), U-ask, Planet records, In focus
4. เรื่องราวจากผู้อ่านที่มีส่วนร่วมกับนิตยสาร เช่น คอลัมน์ตอบจดหมาย หรือเสนอความคิดเห็นของผู้อ่านในเรื่องต่างๆ มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 13 ของเนื้อหาทั้งหมด
  - ประกอบด้วยคอลัมน์ Open up, Open mail, B/G square (เปลี่ยนชื่อเป็น All stars, Zog zag), Donation, Just do it, Kitchen, Make money, School day (เปลี่ยนชื่อเป็น VR), Teen spot (เปลี่ยนชื่อเป็น X-treme tale), Voice (เปลี่ยนชื่อเป็น Reader's voice), X-Y matching, Cool club, Yooahoo.com, Club-j, Meeting, ที่นี้มีเพื่อน
5. เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 5 ของเนื้อหาทั้งหมด
  - ประกอบด้วยคอลัมน์ Problem, Quiz, Love talk, In spec, Health body/soul
6. เนื้อหาเกี่ยวกับเกร็ดความรู้ต่างๆ มีสัดส่วนเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 13 ของเนื้อหาทั้งหมด
  - ประกอบด้วยคอลัมน์ ยิ้มกันไว้เถิด (เปลี่ยนชื่อเป็น Along the way) ,About, Report, Trick, Words (เปลี่ยนชื่อเป็น Funny English), X-file, Zodiac, How to, Kidding, Web searching, คอลัมน์ที่เพิ่มขึ้นมาจากเดิมคือ Knowledge, Technology, Art&people, Let's try, Menu today, Note book, Point of view, Spot center.

เกี่ยวกับคอลัมน์ต่างๆ ที่ปรากฏในนิตยสาร *The Boy* นั้น พบว่า ชื่อคอลัมน์ และคำโปรยที่ใช้หน้าปกนิตยสาร เป็นภาษาอังกฤษเกือบทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นระดับของผู้อ่านที่มีการศึกษา ยอมรับโลกกว้างจากวัฒนธรรมอื่น เป็นแฟชั่น หรือภาษาอังกฤษที่ใช้ ผู้อ่านอาจจะอ่านไม่เข้าใจก็ได้ แต่การใช้ภาษาอังกฤษทำให้เกิดความเป็นสากล ดูดี ทันสมัยสำหรับวัยรุ่น นอกจากนี้ พบว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษที่สะกดตามคำภาษาไทย ซึ่งแสดงถึงการไร้กฎเกณฑ์ทางภาษา เช่น ชื่อคอลัมน์ Fone Interview และ Fave Stuff ที่มาจาก Phone Interview และ Favorite Stuff และที่สอดคล้องกันก็คือ ในฉบับหลังๆ ได้มีการเพิ่มคอลัมน์ขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ จึงเป็นสิ่งที่แสดงความสนใจ และวิถีชีวิตของวัยรุ่นยุคใหม่ ที่สนใจเรื่องราวจากวัฒนธรรมอื่น ในแง่ของความทันสมัย เป็นคนรุ่นใหม่ ใส่ใจเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า คอมพิวเตอร์ รวมไปถึงงานศิลปะ

สัดส่วนของเนื้อหา จะเน้นหลักไปที่เรื่องของศิลปิน ดารานักร้องที่ได้รับความนิยมโดยจะแบ่งได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับศิลปินในประเทศไทย ในชื่อส่วน Inside

Thai Pop, ส่วนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับศิลปินจากตะวันตก ในชื่อส่วน Planet Pop (overseas) และ ส่วนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับศิลปินในประเทศญี่ปุ่น ในชื่อส่วน J-Wave ซึ่งเป็นสิ่งย้ำเตือนถึง วัฒนธรรมต่างชาติอันหลากหลายที่ไหลรวมมาผสมกลมกลืนอยู่ในสังคมวัยรุ่นไทย

นิตยสาร *The Boy* มีการจัดวางหน้าที่แยกย่อยออกเป็นคอลัมน์เล็กๆ ใช้ภาพและสีสัน สดใสเพื่อดึงดูด สร้างความแปลกตาด้วยรูปแบบตัวอักษรที่แปลกแตกต่างกันในแต่ละคอลัมน์ ให้ความรู้สึกที่ตื่นเต้น ไม่ซ้ำแบบเดิม หือหาว และเปลี่ยนแปลงได้เร็ว ตามแบบพฤติกรรม วัยรุ่นที่สนใจสิ่งใหม่ๆ และเปลี่ยนแปลงความสนใจได้รวดเร็ว

ในส่วนของแฟชั่น ประจำฉบับ จะมี 3 ชุด ประกอบด้วยแฟชั่น Boy โดยมากจะเป็น แฟชั่นปกที่มีศิลปินที่โด่งดังมาเป็นนายแบบ, Girl เป็นแฟชั่นในเล่มที่มีนางแบบ เน้นการแสดง แบบเสื้อผ้า และเครื่องสำอาง และ Boy meets Girl เป็นแฟชั่นรวมชายหญิงที่มักแสดงภาพ แฟชั่นไปในเรื่องคู่รักวัยรุ่น โดยในบางฉบับจะมีการนำเสนอแฟชั่นที่รวมเด็กวัยรุ่นชายหญิงหน้า ใหม่ เช่น ฉบับครบรอบ 13 ปี และฉบับฉลองครบรอบการวางจำหน่ายเล่มที่ 200 ซึ่งมีนางแบบ นายแบบ ที่เป็นผู้อ่านมาร่วมถ่ายแฟชั่นปกถึง 200 คน ดังนั้น นิตยสาร *The Boy* จึงเป็นพื้นที่ สำหรับวัยรุ่นในการแสดงภาพของตัวเองสู่สาธารณะอีกทางหนึ่ง

ภาพหน้าปก โดยรวมจะมีโลโก้ *The Boy* อยู่ด้านบน มีรายละเอียดเกี่ยวกับเว็บไซต์ นิตยสาร เลขที่เล่ม ปีที่ และระบุประเทศ Thailand เป็นคำโปรยอยู่ด้านล่างโลโก้หัวหนังสือ การ ระบุประเทศ Thailand นั้น ให้ความหมายนิตยสารว่าบ่งบอกถึงพื้นที่ในแง่ภูมิศาสตร์ ถึงความ เป็นวัยรุ่นในประเทศไทย คำโปรยด้านล่างในแต่ละฉบับจะใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมด แสดงความ ต้องการสื่อถึงความเป็นสากลของนิตยสาร บ่งบอกว่าวัยรุ่นไทยนั้นเป็นผู้มีการศึกษา มีรสนิยมดี มีฐานะทางสังคมในระดับกลางขึ้นไป นายแบบที่ได้รับเลือกลงปก (ภาพที่ 4 และ 5) มักเป็นนาย แบบลูกครึ่งหรือเป็นนายแบบที่ใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศมานาน เพื่อแสดงความเป็นสากลของ นิตยสาร ภาพถ่ายนายแบบมักจะเน้นถ่ายครึ่งตัว ที่มักจะให้ความสำคัญที่ใบหน้า และดวงตา ของนายแบบ แต่ในบางกรณีที่แฟชั่นปกมีนางแบบ นางแบบหลายคน ปกจะออกแบบให้เป็นปก พบได้ ที่สามารถกางออกมาชมปกขนาดใหญ่ได้

ภาพที่ 4 ตัวอย่างหน้าปก

นิตยสาร The Boy ฉบับ 181

ภาพที่ 5 ตัวอย่างหน้าปก

นิตยสาร The Boy ฉบับ 189

The Boy ไม่นำเสนอชื่อฉบับในภาษาไทย หากแต่ใช้ “*The Boy*” เป็นตัวแทนในภาษาอังกฤษใช้รูปแบบตัวอักษรที่แสดงไม่เป็นระเบียบ โดยให้มีขนาดใหญ่เล็กไม่เท่ากัน และมีการใช้ตัวใหญ่ ตัวเล็กสลับกัน ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของภาษาอังกฤษ เป็นการสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความแหกกฎ การออกนอกกรอบ การทำอะไรที่แปลกไปจากที่กฎเกณฑ์เคยมีมา แสดงความปะปนของสิ่งไว้ระเบียบตามแบบหลังสมัยใหม่ หรือ Postmodern สีและลายเส้นที่เลือกใช้ประกอบปก มีลักษณะที่สดใส ทันสมัย แปลกตา ดึงดูดผู้อ่าน (ภาพที่ 6)

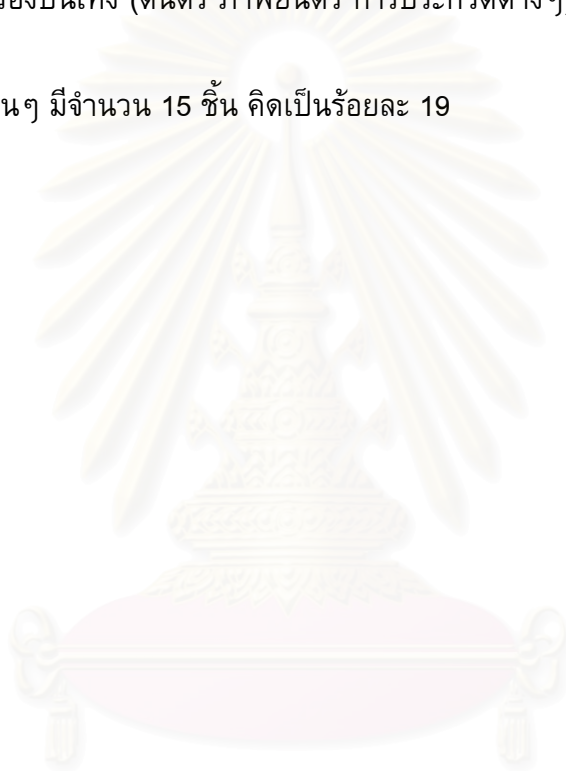

ภาพที่ 6 โลโก้หัวนิตยสาร The Boy

ในส่วนความหมายของ “*The Boy*” ที่แปลความหมายตรงตัวว่า “เด็กผู้ชาย” นั้น กลับถูกนำมาใช้เป็นชื่อนิตยสารสำหรับเด็กผู้หญิง แสดงให้เห็นถึงความดึงดูด และความต้องการของเด็กผู้หญิงที่ต้องการรู้เรื่องราวเพศตรงข้าม ในขณะที่เดียวกับที่พัฒนาการทางร่างกายในเรื่องฮอร์โมนทางเพศเริ่มกระตุ้นเราให้เด็กผู้หญิงสนใจเพศตรงข้าม และนอกจากนั้นการใช้คำว่า *The Boy* หรือเด็กผู้ชายนั้น แสดงความเป็นเด็กที่ยังไม่โตของวัยรุ่น ดังนั้น เรื่องของ *The Boy* จึงแสดงออกมาในภาพของชายหนุ่มในวัยสดใสที่จะมาเป็นเพื่อนกับวัยรุ่น และนิตยสารจะเป็นผู้พาผู้อ่านผู้หญิงเหล่านี้ไปทำความรู้จักกับชายหนุ่มเหล่านั้น เนื้อหานิตยสารจึงสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือเป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กผู้ชายที่ผู้หญิงอยากรู้ เนื้อหาเกี่ยวกับผู้หญิงที่ควรปฏิบัติ เช่น ความสวยความงาม รูปร่าง แฟชั่น การแต่งกาย

โฆษณาในนิตยสาร *The Boy* โดยส่วนใหญ่เป็นโฆษณา 4 สีหน้าเต็ม มีสัดส่วนโฆษณาประมาณ ร้อยละ 10-15 ของจำนวนหน้าทั้งหมด และมักมีโฆษณาแฝงมาในรูปผู้สนับสนุนการถ่ายแฟชั่น และกิจกรรมต่างๆ จากชิ้นงานโฆษณาทั้งสิ้น 79 ชิ้น สามารถแบ่งหมวดหมู่ของชิ้นงานโฆษณาได้ดังนี้

1. โฆษณาเกี่ยวกับเครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์บำรุงผิว มีจำนวน 25 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 32
2. โฆษณาเกี่ยวกับขนมขบเคี้ยว อาหาร และเครื่องดื่ม มีจำนวน 17 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 22
3. โฆษณาเกี่ยวกับเครื่องประดับ และเครื่องแต่งกาย มีจำนวน 16 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 20
4. โฆษณาเรื่องบันเทิง (ดนตรี ภาพยนตร์ การประกวดต่างๆ) มีจำนวน 6 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 7
5. โฆษณาอื่นๆ มีจำนวน 15 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 19

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ลักษณะจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น

1.1 ในส่วนของการวิเคราะห์ระดับของจินตนาการทางเพศ ได้ทำการวิเคราะห์ผ่านการนำเสนอแบบวิจนภาษา และอวิจนภาษา

1.1.1 การนำเสนอแบบวิจนภาษา แบ่งลักษณะของจินตนาการทางเพศเป็น 3 ลักษณะ คือ ลักษณะของจินตนาการทางเพศแบบชัดเจน แบบแอบแฝง และแบบที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ พบว่า นิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีระดับการนำเสนอของจินตนาการทางเพศระดับต่างๆ คือการนำเสนอแบบชัดเจน แบบแอบแฝง และแบบไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ ซึ่งในส่วนของลักษณะเนื้อหาที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ มีประมาณร้อยละสิบของเนื้อหา มักจะอยู่ในคอลัมน์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ สารต่างๆ ที่ใช้ภาษาที่เป็นวิชาการ แบบกึ่งทางการจึงไม่ปรากฏเนื้อหาเรื่องเพศ

ในการวิเคราะห์การนำเสนอแบบวิจนภาษา นี้ จึงจะกล่าวถึงเฉพาะการนำเสนอแบบชัดเจนและแอบแฝงในรายละเอียดเท่านั้น ได้ข้อสรุปดังนี้

	แบบชัดเจน	แบบแอบแฝง
The Boy	มีปรากฏน้อยมาก และจะพบเห็นเฉพาะในคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศเท่านั้น	พบมากที่สุด ปรากฏอยู่ในคอลัมน์และเนื้อหาต่างๆ ทั้งทั้งฉบับทั้งแพชชั่น บทสัมภาษณ์ เรื่องสั้น ฯลฯ
เธอกับฉัน	มีปรากฏน้อยมาก และจะพบเห็นเฉพาะในคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศเท่านั้น	พบมากที่สุด ปรากฏอยู่ในคอลัมน์และเนื้อหาต่างๆ ทั้งทั้งฉบับทั้งแพชชั่น บทสัมภาษณ์ เรื่องสั้น ฯลฯ

ลักษณะของจินตนาการทางเพศแบบชัดเจน คือ การกล่าวถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์อย่างชัดเจน อวัยวะเพศของชายหญิง ทำทางร่วมเพศ เป็นต้น มีปรากฏอยู่น้อยมากประมาณร้อยละ 2-5 ของเนื้อหาทั้งหมด ปรากฏอยู่ในคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศเท่านั้น ในนิตยสาร *The Boy* ใช้ชื่อคอลัมน์ Health: body/soul, Problem และนิตยสาร *เธอกับฉัน* ใช้ชื่อคอลัมน์ว่า About Sex และถ้อยคำที่ใช้จะออกไปในทางวิชาการ ให้ความรู้หรือคำแนะนำปรึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่าจะสร้างจินตนาการทางเพศ ตัวอย่างของเนื้อหาที่นำเสนอเรื่องทางเพศอย่างชัดเจน เช่น

เธอกับฉัน เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 119) คอลัมน์ About Sex “เอาแค่ประคองไม่ให้อวัยวะเพศเหวี่ยงฟาดหน้าขาเวลาถึงเดินกึ่งวิ่งกึ่งพอ” มีการพูดถึงการดูแลอวัยวะเพศชาย โดยการไม่ให้ใส่กางเกงชั้นในรัดเกินไป

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 78) คอลัมน์ Health “การลั๊กหลับนั้นหมายถึงการที่ผู้หญิงถูกผู้ชายล้วงล้าก้าเกินทางเพศ โดยอวัยวะของเขาผ่านเข้าไปในส่วนสงวนของเธอ โดยที่ฝ่ายหญิงไม่รู้ตัว”

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 96) คอลัมน์ Health “การมีอะไรที่เป็นปุ่มบนอวัยวะของฝ่ายชายจะทำให้เวลาที่เสียดสีกับภายในของส่วนสงวนของผู้หญิงแล้วจะทำให้ไปกระตุ้นปุ่มประสาทสัมผัสทำให้ผู้หญิงมีความสุข”

ลักษณะเนื้อหาของจินตนาการทางเพศแบบแอบแฝง คือการใช้ถ้อยคำ วลี ประโยค หรือภาพที่เกี่ยวข้องเรื่องเพศ อันหมายรวมถึงเรื่องตั้งแต่ความรัก ความใคร่ และเพศสัมพันธ์ เป็นลักษณะภาษาที่อ่านแล้วจินตนาการตามต่อไปได้ โดยไม่ได้มีการพูดถึงเรื่องเพศโจ่งแจ้ง ซึ่งพบถึงร้อยละ 85 ของเนื้อหาทั้งหมด แฝงอยู่ตามคอลัมน์ แพชั่น บทสัมภาษณ์ เรื่องสั้น ฯลฯ ตัวอย่างเนื้อหาจินตนาการทางเพศแบบแอบแฝง เช่น

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 164) คอลัมน์ X-treme tale : Uniform สุดขีด “นักศึกษาหญิงหลายคน ใส่เสื้อรัดตัว รางคุมแหวก (มองข้างๆ สามารถเห็นนมได้ไม่ยาก)”, “ก็เธอทำนมหก ใครๆ เลยอยากอาสาเข้าไป ”เซ็ด...”, “กลุ่มหนึ่งเซ็กซ์สุดขีด ใส่กระโปรงผ่าสูง เกือบถึง“อ๊อแมะ” จากตัวอย่าง คำว่า “นมหก” ให้ความหมายถึงการโชว์หน้าอกของผู้หญิง และ “เซ็ด” ให้ความหมายแฝงถึงการอยากมีเพศสัมพันธ์ด้วย ส่วนคำว่า “อ๊อแมะ” หมายถึง อวัยวะเพศหญิง

เธอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 432 หน้า 128) คอลัมน์ About Sex “หลังจากกิจกรรมบ๊ิดจ๊ับบ๊ิดกันแล้วเขาเอาหนูไปวิพากษ์วิจารณ์ในกลุ่มเพื่อน...” กิจกรรมบ๊ิดจ๊ับบ๊ิด คือคำแฝงถึงการมีเพศสัมพันธ์

เธอกับฉัน เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 415 หน้า 101) คอลัมน์มะละกอคาเฟ่ :เรื่องรักที่เกาะเสม็ด “จนเขาเอื้อมมาจับมือ แต่ทว่าด้วยแรงของหญิงหรือจะต้านสู้แรงของผู้ชายได้ เพียงแค่เขาจับมือเบาๆ ฉันทันทีต้องสะดุดล้มลงบนผืนทรายสีนวลๆ ผืนนั้น โดยมีเขาเซและล้มลงตามมามาติดๆ โบกหน้าต๋อโบหน้าแทบจะแนบแอบชิดกัน” แสดงภาพความสัมพันธ์ของคู่รักในช่วงเวลาหวานซึ่ง โรแมนติก

ดังนั้น เรื่องจินตนาการทางเพศของผู้หญิงจะไม่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาเรื่องเพศที่จริงจังมากนัก แต่จะปรากฏเรื่องเพศในแบบแอบแฝง ไม่จริงจัง อยู่ในลักษณะของความเป็นโรแมนซ์ หรือความโรแมนติกสำหรับผู้หญิง ทำให้ผู้อ่านไม่ทันรู้สึกตัวที่กำลังชิมชั๊บเรื่องเพศรสที่แอบแฝงเหล่านี้ และเนื้อหาแอบแฝงนี้เอง ได้ทำการผลิตซ้ำ ตอกย้ำตลอดเวลา ผ่านการชิมชั๊บที่ละน้อยๆ จนสร้างรูปแบบของจินตนาการทางเพศให้เกิดขึ้น

1.1.2 การนำเสนอแบบอวัจนภาษา หมายถึง ส่วนต่างๆ ของเนื้อหา ที่สื่อความหมาย นอกเหนือจากการใช้ถ้อยคำ และข้อความ ในที่นี้แบ่งลักษณะของจินตนาการทางเพศเป็นการ นำเสนอแบบชัดเจน แอบแฝง และการนำเสนอที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ ซึ่งในส่วนของ การนำเสนอที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศมีประมาณ ร้อยละ 8 ของเนื้อหาทั้งหมด และ เนื่องจากการนำเสนอไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ จึงจะไม่นำมาอธิบายในส่วนนี้

	แบบชัดเจน	แบบแอบแฝง
The Boy	มีปรากฏอยู่น้อยมาเนื่องจาก เป็นนิตยสารสำหรับวัยรุ่น	พบมากที่สุด ปรากฏอยู่ในคอลัมน์และ เนื้อหาต่างๆ ตลอดทั้งฉบับ แสดงผ่าน ภาพถ่าย ภาพวาด สี และสัญลักษณ์
เธอกับฉัน	มีปรากฏอยู่น้อยมาเนื่องจาก เป็นนิตยสารสำหรับวัยรุ่น	พบมากที่สุด ปรากฏอยู่ในคอลัมน์และ เนื้อหาต่างๆ ตลอดทั้งฉบับ แสดงผ่าน ภาพถ่าย ภาพวาด สี และสัญลักษณ์

ลักษณะการนำเสนอจินตนาการทางเพศผ่านอวัจนภาษาแบบชัดเจน พบน้อย มาก ประมาณ ร้อยละ 2 ของเนื้อหาทั้งหมด เนื่องจากนิตยสารวัยรุ่นเป็นนิตยสารที่ยังมีการ ควบคุมความเหมาะสมในการนำเสนออยู่ จึงไม่พบการนำเสนอแบบชัดเจนมากนัก

ลักษณะการนำเสนอจินตนาการทางเพศผ่านอวัจนภาษาแบบแอบแฝง พบว่ามี การนำเสนอจินตนาการทางเพศผ่านอวัจนภาษา ในแบบแอบแฝงอยู่มากที่สุด ประมาณร้อยละ 88 ของเนื้อหาทั้งหมด โดยจะมีการนำเสนอผ่านภาพถ่ายมากที่สุด (ร้อยละ 75) และนำเสนอ ผ่านภาพวาด (ร้อยละ 25) และมีการนำเสนอโดยใช้สีและสัญลักษณ์เข้ามาประกอบกับ ภาพถ่ายและภาพวาดด้วย

การนำเสนอแบบชัดเจน และแอบแฝง สามารถแบ่งรูปแบบอวัจนภาษาออกเป็น ภาพถ่าย ภาพวาด สี และสัญลักษณ์ โดยนิตยสารทั้งสองฉบับมีรูปแบบอวัจนภาษาที่แสดง จินตนาการทางเพศดังต่อไปนี้

ภาพถ่าย ภาพถ่ายเป็นการสื่อความหมายที่น่าสนใจ เพราะมีสีสัน และให้ภาพเหมือน จริง ทำให้ดึงดูดผู้อ่านได้มากที่สุด ภาพถ่ายในนิตยสาร*เธอกับฉัน* และ *The Boy* นั้น มักปรากฏ อยู่ในแฟชั่น โฆษณา ภาพถ่ายดารานักร้อง ที่มีปรากฏอยู่ทั่วทั้งฉบับ แสดงผ่านสีหน้า ท่าทาง เครื่องแต่งกาย และอากัปกริยา ตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 17) โฆษณาระบบหมีกึ่งสำเร็จรูปที่มีการใช้ ภาพผู้หญิงที่ให้จุดสนใจแสดงเสน่ห์ทางเพศของผู้หญิงไปที่ร่างกายที่เปียกด้วยเหงื่อ และ หน้าอกผู้หญิง เป็นการแฝงนัยยะเรื่องเพศ โดยใช้คำว่า “คัพ” ที่แฝงความหมายว่าเป็นถ้วยใหม่ ของระบบหมีกึ่งสำเร็จรูป หรือ หน้าอกของผู้หญิง ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสินค้าเลย (ภาพที่ 7)

เชอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 432 หน้า48) โฆษณาภาพยนตร์ต่างประเทศ โดยเรื่องย่อคือเรื่องของผู้หญิงคนหนึ่ง ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกลุ่มเพื่อนผู้ชาย และนำความแตกแยกมาให้ เป็นการแสดงภาพผู้หญิงในรูปของปีศาจร้าย ให้ความหมายของผู้หญิงกับเสน่ห์ทางเพศที่ทำลายความสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนผู้ชาย ภาพผู้หญิงสวมชุดแซคแขนงุดหนึ่งสีดำ แสดงความเซ็กซี่ (ภาพที่ 8)

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่189 หน้า 114) ภาพแสดงการจูบ กอด โอบ ซึ่งพบเห็นมากในคอลัมน์ประเภทกอสซิปดารารจากต่างประเทศ เช่น คอลัมน์ Hotline Hollywood, Gossip Japan, Gossip เป็นต้น นับว่าเป็นอวัจนภาษาในการแสดงออกเรื่องเพศอย่างหนึ่ง (ภาพที่ 9)

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่188 หน้า 3) ภาพชายหญิงใกล้ชิดกันบริเวณสระว่ายน้ำ ชูตัวว่ายน้ำที่เปิดเผยเนื้อตัวต่อเพศตรงข้าม และความเปียกที่แฝงความหมายเรื่องจินตนาการทางเพศ (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 7

โฆษณาไวไวควิก

ภาพที่ 8

โฆษณาภาพยนตร์ Evil Woman

ภาพที่ 9

คอลัมน์ Gossip

ภาพที่ 10

แฟชั่น Boy Meets Girl

ภาพวาด มีปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากความเป็นนิยายสารวิยรุ่นที่แสดงสถานะที่เพิ่งพ้นจากความเป็นเด็ก ภาพวาด ภาพการ์ตูนจึงปรากฏอยู่ การใช้ภาพการ์ตูนทำให้อ่านเรื่องจริงจ้อย่างเรื่องเพศ เรื่องโป๊ เปลือย รักๆ ใครๆ จริงจังน้อยลง ทำให้ผู้อ่านไม่เครียดและดึงดูดใจในการอ่าน และโดยส่วนมากเป็นภาพการ์ตูนแบบญี่ปุ่นประกอบกับคอลัมน์แนะนำความงาม แบบทดสอบ และคอลัมน์บันเทิงต่างๆ ตัวอย่างเช่น

เรอกับฉัน เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 419 หน้า 94) ภาพวาดแสดงให้เห็นถึงจุดมุ่งหมายของผู้หญิงที่ต้องการพิชิตหัวใจชายหนุ่มให้ได้ แม้มีอุปสรรคมากมายเพียงใด แสดงความต้องการ ความรัก และการชู้มือสองนิ้วเป็นสัญลักษณ์ของ Victory หรือชัยชนะ ที่ได้จากการได้ผู้ชายมาครอบครอง (ภาพที่ 11)

เรอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 126) เป็นภาพวาดของคู่รักชายหญิง ความดีใจของชายหญิงที่พบรักกัน มีสัญลักษณ์ของความรักคือคิวิต รูปหัวใจและดอกไม้ (ภาพที่ 12)

เรอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 123) ภาพวาดแสดงความรัก โดยผ่านดอกไม้ รูปหัวใจ และสายรุ้ง (ภาพที่ 13)

เรอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 75) เป็นภาพคู่รักชายหญิง ที่มีการแสดงท่าทางของความรักที่แสนหวานและน่ารัก ตามแบบการ์ตูนญี่ปุ่น (ภาพที่ 14)

The Boy เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 184 หน้า 143) ภาพชายหนุ่มที่เปิดเว็บโป๊ทางอินเทอร์เน็ตแล้วเกิดความรู้สึกทางเพศแสดงผ่านท่าทางการแลบลิ้น และน้ำลายไหล (ภาพที่ 15)

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 144) ภาพผู้ชายขอความรักผู้หญิงโดยใช้ช่อดอกไม้หนึ่งดอก เขา แสดงภาวะอำนาจที่ยอมต่ำต้อยกว่าเพื่อให้ได้ความรัก และภาพผู้หญิงร้องไห้กอดขาผู้ชายไว้ไม่ยอมให้จากไป แสดงความยอมผู้ชาย ความต้องการรักษาผู้ชายไว้ให้ได้ (ภาพที่ 16)

ภาพที่ 11
คอลัมน์ Your Quiz

ภาพที่ 12
คอลัมน์ห้องหาเพื่อน

ภาพที่ 13
คอลัมน์แต่งแต้มเติมฝัน

ภาพที่ 14
คอลัมน์ Read it

ภาพที่ 15
คอลัมน์ X-treme tale

ภาพที่ 16
คอลัมน์ U-Ask

สี่ การใช้สีในนิตยสารทั้งสองฉบับ เน้นที่สีสันสดใส เพื่อดึงดูดผู้อ่าน แต่หากในเรื่องรักๆ ใคร่ๆ แล้ว จะพบลักษณะการใช้สีดังต่อไปนี้

สีชมพู เป็นตัวแทนของผู้หญิง ความรัก อ่อนโยน พบว่าหากพูดถึงผู้หญิง หรือความรัก มักจะมีการใช้ตัวอักษรพื้นหลังสีชมพู หรือภาพถ่ายสีชมพูประกอบ

สีดำ ให้ความรู้สึกที่ลึกลับ เซ็กซี่ น่าติดตาม น่าค้นหา

สีแดง แสดงความร่าเริง ความรัก เรื่องเพศ มักมีการใช้สีแดงเพื่อแสดงออกความรัก ส่วนมากอยู่ในคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศ และคอลัมน์แนะนำเรื่องรักใคร่

สัญลักษณ์ การใช้สัญลักษณ์แสดงความหมายแฝงเรื่องเพศ แสดงออกทั้งรูปถ่าย รูปวาด และตัวแบบที่ให้ความหมายเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ตัวอย่างเช่น

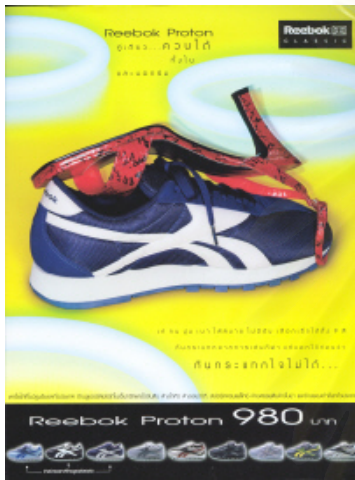
เชอกับฉัน เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 419) ภาพรองเท้ายกเท้าผู้ชายกับรองเท้าสูงแบบผู้หญิงสีแดง ประกอบคู่กันอยู่เป็นสัญลักษณ์ที่ให้ความหมายของการเป็นคู่กันของชายหญิง การประกบรองเท้าเข้าหากันให้ความหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ (ภาพที่ 17)

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 193) แสดงสัญลักษณ์ที่บอกถึงหน้าร้อน สัญลักษณ์รูปหน้าข้างแมมมอธนั้น ตามความหมายของวัยรุ่นที่รู้จักกันโดยทั่วไป คือการให้ความหมายถึงอวัยวะเพศชาย โดยใช้สัญลักษณ์ของข้างแมมมอธ หากเป็นอวัยวะเพศชายของผู้ใหญ่ และใช้สัญลักษณ์ของข้างน้อย หากเป็นอวัยวะเพศชายของเด็กๆ ที่มุ่งแสดงคำแทนความหมาย

อวัยวะเพศชายโดยใช้คำและภาพที่ดูน่ารัก ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่าคำจำกัดความของ “Summer” หรือ หน้าร้อนนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศชายเลย (ภาพที่ 18)

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 88) ภาพสตอปเบอรัวี่สีแดงที่หญิงสาวกัดกินอยู่เป็นสัญลักษณ์ความเฝ้ายวนทางเพศอย่างหนึ่ง ท่าทางของหญิงสาวแสดงความดึงดูดทางเพศของผู้หญิง (ภาพที่ 19)

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 96) ภาพของสัญลักษณ์เพศชายหญิงซ้อนกัน แสดงความผูกพันของชายหญิงที่ผูกพันรักกัน ภาพแหวนและสร้อยแสดงเครื่องหมายผูกพันทางความรัก เครื่องผูกมัด หมั่นหมาย (ภาพที่ 20)

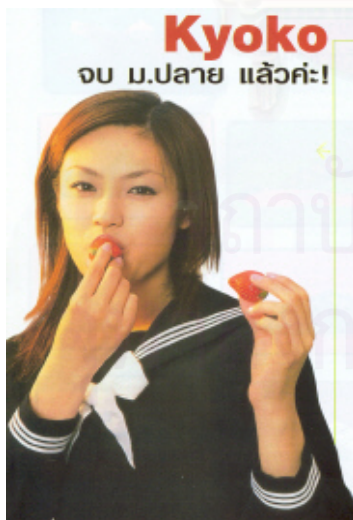
ภาพที่ 17

โฆษณารองเท้า Reebok

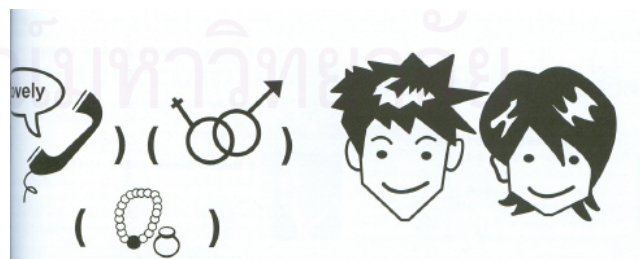
ภาพที่ 18

คอลัมน์ Kidding

ภาพที่ 19

คอลัมน์ J-wave

ภาพที่ 20

คอลัมน์ Just Kidding

โดยสรุปแล้ว นิตยสารวัยรุ่นมีลักษณะของจินตนาการทางเพศ แบ่งออกเป็นการนำเสนอแบบวจนภาษา และอวจนภาษา จากการวิเคราะห์การนำเสนอแบบวจนภาษา พบว่านิตยสารวัยรุ่นทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีเนื้อหาแบบแอบแฝงจินตนาการทางเพศมากเป็นอันดับแรก กล่าวคือ ทั้งภาพ ข้อความ บทสัมภาษณ์ ฯลฯ ที่มีอยู่ในนิตยสาร มักจะแฝงไว้ด้วยความหมายที่มีนัยยะเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่เป็นส่วนใหญ่ ภาษาที่ใช้ในนิตยสารก็เป็นภาษาที่ชวนฝัน สวยงาม โรแมนติก ประกอบกับการนำเสนอแบบอวจนภาษา หรือเนื้อหาส่วนอื่นๆ ที่มีได้เป็นตัวหนังสือ ก็มีความหมายแฝงในเรื่องเพศอยู่ตลอดเช่นกัน

ซึ่งการที่นิตยสารมีระดับเนื้อหาจินตนาการทางเพศในแบบแอบแฝงนั้น เป็นสิ่งที่สะท้อนการเริ่มต้นเรียนรู้เรื่องเพศในวัยรุ่น ที่ยังไม่ได้เรียนรู้เรื่องเพศอย่างจริงจัง แต่เป็นการเรียนผ่านประสบการณ์ ผ่านเรื่องราวที่ได้รับจากสื่อ หรือนิตยสารวัยรุ่นนั่นเอง

1.2 ในส่วนของการวิเคราะห์ลักษณะของจินตนาการทางเพศ ได้ทำการวิเคราะห์ผ่านลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรัก (Romance) แฟชั่นและความงาม (Fashion and Beauty) เรื่องส่วนตัว/ภายในบ้าน (Personal/Domestic) ดนตรียอดนิยม (Pop Music) และเรื่องอื่น ๆ (Others)

จากการวิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสาร *เธอกับฉัน* และ *The Boy* พบเนื้อหาของนิตยสาร *เธอกับฉัน* รวม 12 ฉบับ มีจำนวน 648 ชิ้น และนิตยสาร *The Boy* รวม 12 ฉบับ มีจำนวน 550 ชิ้น ดังตารางต่อไปนี้

ลักษณะเนื้อหาเกี่ยวกับ	เธอกับฉัน	The Boy
ความรัก (Romance)	159 (24.54%)	92 (16.73%)
แฟชั่น-ความงาม (Fashion-Beauty)	165 (25.46%)	131 (23.82%)
เรื่องส่วนตัว/ภายในบ้าน (Personal/Domestic)	155 (23.92%)	179 (32.55%)
ดนตรียอดนิยม (Pop Music)	78 (12.04%)	77 (14.00%)
อื่นๆ (Others)	91 (14.04%)	71 (12.90%)
รวม	648 (100%)	550 (100%)

1.2.1 ลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรัก (Romance)

The Boy	เธอกับฉัน
เรื่องราวความรักของดารา นักร้อง การวางตัว ของผู้หญิงในเรื่องความรัก มีแบบแผนของความรักเป็นรูปแบบที่แน่ชัด	เรื่องราวความรักของดารา นักร้อง การวางตัวของผู้หญิงในเรื่องความรัก มีแบบแผนของความรักเป็นรูปแบบที่แน่ชัด เน้นเรื่องความรักไปในแบบแผนที่เพ้อฝัน เป็นนิยาย เป็นความรักแสนหวาน สวยงาม แบบความคิดผู้หญิง

ลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรัก (Romance) ใน **The Boy** จะเกี่ยวกับเรื่องความรักของดารา นักร้อง ศิลปินที่มีชื่อเสียง, การให้คำแนะนำการวางตัว หรือการปฏิบัติตัวของผู้หญิงต่อผู้ชาย หรือคู่รัก และการมีแบบแผนของความรักในวัยรุ่นที่ไม่ยั่งยืนนัก เป็นความรักแบบ Puppy Love ที่เป็นประสบการณ์ความรักครั้งแรกๆ ของชีวิตวัยรุ่น

เรื่องความรักของดารา นักร้อง ศิลปินที่มีชื่อเสียง ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 114) : คอลัมน์ Planet pop : Now what Gossip : “Jennifer Lopez สลัดรัก Puff Daddy คู่รักผิวสีของเธอ มาสู่อ้อมแขนของ Chris Judd แดนเซอร์หนุ่มของเธอ”

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 136) : คอลัมน์ Love story 2001 คู่รักเกิดใหม่ : ทาทา-อัน โอลิเวอร์ : “หวีดหวานคงคู่ไปไหนต่อไหน เกิดเป็นรักครั้งใหม่ที่ต้องช่วยดูแลหัวใจของกันและกันไปซะแล้ว สำหรับอัน โอลิเวอร์และทาทายัง”

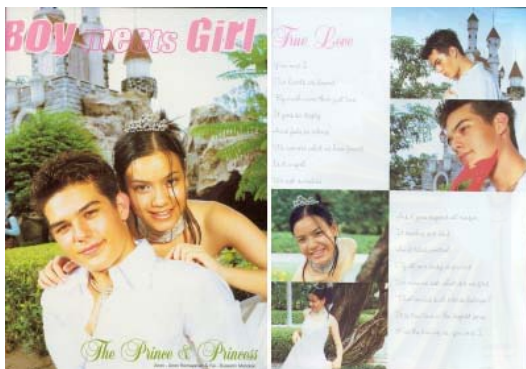
The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 119) : คอลัมน์ My love is... : “ชาย ชาตโยดม” : ความรักของผมนก็ดีครับ มีความสุขดี การมีความรักทำให้แต่ละวันสดชื่น...”

ข้างต้นคือตัวอย่างของเนื้อหาในเรื่องรักๆ ใคร่ๆ ของศิลปินทั้งในและต่างประเทศที่ปรากฏในนิตยสาร แสดงให้เห็นเรื่องความรักที่เป็นเรื่องปรกติ เกิดขึ้นได้ระหว่างชายหญิง ในขณะเดียวกัน มีการนำเสนอเรื่องราวความรักของดาราดังมาแสดงผ่านแฟชั่นคู่รักอีกด้วย ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193) : แฟชั่น Boy Meets Girl ชุด The Prince & Princess ที่มีการใช้สัญลักษณ์ของปราสาท อันเป็นตัวแทนโลกในความฝัน โลกในจินตนาการของเด็กสาวที่เป็นเจ้าหญิงรอเจ้าชายมาปกป้องดูแล ตัวเจ้าชายและเจ้าหญิงสวมมงกุฎ เครื่องแต่งกายสีขาว และบทกลอนในตัวอักษรแบบกวีโบราณที่ให้ความรู้สึกของการเป็นคู่รัก ความรักแบบในเทพนิยายแสนหวาน โดยมีเจ้าชายและเจ้าหญิงเป็นตัวแทนของความรัก โดยออกมาในรูปแบบที่สวยงามและโรแมนติก มากกว่าที่จะสื่อความหมายเรื่องเพศสัมพันธ์ (ภาพที่ 21)

The Boy เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 185) : แฟชั่น Boy Meets Girl ชุด David + Ploy In Love มีการใช้ตัวอักษรสีชมพูแสดงความหวานโรแมนติก การแต่งกายในแฟชั่นเลียนแบบละคร

รักอมตะเรื่อง Romeo and Juliet ใช้สถานที่ในโบสถ์ ซึ่งเป็นตัวแทนของความรัก เชื้อมนั้น ศรัทธา และเป็นสถานที่ที่ใช้ในการประกอบพิธีแต่งงาน ปีกที่นางแบบสวมใส่และหมอกไอที่ทำให้ภาพพร่ามัวนั้น เป็นสัญลักษณ์ของโลกในความฝัน ความเป็นเทพนิยาย รวมไปถึงบทกวีจากเรื่อง Romeo and Juliet ที่นำมาประกอบภาพแฟชั่นด้วยรูปแบบตัวอักษรแบบกวีโบราณ เพิ่มความโรแมนติกให้มากขึ้น (ภาพที่ 22)

ภาพที่ 21

แฟชั่น Boy Meets Girl

ภาพที่ 22

แฟชั่น Boy Meets Girl

เนื้อหาเรื่องการให้คำแนะนำการวางตัว หรือการปฏิบัติตัวของผู้หญิงต่อผู้ชาย หรือคู่รัก ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนมีนาคม (ฉบับ 185 หน้า 110) : คอลัมน์ Problem : “ทำอย่างไรจึงจะคบกับผู้ชายคนรักได้อย่างมีความสุขคะ : เขวากันว่า ถ้าจะมีชีวิตอยู่กับผู้ชายให้มีความสุขแล้วละก็ ให้รักเขาน้อยๆ และเข้าใจเขาให้มากๆ พร้อมทั้งจะบอกว่าให้รักเราให้มากๆ และพยายามเข้าใจเราให้หน่อยๆ จะได้ไม่ปวดหัว เพราะไม่มีทางที่ผู้ชายจะเข้าใจผู้หญิงได้ดีหรอกครับ”

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 79) : คอลัมน์ How to : Love Signs ภาษารักพูดอย่างไรจะรู้ว่าเขารัก : “ถ้าชายหนุ่มยืนอยู่ห่างจากตัวเราภายในระยะ 3 ฟุต ก็แสดงว่าเขาชอบเรา และอยากมีความรู้สึกพิเศษที่มากกว่าแค่คำว่า “คนรู้จัก” ระยะห่างประมาณนี้ เขาเรียกว่า พื้นที่พิเศษเลยก็เดียว”

เนื้อหาส่วนหนึ่งในนิตยสารจะเป็นบทความข้อเขียนกึ่งแนว How to เป็นการบอกวิธีทาง หนทางในการประพฤติ ปฏิบัติตัวของผู้หญิง และเพศตรงข้ามให้มีความเข้าใจกันในเรื่องความรัก ปรากฏทั้งในรูปแบบสอบถาม บทความ คอลัมน์ถามตอบต่างๆ

การมีแบบแผนของความรักในวัยรุ่นที่ไม่ยั่งยืน เป็นความรักแบบ Puppy Love ที่เป็นประสบการณ์รักครั้งแรกๆ ของชีวิตวัยรุ่นที่เวลาเด็กหนุ่มๆ สาวๆ เป็นเพื่อนกัน เล่นด้วยกัน ไม่ได้มีความผูกพันฉันทซุ้สาว แต่คบหากันอย่างสนุกสนานตามประสาเด็กๆ ไม่มีพิษภัยอะไร พอโตขึ้นก็เบื่อหรือเลิกราไปเอง แต่ยังคงเป็นเพื่อนกันอยู่ เนื้อหาลักษณะนี้ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่184 หน้า125) : คอลัมน์ Report : ระหว่างชายหนุ่ม กับหญิงสาว อะไรที่เรียกว่า “ล้าเส้น” : สาวรุ่นกระเตาะทุ๊กก...คน ล้วนแต่ปรารถนาหวานใจที่ เพียบพร้อมเพอร์เฟ็คท์!! บ้างก็ตั้งสเป็คหนุ่มคนนั้นต้องร่ำรวยอารมณ์ขัน บ้างต้องหล่อสำอาง บ้างต้องหล่อแบบเซอร์ และอีกหลายบ้างง...”

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงความรักแบบวัยรุ่น ที่เน้นไปในเรื่องความรักเพียงชั่วครู่ชั่วยามที่ไม่ได้เป็นความรักที่จริงจังแบบผู้ใหญ่ เพราะเนื้อหาเน้นที่ความสวยงามของคู่รักภายนอก และเน้นที่การเป็นคู่รัก แต่มิใช่คู่ชีวิต

เธอกับฉัน มีลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรัก เรื่องรักๆ ใครงๆ คือ เรื่องของความรักของดารา ศิลปิน นักร้องที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกประเทศ, การให้แบบแผน คำแนะนำ การวางตัวของผู้หญิงต่อผู้ชาย หรือคู่รัก, แบบแผนความรักในวัยรุ่นที่ไม่ยั่งยืน เป็นความรักแบบไม่ยั่งยืน Puppy Love ที่เป็นประสบการณ์รักครั้งแรกของวัยรุ่น และมุมมองความรักในแบบที่สวยงาม เหมือนฝัน โรแมนติก การจินตนาการถึงความรักแบบผู้หญิง

เรื่องของความรักของดารา ศิลปิน นักร้องที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกประเทศ ตัวอย่างเช่น *เธอกับฉัน* เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 424 หน้า 112) : คอลัมน์ Gossip.com : “โดนพุดกันมาตั้งแต่จับคู่เล่นละคร กระทั่งตามกระแสมาเป็นพระเอกมิวสิคซ์ ให้อีก ชาวคราวกุกก็กักระหว่าง “ดีก-เจษฎาภรณ์ ผลดี” และ “น้องพิมพ์-พิมพ์มาดา บริรักษ์ศุภการ” จึงฮือฮาซะ ยิ่งกว่าไฟลามทุ่ง”

เธอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 148) : คอลัมน์ Gossip Japan : “ส่วนปี 2000 ที่ผ่านมา ชาวที่ฮือฮาที่สุดของทาคุยะก็เห็นจะเป็นเรื่องที่เขาสละโสดออกเรือนไปแล้วกับสาว “ชิสุกะ คุโตะ”

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 57) : คอลัมน์ รักของฉัน : โอลิเวอร์ เฟเวอร์ ความรักมีหลายรูปแบบ : “รักที่ประทับใจผมที่สุดก็ครั้งนี้แหละครับ รักกับพอลล่าประทับใจสุดๆ แล้ว คือพอเราคบกันแล้ว มันก็มีแต่เรื่องโศกดีเกิดขึ้น”

ตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าชาวคราวความรักของดารา มักได้รับความสนใจจากวัยรุ่น และความรักในวัยรุ่น การคบหากัน การมีคู่รักในวัยเรียนและการมีแฟนจึงกลายเป็นแพชั่นอย่างหนึ่งที่วัยรุ่นรับรู้ร่วมได้

เนื้อหาส่วนหนึ่งในนิตยสาร เป็นแบบ How to ในการดูแลตัวเองของผู้หญิง การปฏิบัติตัวให้เป็นที่น่าสนใจของทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม การนำเสนอในนิตยสาร*เธอกับฉัน* จะมีจุดเด่นที่การใช้ภาพการ์ตูนสีสันสวยงาม น่ารักแบบญี่ปุ่นเข้ามาประยุกต์ใช้ รวมทั้งใช้ภาพนายแบบและนางแบบญี่ปุ่นด้วย เพิ่มความเป็นสากลให้กับเนื้อหา ตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 88) : คอลัมน์ กระเช้า-สีดา : วันหนึ่งเราควรรีไฉนจะไรบ้าง : “การหาน้ำหอมขวดเก่ามาเป็นเจ้าของสักขวด ก็ช่วยให้เราหายเบื่อได้นอกจากจะใช้แต่ขวดข้างหูเวลาออกเดทแล้ว เวลาคุณเขียนจดหมายถึงเพื่อน คุณก็จินตนาการน้ำหอมใส่กระดาษจดหมายซะหน่อย โอ้โห! เพื่อนรับที่ชื่นใจเลย”

เธอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 80) : คอลัมน์ Your Quiz : “เขาชอบคุณอยู่ แต่ยังไม่เต็มร้อย ยังหวังที่จะพบคนที่เข้ากันได้ดีกว่าคุณ หรืออาจจะเอาคุณไปเปรียบเทียบกับผู้หญิงที่เขาเคยคบหาดูด้วย... แต่อย่าร้อนใจ แสดงความรักที่คุณมีกับเขา และอ่อนโยนกับเขามากๆ ความรักจะค่อยๆ ก้าวหน้า แล้วเขาก็จะมั่นใจในตัวคุณมากขึ้น”

เธอกับฉัน เดือนมกราคม (ฉบับที่ 411 หน้า 67) : คอลัมน์ Gift เก๋ : เมื่อความรักผ่านมา จงคว้าไว้ เมื่อจะไปก็ปล่อยให้ลอยผ่าน : “... ไกลจะถึงวาเลนไทน์ วันหวานของความรักกันอีกแล้วนี่ครับ รักใครชอบใคร ก็ถือโอกาสบอกรักกันซะช่วงนี้เลยเป็นไง ถ้าใครยังเขินอายไม่กล้าบอก ให้ใช้วิธีมอบของขวัญเป็นสื่อแทนใจกันดีมัย...”

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่านิตยสารเป็นผู้แนะนำ ให้คำปรึกษาในเรื่องการปฏิบัติตัวของผู้หญิงต่อความรัก หรือคู่รัก

แบบแผนความรักในวัยรุ่นที่ไม่ยั่งยืน เป็นความรักแบบไม่ยั่งยืน Puppy Love ที่เป็นประสบการณ์รักครั้งแรกของวัยรุ่น ตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 33) : คอลัมน์ น้องใหม่มาแรง : มาร์ค ซาลมอน : “มาร์คไม่ได้อะไรมากมายกับความรักขนาดนั้น (ยิ้ม) ก็คือตอนนี้วัยรุ่นอายุอย่างมาร์คก็ต้องมีความรักกันแล้ว แต่ก็อย่าไปจริงจังอะไรมากมาย และอย่าทำอะไรเกินเลย มีความจริงใจต่อกัน เรื่องความรักเป็นอะไรที่ซับซ้อน...”

เธอกับฉัน เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 424 หน้า 116) : คอลัมน์ Your Love My Love : ออย ธนา : “ความรักตอนนี้มันคง ไม่เหมือนตอนวัยรุ่นแล้ว ...ตอนวัยรุ่นมันจะแรงกว่า มันตรงกว่า อาจจะอยู่เหนือเหตุผลในบางครั้ง ความรักมันไม่มีอะไรมากเกินกว่า”

จากตัวอย่างข้างต้นพบว่า ความรักที่มีรูปแบบไม่ยั่งยืนนัก พบเห็นได้บ่อย เนื้อหาเรื่องความรักเน้นไปที่ความรักแบบชั่วคราวชั่วคราวของวัยรุ่น ที่เป็นความสัมพันธ์ฉาบฉวยที่เพื่อนต่างเพศที่ไม่มีอะไรเกินเลยต่อกัน ตามพัฒนาการทางฮอร์โมนของวัยรุ่นที่เริ่มสนใจในเพศตรงข้ามเป็นครั้งแรก

รูปแบบมุมมองความรักในนิตยสารเธอกับฉัน เน้นไปที่มุมมองความรักที่สวยงาม แสพหวาน โรแมนติก สร้างฝัน จินตนาการ เรื่องความรักที่มีรูปแบบของความรักเป็นพระเอก นางเอก ความสุข สมหวัง เนื้อหามักอยู่ในรูปแบบของนวนิยาย บทกวี เรื่องสั้น การ์ตูน ตัวอย่างเช่น

เชอกับฉัน เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 133) : คอลัมน์ Fiction: 101 จดหมายจากดวงดาว : “นกรู้สึกใจเต้นตุ้มต่า เมื่อเห็นรุ่นพี่รูปหล่อนั่งรอเธออยู่ ไม่อยากเชื่อเลยว่าผู้ชายที่หล่อ แล้วมีเสน่ห์อย่างพี่นี้จะสนใจเธอ นกหน้าร้อนนวบ เมื่อเห็นเขาหันมาเห็นและส่งยิ้มให้... ยิ้มหวานด้วยนัยน์ตาอย่างคนเจ้าชู้ นกเขินจนไม่รู้จะเอามือเอาไม้ไปไว้ที่ไหน ต๊ะมองท่าทางเขินอายนั้นอย่างเอ็นดู แล้วเขาก็คว้ามือของนกหมับอย่างตั้งใจ... นกมองมือใหญ่อบอุ่นที่กุมมือเธออยู่ แก้มใสแดงระเรื่อ”

เรื่องราวความเพ้อฝันจินตนาการถึงความรักแสนหวาน แสดงออกผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ คือ

รุ่นพี่รูปหล่อ : เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นผู้ชายที่มีอำนาจ อายุสูงกว่า ระดับการศึกษาสูงกว่า การมีความรักกึ่งกึ่งระหว่างรุ่นพี่รูปหล่อกับน้องนักเรียนในสถาบันเดียวกันนั้น เป็นรูปแบบความรัก ในวัยเรียนที่พบเห็นมากตามแบบการ์ตูนญี่ปุ่น

ยิ้มหวานด้วยนัยน์ตาอย่างคนเจ้าชู้ : แสดงแทนสายตาที่ชายหนุ่มมองหญิงสาวด้วยความรัก ดวงตาเป็นประกาย และผู้ชายที่มีเสน่ห์ต้องมีลักษณะเจ้าชู้

มือใหญ่อบอุ่นที่กุมมือเธออยู่ : ความรู้สึกปลอดภัยของผู้หญิง เมื่อมีผู้ชายปกป้องดูแลมือใหญ่ของผู้ชาย คือความเหนือกว่า แข็งแรงกว่า การเป็นที่พึ่งพิงและแสดงความสามารถของผู้ชายในการปกป้องดูแลผู้หญิง

แก้มใสแดงระเรื่อ : ความน่ารักของผู้หญิงเวลาเขินอาย แก้มใสแดงระเรื่อ คือความสดใสของผิวสาวและความไร้เดียงสาในความรัก

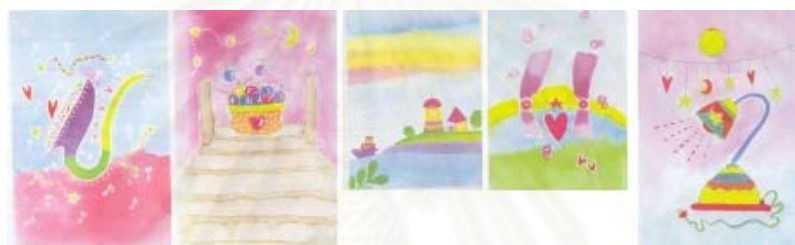
เชอกับฉัน เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 419 หน้า 141) : คอลัมน์ แต่งแต้มเติมฝัน : “ฝากความคิดถึงผ่านไปกับดวงดาว ปลอบเธอในยามที่ใจเหงา เหวว่า ฝากความหวังใยผ่านสายฝนที่ตกลงมา ช่วยผ่อนคลายความร้อน ยามเธอเหนื่อยล้า อ่อนแรง : ปุยเมฆ” ในคอลัมน์แต่งแต้มเติมฝัน เป็นคอลัมน์กลอนเกี่ยวกับความรักที่มีผู้อ่านส่งมาลงในนิตยสาร ภาพประกอบมักใช้รูปวาดสีน้ำ โทนสีแบบหวานเย็น ด้วยสีชมพู ฟ้า เหลือง เขียว มีรูปหัวใจ สายรุ้ง ดวงดาว พระจันทร์ บ้าน วิวท้องฟ้าประกอบ แสดงถึงจินตนาการแบบผู้หญิงที่มองความรักอย่างอ่อนโยน อ่อนหวาน เป็นสิ่งที่สวยงาม สัญลักษณ์ที่พบในบทกลอน มักจะใช้ดวงดาว พระจันทร์ สายฝน ท้องฟ้า มาใช้ประกอบในการแสดงความรัก แสดงความโรแมนติกของคู่รัก (ภาพที่ 23)

เชอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 147) คอลัมน์ cartoon : After the Rain เป็นเรื่องความรักผ่านรูปแบบการ์ตูนญี่ปุ่นความยาวประมาณ 15 หน้า ตอนเดียวจบ เนื้อหามักจะเป็นเรื่องความรักในวัยรุ่นแบบต่างๆ ส่วนฉบับนี้เป็นเรื่องความรักของชายหญิงที่ชอบพอกันในวัยเด็ก แต่ต้องแยกจากกันไปจนกระทั่งได้มาพบกันอีกครั้งในตอนเป็นวัยรุ่น พระเอกนางเอกให้สัญญากันไว้ โดยผ่านสร้อยคริสตัลที่พระเอกมอบให้นางเอกก่อนจากไป

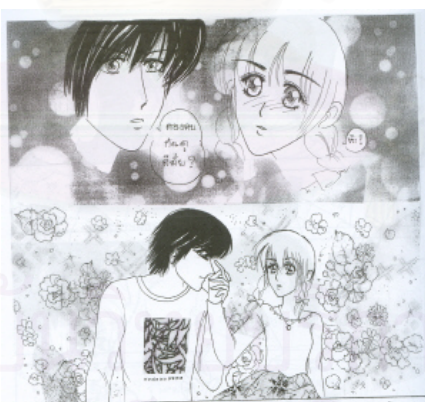
สัญลักษณ์ที่พบในการ์ตูนนี้ คือ ภาพฉากหลังดอกกุหลาบ แสดงถึงความรัก หวาน โรแมนติก, สร้อยคริสตัลแสดงเป็นเครื่องหมายแทนใจ สัญญาที่ให้ต่อกัน, นางเอก ผู้เฝ้ารอพระเอก แสดงถึงการเป็นผู้หญิงที่มั่นคง และเชื่อถือในความรัก และชื่อเรื่อง After the Rain ที่แสดง

ความหมายถึง เหตุการณ์หลังฝนตกหรือหลังจากเหตุการณ์เลวร้ายผ่านไป จะเกิดแต่สิ่งดีๆ ขึ้น ความรักที่ผ่านอุปสรรคมาในตอนสุดท้ายก็จะมีแบบมีความสุข หรือ happy ending ที่พระเอกและนางเอกจะได้อยู่ด้วยกัน (ภาพที่ 24)

เชอกับฉัน เดือนมกราคม (ฉบับที่ 411 หน้า 114) คอลัมน์ ออกหักมารักกับฉัน : รักจอมปลอมที่เคยโอบล้อมไว้ “ฉันทรمانทั้งคืนและวัน เธอไปกับคนอื่นอย่างสดชื่น เร็งร่า แต่ว่าฉันทนทุกข์ทรมาณจนความซมซานถามหา ตลอดเวลาฉันร้องไห้ เสียใจ และร่ำวานอย่างสุดชีวิต ฉันเพียรพยายามอ้อนวอนดวงดาวจากราวฟ้า ว่าจะให้ส่งเธอกลับมาหาฉันสักที... ฉันสูญเสียทุกอย่างในชีวิตเมื่อขาดเธอไปสักคน” บทความนี้พบว่า เป็นเรื่องราวความรักที่ผิดหวัง และมักใช้ถ้อยคำที่มีจินตนาการเกินจริง เช่น อ้อนวอนดวงดาวจากราวฟ้า, สูญเสียทุกอย่างในชีวิต สะท้อนให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับความรัก พอๆ กับคุณค่าของชีวิต

ภาพที่ 23 คอลัมน์แต่งแต้มเติมฝัน

ภาพที่ 24 คอลัมน์ Cartoon

เนื้อหาเกี่ยวกับความรักในนิยายสารวิยรุ่น ทั้ง *The Boy* และ *เชอกับฉัน* นั้น สะท้อนความเป็นจินตนาการทางเพศ เพราะเป็นเนื้อหาที่สวยงาม เป็นภาพรักในฝัน ที่กลายเป็นมายาคติในหมู่วิยรุ่นหญิง ทำให้เฝ้าฝันถึงความรักตามแบบแผนที่ได้รับ การมีคนรักหรือการได้อยู่กับคนรัก เป็นเรื่องสวยงาม อบอุ่น อ่อนหวาน คล้ายกับนวนิยาย หรือการ์ตูนญี่ปุ่น ทั้งๆ ที่จริงๆ แล้ววิยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มต้นการรู้จักความรักแบบชาย-หญิง เป็นครั้งแรก แต่เนื้อหาในนิยายสารกลับมีเรื่องราวความรักในมุมมองที่สวยงามมากกว่าจะนำเสนอเรื่องราวความรักในแง่มุมอื่น

1.2.2. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นและความงาม (Fashion and beauty)

The Boy	เธอกับฉัน
แฟชั่น แสดงแบบเสื้อผ้าโดยนายแบบที่มีชื่อเสียง ปริมาณเท่า ๆ กับนางแบบ แต่ให้ความสำคัญกับแฟชั่นนายแบบมากกว่า นางแบบ มีการนำเสนอแฟชั่นของคู่รัก และแนะนำ แฟชั่นเสื้อผ้า การแต่งกายที่ทันสมัย	แฟชั่น เป็นแฟชั่นผู้ชายในแบบเช็ทซี รูปร่าง และหน้าตาดี มีทั้งที่มีชื่อเสียง และเป็นวัยรุ่นหน้าใหม่ด้วย และแนะนำแฟชั่นเสื้อผ้า การแต่งกายที่ทันสมัย
ความงาม ส่วนเนื้อหาและโฆษณาที่เน้นย้ำถึงความสวยงาม แข็งแรง สุขภาพดี รูปร่างดี ผิวขาว ของผู้หญิง	ความงาม ส่วนเนื้อหาและโฆษณาที่เน้นย้ำถึงความสวยงาม แข็งแรง สุขภาพดี รูปร่างดี ผิวขาว ของผู้หญิง

The Boy มีการนำเสนอลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาแฟชั่นในนิตยสารประกอบด้วย แฟชั่น Boy ที่แสดงแบบโดยผู้ชาย แฟชั่น Girl ที่แสดงแบบโดยผู้หญิง และแฟชั่น Boy meets Girl ที่แสดง แบบคู่ผู้ชายและผู้หญิง สัดส่วนของผู้ชายและผู้หญิงที่เป็นแบบแฟชั่นนั้นเท่า ๆ กัน แต่นิตยสารให้ความสำคัญกับแฟชั่นชุด Boy ที่มีนายแบบมากกว่า โดยนำขึ้นเป็นหน้าปกจากนิตยสาร *The Boy* ทั้ง 12 ฉบับ พบว่ามีผู้ชายขึ้นปก 7 ฉบับ รวมชายหญิง 3 ฉบับ และผู้หญิง 2 ฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับผู้อ่านที่ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง การนำนายแบบมาขึ้นปกจึงเป็นจุดดึงดูดผู้อ่านเพศหญิงมากกว่า นายแบบที่ถ่ายแฟชั่นใน *The Boy* นั้น เป็นดารานักร้องที่มีชื่อเสียง ได้รับความนิยมในช่วงเวลานั้น ๆ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนมกราคม (ฉบับที่ 181) นายแบบปีเตอร์ คอร์ป ไคเรนดอล นักร้องลูกครึ่ง ไทย-เดนมาร์ก ผู้มีภาพลักษณ์ของนายแบบขวัญใจผู้หญิงมาก่อนการเป็นนักร้อง จากภาพจะเห็นได้ว่านายแบบสวมเสื้อกล้าม โชว์รอยสักบนท่อนแขนให้ความรู้สึกแข็งแรง อบอุ่น รุปรอยสักเป็นรูปคล้ายนกบิน แสดงความมีอิสระเสรี เชื่อมมั่นในตัวเอง กล้าหาญแบบผู้ชาย ไบหน้าของนายแบบหันมองมาทางกล้องผ่านตาข้างซ้าย ส่วนข้างขวามีปอยผมปิดลงมา แสดงความเช็ทซีผ่านสายตา ความนุ่มนวลชวนฝันของดวงตานายแบบ (ภาพที่ 25)

The Boy เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 185) นายแบบ นาวิน ต้าร์ นักร้องชื่อดัง โดยปกดีแล้ว นาวิน ต้าร์ มักจะได้รับการกล่าวถึงในแง่ของการเป็นเด็กเรียนดี เป็นตัวอย่างของเยาวชนที่ดี แต่ในแฟชั่นนี้เป็นการนำ นาวิน ต้าร์ มาถ่ายแบบในมุมมองที่ต่างออกไป คือมีการแสดงภาพนายแบบตัวเปียกปอน ในชุดเสื้อผ้าสีขาว ปลดกระดุมเสื้อเม็ดบนออก ให้เห็นหน้าอกที่เปียกปอน และสถานที่ถ่ายแฟชั่น มีลักษณะเหมือนอยู่ในห้องน้ำขนาดใหญ่ การใช้เสื้อผ้าสีขาว เมื่อผมและร่างกายเปียกน้ำและแนบเนื้อ สร้างจินตนาการที่แฝงนัยยะเรื่องเพศไว้ชัดเจน (ภาพที่ 26)

The Boy เดือน มีนาคม (ฉบับที่ 184) นายแบบ เจอาร์ กิดิกุลวงค์ นักร้องลูกครึ่งชื่อดังที่มักมีข่าวเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ อยู่ตลอดเวลา แม้ว่าจะยังศึกษาอยู่ในระดับมัธยม ซึ่งแสดงถึงความมีเสน่ห์ของผู้ชายวัยรุ่นที่วัยใกล้เคียงกับผู้อ่าน ภาพนายแบบในชุดเสื้ออบางเบา มองเห็นโครงรูปร่างของนายแบบ กระดุมเสื้อถูกปลดออกแสดงหน้าอกของนายแบบ สร้างนัยยะแฝงเรื่องเพศ สร้อยคอ แหวน แว่นตาที่นายแบบสวมใส่ แสดงความทันสมัย ใส่ใจในตัวเอง อันเป็นเสน่ห์ในการดึงดูดเพศตรงข้ามอย่างหนึ่ง (ภาพที่ 27)

ภาพที่ 25
แฟชั่นปกฉบับที่ 181

ภาพที่ 26
แฟชั่นปก ฉบับที่ 185

ภาพที่ 27
แฟชั่นปกฉบับที่ 184

แฟชั่นนางแบบในนิตยสาร *The Boy* หรือแฟชั่น Girl นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นแฟชั่นเกี่ยวกับความสวยงามของผู้หญิง กลุ่มเพื่อนผู้หญิงที่แนะนำกันแต่งตัว แต่งหน้า แสดงให้เห็นถึงความพิถีพิถันเรื่องการแต่งตัวของผู้หญิง ซึ่งต้องใช้เวลา ให้ความสำคัญกับกิจกรรมแต่งตัว เสริมสวย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมักจะเกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัว นอกจากนี้ การจับกลุ่มกันแบบผู้หญิงภายในห้องส่วนตัว ยังสะท้อนถึงความใกล้ชิดและมิตรภาพแบบเด็กสาววัยรุ่นที่ผูกพันกับเพื่อน มากกว่าพ่อแม่ โดยสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายแฟชั่นมักเป็นบริเวณบ้าน ในบ้าน ห้องนอน กิจกรรมที่ปรากฏจะเป็นการแต่งหน้า เล่นตุ๊กตา ทำงานบ้าน ทานขนม ร้องเพลง เป็นต้น ซึ่งเป็นการแสดงสถานที่หรือพื้นที่ของผู้หญิงที่มักอยู่ติดบ้าน อยู่ในห้องนอน (ภาพที่ 28-30)

ภาพที่ 28

แพชั่นGirl ฉบับที่ 184

ภาพที่ 29

แพชั่นGirl ฉบับที่ 181

ภาพที่ 30

แพชั่นGirl ฉบับที่ 199

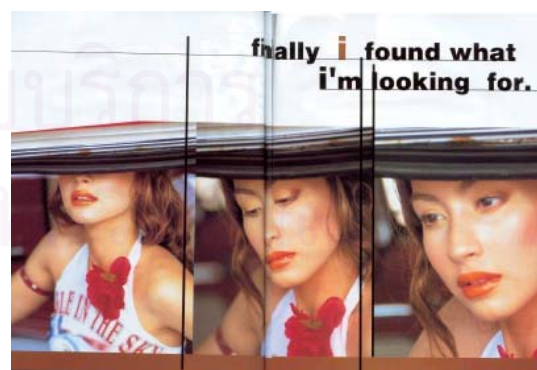
แพชั่น Girl ในนิตยสาร *The Boy* ฉบับเดือนเมษายน (ฉบับที่ 188) ที่ขึ้นปกผู้หญิงนั้นพบว่าแพชั่นปก ได้แสดงภาพผู้หญิงที่แฝงนัยยะทางเพศไว้ จากตัวอย่างภาพที่ 31 นางแบบยืนอยู่กลางห้องน้ำชายสีขาว ด้านหลังนางแบบเป็นโถปัสสาวะผู้ชายเรียงเป็นแถว แสดงความหมายแฝงในเรื่องที่ผู้หญิงต้องการผู้ชาย หรือตกอยู่ในสภาพของความผิดหวังที่ไม่ได้รับความสนใจจากผู้ชาย ในขณะเดียวกัน ยังอาจมองได้ว่าเป็นการก้าวล้ำเส้นเข้ามาในพื้นที่ส่วนตัวของผู้ชาย ในลักษณะที่ผู้หญิงมีท่าทีเชิญชวน และยอมจำนน

ภาพที่ 32 เป็นภาพนางแบบที่ถ่ายให้เห็นเฉพาะครึ่งหน้าด้านล่างตั้งแต่ จมูกลงมา ความชัดเจนของภาพ อยู่ที่ริมฝีปากสีส้มแดง มันวาวเด่นชัด สวมเสื้อกล้ามผูกคอ มีดอกกุหลาบตกแต่งบริเวณอกเสื้อ มีคำโปรยด้านบนว่า “Finally, I found what I’m looking for” แสดงความหมายถึงท้ายที่สุด ที่ผู้หญิงก็ต้องการผู้ชายที่จะมาเป็นคู่รัก หรือใช้ชีวิตร่วมกัน ริมฝีปากแดงคือสัญลักษณ์ของการเชิญชวนเพศตรงข้าม ดอกกุหลาบสีแดงเป็นตัวแทนของความรัก

ภาพที่ 31

แพชั่นปก The Boy ฉบับที่ 188

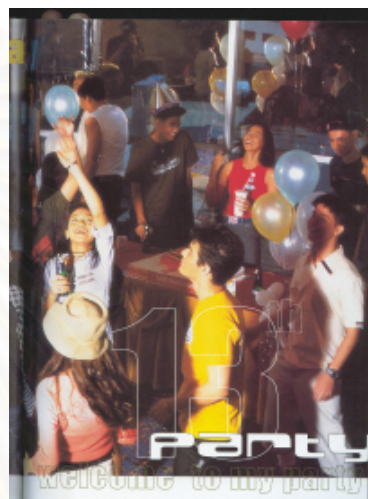
ภาพที่ 32

แพชั่นปก The Boy ฉบับที่ 188

ในส่วนของแพชชั่นหมู่ที่พบในนิตยสาร *The Boy* จำนวน 3 ฉบับนั้น มักจะเป็นฉบับพิเศษที่ฉลองครบรอบวาระต่าง ๆ ของนิตยสาร นางแบบวัยรุ่นเป็นผู้่านที่ส่งรูปถ่ายมาร่วมกับนิตยสารในการถ่ายแบบครั้งนั้น ๆ การถ่ายแบบมักเป็นภาพแพชชั่นที่จำลองกิจกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่นที่มารวมตัวกันจำนวนมาก เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ การเดินเล่นในห้างสรรพสินค้า การกินเลี้ยงดื่มเครื่องดื่ม เดินร่ำ แสดงความสามารถพิเศษต่าง ๆ ซึ่งในส่วนของแพชชั่นนี้ จะมีปรากฏของโฆษณาแฝง ที่สนับสนุนนิตยสารด้วย เช่น อาหารขบเคี้ยว น้ำอัดลม เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ (ภาพที่ 33-34)

ภาพที่ 33
แพชชั่นปก *The Boy* ฉบับที่ 200

ภาพที่ 34
แพชชั่นปก *The Boy* ฉบับที่ 196

ในแพชชั่น *Boy Meets Girl* นั้น ส่วนใหญ่เป็นแพชชั่นแสดงแบบคู่เพื่อนต่างเพศ ในแบบของความเป็นคู่รักที่สนิทสนมกันมาก ภาพที่ 35 ฝ่ายชายในชุดเปลือยท่อนบน นางแบบใส่เสื้อเกาะอกกำลังย้อย่างซีดีพกพาด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม จากหลังสีฟ้าสดใส แสดงว่าความรักเป็นเรื่องสนุกสนาน ร่าเริง ในขณะที่อีกภาพ ฝ่ายชายกำลังตั้งร้งฝ่ายหญิงที่พยายามเดินหนีไว้ ฝ่ายชายสวมเสื้อเชิ้ตเปิดหน้าอก ไม่ติดกระดุม และฝ่ายหญิงสวมเสื้อสายเดี่ยวเกาะอก การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายหญิงอย่างใกล้ชิดสนิทสนม แสดงภาพความไม่เข้าใจกัน หรือความรักในบางครั้งที่มีปัญหา แสดงออกโดยฝ่ายหญิงสวมหูฟัง เพื่อหลีกเลี่ยงจากปัญหาที่พบอยู่

จากแพชชั่นอีกชุดหนึ่ง แสดงความเป็นเพื่อนต่างเพศที่คบหากันผ่านแนวคิดแพชชั่นนี้ที่ว่า “Never Walk Alone” ภาพชายหญิงพร้อมเบิ้ลหลัง สถานที่เป็นชานชาลารถไฟ รางรถไฟ และบนรถไฟ แสดงถึงความสนิทสนมในขั้นที่เดินทางด้วยกันสองต่อสองได้ การเดินทางคือ การเติบโตสู่โลกกว้างของวัยรุ่นที่เพิ่งพ้นจากวัยเด็ก ภาพที่ 36 ฝ่ายชายเปลือยท่อนบน ห้อยคอด้วยรองเท้าผ้าใบ แสดงนัยยะแห่งเรื่องเพศ และการปลดปล่อย ความเป็นอิสระ การแสวงหา

ภาพที่ 35

แฟชัน The Boy ฉบับที่ 192

ภาพที่ 36

แฟชัน The Boy ฉบับที่ 198

เรอกับฉัน มีรูปแบบการนำเสนอแฟชันที่เน้นผู้ชายแสดงแบบ มักใช้นายแบบรูปร่างหน้าตาดี มีทั้งผู้ที่มีชื่อเสียง และวัยรุ่นหน้าใหม่ด้วย แฟชันปกจากทั้งหมด 12 ฉบับ พบว่าเป็นปกนายแบบผู้ชาย 11 ฉบับ และมีปกนางแบบผู้หญิงเพียง 1 ฉบับเท่านั้น จึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่านิตยสารนำเสนอนายแบบเป็นปก เพื่อดึงดูดใจผู้อ่านเพศตรงข้ามที่เป็นผู้หญิง

ตัวอย่างจากแฟชันปก เช่น

เรอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412) เป็นนายแบบหน้าใหม่ ชื่อ จีบีบี จากภาพจะเห็นว่านายแบบยืนหันข้าง เสื้อเชิ้ตถูกใส่คลุมปิดแขน ไหล่ เท่านั้น ด้านหน้าเปิดเผยเห็นหน้าอก ห้วนม สะดือ หน้าท้องของชายหนุ่ม เรียกร้องความสนใจของเพศตรงข้าม โดยแฝงนัยยะทางเพศไว้ในเรือนกายของเพศชายในมุมมองที่เซ็กซี่ ขวนฝืน (ภาพที่ 37)

เรอกับฉัน เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 415) สถานที่ที่ใช้ในการถ่ายแบบเป็นทะเล ซึ่งแสดงความเป็นธรรมชาติ ไกลห่างจากผู้คน โรแมนติก นายแบบเป็นนายแบบหน้าใหม่ ในชุดกางเกงขาสั้นแนบเนื้อสีขาว เข้ากับบรรยากาศทะเล แต่ความสนใจของแฟชันเน้นที่การโชว์รูปร่างสัดส่วนของนายแบบเพื่อผู้อ่านผู้หญิง รวมไปถึงผู้อ่านเพศที่สาม แฟชันชุดนี้แสดงความหมายเรื่องเพศชัดเจน การแสดงเนื้อตัวของผู้ชายที่ดึงดูดเพศตรงข้าม การสร้างจินตนาการผ่านสรีระส่วนต่าง ๆ ของผู้ชาย ทั้งหน้าอก หน้าท้อง ท่อนแขน รวมไปถึงอวัยวะเพศที่ถูกปกปิดอยู่ใต้กางเกงขาสั้นแนบเนื้อสีขาว (ภาพที่ 38)

เรอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423) การใช้คำว่า "Play Boy" มาเป็นหัวข้อแฟชัน หมายความว่า การเป็นชายหนุ่มที่ซุกซน ชี้เล่น สะท้อนความสดใสแบบวัยรุ่น ทั้งในเรื่องของการแต่งกายและความรัก ตัวนายแบบเป็นนักร้องชื่อดัง ลิฟท์ กับ ออย ภาพนายแบบในท่านี้ กางขาออก เห็นเป้ากางเกง เสื้อปลดกระดุม เห็นหน้าอก รวมทั้งท่านี้ใช้มือโอบที่ว่างข้างตัว อีกที่หนึ่งไว้ แสดงความเชิญชวนเพศตรงข้ามอย่างชัดเจน ต้องการดึงดูดเพศหญิงให้มาอยู่ใกล้ชิด (ภาพที่ 39)

เรอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431) นายแบบคือ พีท ทองเจือ โดยตัวของพีทเองแล้ว มักจะถูกนำเสนอในภาพของผู้ชายที่มีเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม โดยเรื่องราวความรุนแรง และความเจ้าชู้ของเขาปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง ๆ ตลอดเวลา ดังนั้นการนำพีทมาเป็นนายแบบ

ปกจึงเป็นการนำเสนอผู้ชายที่มีเซ็กซี่ แอปฟีลดึงดูดผู้อ่าน จากภาพ รอยสักบนกล้ามเนื้อ แสดงความเป็นผู้ชายที่เข้มแข็ง ปกป้องดูแลผู้หญิงได้ ทำนึ่งครึ่งตัวที่เน้นความคมชัดของภาพที่ ใบหน้าและดวงตานายแบบที่มองตรงมา มีปอยผมปรกหน้าให้ความรู้สึกที่ลึกกลับ น่าติดตาม ค้นหา เป็นการแฝงเรื่องเพศที่เชิญชวน และดึงดูดเพศตรงข้าม (ภาพที่ 40)

ภาพที่ 37 แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 412

ภาพที่ 38 แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 415

ภาพที่ 39 แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 423

ภาพที่ 40 แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 431

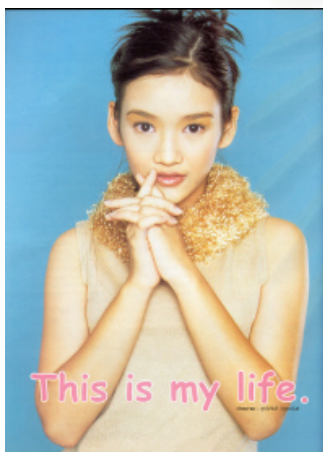
ในส่วนของผู้หญิงนั้น พบว่ามีจำนวนน้อยมาก มีจำนวน 2 ชุด จาก 12 ฉบับ และการถ่ายแฟชั่นผู้หญิงมักเป็นการถ่ายแฟชั่นที่มีจำนวนหน้าไม่มากนัก สถานที่ถ่ายแบบใช้ภาพ ภายในบ้าน หรือในสตูดิโอ ที่มีฉากหลังเป็นสีพื้นที่ไม่น่าสนใจ หรือแฟชั่นผู้หญิงที่ปรากฏจะ รวมอยู่ในแฟชั่นผู้ชายหญิงที่มีจำนวนไม่มากนักเช่นกัน ตัวอย่างของผู้หญิง และแฟชั่นชาย หญิง เช่น

แฟชั่น This is my life เธอกับฉันเดือนมกราคม (ฉบับที่ 411) แสดงความน่ารักของ หญิงวัยรุ่นในชุดแต่งกายที่ทันสมัย จากหลังสีฟ้า ตัดกับตัวหนังสือแบบการ์ตูนสีชมพู จุดสนใจ

อยู่ที่ความเป็นวัยรุ่นหน้าใหม่ ที่ต้องการแจ้งเกิดในวงการบันเทิง แสดงออกผ่านรอยยิ้ม และดวงตาบริสุทธิ์ (ภาพที่ 41)

แฟชั่น Friend is forever *เธอกับฉัน* เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 428) เป็นนายแบบนางแบบหน้าใหม่ จากภาพ จะเห็นว่าชายหญิงนั่งอยู่ด้วยกัน แต่ให้ความชัดและขนาดของผู้หญิงใหญ่กว่า ไกลกว่า ภาพผู้ชายที่มองมายังผู้หญิงให้ความหมายของความสนใจเพศตรงข้ามความเป็นคู่กันของชายหญิง (ภาพที่ 42)

แฟชั่น The Lover *เธอกับฉัน* เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420) เป็นแฟชั่นคู่รักดาราลูกครึ่งในอิริยาบถสบาย ๆ ของคู่รักที่ใช้เวลาว่างอยู่ด้วยกัน แสดงความใกล้ชิดของชายหญิง การสัมผัส เปิดเผยเนื้อตัวของชายหญิง ถูกแสดงออกด้วยความสวยงามชวนฝัน เพราะในฐานะของการเป็นคู่รักจึงสามารถแสดงความใกล้ชิดได้อย่างเปิดเผย (ภาพที่ 43)

ภาพที่ 41

แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่411

ภาพที่ 42

แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่428

ภาพที่ 43

แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่420

ในส่วนของแฟชั่นเครื่องแต่งกาย-เสื้อผ้า นั้น พบว่าทั้งนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีลักษณะเดียวกัน คือเป็นนิตยสารแนะนำแฟชั่นยอดนิยมในแต่ละช่วง ทั้งของในประเทศและต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 198 หน้า 58-59) คอลัมน์ Fashion Pick-Ups : ยีนส์ยอดนิยม “สาวญี่ปุ่น สาวไทยต่างใจตรงกัน เลือกยีนส์คู่กายตลอดมาหลายสิบปี...ในปีนี้นอกจาก “เอวต่ำ” จะเป็นตัวเย็นพื้นแล้ว ยีนส์เอวต่ำที่วากี้ยังมีรูปแบบที่กำลังเป็นนิยมอยู่” เป็นภาพนางแบบชาวญี่ปุ่นและแฟชั่นเสื้อผ้า การเลือกเสื้อและกางเกงให้เหมาะสมกันตามคำแนะนำของนิตยสาร (ภาพที่ 44)

เธอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 96) คอลัมน์ Star's Beauty แสดงแฟชั่นของดาราสาวญี่ปุ่นแต่ละคนว่ามีเทคนิคการเลือกเสื้อผ้าอย่างไร และเสนอภาพเสื้อผ้าพร้อมราคาประกอบ การใช้ดาราสาวมาเป็นหัวข้อ เพื่อให้ความมั่นใจในเรื่องความน่าสมัยของแฟชั่น

The Boy เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 185 หน้า 46) คอลัมน์ Fashion Pick-Ups : รักจะสวย แสดงภาพเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประดับต่าง ๆ ทั้งกระเป๋า แหวน รองเท้า สร้อย แสดงแบบโดยเป็นรูปถ่ายไม่มีนางแบบ เป็นการสร้างจินตนาการให้สามารถคิดได้เองว่าหากตัวเองเป็นผู้สวมใส่จะเป็นอย่างไร จากแฟชั่นที่เห็นจะเป็นเสื้อผ้าสายเดี่ยว ชุดแซคที่เป็นการแต่งตัวแบบเซ็กซี่ และมีการใช้ลายดอกไม้เป็นตัวแทนของเพศหญิง นอกจากนี้ยังมีการระบุราคา และสถานที่ ๆ สามารถหาซื้อได้ (ภาพที่ 45)

ภาพที่ 44

คอลัมน์ Fashion Pick-Ups

ภาพที่ 45

คอลัมน์ Fashion Pick-Ups

เนื้อหาเรื่องความสวยงามนั้น ทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นหน้าโฆษณาสินค้าเครื่องสำอาง ครีมบำรุงผิวต่าง ๆ ที่ลงโฆษณาในนิตยสารทั้งสองฉบับ และส่วนของคอลัมน์แนะนำเคล็ดลับความงาม ตอบปัญหาเรื่องความงาม สอนการแต่งหน้า การดูแลรูปร่าง การออกกำลังกาย

ตัวอย่างโฆษณาเกี่ยวกับความงามของผู้หญิงในเรื่องความ “สวย ขาว ใส” มักจะใช้ผู้แสดงเป็นผู้หญิง เป็นภาพขนาดใหญ่เต็มหน้า ผลิตรายการที่สินค้าออกสรรพคุณในการทำให้ใบหน้าเนียนนุ่ม ขาว ใส สวย ด้วยสารสกัดธรรมชาติ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่มีคำดังกล่าวนี้ ประกอบอยู่เสมอ เช่น อยากให้ผิวขาวเร็ว ๆ ใสดุจ ๆ, ขาว สวย ใส, สารสกัดธรรมชาติ, หน้าใส วยสาว เป็นต้น (ภาพที่ 46 -51)

ภาพที่ 46
โฆษณา Rifa 15

ภาพที่ 47
โฆษณา Pond's

ภาพที่ 48
โฆษณา Preme

ภาพที่ 49
โฆษณา Nivea

ภาพที่ 50
โฆษณา Scar care

ภาพที่ 51
โฆษณาเจลล้างหน้าEversense

จากภาพที่ 52-54 จะเห็นได้ว่า ความงามของผู้หญิงวัยรุ่นนอกจากจะต้องสวย ชาว ไส แล้ว จะต้องหอมด้วย “หอม” ในที่นี้ถูกขี้นงานโฆษณาที่ 53 นำมาเล่นคำ ให้ได้ความหมายไปได้ สองทาง คือ ทั้ง (กลิ่น) หอม และการหอม (แก้ม) ความหอมของผู้หญิงในภาพโฆษณาชั้นที่ 54 บ่งบอกถึงกลิ่นหอมที่เป็นเครื่องดึงดูดทางเพศ และเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของผู้หญิงที่ทำให้ผู้ชาย หลงใหลได้ “ดูเองละกัน ผมชอบความหอมสดชื่นของเธอขนาดไหน ?”

ภาพที่ 52

โฆษณา Eversense

ภาพที่ 53

โฆษณา Genie

ภาพที่ 54

โฆษณา 12Plus

โฆษณาเครื่องสำอางสำหรับวัยรุ่น ส่วนใหญ่เป็นเครื่องสำอางที่ใช้แต่งแต้มสีสันทันที่ไม่เข้มข้นมาก เป็นการแต่งหน้าบาง ๆ แบบวัยรุ่น มักเป็นภาพนางแบบผู้หญิงที่แต่งหน้าอ่อน ๆ ด้วยสีหวาน ๆ สีที่ใช้ประกอบโฆษณามักเป็นสีโทนอ่อน เช่น ฟ้า ชมพู เหลือง และเหตุผลที่ผู้หญิงต้องการจะสวยก็เพื่อความสวยงามของตน และช่วยในการดึงดูดเพศตรงข้าม (ภาพที่ 55 -57)

ภาพที่ 55

โฆษณา Spice

ภาพที่ 56

โฆษณา Oh! My Color

ภาพที่ 57

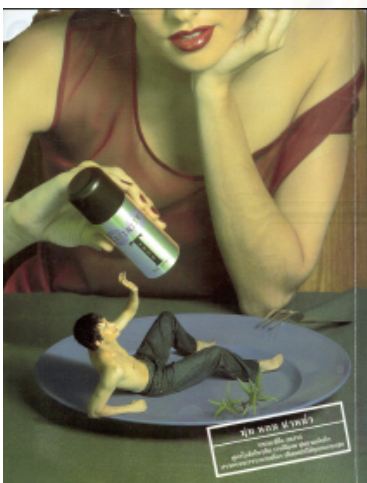
โฆษณา Cute Press

ในขณะเดียวกัน พบว่ามีโฆษณาจำนวนหนึ่งกลับแตกต่างออกไปจากกลุ่มโฆษณาสินค้าสำหรับผู้หญิง กล่าวคือเป็นโฆษณาสินค้าสำหรับผู้ชาย โฆษณาเหล่านี้ประกอบด้วย โฆษณาโรลออนระงับกลิ่นเหงื่อ โฟมล้างหน้า ซึ่งมีการใช้ภาพ และถ้อยคำในโฆษณาแฝงนัยยะเรื่องทางเพศ มากกว่าในโฆษณาสำหรับผู้หญิงทั่วไป ตัวอย่างเช่น

The Boy (ฉบับที่ 193) เป็นภาพผู้หญิงในชุดบางเบา ไม่ถ่ายให้เห็นใบหน้าทั้งหมด แต่เน้นปากสีแดง การทาปากสีแดงทาเล็บสีแดงของผู้หญิง นับว่าเป็นการสร้างเสน่ห์ในเรื่องเพศต่อผู้ชาย ยิ่งไปกว่านั้น ด้านหน้าเป็นชายหนุ่มเปลือยท่อนบน ในท่านอนที่ปิดป้องมือของหญิงสาว แต่สีหน้ายิ้ม แสดงความที่เล่นที่จริง ความเป็นผู้ชายที่ไม่เสียหายเมื่อต้องข้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ “นุ่ม หอม น่ารัก” เป็นวลีประกอบโฆษณาที่บอกว่าหากผู้ชายใช้ผลิตภัณฑ์นี้แล้ว ผู้หญิงจะสนใจ และสเปรย์ระงับกลิ่นเหม็นนี้เป็นดังความหอมที่ดึงดูดผู้หญิงให้เข้ามาอยู่ใกล้ชิด หรือมีสัมพันธ์เกินเลยยิ่งกว่านั้น (ภาพที่ 58)

The Boy (ฉบับที่ 181) ภาพขวดโรลออนที่เปรียบเทียบกับหัวกระสุน ให้ความหมายถึงอวัยวะเพศชายในรูปลักษณะคล้ายคลึงกัน ทะลุผ่านโครงร่างของผู้หญิง “นัดเดียว...หลง” แสดงความหมายในลักษณะเดียวกับชั้นโฆษณาแรกที่บอกสรรพคุณของสินค้าในการดึงดูดเพศหญิง ภาพผู้หญิงที่เป็นฝ่ายถูกกระทำ เป็นผู้มีอำนาจต่อกว่าที่จะต้องหลง ต้องคล้อยตามผู้ชาย ภาพเงาสีดำของผู้หญิงนั้น แทนภาพของผู้หญิงคนไหนก็ได้ (ภาพที่ 59)

The Boy (ฉบับที่ 189) แสดงความมีอำนาจเหนือผู้หญิงของผู้ชาย ความหล่อที่จะได้มาจากการใช้ผลิตภัณฑ์จะทำให้มีสาวสวย พร้อมจะมอบร่างกายให้ จากภาพที่อยู่บนชั้นวางสินค้า มีผู้หญิงนอนรอผู้ชายด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มและเย้ายวน ใส่ชุดว่ายน้ำสีแดง อันเป็นสัญลักษณ์ของความดึงดูดทางเพศ (ภาพที่ 60)

ภาพที่ 58
โฆษณา Tros

ภาพที่ 59
โฆษณา Focus

ภาพที่ 60
โฆษณาเจลล้างหน้า Tros

ส่วนเนื้อหาเรื่องความงามในนิตยสารทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* จะมีเกร็ดความรู้คอลัมน์ตอบปัญหา คอลัมน์แนะนำการออกกำลังกาย รวมไปถึงปกิณกะต่าง ๆ เกี่ยวกับความงามที่ผู้หญิงต้องรู้ ตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 415 หน้า 152) คอลัมน์ Star's Beauty: “เปลี่ยนสไตล์กันหน่อยให้ดูหวาน แต่กระฉับกระเฉงด้วยการถักเปียแบบเก๋ ๆ สำหรับคนถักเปียเป็น รับรอง

ว่าทรงนี้ไม่ยากเลย ใช้เวลาทำแป็บเดียวก็สวยแล้ว” มีการนำดารามาเป็นผู้นำแฟชั่นและแนะนำความงามให้ผู้หญิง สร้างความเชื่อให้กับผู้อ่าน พบว่าการเขียนคอลัมน์ในเรื่องความงามมักจะใช้สรรพนามในการพูดคุยกับผู้อ่านแบบพี่น้องที่แนะนำกัน

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 18) คอลัมน์ A & a : ตอบปัญหาสารพันความงาม : “Ask : ก่อนออกจากบ้านตอนเช้าก็เช็ดแล้วนะคะ ว่าตัวเองเร็ดสุดแล้ว ทั้งเรื่องลุคและเรื่องกลิ่นที่หอมหวลจากปากชอยยันท้ายชอย ตกบ่าอากาศเริ่มร้อน เหงื่อออก หมดกันที่เซ็ทฯ มา จะทำยังไงดี? : Ans : ข้อนี้ตอบยาก ที่ยากเป็นเพราะเราไม่สามารถคงความสวยและหอมได้ตลอด ก็เหงื่อออกมากขนาดนั้นนี่นา...”

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 14) คอลัมน์ Beauty Story : “เรียวกา อีกหนึ่งความภูมิใจของผู้หญิง : ถึงขาของคุณจะเรียวกาขนาดไหน แต่ถ้าปล่อยให้มันมีริ้วรอย กระด่ำกระต่าง, ลายพร้อย, ผิวแตกเป็นขุย, ยี่... ถึงเวลาปฏิวัติขานใหญ่แล้วละ...” แสดงความภูมิใจของผู้หญิงที่แสดงออกผ่านความสวยงามของร่างกาย การรู้จักเอาใจใส่กับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้สวยงามอยู่ตลอดเวลา คือ ความเป็นผู้หญิงที่ได้รับคำนิยมมากกว่า ยี่

เธอกับฉัน เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 419 หน้า 92) คอลัมน์ Healthy: ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและรูปร่างที่ดี : “การออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสุขภาพนะคะ...ใช้เวลาแค่วันละ 10 กว่านาทีเท่านั้นเอง มาคะ มาออกกำลังกายกัน เพื่อสุขภาพที่ดีและรูปร่างที่สวยงาม” คอลัมน์นี้ นำภาพการ์ตูนมาใช้ในการสาธิตทำการออกกำลังกายเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และตัวนางแบบการ์ตูนผู้หญิงนั้น มีสัดส่วนที่ผอมเกินจริง เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ทำตาม ความมีสุขภาพที่ดี และรูปร่างที่สวยงามจึงเป็นสุดยอดปรารถนาของผู้หญิง

เรื่องราวของแฟชั่นและความงามในนิตยสารวัยรุ่น ทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ต่างก็เป็นเนื้อหาที่ให้ความสำคัญกับการเป็นผู้หญิงที่เพียบพร้อมความงาม ทั้งรูปร่าง หน้าตา และความทันสมัย การเป็นวัยรุ่น คือการไม่ล้าสมัย เพื่อไม่ให้ผิดแผกไปจากวัยรุ่นคนอื่น ๆ จึงจะพบว่า นิตยสารจะนำเสนอเนื้อหาที่ให้ข้อมูลทั้งด้านแฟชั่น และความงามแก่วัยรุ่นอยู่ตลอดเวลา

1.2.3. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวส่วนตัว / ภายในบ้าน (Personal/Domestic)

The Boy	เธอกับฉัน
<ul style="list-style-type: none"> - การเป็นเพื่อนผู้เข้าอกเข้าใจ ให้กำลังใจ แนะนำและช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องส่วนตัว - กิจกรรมภายในบ้านสำหรับผู้หญิงคือ เวลาในการบำรุง เอาใจใส่ความสวยงามของร่างกายและผิวพรรณ, กิจกรรมบันเทิงภายในบ้าน รวมไปถึงงานบ้าน งานฝีมือที่แสดงความเป็นผู้หญิง 	<ul style="list-style-type: none"> - การเป็นเพื่อนผู้เข้าอกเข้าใจ ให้กำลังใจ แนะนำและช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องส่วนตัว - กิจกรรมภายในบ้านสำหรับผู้หญิงคือ เวลาในการบำรุง เอาใจใส่ความสวยงามของร่างกายและผิวพรรณ, กิจกรรมบันเทิงภายในบ้าน รวมไปถึงงานบ้าน งานฝีมือที่แสดงความเป็นผู้หญิง

เรื่องราวส่วนตัวสำหรับวัยรุ่นผู้หญิงแล้ว เป็นเรื่องที่ต้องการที่ปรึกษาที่ไวใจได้ และ นิตยสารก็ได้แสดงบทบาทการเป็นผู้ให้คำแนะนำ เข้าอกเข้าใจ สร้างกำลังใจ และช่วยแก้ปัญหา ให้ ในแบบเพื่อน หรือพี่น้องคุยปรึกษากัน ดังจะเห็นได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากบท บรรณาธิการ บอกตอบจดหมาย หรือคอลัมน์ตอบปัญหาต่างๆ ทั้งนิตยสาร *The Boy* และ *เธอ กับฉัน* พบตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 4) คอลัมน์ Popen Up: Happy ปีมาจ้า คอลัมน์บทบรรณาธิการใน *The Boy* มักจะให้กำลังใจในการต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ของวัยรุ่นอยู่เสมอ ฉบับนี้ก็เช่นกัน “บางปีอาจเจอทุกข์น้อย สุขมาก หากบางปีก็อาจเจอทุกข์มาก สุขน้อย บางปีทุกข์สุขทยอยสลับกันมา...มีความหวังให้กับตัวเอง และเผื่อแผ่ไปให้คนอื่น ๆ ในโลกนี้ด้วย”

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 59-61) คอลัมน์ How to: 7 วิธีหนีทุกข์ “บนทางเดินของชีวิตย่อมต้องเจอเจอปัญหาต่างๆ กันไป แล้วแต่วิถีของใคร บางคนเจอปัญหา มากๆ เข้า ทำอะไรไม่ถูก พาลล้มลงกองแหมะกับพื้นอย่างหมดกำลังใจ ขณะที่บางคนเจอ ปัญหาเหมือนกัน แต่ก็รับมือกับมันอย่างมีสติ ในที่สุดก็แก้ปัญหาได้”

เธอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 10) คอลัมน์ Talk to you: “ถ้าห้องๆ คนไหนมีเรื่องกลุ้มใจหรือเรื่องไม่สบายใจละก็ เขียนจดหมายมาคุยหรือระบายความในใจให้พี่ พจนังค์บ้างก็ได้นะ พี่ชายคนนี้นี่ยินดีเป็นเพื่อนเป็นพี่ คอยแก้ปัญหาพูดคุยได้อยู่แล้ว”

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 12) คอลัมน์ Q&a Poj Arnon: “บางครั้ง น้องก็แอบร้องไห้เจ็บปวดหัวใจอยู่คนเดียวในห้องนอน จะขาดใจตายให้ได้คะ...พี่พจนังค์คะ น้อง ควรทำอะไรดี ถึงจะลืมเรื่องราวร้ายๆ ได้คะ From: ใจ” “เกิดมาเป็นคนก็ต้องมีเรื่องราวเกิดขึ้น มากมาย ขึ้นอยู่กับว่าเราจะต่อสู้กับมันหรือเปล่า อย่าไปคิดมาก...พี่พจนังค์”

ภายในบ้านนั้น นับว่าเป็นพื้นที่ของผู้หญิงอย่างแท้จริง กิจกรรมมากมายหลายอย่าง ของผู้หญิงเริ่มต้นขึ้นที่นี่ จากเนื้อหาในนิตยสาร แม้จะพบว่าภาพของผู้หญิงที่ใช้ชีวิตนอกบ้านจะมีเพิ่มขึ้น แต่ภาพของผู้หญิงโดยทั่วไปแล้ว ยังคงยึดติดกับกิจกรรมภายในบ้านทั้งสิ้น ทั้ง นิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ต่างมีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมส่วนตัวภายในบ้านของผู้หญิง ในอัตราส่วนที่สูง โดยหลัก ๆ แล้ว กิจกรรมภายในพื้นที่ส่วนตัวของผู้หญิงที่พบได้ในนิตยสารทั้ง 2 ฉบับนั้นมีดังนี้

กิจกรรมในการดูแลความสวยงามของร่างกาย ผิวพรรณ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

The Boy เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 199 หน้า 10) คอลัมน์ Beauty Story: “วิธีทำเท้า สวยก็ง่ายแสนง่าย ทำอาทิตย์ละหน หนละ 20 นาทีเอง เริ่มโดย 1) แช่เท้าในน้ำสบู่อุ่น ๆ 2) ขัด เท้าส่วนที่หนา ๆ เบา ๆ ด้วยครีมขัดเท้า 3) ขัดเสร็จก็ทำตามด้วยบอดี้โลชั่นนี่ป...” เป็น กิจกรรมเกี่ยวกับความงามที่ต้องทำในห้องน้ำในบ้าน ซึ่งนับว่าเป็นเวลาของการดูแลบำรุงผิวทั่ว ทั้งร่างกายของผู้หญิง

เธอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 78) คอลัมน์ Healthy “ผ่อนคลายเส้นสาย : วันนี้อายืดเส้นยืดสายกันหน่อย รับรองว่าลุกขึ้นมายืดเส้นยืดสายตามแบบที่พึงขูหยิบมาฝากสักที จะสดชื่นกระปรี้กระเปร่ากระฉับกระเฉงทันตาเห็น...” กิจกรรมการยืดเส้นสายออกกำลังกายแบบง่าย ๆ ที่สามารถทำได้ภายในห้องนอน เป็นกิจกรรมที่ไม่เพียงช่วยคลายเครียด หากยังช่วยทำให้รูปร่างดีอีกด้วย

กิจกรรมภายในบ้าน ในเรื่องของบันเทิงต่าง ๆ เช่น ดูทีวี อ่านหนังสือ ฟังเพลง เล่นอินเทอร์เน็ต คุยโทรศัพท์ เป็นกิจกรรมทั่ว ๆ ไปยามว่างของวัยรุ่น ตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นชัดเจน เช่น

The Boy เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 184 หน้า 53) คอลัมน์ Inside Thai Pop “แหมเป็นคนติดห้อง เวลาอยู่ในห้องก็จะเล่นกับโปะ (ตัวชันซิล่า – สัตว์เลี้ยงขนาดเล็ก คล้ายหนู – ผู้วิจัย) นี้แหละ แหมทำกิจกรรมทุกอย่างในห้องนี้ เพราะมีครบหมด ฟังเพลง ดูทีวี เล่นเน็ต อ่านหนังสือ บางทีก็เอาข้าวมากินด้วยนะ”

เธอกับฉัน เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 428 หน้า 48) คอลัมน์ Teen decor “เกาะอยู่ในห้องก็ช่วงหลังเลิกเรียนล่ะ ทานข้าวเสร็จก็ขึ้นห้องนอน อยู่คนเดียวก็จะคิดอะไรเพลิน ๆ ...เปิดเพลงเต็นอยู่ในห้อง ไม่ก็ฟังเพลง อ่านหนังสือ คุยโทรศัพท์กับเพื่อนไปเรื่อยล่ะ”

พบว่า วัยรุ่นผู้หญิงส่วนมากมักชอบใช้เวลาอยู่ในห้องนอน ทำกิจกรรมส่วนตัวต่าง ๆ นานา ส่วนกิจกรรมอื่นที่พบจะเป็นกิจกรรมงานภายในบ้านที่มักถูกมองว่าเป็นหน้าที่ของผู้หญิง เช่น การทำอาหาร จัดห้องนอน งานฝีมือต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 199 หน้า 87) คอลัมน์ Menu Today : หมูย่าง ผักโขมอบชีส “วันนี้กินอะไรให้ร่างกายอบอุ่นกันนิดนึงดีกว่า เมหนูงานนี้ทำไม่ยากซะด้วยสิ”

เธอกับฉัน เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 415 หน้า 40) คอลัมน์ Life Style : น้ำฝน กุลณัฐ ชวนชิม “ยาร์สเกษตร” “ฝนเข้าครัวก่อนข้างปอย เพราะแม่เป็นแม่ค้าด้วย ... ฝนคิดว่ามันคงติดต่อกันทางสายเลือด เพราะฝนชอบทำกับข้าวเหมือนกัน”

เรื่องของการทำอาหารยังคงเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของผู้หญิงในฐานะแม่บ้าน แม้ว่าวัยรุ่นในปัจจุบันจะไม่ได้เคร่งครัดกับเรื่องนี้สัก เพราะพบว่าเนื้อหาที่เกี่ยวกับอาหารการกิน มักจะเป็นการออกไปทานข้าวนอกบ้าน การหาร้านอาหารชื่อดังในการออกไปกิน – เทียนอกบ้านเสียมากกว่า แต่อย่างไรก็ดี กิจกรรมงานฝีมือพบว่าการลงคอลัมน์ในการประดิษฐ์งานฝีมือต่าง ๆ ซึ่งสามารถทำได้เองโดยใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่หาได้ง่ายภายในบ้าน มาทำเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ตัวอย่างเช่น

The Boy ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 184 หน้า 49) คอลัมน์ how to : เป็นการประยุกต์ดัดแปลงพัฒนา จากพัฒนาธรรมดาให้มีรูปทรงลักษณะที่เปลี่ยนไป และแปลกตาขึ้น

เธอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 432 หน้า 39) คอลัมน์ Poke'mon แนะนำการแต่งหน้าเค้กเป็นรูปการ์ตูนเพื่อเป็นของขวัญวันปีใหม่ เป็นการแสดงความคิดสร้างสรรค์และฝีมือของวัยรุ่น

และนอกจากนั้น กิจกรรมการแต่งห้องนอนก็ยังเป็นส่วนสำคัญที่ได้รับความนิยมจากนิตยสารทั้ง 2 ฉบับ ทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ต่างมีคอลัมน์การจัดห้องนอนของดาราด้วย เป็นการแสดงให้เห็นถึงพื้นที่ส่วนตัวของดาราคณะนั้น ๆ ว่ามีลักษณะนิสัยอย่างไร ชอบห้องแบบไหน และคิดอย่างไรกับการอยู่ในห้อง พบว่าห้องนอนผู้หญิงมักจะมีตุ๊กตาเป็นจำนวนมาก สีที่ใช้เป็นสีหวาน ๆ ตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 39) คอลัมน์ teen decor : เน้นสีชมพูและโตเรมอนนี่แหละห้องแนชชี “พวกเครื่องใช้ภายในห้องก็จะเลือกให้เป็นสีชมพูหน่อย ๆ ... กลับมาจากข้างนอกปุ๊บก็จะอยู่ในห้องนอน ทำการบ้าน อ่านหนังสือ แล้วก็อยู่ในห้องให้นานด้วย”

เธอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193 หน้า 60) คอลัมน์ Out House: บ้านกลางเมือง “บ้านเป็นอาณาจักรของเรา เป็นที่ที่เราจะทำอะไรก็ได้อย่างอิสระ บีเองก็เหมือนกัน มีความสุขทุกครั้งที่ได้กลับบ้าน มาทำโน่นทำนี่ในบ้าน”

บ้าน หรือ ห้องส่วนตัว สำหรับวัยรุ่นสาวแล้ว ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ส่วนตัวในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น จะพบความใกล้ชิดสนิทสนม ของกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงที่มักใช้เวลาร่วมกันในพื้นที่ส่วนตัว กิจกรรมและเรื่องราวต่าง ๆ แม้กระทั่งการอ่านนิตยสารวัยรุ่นก็เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนตัวนี้

1.2.4.. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรียอดนิยม (Popular Music)

The Boy	เธอกับฉัน
ดนตรีทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เน้นดนตรีจากญี่ปุ่น ยุโรป และอเมริกา เป็นเนื้อหาข่าวคราวเกี่ยวกับศิลปิน เพลง อัลบั้มใหม่ อันดับเพลงยอดนิยม เนื้อเพลง เบื้องหลังมิวสิควีดีโอที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก	ดนตรีทั้งในและต่างประเทศ เน้นดนตรีจากญี่ปุ่นเป็นหลัก และดนตรีจากยุโรป อเมริกา และไทย ส่วนดนตรีจากญี่ปุ่นจะมีเนื้อเพลงญี่ปุ่นแปลเป็นอังกฤษ และไทย รวมไปถึงข่าวคราวเกี่ยวกับศิลปินเพลงต่าง ๆ แนะนำอัลบั้มออกใหม่ สัมภาษณ์ศิลปิน

ดนตรีกับวัยรุ่น นับว่าเป็นสิ่งที่ไม่อาจแยกจากกันได้ ดนตรีหรือเพลงยอดนิยมเป็นสิ่งบันเทิงที่วัยรุ่นใช้สื่อสารกันในอีกรูปแบบ เป็นการคิดจินตนาการตามเนื้อหาในเพลง ปล่อยอารมณ์คล้อยตามไปกับดนตรี รวมทั้งเป็นกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นที่ได้แสดงออกถึงความสามารถในด้านดนตรีได้ จากเนื้อหาทั้งหมด พบว่า ดนตรีที่วัยรุ่นให้ความสนใจ คือดนตรีจากประเทศญี่ปุ่น ประเทศแถบยุโรป อเมริกา และไทย ที่มีนักร้องหรือสมาชิกในวงที่เป็นผู้ชายรูปร่างหน้าตาดี สังเกตได้จากแฟชั่นปกนิตยสารทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ที่มักนำนักร้องยอดนิยมที่กำลังมีชื่อเสียงในขณะนั้นมาขึ้นปก เช่น *The Boy* ฉบับเดือนมกราคม ปีเตอร์ คอร์ป ได

เรนดัล, เธอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ เจอาร์ กิตติกุลวงศ์ และ *The Boy* เดือนมิถุนายน ดาร์กอนไฟร์ เป็นต้น

The Boy มีการแบ่งแยกส่วนดนตรีออกมาเป็นดนตรีจากประเทศต่าง ๆ ทั้งไทย ญี่ปุ่น ยุโรป และอเมริกา โดยจะเป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับบทสัมภาษณ์ศิลปินนักร้องวงดนตรีต่าง ๆ ภาพกลุ่มศิลปินชายหน้าตาดี (Boy Band) นักร้องสาวเซ็กซี่ พร้อมกับข่าวคราวความเคลื่อนไหวต่าง ๆ มีการรายงานอัลบั้มออกใหม่ อันดับเพลงที่ได้รับความนิยมจากคลื่นวิทยุ เนื้อเพลงยอดนิยมนรวมไปถึงเบื้องหลังมิวสิควิดีโอ ตัวอย่างคอลัมน์ที่เกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องดนตรียอดนิยมน เช่น

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 99) คอลัมน์ Behind the scene เพลงสะบัดสะบัด “มอสเป็นนักเขียนการ์ตูน และกำลังทำโปรเจกต์อยู่ และพอคุณก็เก็บเอาไปฝันเป็นตุเป็นตะว่าตัวเองกับน้องไต้ ถูกผู้ร้ายตามล่าไปทุกที่ แต่มอสโชคดีที่มีตัวการ์ตูนตามช่วยเหลืออยู่ตลอด หลังเสร็จสิ้นภารกิจ มอสกับไต้ก็ได้ครองรักกันไป” เรื่องความรักมักถูกนำมาใช้ในเรื่องของเพลง มิวสิควิดีโอตลอด ความรักเป็นเนื้อหาที่ต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ ของพระเอกและนางเอกกว่าจะได้ครองรักกัน

คอลัมน์ Spotlight on “คู่หล่อพี่น้อง Even & Jaron: พี่น้อง 2 ศรีคุณไม่ใช่ไอ้สนี่และวสันต์ แต่เป็น Even & Jaron ที่หล่อมากกว่า...แกมบทเพลงของเค้าก็ล้วนแต่ไพเราะเพราะพริ้ง โดนใจเหลือหลาย” เรื่องของดนตรี แต่มีการให้ความสำคัญกับหน้าตา ผ่านคำพูดที่ว่า “หล่อมากกว่า...” เป็นการเขียนซ้ำตัว ก. เน้นย้ำความหล่อของนักร้องหนุ่ม

คอลัมน์ Planet Live “Plus One! กรี้ดดดด...” “ห้าหนุ่มหล่อบอยแบนด์จากแดนมะกัน Plus One ที่เพิ่งมาเยือนบางกอกเมื่อวันก่อน งานนี้ต้องบอกว่า อ้อหือ..หล่อจิง อ้าฮ้า..หล่อจิง” มีการแสดงความสำคัญของหน้าตานักร้องมากกว่าบทเพลงหรือความสามารถด้านอื่น มีคำอุทาน “อ้อหือ..อ้าฮ้า..” เพิ่มความน่าสนใจ

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 120) คอลัมน์ Planet Pop : hot issue : artist meets reader “4 หนุ่มจากเกาะอังกฤษ a1 มาเมืองไทยเป็นครั้งที่ 2 แฟน ๆ a1 ดีต่อกันใหญ่ที่ได้ใกล้ชิดกับพวกเค้าแบบส่วนตัว ส่วนตัว... น้องเฟรม: กรี้ดดดด..ร้องกรี้ดอย่างเดียวเลย ค่ะ ไม่คิดว่าฝันจะเป็นจริง” จะเห็นได้ว่าเหล่าผู้อ่านที่โชคดีได้เข้าพบนักร้องบอยแบนด์วงนี้ แสดงอาการใกล้ชิดกับนักร้องชาย แบบถึงเนื้อถึงตัว ทั้งจับมือ โอบกอด นั่งตัก ซึ่งนิตยสารบอกว่า “ประสบการณ์ดี ๆ แบบนี้ หาได้ง่ายซะที่ไหน” ซึ่งแปลว่าการได้ใกล้ชิดนักร้องที่ชื่นชอบเป็นเรื่องดี การฟังดนตรีของวัยรุ่นหญิงกลับกลายเป็นการฟังคนหน้าตาดีร้องเพลงมากกว่าจะใส่ใจความสามารถในการทำดนตรี อาจจะได้ความไต่ว่านักร้องบอยแบนด์ต่างประเทศจะเป็นโลกในความฝันของผู้อ่านวัยรุ่นหญิง แต่เมื่อได้มีโอกาสใกล้ชิดกับความฝันนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้หญิงจะให้ความใกล้ชิดกับเหล่านักร้องอย่างมาก เพราะเป็นบุคคลในฝันของผู้หญิง และคงไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้งนัก อย่างที่น้องเฟรมบอกว่า “ไม่นึกไม่ฝันว่าจะเป็นจริง”

The Boy เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 199 หน้า 90) คอลัมน์ J-live : ฮิตมิทกับ Is it you? “เพลงล่าสุด Is it you? เป็นเพลงที่กินใจสาว ๆ มาก เพราะเป็นเพลงที่สื่อถึงความดีใจที่เจอกับ

คนที่เป็นเนื้อคู่ แต่ก็แฝงความไม่แน่ใจอยู่ด้วย เพราะในชีวิตหนึ่งก็อยากจะเชื่อใครสักคน จากกันบึ้งของหัวใจได้ซักครั้ง” เพลงที่วัยรุ่นชื่นชอบมักมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ถึงแม้เป็นภาษาญี่ปุ่นก็ไม่น่าเป็นอุปสรรค เพราะนิตยสารแปลเป็นภาษาไทยไว้ให้

คอลัมน์ Gossip : โรงละครสัตว์ Britney Spears (หน้า 97) “Britney มาในชุดนุ่งน้อยห่มน้อย ยกทรงดีไซน์เหมือนผีเสื้อและกางเกงสั้นจู้จู้ โชว์เพลงใหม่ I’m a slave for you ในอัลบั้มใหม่” (ภาพที่ 61) จากภาพจะเห็นได้ว่าเรื่องเพศถูกนำมาเป็นสินค้า ประกอบกับผู้หญิงในการแสดงเพื่อเรียกความสนใจจากคนดู มีการนุ่งเปลือย เสื้อ เป็นตัวแทนของความดิบเถื่อนดุร้าย รุนแรง เมื่อนำมาประกอบกับการแต่งกายเซ็กซี่ของนักร้องหญิงจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ทางเพศของผู้หญิงที่ต้องการเพศตรงข้าม เก่งเรื่องกิจกรรมทางเพศ และกล้าทำในสิ่งที่ไม่มีการทำ รวมทั้งแฝงนัยยะธรรมชาติที่เอาแน่นอนไม่ได้ และความลึกลับทางเพศ

Britney Spears นักร้องสาวขวัญใจวัยรุ่น เธอเป็นตัวแทนของสาววัยรุ่นในสหรัฐอเมริกา ที่อยากจะมีชื่อเสียงโด่งดัง และได้เดินทางไปทั่วโลก โดยส่วนตัวแล้วเธอเป็นเพียงผู้หญิงวัยรุ่นคนหนึ่ง จากเมืองเล็ก ๆ ในอเมริกา ชอบแต่งตัว ชอบช้อปปิ้ง ฟังเพลง และมีขวัญใจ นักร้องดารา เหมือน ๆ สาว ๆ วัยรุ่นทั่ว ๆ ไป ดังนั้นพอเธอมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลกขึ้นมา เธอจึงกลายเป็นรูปลักษณ์ใหม่ หรือเป็นต้นแบบสำหรับวัยรุ่นในช่วงปี 2000 และเป็นตัวแทนของสาววัยรุ่นในยุคมิลเลนเนียม เพราะฉะนั้น จึงพบว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับ Britney Spears ในแง่มุมต่าง ๆ ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ทุก ๆ ฉบับ

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 118) คอลัมน์ Gossip “Emma ตะลุยกถ่ายเอ็มวีใหม่ นุ่งชุดหวานซึ้งทรู สีน้ำเงินสดมองทะลุทะลวงเห็นเรือนร่างเจ้าเนื้อของหล่อน ผอมลอนด์ ขาวาวเรียว อิมม์...เท้าเปลือยเปล่า เข้ากับคอนเซ็ปท์สาวใสที่กำลังว่าวุ่นในเรื่องของหัวใจซะไม่เมื่อยะ...” ผู้หญิงถูกนำมาขายด้วยการโชว์เรือนร่างความสวยงามเซ็กซี่มากกว่าฝีมือในการร้องเพลง ลักษณะของผู้หญิงแต่งตัวถูกนำมาขายด้วยการโชว์เรือนร่างความสวยงามเซ็กซี่มากกว่าฝีมือในการร้องเพลง ลักษณะของผู้หญิงแต่งตัวเซ็กซี่ผอมลอนด์ ผิวขาว เท้าเปล่าให้ความรู้สึกเ้ายวนทางเพศอย่างเด่นชัด เนื้อหาในคอลัมน์ไม่ได้บอกถึงคุณภาพผลงานดนตรีเลย แต่ให้ความเกี่ยวข้องเรื่องเพศกับนักร้องหญิงมากกว่า (ภาพที่ 62)

ภาพที่ 61 คอลัมน์ Gossip

ภาพที่ 62 คอลัมน์ Gossip

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 90) คอลัมน์ Overseas: ถามมาตอบไปกับอาราชิ อาราชินั้นเป็นวงดนตรีบอยแบนด์จากญี่ปุ่น แต่คำถามที่ปรากฏในบทสัมภาษณ์ กลับเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก การแต่งงาน ชีวิตทั้งหมด ไม่มีคำถามเกี่ยวกับดนตรีเลย แสดงว่าการติดตามฟังดนตรีของวัยรุ่นเป็นการค้นหาผู้ชายวิธีหนึ่ง การได้ชื่นชอบศิลปินและติดตามข่าวคราวความเป็นไปของศิลปิน ก็นับว่าเป็นความสุขที่สุดสำหรับผู้หญิงที่เปรียบกับการเติมเต็มช่องว่างในโลกแห่งความฝัน

The Boy เดือนมกราคม (ฉบับที่ 181 หน้า 120) คอลัมน์ Planet Records: Albums : song from Dawson's Creek Vol.2 “เพลงที่ความได้รับการกล่าวขวัญถึงเป็นพิเศษ คือ Superman ของ Five for fighting เพลงที่ฟังแล้วถึงตายเขียวละคุณเอ๊ย!! ใส่ชื่อ โหยหวนกินใจเหลือเกิน เหมือนควักเอาหัวใจออกมาร้องเพลงแทนปากคอ เขาอาจจะไม่ใช่มนุษย์เหล็กไหล แต่เสียงร้องของเขาสามารถหลอมละลายหัวใจให้แหลกสลายลงง่ายตาย!!”

พบว่าสำนวนภาษาที่ใช้ในการพูดถึงอัลบั้มใหม่นั้น เป็นสำนวนที่เน้นความเกินจริง สำนวนภาษาแบบวัยรุ่น เช่น “มันส์ พะยะคะ” “ดนตรีคนดี” “ฟังแล้ว...ถึงตาย” ที่ให้ภาพของความรู้สึกที่เกินกว่าความเป็นจริง เพลงรักที่พบในฉบับนี้มีการวิจารณ์โดยใช้คำว่า “โหยหวนกินใจ” “ควักเอาหัวใจออกมาร้อง” “หลอมละลายหัวใจ” หมายถึงการที่เนื้อเพลงได้สร้างความรู้สึกโรแมนติกกินใจให้เกิดขึ้นอย่างรุนแรง แสดงความหมายแฝงในเรื่องของความรัก ที่ต้องเติมไปด้วยอารมณ์ และความรู้สึก

The Boy เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 184 หน้า 112) คอลัมน์ Planet Pop : Star Picture มีการนำรูปดารานักร้องมาพิมพ์ทั้งชายและหญิง จะเน้นเสนอความเซ็กซี่ของนักร้องหญิงและชาย ภาพที่ 63 ศิลปิน Cameron Diaz ในชุดซีทรูสีชมพู มีโรลม้วนผม แสดงเสน่ห์ทางเพศของผู้หญิงผ่านชุดบางมองเห็นชั้นใน โรลม้วนผมแสดงความใส่ใจต่อความงาม และภาพได้ให้ความหมายในการนำเอากิจกรรมส่วนตัวมาเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะอีกด้วย ส่วนภาพที่ 64 นักร้องสาววัยรุ่น Britney Spears กับชุดเซ็กซี่ แสดงความหมายแฝงเรื่องเพศจากเม็ดทรายที่เลอะไปทั่วสัดส่วน และชุดบิกินี กับกางเกงยีนส์ขาสั้นเปียกน้ำ โชว์เรือนร่างและรูปร่างของผู้หญิง

ภาพที่ 63

คอลัมน์ Planet Pop: Star Picture

ภาพที่ 64

คอลัมน์ Planet Pop: Extra Pop

ภาพที่ 65 คอลัมน์ Planet Pop: Song file

คอลัมน์ Planet Pop: song file มีการลงรูปนักร้องพร้อมกับเนื้อเพลงที่โด่งดังขณะนั้น จากภาพที่ 65 เป็นเพลง Love don't cost a thing เนื้อหาในเพลงเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องเงินทอง ภาพนักร้องประกอบเนื้อเพลงเป็นผู้หญิงสาวในชุดบิกินีที่นอนยิ้มพร้อมตาให้กับผู้อ่าน อวดเรือนร่างที่เข้ายวนเพศตรงข้าม

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 97) คอลัมน์ Music: Lyric Alert “ไม่ว่าเป็นที่เท่าไรของเธอ เธอก็คือที่สุดเสมอไป ถ้าเผื่อเธอนั้นพอเหลือแม่เพียงเสี้ยวใจ จะแบ่งปันให้ฉันได้หรือเปล่า” เนื้อเพลงที่พบในนิตยสารทั้งหมดเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่ลึกซึ้งกินใจ และดูจะเป็นเนื้อหาที่เน้นอารมณ์ความรู้สึกดีใจเสียใจที่รุนแรง

เธอกับฉัน มีเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีทั้งไทย ญี่ปุ่น ยุโรป และอเมริกา แต่ลักษณะของเนื้อหา เน้นให้ความสำคัญในเรื่องดนตรีไปในทางที่สนใจตัวศิลปินมากกว่าผลงานทางดนตรี เพราะพบว่าคอลัมน์ที่เกี่ยวกับดนตรีส่วนใหญ่เป็นกอสซิป บทสัมภาษณ์ที่ถามถึงเรื่องส่วนตัว หรือกิจกรรมของศิลปินมากกว่าจะเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีล้วน ๆ แต่นั่นก็เป็นเพราะ Pop Music หรือดนตรีที่ได้รับความนิยมนั้น ส่วนมากจะเป็นวงดนตรีบอยแบนด์ หรือนักร้องส่วนใหญ่

จะน่ารักเช็กชี จึงจะพบว่าความผสมกลมกลืนกันของเนื้อหาดนตรีใน*เรอกับฉัน*นั้นจะประกอบไปด้วย ตัวศิลปิน-ความรัก-ภาพเช็กชี-เพลงฮิต ที่กล่าวถึงวนเวียนไปมา แต่ที่ถูกนำเสนอมากที่สุดเป็นการนำเรื่องเช็กชีแอฟฟิลมานำเสนอ ตัวอย่างเช่น

เรอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 66) คอลัมน์ mouth 2 u : เนื้อล่วน ๆ เห็นแล้วชวนสยิว? “เห็นลูกใหม่ของโตม ปกรณ์ล้มแล้ว ขอบอกว่าเร็ดสุด ๆ อะ งานนี้ใครเห็นแล้วไม่กรี๊ดขอแนะนำให้ไปหาคุณหมอเช็คสุขภาพกันหน่อยนะคะ เพราะว่าจะมีต่อมอะไรบางอย่างบกร่อง...หุ่่นี่ มัดกล้ำมจี๋ ตูมตามสุด ๆ เห็นแล้วใจชวนสยิว มันหวิวหวั่นยังงิพิกล พุดง่าย ๆ ว่าเห็นหุ่่นแล้วใจมันจะละลายซะให้ได้...” (ภาพที่ 66)

เรอกับฉัน เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 97) Star's Beauty : เอมิ ชูชูกิ “ฉันเป็นนักร้องก็ต้องพุดถึงแฟชั่นบนเวทีคอนเสิร์ต จะเต็มทีเลยทั้งสีสันทันและรูปแบบ ถ้าอยู่บนเวทีคอนเสิร์ตล่ะก็ แฟชั่นเป็นแบบไหนฉันก็กล้าใส่ทั้งนั้น ไปหน่อยก็ได้”

เรอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 103) คอลัมน์ Gossip Japan “นี่ก็ภาพเช็กชี ดูสองหนุ่มของวงอาราชิ “ไอบะ” กับ “นิโนะ” เขาทำหาวดเสียวให้แฟน ๆ ลุ้น...คราวหน้าผ้าเช็ดตัวจะหายไปหรือเปล่า ทายสิเอ๋ย” (ภาพที่ 67)

เรอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 432 หน้า 116) คอลัมน์ Hot line Hollywood “Lee แห่งวง Steps เปลือยกายถ่ายนู้ด “นักร้องรูปหล่อวัย 26 ปี ตัดสินใจเปลือยกาย ถ่ายภาพเด็ดลงในนิตยสารเกย์อันโอ้อวด นามว่า Attitude...ทุกคนมีสิทธิเสรีที่จะเปลือยกายเปลือยหัวใจได้ตามอิสระ” (ภาพที่ 68)

ภาพที่ 66

คอลัมน์ Mouth 2 u

ภาพที่ 67

คอลัมน์ Gossip Japan

ภาพที่ 68

คอลัมน์ Hot line Hollywood

จากตัวอย่างจะพบว่าการนำเสนอเรื่องเช็กชีแอฟฟิลมาเป็นจุดดึงดูดในเรื่องของดนตรี ทำให้นักร้องเพลงป๊อปจึงต้องมีหน้าตาดี รูปร่างดี และกล้าที่จะโชว์ เพื่อสร้างแรงดึงดูดแก่เพศตรงข้าม เสียงกรี๊ดของแฟนเพลงสาว ๆ จึงดูจะเป็นแรงสนับสนุนให้มีการแข่งขันในการสร้างเช็กชีแอฟฟิลมากขึ้นทุกขณะ คำพุดที่พบบ่อย เช่น กรี๊ด, ชวนสยิว, ใจละลาย, เปลือยกาย

เปลือยใจ เป็นการบ่งบอกถึงลักษณะที่แฝงนัยยะเรื่องเพศ และความหวั่นไหวของหญิงสาวกับรูปลักษณะเซ็กซี่ของชายหนุ่ม

นอกจากนั้น *เธอกับฉัน* ได้นำเสนอเนื้อเพลงยอดเยี่ยมทั้งอังกฤษและญี่ปุ่น แปลประกอบภาพนักร้องด้วย โดยทั้งหมดเป็นบทเพลงที่เกี่ยวกับความรักที่เราจะเห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ของวัยรุ่นที่เกินกว่าความเป็นจริง หรือเกินกว่าประสบการณ์ความรักที่วัยรุ่นโดยทั่ว ๆ ไปเคยได้รับ อิโระ นักร้องสาวอดีตสมาชิกวง Speed ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ใน*เธอกับฉัน* เดือนมกราคม ว่า “เนื้อหาและทำนองเพลง ฉันชอบมากเลยนะคะ ฉันเข้าใจถึงความรู้สึกของความรักที่ยิ่งใหญ่อย่างนั้น พอร้องแล้วอินกับเนื้อเพลงมาก เมื่อไหร่ฉันจะได้พบกับความรักที่ยิ่งใหญ่อย่างนี้บ้าง... เด็กสาววัย 16-17 ส่วนมากจะมีประสบการณ์ความรักที่ซาบซึ้งแล้วใช้มัยคะ ฉันนะยังไม่มีเลย แต่ถึงไม่มีก็เข้าใจความรู้สึกอย่างนี้ได้” จะเห็นได้ว่าจริง ๆ แล้ววัยรุ่นเรียนรู้เรื่องราวความรัก และประสบการณ์ความรู้สึกเรื่องรักใคร่ผ่านสื่อต่าง ๆ เข้าใจได้ก่อนที่จะประสบกับความรักจริง ๆ ตัวอย่างของเพลงรักที่แปลจากเพลงรักยอดเยี่ยมของญี่ปุ่นและอังกฤษ เช่น

เธอกับฉัน เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 424 หน้า 70) คอลัมน์ Karaoke Japan เพลง sweet “รักที่อ่อนหวาน ในอ้อมกอดที่อบอุ่น ฉันเข้มแข็งและมีกำลังใจ อยากจะอยู่ในอ้อมกอดอบอุ่นละไม อย่างนี้ตลอดไปไม่เปลี่ยนแปลง...”

เธอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 70) คอลัมน์ Song 4 u เพลง Living the dream ศิลปิน a1 “ฉันอดทนรออยู่ตรงนี้มาตลอดชีวิตของฉัน และฉันก็คิดว่าจะต้องทนอยู่กับความฝันนี้ทุก ๆ คืน และฉันก็นึกถึงพรหมลิขิตที่ชักนำให้เราได้มาพบกัน...”

เธอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 432 หน้า 112) คอลัมน์ Karaoke Japan เพลง My Millennium Baby “ที่รักของผม : ที่รักของผม เราจะอยู่ด้วยกันเนิ่นนานนับพันปี อดีตไม่สนใจมองไปอนาคต พรหมลิขิตของดวงดาวไม่ต้องการ ร้องขออธิษฐานจากใครก็ไม่ต้อง...”

คอลัมน์ Song 4 u เพลง I cried “เธอจำได้ไหมว่าเราจูบกันอย่างไร เธอเคยพูดว่าไม่เคยรู้สึกดี เช่นนี้มาก่อนเลย ฉันคิดว่ามันไม่มีวันจบสิ้นแน่นอน...”

จะเห็นได้ว่า เรื่องราวความรักจากเพลงตัวอย่างที่ยกมา ล้วนเป็นความรักที่ดูราวกับความฝัน เป็นความโรแมนติกสวยงามของความรัก เช่น อ้อมกอดที่ละมุนละไม, พรหมลิขิต, ที่รักของผม, เนื้อเพลงแสดงความรู้สึกและอารมณ์ที่มีความสุขเกินจริง เช่น ฉันอดทนรออยู่ตรงนี้มาตลอดชีวิต, เราจะอยู่ด้วยกันเนิ่นนานนับพันปี, มันไม่มีวันจบสิ้นแน่นอน

ดนตรี นับว่าเป็นสื่ออีกชนิดหนึ่ง ที่เป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการร้อยเรียงบทเพลง แต่ในนิตยสารวัยรุ่นแล้ว เรื่องของดนตรีกลับแยกไม่ออกกับเรื่องรักใคร่ กล่าวคือ เรื่องของดนตรีในนิตยสารวัยรุ่น เป็นการนำเสนอเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ต่อผู้อ่าน เพราะเนื้อหาเกี่ยวกับเพลงส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวความรักของชายหนุ่มหญิงสาวผ่านนักร้อง ที่มีหน้าตา รูปร่างดี เป็น

ผู้นำเสนอผลงาน อย่างเช่น วงบอยแบนด์ เกิร์ลแบนด์ทั้งหลาย ที่มักมีภาพลักษณ์ของการเป็น ดารา นางแบบนายแบบควบคู่ไปกับการเป็นนักร้อง

ดังนั้น เพลงป๊อปหรือเพลงยอดนิยม รวมทั้งนักร้องยอดนิยม จึงเป็นเสมือนแฟชั่นอย่างหนึ่งสำหรับวัยรุ่น เป็นกระแสความนิยมอย่างหนึ่งที่วัยรุ่นต้องติดตามเพื่อให้ทันสมัย ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลก ถ้าดนตรีจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของเนื้อหาเรื่องราวรักใคร่ที่ปรากฏในนิตยสาร สำหรับวัยรุ่น

1.2.5 ลักษณะของเนื้อหาที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ (Others)

The Boy	เธอกับฉัน
เนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยี เหตุการณ์สำคัญในสังคม คอลัมน์สอนภาษา รายงานต่าง ๆ	เนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยี เหตุการณ์สำคัญในสังคม คอลัมน์สอนภาษา รายงานต่าง ๆ

เนื่องจากเป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน ทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* จึงมีเนื้อหาอื่น ๆ ที่ไม่เข้าพวกกับ 4 หัวข้อที่ผ่านมาในลักษณะที่เหมือน ๆ กัน กล่าวคือ ทั้ง 2 ฉบับ จะมีส่วนที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้ต่าง ๆ มานำเสนอให้กับวัยรุ่น เพื่อความทันสมัย รู้ทันโลก กว้าง เช่น เรื่องของความรู้ เทคโนโลยี ภาษา ประวัติบุคคลสำคัญ ปรากฏการณ์ เหตุการณ์สำคัญในสังคม คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ในเนื้อหาส่วนอื่น ๆ นี้ ไม่มีลักษณะของจินตนาการทางเพศปรากฏอยู่

ลักษณะของจินตนาการทางเพศที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ตามที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความรัก โรแมนติก แฟชั่น-ความงาม กิจกรรมภายในบ้าน และดนตรียอดนิยม นั้น มีเรื่องของจินตนาการทางเพศแอบแฝงอยู่ในนิตยสารทั้งสิ้น และนอกจากประเภทของเนื้อหาเหล่านี้แล้ว ยังพบว่า นิตยสารวัยรุ่นยังเป็นพื้นที่ในการนำเสนอจินตนาการทางเพศที่ผสมผสานกันทั้งบริบทสังคมไทย และสังคมตะวันตกอีกด้วย

1.3 จินตนาการทางเพศที่ปรากฏในบริบทสังคมไทย และสังคมตะวันตก

จากการวิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* พบว่ามีการปรากฏตัวของจินตนาการทางเพศที่ผสมผสานบริบททั้งสังคมไทย และสังคมตะวันตก ปะปนกันจนแยกไม่ออก และพบเนื้อหาเรื่องเพศในนิตยสารวัยรุ่นไทยมีความอิทธิพลเหลือไม่รู้ว่าเอาอย่างไรดีกับเรื่องเพศที่นำเสนอ พบโดยสรุปดังนี้

1. เรื่องรักใคร่จนถึงเรื่องเพศในนิตยสาร พบจำนวนมาก ทำให้เรื่องเพศที่เคยเป็นเรื่องปกปิดในสังคมไทย เปิดกว้างมากขึ้น ยอมรับ ชื่นชอบ นำเสนอเนื้อหาในบริบทสังคม

ตะวันตกจำนวนมาก แสดงให้เห็นผ่านเนื้อหาเกี่ยวกับสังคมดารตะวันตก ญี่ปุ่น และ แฟชั่น

2. ความขัดแย้งในการนำเสนอของนิตยสาร ที่สับสนระหว่างความหมายเรื่องเพศในบริบทสังคมไทย และตะวันตก ที่แสดงออกผ่านภาพโดยรวมของนิตยสารที่พยายามให้ความสำคัญกับความเป็นไทย แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ค่าของความเป็นตะวันตกที่มากกว่า

จินตนาการทางเพศที่ปรากฏในบริบทสังคมไทย และสังคมตะวันตก

The Boy	เธอกับฉัน
ให้ความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณี และเทศกาลสำคัญของญี่ปุ่นและตะวันตก เช่น วันวาเลนไทน์ ฮัลโลวีน คริสตมาส ส่วนลักษณะความแตกต่างของบริบทไทยและตะวันตก แสดงออกผ่านบทสัมภาษณ์ดารานักร้องที่เป็นตัวแทนวัยรุ่น	ให้ความสำคัญกับคอลัมน์ในส่วนดารานักร้องตะวันตก และญี่ปุ่น ที่ขัดแย้งกับความต้องการรักษาค่านิยมความเป็นไทยในเรื่องเพศ

The Boy นำเสนอบริบทเรื่องจินตนาการทางเพศแบบไทย และตะวันตกขัดแย้งกัน เช่นเดียวกับ **เธอกับฉัน** ในส่วนเนื้อหาที่มีทิศทางที่แตกต่างกันออกไปทั้งยอมรับ ต่อต้าน ประนีประนอม ซึ่งจะแสดงออกผ่านบทสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นตัวแทนวัยรุ่น เช่น ศิลปิน ดารานักร้องต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่197 หน้า 69) คอลัมน์ In Focus : นางงาม ISO นุ้ย สุจิรา อรุณพิพัฒน์ “ตอนนี้รู้สึกว่ายาวชนชาติจิตสำนึกความเป็นตัวของตัวเอง ก็จะโดนชักจูงจากวัฒนธรรมตะวันตกมากเกินไป โดยที่ไม่ได้ใช้ความคิดของตัวเองว่าตัวเองเป็นวัยรุ่น”

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 86) คอลัมน์ In Focus : เด็กนอก เป็นการให้ความหมายของการติดตอสื่อสารกับประเทศอื่นว่าเป็นการรับรู้ประสบการณ์ที่แปลกไปในแต่ละสังคม เพื่อมาปรับใช้ในสังคมไทย โดยสัมภาษณ์ดารานักร้องที่ใช้ชีวิตส่วนมากในต่างประเทศ

นอกจากนั้น เรื่องรักใคร่ไปจนถึงเรื่องเพศที่ปรากฏอยู่ในนิตยสาร สะท้อนทั้งบริบทสังคมไทยและบริบทสังคมตะวันตกปะปนกันอยู่อย่างมากมาย ในส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับดารานักร้องประเทศญี่ปุ่นจะมีคอลัมน์ที่อธิบายวัฒนธรรมประเพณีของญี่ปุ่น เช่นคอลัมน์ Being-J และในส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับดารตะวันตกจะมีการสอดแทรกความรู้วัฒนธรรมตะวันตกไว้ด้วย เช่น คอลัมน์ Funny English

เรื่องความคิด ค่านิยม เรื่องเพศในนิตยสารพบว่า การผสมปนเปของวัฒนธรรมแสดงออกถึงความหลากหลาย ทิศทางในการวางตัว หรือพฤติกรรมวัยรุ่นเรื่องเพศ ตัวอย่างเช่น *The Boy* เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 184 หน้า 43) คอลัมน์ Deep Talk : ต้า บาร์บี้

“คนไทยเราชอบสอนให้คนว่าเรื่องนี้ (เรื่องเซ็กซ์) เป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ แต่มันเป็นวิธีที่ผิดมากนะครับ เพราะว่าเด็กมันก็แอบไปทำอยู่ดี สอนให้เข้าใจดีกว่า แต่คงไม่ถึงขั้นฝรั่ง พ่อเอาถุงยางให้ลูกเลยนะครับ”

The Boy เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 184 หน้า 65) คอลัมน์ Inside Thai Pop : ขาสั้นของคนขาสวย โย ยศวดี “โยว่าเวลาใส่ขาสั้นสิ่งที่ต้องระวังคือสถานที่ที่เราจะไป โยไม่ได้ใส่ไปเดินแฟนฟานที่ไหนนะคะ ... ยังไงก็คงต้องดูกาลเทศะด้วย ใส่ไปเดินในโรงเรียน หรือไปพบผู้ใหญ่ ไปวัดก็ไม่ดีใช่ไหม...”

และในเนื้อหาโดยรวม พบว่าให้ความสำคัญกับค่านิยมตะวันตก ผ่าน Gossip เรื่องข่าวรักดาราดังต่างประเทศ เช่น เรื่องการเปลี่ยนคู่รักบ่อย *The Boy* เดือนเมษายน คอลัมน์ Planet Pop : Hot issue “สวรรค์ล่มที่ Hollywood, Tom Cruise VS Nicole Kidman แยกทางกัน”, การตั้งครม.ก่อนสมรส *The Boy* เดือนธันวาคม คอลัมน์ คู่รักคู่แต่งงาน 2001 Love Story “มีข่าวปูดออกมาว่าพร็อนท์ปอง ก็เลยทำให้ต้องมีพิธีแต่งงานสายฟ้าฟาดกับเค้าด้วย”, การแสดงความรักในที่สาธารณะ *The Boy* เดือนมีนาคม คอลัมน์ Snap : คู่รักหวานแหวว Julia & Benjamin “พระเอกในชีวิตจริงเลยฝากจูบลาหวานสุด ๆ แบบประทับใจไม่รู้ลืม” จากตัวอย่างแสดงให้เห็นเรื่องจินตนาการทางเพศที่เป็นตัวแทนของวัฒนธรรมตะวันตก

เธอกับฉัน มีการนำเสนอเรื่องจินตนาการทางเพศในบริบทสังคมไทย และสังคมตะวันตก โดยแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งภายในเนื้อหาเอง จากการวิเคราะห์เนื้อหา พบเห็นความขัดแย้งความอึดอัดใจเหลือไม่รู้ทางออกในเรื่องนี้ โดยที่เนื้อหาจากบรรดาคอลัมนิสต์ส่วนหนึ่งมักจะเขียนข้อดีของบริบทสังคมไทย แต่คอลัมนิสต์อีกส่วน ก็มองว่าบริบทสังคมตะวันตกก็ไม่เสียหายอะไร เพราะทำที่สุดแล้วเรื่องเพศในสังคมไทย ก็ดูเหมือนจะอยู่ในพื้นที่สีเทา คือจะไม่เปิด ไม่ปิด และไม่สามารถบอกได้ว่าสิ่งไหนดีหรือไม่ ความขัดแย้งที่ว่านี้ แสดงออกผ่านตัวอย่างดังนี้

เธอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 117) คอลัมน์ mouth 2 u : ใคร ๆ ก็ (อยาก) ไปนอก “ว่าไปแล้ว นักร้องไทยบ้านเราความสามารถก็ไม่แพ้ใครเหมือนกัน ขนาดคนต่างชาติแท้ ๆ ยังชื่นชมถึงขนาดออกปากให้ไปร่วมโชว์บนเวทีเดียวกัน แต่คนไทยแท้ ๆ กลับไปชื่นชมของนอก เห็นกันชัด ๆ เลยคะ ก็เมื่อตอนที่ 2 หนูม่วง GLAY ลงมาจากเครื่องมาปรากฏกายที่สนามบินดอนเมือง โอโห!! สาว ๆ ก็กรี๊ดสลบ แถวกรูกันเข้าไปแออัดยัดทะนานจนแทบจะกลายเป็นจลาจลย่อย ๆ เลยทีเดียว อะไรมิได้คะแค่ขอให้ชื่นชื่อกว่า Made in ประเทศนอก สาว ๆ บ้านเราเป็นได้กรี๊ดไปซะทุกอย่าง อะไรจะเห่กันขนาดนั้นก็ไม่รู้จะคะ ว่าแล้วเม้าท์ชี้ออกอนุญาตไปฟังเพลง GLAY ก่อนแล้วกันนะคะ สวัสดิ์คะ ว้าย...กรี๊ด “เทรุ” หล่อจังเลย!!” จากตัวอย่างแสดงให้เห็นความขัดแย้งของเนื้อหา ที่ไม่รู้ว่าจะวางตัวอย่างไรท่ามกลางกระแสการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่รุนแรง การชื่นชมนักร้องต่างประเทศของวัยรุ่นหญิงที่ไม่ได้ถูกมองว่าผิด

เธอกับฉัน เดือนมกราคม (ฉบับที่ 411 หน้า 95) คอลัมน์กวน'teen: แบบว่าก็วัยรุ่นนะสิ (จะทำไมหรือ) “ส่วนวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทยก็อย่าถึงกับละเลยไปซะก่อนละ เพลา ๆ เรื่องของฝรั่ง เรื่องของญี่ปุ่นเจแปนลงบ้าง ลองหันมาใส่ใจความเป็นวัฒนธรรมดีงามของไทยบ้าง” หากแต่ภาพประกอบในคอลัมน์กลับเป็นนางแบบญี่ปุ่น ตัวการ์ตูนโตเรมอน เครื่องมือสื่อสารจากญี่ปุ่นทั้งสิ้น ให้ความขัดแย้งในเรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับภาพที่นำเสนออย่างเห็นได้ชัด

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 8) คอลัมน์ Q / A Poj Arnon “น้องไม่เถียงว่าช่วงนี้แฟชั่นญี่ปุ่นมาแรงมาก แต่นั่นมันเป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น มาแล้วเดี๋ยวก็ผ่านไปไม่คงทนถาวรเหมือนของไทย แบบไทยที่เป็นอยู่ ถ้าพี่จะเอาญี่ปุ่นใส่ลงไปก็ได้ไม่ว่า แต่ไม่น่าเยอะขนาดนี้” ฉบับนี้เป็นจดหมายจากผู้อ่านที่ไม่ต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับญี่ปุ่นมากนัก แต่อย่างไรก็ดี เนื้อหาในนิตยสารก็ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมตะวันตก และญี่ปุ่นกลับมีจำนวนมาก การให้ความสำคัญกับเทศกาลตะวันตกต่าง ๆ เช่น ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ นิตยสารจะเน้นให้เห็นความสำคัญไปที่กิจกรรมและการปฏิบัติตัวเนื่องในวันวาเลนไทน์ หรือวันแห่งความรัก โดยเนื้อหาแฟชั่นต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับเรื่องราวความรักทั้งหมด และในส่วนของวัฒนธรรมญี่ปุ่น แสดงให้เห็นผ่านคอลัมน์แนะนำดารานักร้องญี่ปุ่น แสดงวิถีชีวิตและสังคมญี่ปุ่น นอกเหนือไปจากนั้นมีการเสนอเรื่องชุด “หัวใจที่ปลายฟ้า” ในแบบที่มีตัวละครเอก เป็นชาวญี่ปุ่นอีกด้วย ตัวอย่างจากเรื่องชุดหัวใจที่ปลายฟ้ามีการให้ชื่อตัวเอกว่า โซคุง อากิระ และจุนโกะ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ความขัดแย้งภายในเนื้อหาของนิตยสารก็เป็นตัวอย่างของเรื่องเพศที่สะท้อนภาพความอิทธิพลเหลือในสังคมไทย วัยรุ่นในปัจจุบันจึงมีทิศทางในการวางตัวเรื่องนี้แบบ “ใครจะทำไม” คือจะชอบอะไรก็ทำไป เพราะนิตยสารบอกว่าการที่วัยรุ่นเขาชอบวัฒนธรรมอื่นเป็นเรื่องที่ไม่ผิดแต่อย่างใด ดังตัวอย่างเช่น *เธอกับฉัน* คอลัมน์ กวน'teen: ขาโจ้ปราบครุฑฯ ใครจะกล้า (กว่ากัน) “อันว่าเรื่องราวของวัยรุ่นชาวอาทิตย์อุทัยหรือฟิยูน หรือญี่ปุ่นนั่นแหละ ได้เข้ามา มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นชาวสยาม หรือชาวไทยแลนด์แดนรอยยิ้มตั้งนาน...แล้ว และปัจจุบันก็ยังคงอยู่นักร้อง...ก็นักร้อง ดารา...ก็นักร้อง เพลงก็นักร้อง แฟชั่น...ก็นักร้อง แบบว่าคนมันชอบ (ใครจะทำไมเนอะ)”

จากลักษณะจินตนาการทางเพศในเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 4 หัวข้อที่กล่าวมาข้างต้น คือ ลักษณะจินตนาการทางเพศในเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก แฟชั่นความงาม กิจกรรมภายในบ้าน และดนตรียอดนิยมนั้น ได้สะท้อนความเป็นวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน ที่เรื่องของแฟชั่น ความทันสมัย และการทำตามแบบกันเป็นสิ่งสำคัญ

วัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่เพิ่งไพล่พ้นจากความเป็นเด็ก เป็นช่วงต่อของชีวิตระหว่างการเป็นเด็กที่ก้าวไปสู่ผู้ใหญ่ มีความต้องการค้นหาตัวเอง ค้นหาความชอบ หรือสิ่งที่ตัวเองต้องการจะเป็นในอนาคต สำหรับวัยรุ่นผู้หญิงนั้น เป็นช่วงเวลาที่มีการเจริญเติบโตเข้าสู่วัยที่เริ่มถูกคาดหวังใจเพศตรงข้าม รักสวยรักงาม และต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและสังคม ซึ่งสิ่งที่เกิด

ขึ้นกับวัยรุ่นผู้หญิงเหล่านี้เองเป็นตัวสะท้อนถึงเนื้อหาในนิตยสารได้เป็นอย่างดี เรื่องของความรัก แฟชั่น ความงาม ดนตรี กิจกรรมภายในบ้านต่างเป็นเนื้อหาที่ให้ข้อมูลสนับสนุนความต้องการของวัยรุ่นผู้หญิง ในการเพิ่มความมั่นใจแก่วัยรุ่นในการใช้ชีวิตช่วงวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

อย่างไรก็ดี ความเด่นชัดของเนื้อหาในนิตยสาร มีน้ำหนักอยู่ที่เรื่องของความรักเป็นอย่างมาก สะท้อนให้เห็นว่าเรื่องรักๆ ใคร่ๆ สำหรับวัยรุ่นแล้วเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความรักในนิตยสารวัยรุ่นหมายถึงสิ่งสวยงาม อ่อนหวาน เป็นโลกที่มีความสุขเหมือนในฝัน เป็นการสะท้อนมายาคติในเรื่องความรัก สำหรับผู้หญิงวัยรุ่นที่อยากจะมีความรัก และอยากมีคู่รัก

อารียา ชุมสาย นางสาวไทยปี 2537 ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ในนิตยสาร *The Boy* เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 63) ถึงเรื่องความรักกับวัยรุ่นว่า “วัยรุ่นมักจะงงเรื่องการเดินทางของเค้า วัยรุ่นถึงจะมีซ่าส์มีอะไรแล้ว ก็ยังค้นหาตัวเอง ยังไม่เจอว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่หรือว่ายังเป็นเด็กอยู่ อยากจะมีความรัก อยากให้คนอื่นมารักเรา..ที่พีเข้าใจ เพราะเคยผ่านมาแล้ว”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ลักษณะของจินตนาการทางเพศเป็นกลวิธีในการสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นผู้หญิง

นิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีสัดส่วนของเนื้อหา คอลัมน์ และแพชชั่นในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน เนื้อหาที่นำเสนอมีความคล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันก็ตรงวิธีการจัดหน้า วางรูปแบบ ซึ่งในส่วนของสาระวิเคราะห์เรื่องการสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นหญิงจะนำทั้งสองฉบับมาวิเคราะห์รวมกัน

โดยลักษณะของจินตนาการทางเพศที่พบในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ตามข้อมูลที่ได้อ่านมาแล้วนั้น เป็นกลวิธีในการสร้างความหมายเรื่องเพศของผู้หญิงวัยรุ่น และจากการวิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสารทั้งสองฉบับ พบว่า เนื้อหาเรื่องเพศในแบบของวัยรุ่นแสดงออกผ่านทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่เรื่องความรัก เรื่องรักๆ ใคร่ๆ ไปจนถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ มีข้อสรุปแบ่งเป็น 3 หัวข้อ คือ

2.1 เรื่องความรัก

2.2 เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

2.3 การสร้างแบบแผนการเป็นผู้หญิงในอุดมคติ และความคาดหวังเกี่ยวกับผู้ชายในอุดมคติ

เรื่องความรัก	เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์	การสร้างแบบแผนการเป็นผู้หญิงในอุดมคติ
<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างมายาคติ เรื่องราวความรักอันแสนหวาน โรแมนติก แสดงผ่านคู่ตรงข้ามของความเป็นผู้ชายและความเป็นผู้หญิง - การทำให้เรื่องความรักและการมีคู่รักเป็นแพชชั่น - ตอกย้ำเรื่องการแต่งงานว่าเป็นจุดหมายสูงสุดสำหรับชีวิตผู้หญิง - สร้างความเชื่อ ความหวังเรื่องความรัก ขึ้นกับโชคกลางและการทดสอบ 	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องรักๆ ใคร่ๆ จนถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องปกติที่เปิดเผยได้ และมักถูกแสดงออกในแง่ของเรื่องตลกขบขัน - ทัศนคติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่มากกว่าหนึ่งคนและการมีความรักหรือคู่รักที่ซ้ำซ้อน - เนื้อหาที่ขัดแย้ง ระหว่างภาพผู้หญิงแบบเดิมที่รักนวลสงวนตัว กับภาพผู้หญิงแบบใหม่ที่มีความกล้าที่จะพูดเรื่องเพศ - การปรากฏกายของเพศที่สาม 	<ul style="list-style-type: none"> - แบบแผนการเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบในอุดมคติ (Super Women) - ความคาดหวังเกี่ยวกับผู้ชายในอุดมคติ (Romantic Hero)

2.1 เนื้อหาเรื่องความรัก และการสร้างความหมายในเรื่องความรัก

เรื่องความรัก นิตยสาร The Boy และเธอกับฉัน	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างมายาคติเรื่องราวความรักอันแสนหวาน โรแมนติก แสดงผ่านคู่ตรงข้ามของความเป็นผู้ชายและความเป็นผู้หญิง - การทำให้เรื่องความรัก และการมีคู่รักเป็นแฟชั่น - ตอกย้ำเรื่องการแต่งงานว่าเป็นจุดหมายสูงสุดสำหรับชีวิตผู้หญิง - สร้างความเชื่อ ความหวังเรื่องความรัก ขึ้นกับพรหมลิขิต การทดสอบ-ทายใจ
--	--

จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่านิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ให้ความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องความรัก โดยแสดงผ่านเนื้อหาที่ปรากฏในเรื่องความรักแบบต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1.1 การสร้างมายาคติเรื่องราวความรักอันแสนหวาน โรแมนติก แสดงผ่านคู่ตรงข้ามของความเป็นผู้ชายและความเป็นผู้หญิง

เนื้อหาที่ปรากฏจะให้ความรู้สึกที่เหมือนฝัน งดงาม สวยหวาน โรแมนติกของความรัก โดยจะเน้นย้ำให้เห็นความสวยงามของความรักนั้น เนื้อหาส่วนใหญ่เน้นความรักแบบต่างเพศระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย แสดงผ่านความเป็นคู่ตรงข้ามของความเป็นผู้ชาย และความเป็นผู้หญิง ผู้ชายจะมีภาพของความเป็นผู้ปกป้อง ค้ำครองผู้หญิง แข็งแรง กล้าหาญ ชอบกิจกรรม สนุกสนาน ตื่นเต้น ไร้ใจ ในขณะที่ผู้หญิงมีภาพของผู้อ่อนแอที่ต้องดูแล อ่อนโยน อ่อนหวาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

The Boy เดือนมกราคม (ฉบับที่ 181 หน้า 118-119) คอลัมน์ Hot Issue: ภาษากาย ภาษารัก “Freddie ใช้แขนโอบกอดเธอ ภาษากายที่ Freddie สื่อออกมานั้น บอกว่าหนุ่มคนนี้ทั้ง หวงและห้วงหวานใจคนนี้ใช้เล่น พร้อมปกป้องคุ้มครองคุ้มภัย”, “Nick ใช้แขนโอบกอด Jessica บ่งบอกถึงการปกป้องคุ้มภัย ขณะที่ Jessica ก็พร้อมจะเอาหน้าซบอกรัก Nick เพื่อให้ฝ่ายชาย ดูแลอย่างเต็มที่”

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 122) คอลัมน์ QUIZ: นักร้องก็เก๋พอ “ในโรงหนัง เขาซื้อป๊อปคอร์นไปเคี้ยว โดกแก้วหนึ่ง ซ็อกโกแลต และเวลาที่คุณสิ้นเพราะความหนาว เขาก็ให้ยืมเสื้อแจ๊คเก็ตเพื่อใส่ไว้กันหนาว”

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 92) คอลัมน์ J-Wave: Advertising: TBC ของทาคุยะ “ทาคุยะก็เลยต้องมาช่วยสาว ๆ ญี่ปุ่นให้พ้นจากเจ้าตัวประหลาดไขมันนี้ซะ และแล้วก็พบหญิงสาวที่ถูกเจ้าแก้มล้างสมองเป็นตัวประหลาดไขมัน ทาคุยะเลยต้องแปลงร่างเป็น Aesthete Fighter กับท่าไม้ตาย กระหน่ำที่พุ่งเข้าอย่างจัง พอโดนไม้ตายเข้าให้ ตัวไขมันก็มลายหายไป กลัปกกลายเป็นสาวสวยขึ้นทันใจ”

เธอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 109) เรื่องชุด: หัวใจที่ปลายฟ้า “ยูกิซัง พรางเอาผ้าชุบน้ำบิดหมาดดีแล้ว ค่อยๆ วางมันลงบนหน้าผากของโซอย่างนุ่มนวล โซหลับตา

รู้สึกสบายกับความอ่อนโยนของยูกิซัง ผู้หญิงอ่อนโยนแบบนี้เอง...ป่าหิบบฝ่าบนหน้าผากเขา ออก ใช้มือหนาใหญ่อง้งหน้าผากเขาเสร็จก็โยนผ้าลงบนหน้าผากเขาอย่างเก่า” ตัวอย่างแสดงให้เห็นความเป็นคู่ตรงข้ามของผู้ชายและผู้หญิง ในลักษณะที่ตอกย้ำภาพที่ผู้ชายเป็นฝ่ายแข็งแกร่ง ไม่เหมือนผู้หญิงที่นุ่มนวล อ่อนโยน

เชอกับฉัน เดือนมกราคม (ฉบับที่ 411 หน้า 133) คอลัมน์ News Now: น้ำหอมสวีทฟอว์เอฟเวอร์ จากเอวอน เสน่ห์ความหอมละมุนให้สาวช่างฝันดูอ่อนโยน ร่าเริงด้วยกลิ่นอายความหอมอันอ่อนหวาน จากมวลหมู่ดอกไม้” แสดงภาพผู้หญิงที่อ่อนโยน อ่อนหวาน ดอกไม้ ในขณะที่ผู้ชายจะถูกแสดงด้วยภาพกีฬา กิจกรรมผาดโผน ใช้กำลัง ตัวอย่างเช่น

เชอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 130-131) คอลัมน์ Lifestyle: ดวล Paintball กับห้าหนุ่มวง Girl เป็นคอลัมน์แนะนำกิจกรรมยามว่างที่เป็นการยิงปืนลูกกระสุนสีต่อสู้กันในสนาม เป็นกิจกรรมจำลองแบบจากการสู้รบในสงคราม

เชอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 432 หน้า 78-79) คอลัมน์ Lifestyle: ชับโกคาร์ททดลองความเร็วกับ 4 หนุ่มวง Peak เป็นกิจกรรมแข่งรถขนาดเล็กที่ต้องอาศัยความกล้า และใช้ความเร็วสูง

เชอกับฉัน เดือนมกราคม (ฉบับที่ 411 หน้า 138-139) คอลัมน์ Japan Voice: ฮิเดอากิอิโต “เด็กผู้ชายส่วนมากก็ชอบเรื่องพวกนี้ (มอเตอร์ไซค์) อยู่แล้วละ...แต่ไม่เหมาะที่ผู้หญิงจะไปด้วย อย่างขี่มอเตอร์ไซค์ก็อันตราย ถ้ามีเชอซ้อนท้ายไปด้วย ผมดูแลไม่ได้หรอก..ผมก็เลยไม่ชอบนะที่จะไปกับผู้หญิง เรื่องอย่างนี้เป็นโลกของผู้ชายแล้วก็โลกส่วนตัวจริงๆ”

2.1.2 การทำให้เรื่องความรัก และการมีคู่รักเป็นแฟชั่น

พบว่าเนื้อหาที่พูดถึงความรักและการมีคู่รักเป็นเนื้อหาที่พบมาก และสอดแทรกอยู่ในส่วนต่างๆ ของนิตยสารตลอดเวลา อาทิ (ภาพที่ 69) คอลัมน์เกี่ยวกับคู่รักดารา แฟชั่นผู้ชายหญิง ภาพดาราดะวันตกกับการเปลี่ยนคู่ครองบ่อยๆ หรือกระทั่งบทสัมภาษณ์ที่มักต้องมีคำถามเรื่องแฟนด้วยทุกครั้ง สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นการตอกย้ำ ผลิตซ้ำเรื่องคู่รัก หรือการมีแฟน การทำต่อเนื่องเช่นนี้ทำให้การมีความรัก หรือการมีคู่รักกลายเป็นแฟชั่น เป็นสิ่งที่วัยรุ่นทุกคนต้องมี ตัวอย่างเช่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 69 ตัวอย่างรูปคู่รัก

The Boy เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 185 หน้า 125) คอลัมน์ Report: สุขสุดๆ ในวันวาเลนไทน์ ง่ายยยยย...นิดเดียว “คิดแล้วกลุ้ม! ไม่ให้กลุ้มได้ยังไง ในเมื่อเพื่อนคนอื่นๆ คำก็มีบอยเฟรนด์กันหมด ก็มีแต่ฉันนี่แหละที่ยังเดินเดี่ยวอยู่คนเดียว นี่จะฉลองเทศกาลแห่งความรักยังไงล่ะ?”

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 156) คอลัมน์ VR., “มศว.ประสานมิตร “ทำมาบ่นออตๆ แอตๆ ว่าอยู่ที่คณะไม่มีใครมาสนใจ ถึงขนาดจะเอาป้ายไปติดประกาศหาแฟน...”

เชอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 102-103) คอลัมน์กวน'teen: sent love to your heart: “แหม ก็มาถึงเดือนกุมภาพันธ์ เดือนแห่งความรักแบบนี้ ไม่พูดถึงเรื่องความรักแล้วจะให้พูดเรื่องอะไรล่ะ...”

เชอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 80) คอลัมน์ 'teen center: ก็แค่...อยากมีแฟน “แฟน..แหม..ก็ใครๆ เขาก็มีกันทั้งนั้นนะ แหม..ก็เราไม่ได้ซีริวซีไหรอะไรซะหน่อยนี่..แหม ไม่มีเพื่อนต้องล้อแน่เลย... จริงๆ แล้ว ในสังคมยุคใหม่สมัยนิวมีลเลนเนี่ยมมาปีกว่าๆ แล้วแบบนี้เรื่องใครเดินควงใคร หรือใครดูใคร หรือใครเป็นแฟนใคร ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องที่แสนจะธรรมดา (สามัญ..ประจำบ้าน) มากๆ เลย การมีแฟนกลายเป็นเรื่องธรรมดามากๆ จนไม่สามารถหยิบขึ้นมาเป็นประเด็นล้อเลียนเพื่อนๆ ได้อีกแล้ว ไม่ว่าใครจะจับคู่กับใคร ในทางตรงกันข้าม ใครโดนล้อว่า “ไม่มีแฟน” จะแค้นกว่านะ”

โดยสรุปแล้ว การมีคู่รักของวัยรุ่นจึงกลายเป็นแฟชั่นอีกประเภทหนึ่ง นอกเหนือจากแฟชั่นการแต่งตัว กิจกรรมที่ทำ โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ การมีคู่รักของวัยรุ่นเพื่อมาเป็นแฟชั่นแบบเดียวกับวัยรุ่นคนอื่นๆ เป็นความต้องการมีสิ่งที่เหมือนคนอื่นๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการไม่ได้เข้ากลุ่มหรือเป็นพวกเดียวกัน และการมีความรักหรือคู่รักในวัยรุ่น ย่อมจะหลีกเลี่ยงสิ่งที่ตามมาคือเรื่องเพศสัมพันธ์ไม่ได้ทีเดียว

2.1.3 ตอกย้ำเรื่องการแต่งงานว่าเป็นจุดหมายสูงสุดสำหรับชีวิตผู้หญิง

การแต่งงานเป็นสิ่งที่ถูกตอกย้ำมาตลอดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตผู้หญิง จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่ามีการให้ค่าของการแต่งงานว่าเป็นจุดสูงสุดของความรัก เป็นเป้าหมายของคู่รัก เป็นสัญลักษณ์ของการเป็นผู้หญิงที่ดีที่ได้แต่งงานมีเจ้าของ ภาพการแต่งงานเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นความรักที่สวยงาม เป็นความรักแบบผู้ใหญ่ที่วัยรุ่นมองว่าเป็นเรื่องที่ยังไกลตัว เพราะการแต่งงานเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ เป็นความหมายของการผูกพันชีวิตของชายและหญิงเข้าไว้ด้วยกัน หากแต่นิตยสารได้นำเสนอภาพการแต่งงานตอกย้ำให้ผู้หญิงรับรู้ถึงความสำคัญของการแต่งงาน โดยพยายามสร้างให้เห็นว่าเป็นเป้าหมายสูงสุดของผู้หญิง ราวกับว่าชีวิตจะสมบูรณ์ เป็นความฝันหวานในเรื่องความรัก ที่มีจุดสูงสุดที่การแต่งงาน แต่ไม่ได้บอกว่าจะเกิดอะไรต่อจากนั้นบ้าง ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 36-37) คอลัมน์ Etc., เบลล์ ไชนาตอลล์ ได้ให้ความเห็นเรื่องแผนการแต่งงานไว้ว่า “พิธีแต่งงานเป็นความอบอุ่นอย่างบอกไม่ถูก อยากรัดเค้กสูงๆ ใส่ชุดสีขาว ในงานที่มีแต่คนที่เรารักก็พอแล้วค่ะ”

เธอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 97) Fiction: เรื่องหัวใจในห้องรัก “เขายื่นมือมากุมมือของเธอไว้ ไออุ่นแห่งรักแผ่ซ่านไปถึงหัวใจ ทั้งสองมองตากันด้วยความรักและความเข้าใจอีกครั้ง เขาบรรจงสวมแหวนวงนั้นให้เธอที่นิ้วนางข้างซ้าย มันสวยงามนักหนา เมื่อสวมอยู่ในนิ้วเรียวยาวของเธอ”

นอกจากนั้น นิตยสารทั้งสองฉบับยังจะให้ความสำคัญกับเรื่องของการแต่งงานมาก โดยเฉพาะเมื่อมีการแต่งงานของคู่รักดารา นิตยสารจะเปิดคอลัมน์ให้เป็นพิเศษ เกี่ยวกับงานแต่งงานของดารานั้นๆ (ภาพที่ 70) ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 60-61) คอลัมน์พิเศษ In The Name of Love หมิว&ก้อง “ขอให้ความรักของหมิวเหมือนต้นไม้ที่แตกยอดและเติบโต ยิ่งถูกตัดก็ยิ่งแตกกิ่งสร้างร่มเงา เป็นต้นไม้ชนิดเดียวในโลกที่ต้องรดน้ำพรวนดินด้วยใจ”

เธอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 74) คอลัมน์ Gossip.com: แต่งแล้วค่ะ หนูแต่งกับเขาแล้วค่ะ “ที่ทำเอาเจ้าสาวถึงกับกลั้นน้ำตาแห่งความปลื้มปิติไว้ไม่อยู่ก็คือคำสัญญา-สัญญาของเจ้าบ่าวที่ว่า “จะอยู่ดูแลปิ่นจนตาย” เป็นใครก็ต้องซึ้งล่ะค่ะ”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 70 ภาพการแต่งงานของคู่รักดารา

การแต่งงานของคู่รักดารา กลายเป็นกระแสวัฒนธรรมแบบใหม่ ที่ให้ความสนใจกับการแต่งงานของเหล่าดารา นักแสดง ด้วยเหตุเพราะการตลาดที่ต้องการสร้างกระแสความสนใจ สร้างภาพลักษณ์ใหม่ๆ ของตัวดารารเอง เปลี่ยนแปลงสถานะจากที่เคยเป็นตัวแค้นวัยรุ่นแบบเดิม มาสู่บทบาทหน้าที่ที่เป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบครอบครัว ให้ภาพของวัยรุ่นผู้ใหญ่ อันเป็นอนาคตที่เป็นช่วงต่อจากวัยรุ่น

ที่น่าสังเกตคือ ดาราชายที่มีการแต่งงาน ถึงแม้ว่าจะผ่านการมีครอบครัว มีบุตรมาแล้ว หรือมีพฤติกรรมเจ้าชู้ คบผู้หญิงหลายคน (เจ-เจตริน มีบุตร 1 คน ก่อนการแต่งงาน และพีท-ทองเจ็ญ มีข่าวชู้สาวปรากฏให้เห็นจำนวนมาก) กลับได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีเมื่อจะแต่งงาน ตรงกันข้ามกับผู้หญิงที่การแต่งงานคือการเป็นผู้หญิงดี เป็นผู้หญิงที่รักนวลสงวนตัว จึงจะได้รับการตอบรับจากสังคม เป็นสิ่งที่แสดงมาตรฐานทางสังคมที่ให้ความสำคัญเป็นผู้ชายมีอำนาจอยู่เหนือผู้หญิง

อย่างไรก็ดี จากตัวอย่างในเรื่องการแต่งงานที่ยกมา แสดงให้เห็นว่า การแต่งงานเป็นสัญลักษณ์ของสิ่งที่เป็นที่สุดในเรื่องความรัก เหมือนกับนิยายรักโรแมนติกที่มักจบลงตรงที่การได้แต่งงานกันของคู่รัก และครองรักกันอย่างมีความสุข

2.1.4 สร้างความเชื่อ ความหวังเรื่องความรัก ขึ้นกับพรหมลิขิต การทดสอบ-การทลายใจ

เด็กวัยรุ่นผู้หญิงเมื่อมีความรัก มักจะปรึกษากับเพื่อน หรือพูดคุยกับบุคคลรอบข้างที่ไว้วางใจ และมักจะมีเชื่อในเรื่องความรักว่าเป็นเรื่องของพรหมลิขิต โชคชะตา และดวง ความต้องการอยากรู้ถึงความรักของตัวเองว่าจะเป็นอย่างไร ผู้ชายจะชอบไหม ทำอย่างไรความรักถึงจะยาวนาน และมุ่งหวังที่จะรู้ถึงสิ่งที่เป็นเป้าหมาย คือว่าจะได้แต่งงานไหม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ แสดงความต้องการที่พึ่งพา ต้องการคนที่เข้าใจให้คำแนะนำ สะท้อนความเชื่อแบบโรแมนติกของผู้หญิง ที่สามารถคาดเดาเรื่องราวความรักได้เอง โดยนิตยสารได้นำเสนอคอลัมน์

How To, แบบทดสอบ และคอลัมน์ชะตาราศี ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่สร้างและปลูกฝังเรื่องความเชื่อ เรื่องความรักที่ผูกพันกับพรหมลิขิต โชคชะตา ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 89) คอลัมน์ Kidding: ความคล้ายกันของความรักกับฝน “เกิดจากการพบกันโดยมิได้คาดหมาย (พรหมลิขิต) เหมือนกัน มีการรวมตัวเป็นของกันและกันเหมือนกัน”

The Boy เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193 หน้า 145) คอลัมน์ Zodiac ราศี Virgo: “ช่วงนี้อะไรต่อมิอะไรรักดูแย่ไปเสียหมด โดยเฉพาะเรื่องความรักที่กำลังขมใจอย่างหนัก, ราศี Sagittarius: ความรักนั้นยังรอพ่อมดคิวบิตมาช่วยแปลงฤทธิ์สังครรัก”

เชอกับฉัน เดือนมกราคม (ฉบับที่ 411 หน้า 34) คอลัมน์รักของเธอ: รักของเด็บบี้ขึ้นอยู่กับเดจาอู “เด็บบี้เป็นคนที่เชื่อเรื่องเดจาอูมาก คนเราเฝ้าเวลาเกิดมาจะมีคนคนหนึ่งที่เราารู้สึกได้ว่าเขาใช่เลย ในโลกนี้จะมีคนๆ หนึ่งที่ใช่เลยสำหรับเรา เด็บบี้เชื่อจริงๆ นะ แต่มันอาจจะแค่ความฝันของวัยรุ่นคนหนึ่งเท่านั้นก็ได้ อย่างเรื่องดวงเด็บบี้ก็เชื่อ หมอบอกว่าดวงไม่ขึ้นคาน” การเอาคำทำนายมาเล่าพร้อมทั้งเรื่องคู่รักที่เกิดขึ้นจริง แสดงให้เห็นถึงการตอกย้ำความกล้าลองที่จะเสี่ยงทายกับความรัก

เชอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 103) คอลัมน์มะละกอคาเฟ่: มนต์รักวัดพระแก้ว “ก็เมื่อคืนนี้เองไม่ใช่หรือที่เขาดึงฉันเข้าไปสวมกอด พร้อมกระซิบที่ข้างหูได้ยินไม่ค่อยชัด แต่พอจะจับใจความได้ว่า เลิฟ เลิฟ อะไรนี่ล่ะ นึกกระหึ่มยิ้มยอง...Soulmate ที่ฉันรอคอยมานานก็ได้ปรากฏกายต่อหน้าฉันแล้ว...”

นอกจากนี้ นิตยสารวัยรุ่นยังได้กลายเป็นพื้นที่ที่สร้างความมั่นใจ ให้คำแนะนำเรื่องความรักของผู้หญิงวัยรุ่น โดยการช่วยคาดเดาเรื่องความรัก ความสัมพันธ์ของคู่รักในแง่มุมต่างๆ ผ่านแบบทดสอบ บทความพิเศษเกี่ยวกับวิธิตูพยากรณ์ชายหนุ่มหรือเกมส์ทายใจ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 79-80) คอลัมน์ How to: Love signs ภาษารักอย่างไร จะรู้ได้อย่างไรว่าเขารัก “อาการจ้องหน้าไม่เลิก ก็เหมือนกัน คบกันมาก็ตั้งนานมองหน้าอยู่นั้นแหละ นี่ล่ะเขาเรียกว่าสัญญาณบอกรักแบบจิงเบอร์...ถ้าชายหนุ่มยืนอยู่ห่างจากตัวเราภายในระยะ 3 ฟุต ก็แสดงว่าเขาชอบเรา และอยากมีความรู้สึกพิเศษที่มากกว่าแค่คำว่าคนรู้จัก”

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 122) คอลัมน์ Quiz: นัดเดีวก็เกินพอ!!: “เขาทำดีอยู่แล้ว และเราคิดมากไปหรือเปล่าเนี่ย แบบสอบถามต่อไปนี้อาจช่วยเป็นแนวทางให้คุณได้บ้าง ว่าควรจะได้รับนัดหมายเลข 2 ของเขาดีหรือแค่นัดเดีวก็เกินพอ... ถ้าได้ 95-120 คะแนน โอ้! คุณรู้ตัวรีเปลาว่าคุณน่าจะกำลังเดทกับชายหนุ่มที่เพอร์เฟ็คที่สุดเลยอะ โชคดีมากกก...เลยนะเนี่ย!!”

ภาพที่ 71
คอลัมน์ Your Quiz

ภาพที่ 72
คอลัมน์ Your Quiz

เชอภกับฉันทัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 94-95) คอลัมน์ Your Quiz: ทายอนาคตของคุณกับหวานใจ “รักกันหวานชื่นหรือจะรักกรรมหนาว สรุปลแล้วคู่รักทุกคู่อยากมีอนาคตร่วมกัน เกมนี้ทำนายเรื่องแต่งงานโดยเฉพาะ จะแต่งงานเมื่อไหร่ ความสัมพันธ์หลังแต่งงานจะเป็นอย่างไร แล้วจะอยู่กันไปตลอดรอดฝั่งมั๊ย ใครอยากรู้ เล่นเกมที่ฟังซุหยิบมาฝากเลยคะ” (ภาพที่ 71) ให้ภาพการแต่งงานเป็นเรื่องไกลตัวสำหรับวัยรุ่น เพราะการใช้คำว่า เล่นเกม กับการทำนายเรื่องแต่งงาน ให้ความหมายถึงการคาดเดาที่ไม่จริงจัง เป็นเรื่องเพื่อฝันจินตนาการสำหรับผู้หญิง

เชอภกับฉันทัน เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 424 หน้า 78-79) คอลัมน์ Your Quiz: รู้เขารู้เราให้เต็มร้อย “วันนี้มาดูนิสัยของเขาจากรูปร่างหน้าตา ลักษณะท่าทางและพฤติกรรมกันคะ...ทำนองของเขาเป็นแบบไหนกันล่ะ? c.นั่งไขว่ห้างสบายเชียว...เขาเป็นคนเจ้าชู้ ไม่แปลกหรอกที่คุณจะได้ยินว่าเขาไปเกี่ยวกับผู้หญิงคนนั้น แล้วก็คนนี้” (ภาพที่ 72)

เชอภกับฉันทัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 96) คอลัมน์ Read it: อ่านนิสัยชายจากใบหน้า “ใบหน้าสี่เหลี่ยม ผู้ชายที่มีใบหน้าลักษณะแบบนี้ หน้าผากมักจะกว้าง เป็นคนนำหลงใหล มีเซ็กซ์แอฟฟี่ที่สูงส่ง...”

ความหมายเรื่องเพศของผู้หญิงวัยรุ่นในเรื่องของความรักรัสนั้น พบว่า เนื้อหาในนิตยสารวัยรุ่นถึงแม้จะมีเนื้อหาที่แนะนำในเรื่องการวางตัวต่อคู่รักสำหรับวัยที่เริ่มสนใจเพศตรงข้าม แต่โดยส่วนใหญ่จะสะท้อนภาพความรักในแง่มุมมองที่เป็นความฝัน เป็นมายาคติ ที่สร้างให้วัยรุ่นผู้หญิงอยู่ในโลกของความฝัน จินตนาการ ความหวังเรื่องความรักขึ้นอยู่กับโชคชะตา มากกว่าจะให้แง่มุมมองความรัก ในเรื่องที่เป็นชีวิตจริง ความรักที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่นจึงออกจะเป็นเรื่องตำนานวอก สวยงาม ความฝัน โลกมายาเสียมากกว่า

2.2 เนื้อหาในการสร้างความหมายเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

<p>เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ นิตยสาร The Boy และเธอกับฉัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเพศรักรๆ ใครๆ จนถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ เป็นเรื่องปกติที่เปิดเผยได้และมักถูกแสดงออก ในแง่ของเรื่องตลก ขบขัน - ทศนคติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่มากกว่าหนึ่งคน และการมีความรักหรือคู่รักที่ซ้ำซ้อน - เนื้อหาที่ขัดแย้ง ระหว่างภาพผู้หญิงแบบเดิมที่รักนวลสงวนตัว กับภาพผู้หญิงแบบใหม่ที่มีความกล้าที่จะพูดเรื่องเพศ - การปรากฏกายของเพศที่สาม
--	---

ทั้งนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ต่างเสนอเนื้อหาเรื่องเพศ เพราะต้องการให้วัยรุ่นได้รู้จักเรื่องเพศ และเตรียมพร้อมรับมือ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 96) คอลัมน์ X-File กล่าวว่า “มีคนถามว่าเรื่องเพศกับวัยรุ่นเป็นที่ยอมรับกันแล้วหรือ เพราะเห็นเปิดคอลัมน์รองรับกันเอิกเกริก และโจ่งแจ่มมากขึ้น...มันไม่ใช่เรื่องของการยอมรับหรือไม่ แต่เป็นเรื่องที่สื่อต้องไล่ตามวัยรุ่นไปให้ทัน รู้ให้ทันความคิดของเขา อะไรต่อมิอะไรก็เปลี่ยนไปเยอะ เราจึงไม่ควรหยุด ถ้าเรายังคิดว่าเรื่องเพศควรเป็นเรื่องในที่ลับ และเด็กไม่ควรรู้ แสดงว่าเรายินดีที่จะยื่นมือเด็กวัยรุ่นไปตายลองผิดลองถูกกันเอง เราควรจะปล่อยให้เขาท่องโต หรือติดเอ็ดส์อย่างนั้นซะใหม่ จึงจะเรียกว่าถูกต้องและควรทำ”

ดังนั้น นิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* จึงมีคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะ โดย *The Boy* ใช้ชื่อคอลัมน์ว่า Problem และ Health ตอบคำถามโดย ผศ.นพ.พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์ ส่วน *เธอกับฉัน* ใช้ชื่อว่าคอลัมน์ว่า X-File, Talk about sex ตอบคำถามโดยคอลัมน์นิสต์ ใช้นามปากกาว่า ภวันดร จากเนื้อหาของคอลัมน์เหล่านี้ รวมไปถึงเรื่องเพศที่พบกระจัดกระจาย แอบแฝงตามคอลัมน์ต่างๆ ทั้งทั้งฉบับนั้น ทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่ได้ปกปิดอีกต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังใส่ใจเรื่องเพศตามพัฒนาการทางร่างกาย

ผลจากการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่าเรื่องเพศในนิตยสารวัยรุ่นมีรูปแบบต่างๆ ดังนี้

2.2.1 เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เปิดเผยได้ และมักถูกนำเสนอในแง่ของความตลกขบขัน ไม่เครียด

จากการวิเคราะห์เนื้อหานั้น พบว่า เนื้อหาในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* เมื่อมีการพูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์แล้ว มักจะออกมาในรูปแบบที่ดูไม่เครียด มักจะใช้ภาพการ์ตูนหรือเป็นภาพวาดประกอบคอลัมน์ อย่างไรก็ตาม ภาพการ์ตูนหรือภาพวาดเหล่านี้ ถึงแม้จะเป็น

ภาพการ์ตูน แต่ก็แฝงได้ด้วยความหมายทางเพศ ในแง่ที่ให้ค่าความเป็นผู้หญิงที่ด้อยกว่าผู้ชาย โดยใช้ภาพสรีระของผู้หญิงในการดึงดูดผู้อ่าน (ภาพที่ 73-74)

ภาพที่ 73

คอลัมน์ Talk about sex

ภาพที่ 74

คอลัมน์ Health

จากภาพที่ 73 *เธอกับฉัน* เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 101) และภาพที่ 74 *The Boy* เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 199 หน้า 81) เป็นภาพการ์ตูนผู้หญิงในชุดว่ายน้ำบิกินี ที่ดูแล้วไม่ได้เกี่ยวข้องกับคอลัมน์ Talk about sex หรือเพศศึกษาเลย การพูดถึงเรื่องเพศจึงดูจะกลายเป็นการพูดถึงผู้หญิง และนำผู้หญิงมาเป็นจุดสนใจ ดึงดูดเสียมากกว่า

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 95) คอลัมน์ Just Kidding: “Sex is my favorite. I do it regularly. Do it and feel good. Enjoy it and be healthy. I will die if my life have no sex. Sex is sleeping – eating – exercising.” เป็นการนำเรื่องเพศ หรือเช็ทมาใช้ ดัดแปลงความหมายให้ดูกำกวม ตลกขบขัน

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 101) คอลัมน์ Point of view: ฟันหญิง “อยู่โรงเรียนอย่ามัวเอาแต่เรียน พวกเด็กเรียนมักจะได้ฟันหญิงหอก มันต้องเป็นนักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักมวย มีโอกาสได้ฟันหญิงสูงมาก แค่เดินสวนกับผู้หญิงที่ไหน คุณกำหมัดซัดโป่งเข้าให้ที่ครึ่งปากครึ่งจมูก ฟันเธอจะหลุดออกมาให้คุณได้สะสมง่ายตาย...” เป็นการใช้คำว่า “ฟันหญิง” ในความหมายกำกวม ถ้าอ่านแต่ชื่อเรื่องจะให้ความหมายถึงการได้ฟันหญิง หรือการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง แต่ในเนื้อเรื่องกลับนำความหมายกลับให้เข้าใจว่าฟันของหญิงสาวหรือการได้ซี่ฟันของหญิงสาวมาครอบครอง

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 97) คอลัมน์ Health “ที่บอกว่าให้สวมถุงยางอนามัย 2 ชั้นแล้วทายาหม่องไว้ระหว่าง 2 ชั้นดังกล่าว ถ้าฝ่ายชายรู้สึกแสบ แสดงว่าถุงยางชั้นในรั่ว แต่ถ้าสาวคนรักเป็นฝ่ายแสบ แสดงว่าชั้นนอกรั่ว แต่ถ้าแสบทั้งสองคนแปลว่ารั่วหมดทั้งสองชั้น ระวังติดโรคให้ดี นั่นเป็นเรื่องโจ๊กครับ” จากตัวอย่างพบว่าการพูดเรื่องเพศใน

นิตยสารวัยรุ่นเป็นการนำเสนอแบบตลกขบขัน พร้อมๆ ไปกับการนำเสนอความรู้เรื่องเพศศึกษา เพื่อเป็นการทำความเข้าใจกับวัยรุ่นที่เพิ่งพ้นจากการเป็นเด็ก และยังไม่โตเป็นผู้ใหญ่

เชอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 97) คอลัมน์ X-File: ตอน กินได้ก็ไม่บอก “สามีภรรยาชาวเขาคนหนึ่ง แต่งงานกันมานานแล้ว ช่วยกันหักล้างถางพงปลูกพืชไร่จนมีเงินเก็บก้อนย่อมๆ ทั้งคู่จึงปรึกษากันว่าจะเอาเงินก้อนนี้ลงไปซื้อทีวี และวีดีโอในเมือง ถึงร้าน ทั้งคู่ก็ช่วยกันเลือกยี่ห้อจนพอใจ ก่อนออกจากร้าน อาแปะก็แถมวีดีโอม้วนหนึ่งมาให้...ปรากฏว่าเป็นหนังเอ็กซ์เลือดท่วมจอ ทั้งสองคนตกตะลึงพริ้งเพริดเพราะคิดไม่ถึงกับท่วงท่าพิสดาร เพราะปกติก็ใช้แต่ท่าเบสิกกันมาตลอด ..ก็ถึงตอนที่ฝ่ายหญิงทำอรัลเช็กซีให้ฝ่ายชาย หญิงแหม่มเห็นดังนั้นก็ตกใจ จากนั้นก็กลายเป็นโกรธ..เธอติดตัวลุกขึ้น แล้วตบหัวสามีดังปาบ แล้วดูล่า “ดูซิ..ขอได้ก็ไม่เบาะ..จะได้ก็มา” (ดูซิ..ของกินได้ก็ไม่บอก จะได้กินมัง)..”

เชอกับฉัน เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 424 หน้า 91) (ภาพที่ 75) คอลัมน์ Review: show play คินนี่พีชอ เป็นเรื่องของละครนักศึกษา คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ “เป็นเรื่องของตาล เจ้าสาวที่น่าจะมีความสุขที่สุดในรอบปี กลับต้องมาพบกับเหตุการณ์อลวนอลเวงที่สุดในชีวิตของเธอ...” จะเห็นได้ว่าเป็นการพูดถึงเรื่องเช็กซีโดยผ่านเรื่องราวของคินนี่พีชอ แต่งงาน จากคำ “คินนี่พีชอ” ให้ความหมายของการที่ผู้ชายขู่มขืนผู้หญิง และอีกนัยยะหนึ่งคือผู้ชายขอมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง จากภาพจะเห็นได้ว่าการขู่มขืนผู้หญิง โดยที่ชายหนุ่มทั้งสองที่ย้อมอยู่ นั้น ต่างยิ้มอย่างอารมณ์ดี ให้ความหมายของเรื่องเช็กซีที่ตลก สนุกสนาน เป็นเรื่องธรรมชาติ

ภาพที่ 75 คอลัมน์ Review: Show Play

เชอกับฉัน เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 118) คอลัมน์ About Sex: ลางบอกเหตุ “ลางบอกเหตุที่ว่าคือเสียง “จุกจุก...” สามีของเธอจะเปล่งเสียงดังกล่าวออกมาพร้อมกับสบตาซึ่งแล้วก็ใช้นิ้วทั้งห้าวิ่งกฏไปบนต้นแขนของเธอ “ฉันได้ยินเสียงจุกจุกที่ไร เป็นอันว่าคินนี่ต้องเสียตัวแน่ๆ” เธอว่า “แล้วคินนี่ได้ยินก็จุกล่ะ” เราถาม “บางทีก็จุกเดียว บางทีก็สองจุก” จากตัวอย่างมีการใช้คำศัพท์ “จุกจุก” เพื่อเรียกแทนการมีเพศสัมพันธ์ แบบน่ารักที่ให้ความหมายเรื่องเพศไปในแบบที่เป็นกิจกรรมธรรมชาติ ไม่น่ารังเกียจ

ดังนั้น ความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในนิตยสารจึงมีรูปแบบการนำเสนอที่มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องเปิดเผย เป็นความสนุก ตลก ไม่เครียด และเป็นธรรมชาติ ไม่น่ารังเกียจ

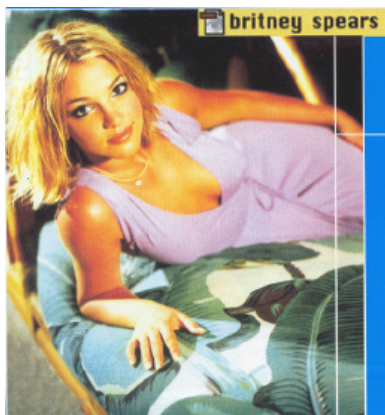
2.2.2 ความขัดแย้งที่ให้ผู้หญิง “กล้า” พูดเรื่องเพศ ในขณะที่เดียวกันก็เสนอเนื้อหาที่ให้ค่ากับผู้หญิงที่ “เก็บ” เรื่องเพศไว้

พบว่ามี ความขัดแย้งในการนำเสนอเรื่องเพศบนหน้า นิตยสาร กล่าวคือเนื้อหาในนิตยสารส่วนหนึ่งนำเสนอภาพผู้หญิงกับความกล้าพูดในเรื่องเพศ มองว่าผู้หญิงสามารถแสดงออกเรื่องเพศได้เท่ากับผู้ชาย ผู้หญิงเรียกร้องและเริ่มต้นเรื่องเพศได้ก่อน ตามแบบค่านิยมตะวันตก ขณะเดียวกันก็นำเสนอภาพผู้หญิงในค่านิยมแบบเดิมของไทยที่ต้องเก็บเรื่องเพศไว้เป็นเรื่องปกปิด ผู้หญิงที่ดีคือผู้หญิงที่รักษาวงสรวงตัว ไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายก่อนแต่งงาน เป็นค่านิยมที่ผูกผู้หญิงให้ติดอยู่กับความเป็นผู้หญิงดีตามแบบวัฒนธรรมไทย ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 102-103) คอลัมน์ News: Advertising: หล่อนี่ไม่มีวันตาย “เปลอแป๊ปเดี่ยวสาวรุ่นน้องทั้งสามก็กระโจนเข้าผายปอดหนุ่มหล่อนั้นกันยกใหญ่” จากตัวอย่างให้ภาพของผู้หญิงที่สนใจผู้ชาย กล้าแสดงออกถึงความปรารถนาผู้ชาย ผ่านคำว่า กระโจนเข้าผายปอด ที่แสดงความกล้าใกล้ชิดสนิทสนมแบบถึงเนื้อถึงตัวผู้ชาย

ขณะเดียวกันในนิตยสาร *The Boy* ฉบับเดียวกันนั้น คอลัมน์ Problem (ฉบับที่ 189 หน้า 111) กลับมีเนื้อหาที่นำเสนอเรื่องเพศแบบที่ผู้หญิงควรรักษาวงสรวงตัว ดังเช่น “สาว ๆ จะต้องฝึกหัดทักษะในการคบแฟนว่า อย่าพยายามให้เขาพูดแบบนั้น เช่น พยายามอย่าอยู่กับเขาสองต่อสองในที่ส่วนตัว...”

ความขัดแย้งเรื่องเนื้อหาการนำเสนอเรื่องเพศยังปรากฏให้พบอีกใน *The Boy* เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 115) คอลัมน์ Planet Pop: Hot idol: Britney Spears ผู้หญิง 2 รส “นิยามของสาวน้อยแสนหวานนิสัยดีสำหรับคุณคือ? สาวน้อยแสนดีคนนั้นต้องยึดมั่นในครอบครัวของตัวเอง หมายถึงความผูกพันที่ดีนะจ๊ะ ที่ขาดไม่ได้คือ มีหลักและทัศนคติที่ดีในการดำเนินชีวิต...เธอต้องรอวันและเวลาที่เหมาะสมสำหรับการมีเซ็กซ์ สำหรับฉันคิดว่าต้องแต่งงานถึงจะมีเซ็กซ์กับคู่วิตของตัวเองเท่านั้น” จากคำพูดในตัวอย่างที่ให้ภาพของผู้หญิงที่ยึดมั่นและให้คุณค่ากับพรหมจรรย์ แต่ภาพที่นำมาใช้ประกอบคอลัมน์กลับเป็นภาพนักร้องสาวในชุดเซ็กซี่ กางเกงหนักรัดที่สื่อถึงความเซ็กซี่ และภาพชุดสุดเซ็กซี่ในอริยาบถต่างๆ ประกอบ ที่ทำให้เห็นความขัดแย้งกับการเป็นผู้หญิงที่ยึดมั่นในเรื่องเซ็กซ์เมื่อแต่งงานแล้วยังนัก (ภาพที่ 76)

ภาพที่ 76 คอลัมน์ Planet Pop

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 102) คอลัมน์ Point of view: ฟันหญิง “การมีเพศสัมพันธ์กัน ผมขอให้พวกคุณลองพิจารณาถึงผลที่มันจะตามมากันสักนิดหนึ่ง...ผมบอกได้เลยว่ามุมมองชีวิตคุณจะเปลี่ยนไป คุณจะสูญเสียความสดใสในการมองโลก มองชีวิต...” จากตัวอย่างเป็นการพูดถึงผลร้ายของการมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างชายหญิงในวัยรุ่น แต่ใน *The Boy* ฉบับเดียวกัน (ฉบับที่ 198 หน้า 100) คอลัมน์ Planet Pop: Hot issue กลับนำเสนอภาพการคลอเคลียกันของคู่รักดาราดัง ที่ให้ความหมายถึงเรื่องความรัก ความใกล้ชิดของชายหญิง และเรื่องเซ็กซี่

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 96-97) คอลัมน์ Health “เดี๋ยวนี้วัยรุ่นสาว ๆ ใจแตกเขาก้าวหน้ากันไปขนาดไหนแล้ว พอดริงค์ได้ที มีน้ได้ระดับ ถ้ามีหนุ่มที่พอใจมาทาบก็จะถามว่า ‘รักฉันไหม’ ถ้าหนุ่มตอบว่า ‘รักซิ’ เธอก็จะบอกว่า ‘ถ้ารักกันก็ต้องไป work กันหน่อย’ ไป work กันในรถตู้ที่จอดให้เขาหน้าร้านอาหารนั่นละ ทำให้รถสั่นได้ตามจังหวะของบทพิศวาส” เป็นตัวอย่างของการเสนอเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กันของวัยรุ่น โดยที่ฝ่ายหญิงเป็นผู้เริ่มต้นก่อน ในขณะที่เนื้อหาในคอลัมน์เดียวกันนั้นก็กลับเสนอความขัดแย้งโดยแนะนำวัยรุ่นผู้หญิงถึงการวางตัวให้เหมาะสมกับผู้ชาย “น้องๆ ผู้หญิงทุกคนต้องจำไว้ว่าห้องในคอนโดหรือห้องพักของเราเป็นห้องส่วนตัว ที่ไม่ควรจะใครเข้าเด็ดขาด ยิ่งเป็นผู้ชายด้วยแล้ว ยิ่งต้องเด็ดขาดเป็นสองเท่า... เพราะผู้ชายนะอันตรายมากถ้าอยู่ด้วยกันสองต่อสอง อะไรก็อาจจะเกิดขึ้นได้”

เธอกับฉัน เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 118-119) คอลัมน์ About Sex: ลางบอกเหตุ “ผู้หญิงก็เป็นคนและมีสิทธิที่จะมี “ความสุข” ในเรื่องบนเตียงเท่าผู้ชาย และผู้หญิงก็อย่าอายที่จะบอกกล่าวหรือแม้กระทั่งร้องขอ ในวันที่อารมณ์ทางเพศของตัวเองปรี่มฟูขึ้นมาจนจุกอกก็ส่งสัญญาณบอกกล่าวให้ฝ่ายชายได้รู้ว่าเราอยาก “เสวยสุข” มันเป็นเรื่องธรรมชาติธรรมดาแท้ๆ” ในขณะที่เนื้อหาตอนต้นของคอลัมน์เสนอเรื่องความกล้าที่ผู้หญิงมีต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่ในตอนท้ายๆ กลับพูดเรื่องเพศ ว่าเป็นของต้องห้ามสำหรับหญิงวัยรุ่น “ดีแล้วหนุ่ยอย่าเพิ่งรีบไปลองของพรรคนี้มีช่วงเวลาของมัน ถ้าถึงเวลามันก็มาเอง และมีเอง”

ดังนั้น ท่ามกลางความขัดแย้งของเนื้อหาเรื่องเพศในนิตยสาร จึงพบว่านิตยสารวัยรุ่นก็เป็นอีกสื่อหนึ่งที่สับสนกับการค้นหาสิ่งที่ถูกต้อง และเหมาะสมในเรื่องเพศของวัยรุ่น

2.2.3 ทศนคติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่มากกว่าหนึ่งคน การมีความรักหรือคู่รักที่ซ้ำซ้อน

จากการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่าเรื่องการเมืองเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นนั้แทบจะกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาเสียแล้ว เนื่องจากในคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศจะพบรูปแบบคำถามที่เกินเลยกว่าการมีความรัก การออกเดท หรือการจีบเกี่ยวพาราสิ โดยตัวอย่างคำถามจำนวนมากที่มีลักษณะความเกินเลยไปถึงระดับที่แสดงการเมืองเพศสัมพันธ์แล้ว เช่น “แฟนเป็นคนรึร้อน สวมถุงยางอย่างรวดเร็ว โดยไม่ยอมบีบกระเปาะส่วนปลายก่อน จะเกิดอะไรขึ้นได้บ้าง” (*The Boy* เดือนธันวาคม ฉบับที่ 200 หน้า 97), “ถ้าเปลือยไปมีอะไรกับแฟน แล้วกินยาคุมย่อนสรจะช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ได้ไหม” (*The Boy* เดือนสิงหาคม ฉบับที่ 196 หน้า 100), “หนูค่อนข้างแน่ใจว่าเพื่อนไปมีอะไรกับบางคน เพราะเคยนัดกันไปเที่ยวกลางคืน แล้วก็กลับมาตอนเช้า โดยอ้างที่บ้านว่ามานอนกับหนู หนูควรจะทำอย่างไรดีคะพี่” (*เธอกับฉัน* เดือนพฤศจิกายน ฉบับที่ 431 หน้า 119)

และนอกจากนั้นยังพบว่าทศนคติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่มากกว่าหนึ่งคน การมีความรักหรือคู่รักที่ซ้ำซ้อน เป็นเนื้อหาที่ปรากฏในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน*อย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 100) คอลัมน์ Health “เราจะมีทางทราบได้ไหมครับว่าลูกในครรภ์ของแฟนเราเป็นลูกของเราตั้งแต่อยู่ในท้อง”, “ถ้ามีเพศสัมพันธ์จนผู้หญิงตั้งท้องแล้ว เธอไปมีอะไรกับคนอื่น ลูกจะเป็นลูกใครครับ”, “ผู้ชายเขาจะรู้ไหมว่าผู้หญิงตั้งครรภ์มาก่อนมีอะไรกับเขา” เหล่านี้เป็นตัวอย่างของคำถามที่พบในคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศที่สะท้อนถึงการมีความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับคู่รักที่มากกว่าหนึ่งคน ซึ่งเป็นค่านิยมและทศนคติในเรื่องเพศที่เกิดขึ้นในวัยรุ่นไทย อันเป็นการทำแบบค่านิยมและทศนคติเรื่องเพศแบบตะวันตก

คอลัมน์ Yoohoo.com (ฉบับที่ 196 หน้า 167) “ขอความเห็นหน่อย เรามีแฟนอยู่แล้วและมีอะไรกับแฟนแล้วด้วย แต่ดันมาเจอผู้ชายอีกคนมาจีบ เราก็กลองไปชอบเค้าเหมือนกัน แล้วมีอะไรกันด้วย เราารู้สึกว่าเรารักทั้งสองคน คนเก่าจะทิ้งก็ไม่ได้ เพราะเวลาเค้าจะไปก็เหมือนไม่ยอมให้เค้าไป และคนใหม่ก็ไม่อยากเลิกกัน...by no name” จากตัวอย่างคำถาม ให้ภาพของการมีคู่รัก และการมีเพศสัมพันธ์ที่ซ้ำซ้อนในวัยรุ่น การไม่สามารถหาทางออกจากปัญหาได้ ต้องการคำปรึกษาจากคนอื่น ๆ โดยที่ไม่ต้องแสดงตัว การใช้ชื่อ no name หรือ นินนาม ให้ความหมายของการอับอายต่อเรื่องที่เกิดขึ้น ไม่กล้าพูด แต่กล้าทำ

เธอกับฉัน เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 419 หน้า 152-153) เรื่องชุด หัวใจในห้องรัก “เมื่ออาทิตย์ก่อนนี้ ให้อึ้งมันกลับมาถึงที่นี้มันก็ไปหาแม่คือพาร์ทเมนท์เดิมที่อึ้งมันเคยอยู่ มันเจอแม่คนนอนอยู่กับผู้หญิงคนใหม่ มันก็เลยบ้าไปเลย...”

เธอกับฉัน เดือน กรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 118-119) คอลัมน์ Special Scoop: ร้อนแรงกว่าก็ว่าแชมป์ไป “เจ้าซู้สุดเดช เอ๊ะ..เอ๊ะ..อะไรกันนี้ ปกติตำแหน่งนี้ฝ่ายชายมักได้มงกุฎทุกปีมิไรรี่ แล้วโหงปีนี้ตกอันดับ โดนเบียดเข้าป้ายเป็นฝ่ายหญิงคว้าไปครองหน้าตาเฉย

... “แอน อลิซา” เข้าป้ายไปอย่างไรคู่แข่ง เธอทำสถิติเก็บ spare เข้าแทรก (หว่างกลาง) ชายหนุ่มฮอตๆ หลายคนในเวลาไม่กี่เดือน” แสดงภาพความสัมพันธ์แบบคู่รักที่ซ้ำซ้อน ซึ่งนับว่าเป็นเนื้อหาที่พบมากในคอลัมน์ Gossip เกี่ยวกับคู่รักดารา ทั้งไทยและต่างประเทศ

2.2.4 การปรากฏกายของเพศที่ 3

สำหรับเรื่องเพศที่ 3 นั้น เกิดขึ้นในสังคมไทยมาเป็นระยะเวลาช้านานแล้ว แต่ในปัจจุบันได้รับการยอมรับมากขึ้น และเนื้อหาในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ก็มีการนำเสนอเรื่องของเพศที่ 3 อยู่ด้วย แต่ที่น่าสนใจก็คือ นิตยสาร *เธอกับฉัน* เป็นนิตยสารที่นำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศที่ 3 มากกว่า *The Boy* ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มผู้อ่านที่มีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบนหรือวัยรุ่นเพศที่สามเริ่มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงมีการนำเสนอเนื้อหาที่ดึงดูด ผู้อ่านวัยรุ่นเกย์จำนวนนี้ ข้อสรุปนี้ตรงกับที่ *The Boy* บอกไว้ใน *The Boy* เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 119) คอลัมน์ Planet Pop: Adam Rickitt เปลื้องผ้า (อีกแล้ว) “Adam เป็นเกย์รึเปล่า? นี่เป็นประเด็นข่าวลือที่ทุกสื่อทุกแขนงอดสงสัยไม่ได้ เพราะลुकที่ออกมาว่ายั่ววนชวนฝัน พวกไม่ป่าเดียวกันมาเห็นเข้าก็ต้องบอกว่า สเป็ค! ยิ่งมาแก้ผ้าลงจอยิ่งยิ่งเฟิร์มเข้าไปใหญ่... ความจริงก็เป็นเรื่องของกลุ่มเป้าหมายของผมเหมือนกันนะ กลุ่มเกย์ก็เป็น Target พอๆ กับกลุ่มแฟนเพลงผู้หญิงวัยทีน”

การปรากฏกายของเพศที่ 3 ในหน้า นิตยสารวัยรุ่นนั้นพบว่า มีการนำเสนอแบบผู้มาใหม่ (New comer) ที่ต้องการพื้นที่ในการเสนอกลุ่มที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง และต้องการได้รับการยอมรับจากสังคมด้วย เนื้อหาจึงออกไปในเชิงวิชาการ ที่มุ่งบอกถึงที่มาของการเป็นเกย์หรือมีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบน รวมไปถึงการมีพฤติกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องปกติธรรมชาติ ดังตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 118-119) คอลัมน์ About sex: Blue Guy ชายรักชาย “ปัญหาฉบับแรกเป็นของผู้ชายคนหนึ่งที่ไม่หลงรักผู้ชายด้วยตัวเอง แล้วก็ไม่ได้รักเฉยๆ แต่อยากให้เขามาเป็นสามีของตัวเองด้วย งานนี้คุณพระก็ช่วยไม่ได้...”

เธอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 16) คอลัมน์ Astrology: ราศี Aries “ความรัก หวานมันก้ำกั้วหน้าซึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะคุณที่เป็นดี เกย์ ตู๊ด รักของคุณจะเบ่งบาน มีโอกาสใช้ชีวิตคู่คู่ดีกับหวานใจ” จากตัวอย่างแสดงความเป็นปรกติธรรมดาของการเป็นเกย์หรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

และแฟชั่นในนิตยสาร *เธอกับฉัน* นั้น ในหนึ่งปีจะมีฉบับหนึ่งที่เสนอแฟชั่นรับลมร้อน โดยนำนายแบบมาแสดงแบบในชุดเซ็กซี่ ซึ่งสื่อความหมายได้ถึงการเป็นพวกรักเพศเดียวกัน ตัวอย่างเช่น (ภาพที่ 77) จากภาพจะเห็นว่า นายแบบสวมเสื้อผ้ารัดรูป แนบเนื้อ ลายเสื้อผ้านั้นเป็นลายหนังสือที่ให้ความแอบแฝงเรื่องเพศ ซึ่งอาจจะมองได้ว่าทั้งดึงดูดเพศหญิง และดึงดูดเพศที่ 3

ภาพที่ 77 แฟชั่นปกเรอกับฉัน ฉบับที่ 415

นอกจากนั้นเรอกับฉันยังได้จัดทำคอลัมน์พิเศษไว้อธิบายถึงการกลายเป็นผู้ผิดปกติทางเพศ โดยยกเหตุผลน่าเชื่อถือทางวิชาการมาประกอบ เพื่อบอกถึงสาเหตุที่ไม่สามารถห้ามได้ เพราะเป็นสิ่งผิดปกติที่ติดตัวมาแต่กำเนิด เช่น โครโมโซม และการเลี้ยงดู

เรอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 431 หน้า 98-99) คอลัมน์ฉันผู้ชายนะยะ: ทำไมผู้ชายถึงกลายเป็น “อะไรคือสาเหตุการแพร่เชื้อของเกย์..ต้องโทษประเพณีและวัฒนธรรมแต่โบราณของเรา ที่กำหนดให้ผู้ชายต้องแต่งงาน และอยู่กับผู้หญิง อาจมีบุคคลส่วนหนึ่งรู้ว่าเขาเป็นเกย์ แต่โดยพื้นฐานของประเพณีที่ทำให้เขาจำเป็นต้องแต่งงาน และนั่นคือบ่อเกิดแห่งการแพร่กระจาย ถ้าเราล้วงลึกเข้าไปถึงประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ เราจะพบว่าในอดีตเกย์ได้เกิดขึ้นมายาวนานมาก มีบุคคลในอดีตหลายคนที่เป็นเกย์...นั่นไม่ใช่สาเหตุ แต่สาเหตุจริงๆ คือเขามี Gay Gene อยู่ในร่างกาย เหมือนกับเราเป็นโรคตาบอดสี เราเป็นโรคหิวล้าน เราเลือกที่จะเกิดไม่ได้ ถ้าคุณไม่ได้เป็นคุณจะไม่รู้สึกทรมาน และจะไม่รู้สึกเดือดร้อน เพราะคุณคือคนที่ปกติ อาจจะไม่หล่อ ขาโก่ง ฟันเหยิน นั่นคือกรรมพันธุ์...คุณคงจะรู้แล้วสินะว่าพวกเขาเป็นผู้ป่วย และคุณก็ยังคงจะรู้ถึงสาเหตุของการแพร่เชื้อ ที่นี้เราควรที่จะหาทางออกร่วมกัน ถ้าคุณยังรังเกียจเขาก็แสดงว่าคุณก็จิตใจคับแคบพอสมควร เราลองเปิดใจให้กว้างอีกนิด ลองคิดว่าเราเป็นคนพิการทางร่างกายที่ไม่แสดงออก ...เราสมควรไหมที่จะร่วมมือกันเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุขในโลกใบนี้ ไหนๆ เขาก็เกิดมาแล้ว คุณจะใจร้ายใจดำฆ่าเขาให้ตายเหมือนอย่างที่คุณเลออร์ไล่ฆ่าพวกยิวเชียวหรือ..”

จากตัวอย่างจะเห็นว่านิตยสารบอกว่าการมีความผิดปกติทางเพศนั้นเป็นโรคอย่างหนึ่งที่ต้องการความเข้าใจจากผู้คนในสังคมที่อยู่ร่วมกัน และการเป็นเกย์มิได้หมายความว่า จะเป็นพวกวิปริตทางเพศหรือนำความเดือดร้อน นำรังเกียจมาสู่สังคม

เรื่องความรัก ความใคร่ และการมีเพศสัมพันธ์ ที่พบในนิตยสารนั้น สรุปโดยรวมจะพบว่าเรื่องเพศ กลายเป็นเรื่องที่วัยรุ่น “กล้า” แสดงออกมากขึ้น โดยได้รับอิทธิพลจากเนื้อหาในสื่อต่างๆ และการกล้าแสดงออกเรื่องเพศกลายเป็นเรื่องที่ทำท้ายกรอบประเพณี วัฒนธรรมแต่เดิมมาของไทย หรือทำท้ายผู้ใหญ่ที่มักนำเรื่องเพศมากรอบเด็กวัยรุ่นเอาไว้ นั่นซึ่งบัดนี้ ได้

กลายเป็นสิ่งที่วัยรุ่นนำมาทำทำยู่ใหญ่เสียเอง โดยมีการแสดงออกผ่านความกล้าในเรื่องเพศที่ปรากฏ

2.3 เนื้อหาเรื่องแบบแผนการเป็นผู้หญิงในอุดมคติ และความคาดหวังเกี่ยวกับผู้ชายในอุดมคติ

ความหมายเรื่อง “เพศ” ในแง่ของสถานะทางเพศ การวางตัวให้เหมาะสมกับการเป็น “ผู้หญิง” และ “ผู้ชาย” เป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งในนิตยสารวัยรุ่น ที่มีการขุดเกลา แนะนำ บอกเล่า รวมถึงให้ความหมาย “ความเป็นผู้หญิง” ในรูปแบบหนึ่งของผู้หญิงควรจะเป็น และให้ความหมาย “ความเป็นผู้ชาย” ที่อยู่ในความคาดหวังของผู้หญิง ซึ่งจะอธิบายในส่วนเรื่องแบบแผนการเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ (Super Women) และคาดหวังถึงผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ (Romantic Hero)

2.3.1 การเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ (Super Women)

อาจจะกล่าวได้ว่าการให้ความหมายของ “ความเป็นผู้หญิง” มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ตามยุคสมัย และสถานที่แวดล้อมต่างๆ ในสมัยหนึ่ง “ความเป็นผู้หญิง” อาจหมายถึงการเป็นกุลสตรี เป็นแม่ศรีเรือน แต่ในยุคสมัยปัจจุบัน พบว่า “ความเป็นผู้หญิง” ได้มีความหมายที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะอธิบายได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารวัยรุ่น

ส่วนใหญ่พบว่าลำดับความสำคัญของแบบแผนผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งปรากฏในเนื้อหาจะให้ค่าความสวยงามของหน้าตาเป็นอันดับแรก ส่วนการมีรูปร่างที่ดี การแต่งกายทันสมัย เซ็กซี่ การเป็นผู้หญิงเก่งผู้หญิงทำงาน เป็นลำดับที่ตามลงมา และสุดท้ายคือเรื่อง การบ้านการเรือน เป็นลำดับที่มีความสำคัญน้อยที่สุด

	ผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ (Super Women)
วิเคราะห์เนื้อหาจาก นิตยสาร The Boy และเธอกับฉัน	1. หน้าตาที่สวยงาม และรูปร่างแข็งแรง สมส่วน
	2. การแต่งกายทันสมัย ที่โชว์ความสวยงามของเรือนร่างและการแต่งกายเซ็กซี่
	3. การเป็นผู้หญิงที่มีความสามารถ ทำงานนอกบ้าน บทบาทการเป็นผู้หญิงที่มีหน้าที่ทั้งในบ้านและนอกบ้าน
	4. เรื่องงานบ้านการเรือน

2.3.1.1 แบบแผนการเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบในเรื่องของหน้าตา และรูปร่างที่สวยงาม

ไบหน่านับว่าเป็นอวัยวะที่ผู้หญิงทุกคนให้ความสำคัญ และให้ความใส่ใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นอวัยวะอย่างแรกที่จะดึงดูดคนทั่วไปรวมถึงเพศตรงข้าม ซึ่งตรงกับที่เกริกพล มัสยวานิช ดาราหนุ่มผู้มีชื่อเสียง ที่เคยได้รับฉายาจากสื่อมวลชนว่าเป็นดารานักรัก หรือ “คาสโน

ว่า ฟลุค” ใต้ให้สัมภาษณ์ไว้ใน *The Boy* เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 185 หน้า 43) คอลัมน์ Deep Talk : เปิดตำรารักฉบับฟลุค เกริกพล “คนที่เกิดมาเป็นภรรยาได้ ต้องเป็นยังไงครับ? : หน้าตาสำคัญมาก ต้องตาโต ยิ้มสวย เพราะอย่างที่คุณบอกตาเป็นหน้าตาต่างของหัวใจ” และนอกจากนั้นจากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าความสวยงามของหน้าตาผู้หญิงนั้น ต้องเป็นแบบหน้าตาลูกครึ่งที่มีเชื้อสายตะวันตกผสม

นิตยสาร *The Boy* และเธอกับฉันที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาทั้งหมด 24 ฉบับ มีผู้หญิงเป็นแฟชั่นปก รวม 4 ครั้ง โดยใน 3 ครั้งนั้นเป็นนางแบบลูกครึ่งที่มีเชื้อสายตะวันตกผสมรูปแบบความงามแบบสาวลูกครึ่ง หรือการมีเชื้อสายตะวันตกผสมนั้น ให้ความแปลกแตกต่างไปจากคนทั่ว ๆ ไป คือให้ความหมายของการเป็นสากล เป็นความสวยในแบบฉบับสากล ตัวอย่างเช่น

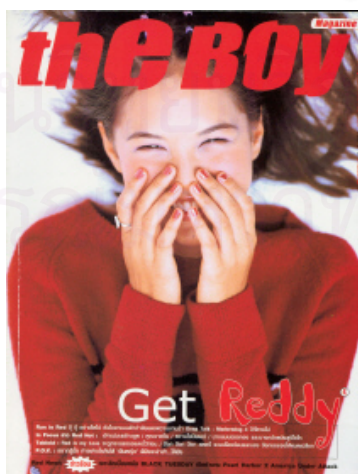
The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188) แฟชั่นหน้าปกคือ แคทลียา อิงลิช ดารา นักร้องสาวลูกครึ่งชาวอังกฤษ ที่กำลังมีชื่อเสียงจากอัลบั้มออกใหม่ในขณะนั้น ภาพของเธอกับแฟชั่นเสื้อเอวลอย โชว์หน้าท้อง สะดือ และท่าทางการเดินที่ดูเซ็กซี่ การใช้นางแบบลูกครึ่งมาถ่ายแฟชั่นนั้น ทำให้เสื้อผ้าและความเซ็กซี่ที่มีในตัวนางแบบดูเป็นเรื่องธรรมดา เพราะนางแบบเป็นลูกครึ่งชาวตะวันตกทำให้เรื่องการเปิดเผยเนื้อตัวเป็นเรื่องที่ทำได้ ตามความเชื่อว่าเป็นค่านิยมของตะวันตก (ภาพที่ 78)

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198) ขึ้นปกโดย อาแมนด้า นิโคลัส นักร้องสาวลูกครึ่งอเมริกัน ภาพแฟชั่นจะเน้นความสดใส ร่าเริงของสาววัยรุ่นที่สนุกสนาน ไม่หยุดนิ่ง ชอบกิจกรรมต่าง ๆ นา ๆ (ภาพที่ 79)

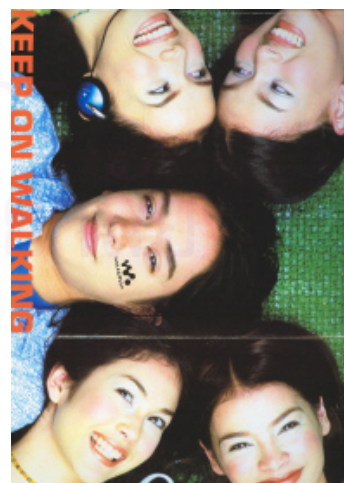
The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197) แฟชั่นปกเป็น สาวนางแบบลูกครึ่ง คือ เจนนี่ เออร์วิน, พอลล่า เทเลอร์, วรุณี วงษ์วิระเทศ(ศึกษาอยู่สหรัฐอเมริกา) และณัฐธิดา ปอรัทเทอร์ ทั้งหมดถ่ายแบบคู่กับนักร้องหนุ่มลูกครึ่งชื่อดัง หลุยส์ สก๊อต (ภาพที่ 80)

ภาพที่ 78
หน้าปก ฉบับที่ 188

ภาพที่ 79
หน้าปก ฉบับที่ 198

ภาพที่ 80
หน้าปก ฉบับที่ 197

จากตัวอย่างที่ยกมา จะเห็นได้ว่าผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งมักได้รับความนิยมในการใช้เป็นนางแบบ เพราะความสวยในแบบสากลอย่างที่กำลังมาแล้ว และข้อสังเกตที่พบนอกจากนั้น คือในกลุ่มวัยรุ่นเองก็มีความพยายามจะแต่งตัว ทำผม แต่งหน้าในแบบที่ดูเหมือนชาวต่างชาติ เช่น การย้อมสีผมเป็นสีทอง สีแดง การสวมวิกผมสีทอง การตัดผมให้หยิก อันเป็นการสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ตัวเองแบบหนึ่ง และเป็นการตามแบบแฟชั่นตะวันตกเพื่อให้ดูคล้ายชาวต่างชาติ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 16) คอลัมน์ Make Up: Hair: Punky Texture พังก์ย่อนยุค เป็นการแสดงแบบผมโดยนางแบบตะวันตก (ภาพที่ 81)

The Boy เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 33) ภาพแฟชั่นนักร้องสาวญารินดา บุนนาค ที่ย้อมผมเป็นสีทองแบบตะวันตก (ภาพที่ 82)

เธอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 20-21) โฆษณาสินค้าผลิตภัณฑ์ทำสีผมชื่อดังระดับนานาชาติ ภาพนางแบบในผมสีทอง แดง-ทอง และม่วง (ภาพที่ 83)

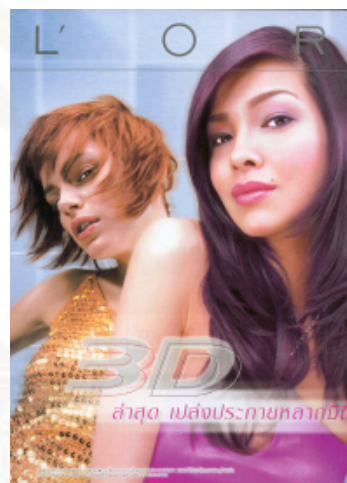
ภาพที่ 81

คอลัมน์ Make Up

ภาพที่ 82

แฟชั่น ฉบับที่ 192

ภาพที่ 83

โฆษณา L'oreal

ทั้งหมดที่ยกตัวอย่างมา ให้ความเป็นตะวันตก ความสวยในรูปแบบเดียวกันทั่วโลก นอกจากความงามในแบบสาวลูกครึ่ง และการแต่งหน้าทำผมให้เป็นแบบฉบับเดียวกันแล้วนั้น เรื่องของความขาวยังเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ให้ค่าความสวยอันเป็นแบบฉบับในอุดมคติได้ดี “ความสวย ขาว ใส” เป็นรูปแบบความงามของผู้หญิงสมัยใหม่ที่พบได้บ่อยในนิตยสารทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ทั้งที่ปรากฏในรูปแบบโฆษณา แฟชั่น ข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193 หน้า 48) คอลัมน์ Guide & Get: สวยแต่งหล่อได้ “ที่มีลูกค้ำมาใช้บริการมากที่สุดคือการทำทรีตเมนต์หน้าใส ... ทำแล้วผิวหน้ามันจะเหมือนกับเปล่งประกายได้ ใส ๆ ดูมีน้ำมีนวลขึ้น...”

The Boy เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 100) คอลัมน์ News: Event: ผิวขาวของสาวสวย “แพชั่นผสมผสานสีอัมลติมีเดียสุดพิเศษเพื่อต้อนรับการเปิดตัวโอเลย์ ไวท์ เรเดียนซ์ ซุกซ์ผลิตภัณฑ์เพื่อสมดุลงแห่งผิวขาวสมบูรณ์แบบ”

เธอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 115) คอลัมน์ News now: Preme Natural Pure C White เพื่อผิวหน้าขาวใส : “ผลิตภัณฑ์ Preme Natural Pure C White ช่วยปรับสภาพผิวหน้าให้ขาวใสอย่างเป็นธรรมชาติด้วย Vitamin C...”

เธอกับฉัน เดือนมกราคม (ฉบับที่ 411 หน้า 147) โฆษณา Vitara White: ผิวขาว สดใสไร้ฝ้า “มีหลายคนทักว่าแอนผิวขาว สดใสขึ้น เคล็ดลับเธออะ แอนใช้ไวทาร์ไวท์คะ ที่ช่วยบำรุง และปกป้องผิวแอนจากแสงแดด ให้สดใส เนียนนุ่ม ชุ่มชื้น และค่อย ๆ ขาวขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ...”

เธอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 8) คอลัมน์ Social Street: Ideal Life With Pond's Ideal White “งานนี้จัดเพื่อเปิดตัวและแนะนำพอนด์ส ไอดีลไวท์ พร้อมทั้งประกาศผลสาวสวยหน้าใสจากแคมเปญ Ideal Life with Pond's Ideal White และในงานก็ได้พบกับ 3 นุ่มหล่อ... ที่ร่วมกันมาเปิดเผยสาวในอุดมคติของพวกเขา” การใช้คำว่า Ideal Life ให้ความหมายถึง ชีวิตในอุดมคติ ที่เกิดขึ้นได้เมื่อผู้หญิงมีความขาว ซึ่งเป็นอุดมคติเรื่องความงามของผู้หญิง ส่วน Ideal White ให้ความขาวกลายเป็นความงามในอุดมคติสำหรับผู้หญิงปัจจุบัน

จากตัวอย่างทั้งหมดจะเห็นได้ว่า ความสวยของผู้หญิงที่เกิดขึ้นได้ เพราะความขาว ใสของใบหน้า ซึ่งเป็นรูปแบบความงามที่ได้รับความนิยม นอกจากความสวยงามของหน้าตาอันเป็นอันดับแรกแล้วนั้น เรื่องความขาวของผิวไต้หวันแบรนด์รักแร้ ก็ได้กลายเป็นอวัยวะที่จำเป็นต้องใช้อีกด้วย สาเหตุที่ต้องให้ความสำคัญกับความขาวบริเวณนี้ เนื่องจากแพชั่นสายเดี่ยว เสื้อแขนกุด ที่บังคับให้ต้องโชว์ผิวบริเวณไต้หวัน ทั้ง ๆ ที่ผิวบริเวณไต้หวันเป็นอวัยวะในส่วนที่ลับ และเป็นส่วนตัวสำหรับผู้หญิงอย่างมาก แต่ในปัจจุบันกลับกลายเป็นว่าผิวไต้หวันเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งที่โชว์ความสวยงามได้ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนมกราคม (ฉบับที่ 181 หน้า 21) โฆษณา Twelve Plus Roll on Whitening “วงแขนดำพาดับ หลับไม่ตื่น ฟันไม่มี เพราะชายหนีหมด ดูแลให้ขาวไวท์ก่อน...” มีการให้ความหมายของการมีวงแขนดำ ที่ทำให้ผู้ชายไม่กล้าเข้าใกล้ เป็นที่น่ารังเกียจสำหรับผู้ชาย (ภาพที่ 84)

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 143) คอลัมน์ Advertising “หนึ่งโฆษณาโรแมนติกสุด ๆ ที่สาว ๆ เห็นแล้ว ตาร้อนผะผ่าวไปตาม ๆ กัน อดจินตนาการฝันว่าสาวที่นอนหลับตาพร้อมอยู่บนเก้าอี้ที่น่าจะเป็นตัวเองไปซะไม่ได้ แต่ก่อนจินตนาการเตลิดไปไกลถึงไหน

ๆ ลองเช็คไต้หวันตัวเองหน่อยเป็นไร ว่าขาวนวลได้ที่พอกกับที่จะให้หนุ่มคนไหนอดใจสัมผัสไม่ได้อย่างสาวลูกเกดเธอหรือยัง...” (ภาพที่ 85)

เชอกับฉัน เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 419 หน้า 7) โฆษณา Eversense White Roll on “อย่าให้ความมันต้องหายไปก่อนเวลาอันควร Eversense White Roll on.. ถนอมความขาวบริสุทธิ์ให้ผิวไต้หวัน เฟิงความนุ่มชุ่มชื้นด้วยมอยซ์เจอร์โรเซออร์ คงความขาวแรกของผิววัยแรกสาว” (ภาพที่ 86)

ภาพที่ 84

โฆษณาโรลอน12 Plus

ภาพที่ 85

คอลัมน์ Advertising

ภาพที่ 86

โฆษณาโรลอนEversense

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งในเรื่องความสวยงามของใบหน้า ความขาว ใส ทั้งผิวหน้า และผิวไต้หวัน พบว่าความสวยของผู้หญิงนั้น นอกเหนือจากเป็นการสร้างความมั่นใจกับตัวเองในการแต่งกายแล้ว ความสวยยังเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความดึงดูดเพศชายให้เข้ามาใกล้ชิด ความขาว สวย เป็นเสน่ห์ที่ดึงดูดเพศตรงข้าม ผู้หญิงสวยจึงเป็นตัวแทนของการมีอำนาจต่อรองที่สามารถดึงดูดผู้ชายได้ สามารถทำให้ผู้ชายสยบยอมอยู่ใกล้ ๆ ได้

นอกเหนือจากความสวยงามของหน้าตาแล้ว เรื่องของรูปร่างเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสวยงามลำดับต่อมา ผู้หญิงในอุดมคตินั้น ต้องมีรูปร่างที่สวยงาม สมสัดส่วน ผอม แต่แข็งแรง สิ่งที่จะมายืนยันในเรื่องนี้ คือ ตัวอย่างจำนวนมากมายที่พบจากการวิเคราะห์เนื้อหา ที่ให้ความสำคัญกับการดูแลรูปร่าง การลดน้ำหนัก การออกกำลังกายเพื่อให้มีรูปร่างที่ดีของผู้หญิง

ในส่วนของภาพแฟชั่นแล้ว มักแสดงภาพนางแบบที่โชว์สัดส่วน รูปร่างสวยงาม และ สรีระแบบผู้หญิงที่ให้ค่าของการมีรูปร่างดี ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 68) แฟชั่น Girl: Sun เป็นแฟชั่นนางแบบในชุดว่ายน้ำสีสดใส อิริยาบถแสดงกิจกรรมต่าง ๆ ริมทะเล ในภาพแสดงรูปร่างที่สวยงามของผู้หญิง แสดงการเคลื่อนไหวที่มีพลังและดูกระตือรือร้น (Active) (ภาพที่ 87)

เชอกับฉัน เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 415 หน้า 43) คอลัมน์ Hot Line Hollywood แสดง ภาพดารานักร้องฮอลลีวูดที่สวมใส่เสื้อผ้าโชว์เรือนร่าง (ภาพที่ 88)

ภาพที่ 87
แฟชั่น ฉบับที่ 188

ภาพที่ 88
คอลัมน์ Hot line Hollywood

ความหมายของความสวยของร่างกายคือการเป็นศัตรูกับความอ้วน จะพบว่าเมื่อหา จำนวนมากที่ให้ความสำคัญกับความสวยของร่างกายผู้หญิงที่ไม่อ้วน เรื่องของการออกกำลัง ลดน้ำหนักเป็นเรื่องสำคัญ และความอ้วนเป็นศัตรูที่ร้ายกาจของผู้หญิง ตัวอย่างเช่น

เชอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 102) คอลัมน์มะละกอคาเฟ่: มนต์รักวัด พระแก้ว “ฉันถึงกับปวดน้ำตาที่ไหลลงร่องแก้มด้วยความรู้สึกหลาย ๆ อย่างประดังประเด ผสมผสานกัน รู้สึกดีใจที่พี่น้องได้แต่งงาน แต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกน้อยใจในโชคชะตาของ ตัวเอง นกที่ยังไร้คู่ เป็นดอกไม้ไร้คนเด็ดดอมดมในสวนร้าง... ฉันปวดน้ำตาเป็นครั้งที่สอง เพราะห้ข้ากรรมชัฒชะเหลือเกิน ไยพระพรหมถึงลิขิตฉันให้หน้าตาสวย แต่อ้วนจนคนเข้าใจผิด คิดว่าเป็นตุ่ม...” จากตัวอย่าง ความอ้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงไม่มีคู่ และไม่ได้ แต่งงาน จากตัวอย่างพบว่าความอ้วนเป็นความทุกข์ใจอย่างแสนสาหัสของผู้หญิง จากคำที่ว่า “น้อยใจ...ยังไร้คู่” “เป็นดอกไม้ไร้คนเด็ดดอมดมในสวนร้าง” “เพราะห้ข้ากรรมชัฒ” เป็นต้น

เชอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 92) คอลัมน์กระเช้าสีดา: ไดเอทให้ได้ผล “ปัญหาน้ำหนักเกินที่มากเกินความต้องการ รูปร่างที่ตุ้ตะเกินไป เป็นปัญหาที่สาว ๆ กลุ่มไม่ เลิก สองกระจกที่ไรต้องถอนหายใจ เฮ้อ...ด้วยความแข็งทุกที” จากรูปจะเห็นได้ว่า เมื่อผู้หญิงมี น้ำหนักเพิ่มขึ้น จะเป็ความทุกข์อย่างมากถึงกับร้องไห้ ในขณะที่เมื่อน้ำหนักลดลง จะมึ ความสุขอย่างมาก (ภาพที่ 89)

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 92) คอลัมน์ J-Wave: Advertising: TBC ของทาคุยะ “เจ้าตัวประหลาด แพตเกตัม ริงอยู่ในเมือง ริงไป พุงสามชั้นกระเพื่อมไปจน แผ่นดินสะเทือน... ริงไปไหนชาวเมืองก็ต่างตกใจ... “เจ้าปีศาจไขมัน ดายชะเถอะ ยากส์ลึลล!”

เจ้าแพตเกิดล้มหลังจากโดนท่าไม้ตายของ Aesthete Fighter กระหน่ำที่พุ่งเข้าให้แล้ว ตัวไขมันก็ตายไป กลายเป็นสาวสวยขึ้นมาในพริบตา ซึ่หานางเอกสวยเซียว ดูลิ! มีแสงดาวส่องประกายระยิบระยับด้วย... ฉากสุดท้ายยาตาโตะที่กลายเป็นสาวสวยแล้วกำลังนั่งอยู่กับ ทาคุยะ เทพแห่ง Aesthete Fighter ก็เดินเข้ามาถอดไหล่ แล้วคุยกันด้วยบรรยากาศที่อบอุ่น “ผอมสวยแล้วนี่นา”

จากตัวอย่าง ความอ้วนจะถูกแทนด้วยคำว่าปีศาจไขมัน ให้ความหมายของสิ่งที่ผู้คนรังเกียจ จากคำที่ว่า “วิ่งไปทางไหนชาวเมืองก็ต่างตกใจ” และเมื่อความอ้วนถูกทำลายถูกกำจัดออกไปแล้ว ความสวยจะตามมา จากตัวอย่างคำที่ว่า “ตัวไขมันก็ตายไป นางเอกก็กลายเป็นสาวสวยขึ้นมาในพริบตา” “มีแสงดาวส่องประกายระยิบระยับด้วย” “ผอมสวยแล้วนี่นา” และสุดท้ายเมื่อความอ้วนหมดไป ผู้หญิงก็ได้รับผลตอบแทนคือความมีเสน่ห์ และผู้ชายจะเข้ามาหา (ภาพที่ 90)

ภาพที่ 89 คอลัมน์กระเช้าสีดา

• ADVERTISING : TBC ของ ทาคุยะ

สำหรับแฟนๆของทาคุยะ คิมุระ ...choconut ก็นำเอาเบื้องหลังการทำโฆษณา TBC มาฝาก

ภาพที่ 90 คอลัมน์ J-wave: Advertising

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 12) คอลัมน์ SHAPE: จู้...จู้.. อยากหุ่นดีต้องอ่านตรงนี้ “ยีนๆ อยู่ นั่น! นั่น! ผู้หญิง! ก็ใช้หนี้สิ ผู้หญิง แหม..ที่อยากจะเห็นก็คือ ทำไมเธอช่างเกิดเป็นผู้หญิงที่เพอร์เฟคได้ขนาดนี้น้อ..ไม่เสียชาติเกิดเลยจริงๆดูเธอสิ ออกเป็นอก กันเป็นกัน ทำยังไงถึงจะได้เป็นเจ้าของเรือนร่างดีๆ แบบนี้นะหรือ?.. การออกกำลังกาย”

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 12) คอลัมน์ SHAPE: Sport Girl ตัวจริง “เห็นรูปร่างของเหล่าดารา นางแบบทั้งหลายแล้ว โอ้โห..ช่างเพอร์เฟ็คเหลือหลาย วันก่อนเจอดีริต้า เดินมาพร้อมขาคู่สวย ก็อดไม่ได้ที่จะเข้าไปล้วงความลับ : ที่ริต้ารูปร่างดีแบบนี้คงเป็นเพราะออกกำลังกายบ่อย”

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เป้าหมายในการเป็นผู้หญิงเพอร์เฟ็ค หรือผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบคือ การเป็นเจ้าของรูปร่างสวยงามสมส่วน เป็นความพยายามเอาชนะความอ้วนด้วยวิธีต่างๆ นานา ทั้งลดน้ำหนัก ออกกำลังกาย เพื่อได้เป็นเจ้าของรูปร่างสวยงาม และทั้งหมดก็เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้ตัวผู้หญิงเองในการสวมใส่เสื้อผ้า และเป็นการดึงดูดชายหนุ่มให้เข้ามาใกล้ชิด อันเป็นการสร้างอำนาจต่อรองผู้ชาย ที่ความสวยงามจะทำให้ผู้หญิงสามารถเลือกคบผู้ชายได้ตามต้องการ เพราะมีผู้ชายมารอความรักความสนใจจากผู้หญิงสวยจำนวนมากอยู่แล้ว

2.3.1.2. แบบแผนการเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบในเรื่องของการแต่งกายที่ทันสมัยและเซ็กซี่

เรื่องของแฟชั่นการแต่งกาย เป็นสิ่งคู่กับผู้หญิงมาตลอดทุกยุคทุกสมัย เรื่องแฟชั่นทำให้การแต่งกายของผู้หญิงดูสวยงาม สร้างความมั่นใจให้กับผู้หญิงในการเข้าสังคม และรวมไปถึงความมีเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้าม ในยุคสมัยต่างๆ ก็ล้วนมีแฟชั่นที่เป็นที่นิยมแตกต่างกันไป สำหรับวัยรุ่น แฟชั่นการแต่งกายมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และหลากหลายตามแบบของวัฒนธรรมวัยรุ่น (Youth Culture) ที่ให้ความสำคัญกับการเป็นผู้นำแฟชั่น เป็นต้นแบบการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง กลุ่มพวกพ้องตัวเอง

ความงามของผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ ในเรื่องของแฟชั่นการแต่งกาย จึงพบเห็นได้มากจากการวิเคราะห์เนื้อหา เนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น ความงามและการแต่งกาย มีจำนวนเนื้อหาประมาณร้อยละ 20 ของเนื้อหาทั้งหมด แสดงนัยยะที่บ่งบอกว่าผู้หญิงวัยรุ่นให้ความสำคัญกับการแต่งเติมความงามในเรื่องแฟชั่นการแต่งกายเป็นอย่างมาก ผู้หญิงที่เป็นแบบฉบับเพียบพร้อมนั้น นอกจากจะต้องรูปร่างหน้าตาดีแล้ว การแต่งกายก็เป็นส่วนสำคัญ จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่ารูปแบบการแต่งกายของหญิงสาววัยรุ่น มีลักษณะที่ต้องนำแฟชั่น และเซ็กซี่

การแต่งกายแบบนำแฟชั่น หากในแง่ของชีวิตประจำวันที่วัยรุ่นในกรุงเทพฯ ไปรวมตัวกันที่สยามสแควร์ หรือ เซ็นเตอร์พอยท์ เพื่อประกวดประชันกันในการแต่งตัว และเลือกซื้อเสื้อผ้าจากร้านเสื้อจำนวนมากจากย่านการค้าดังกล่าว นิตยสาร *The Boy* และเธอกับฉันก็เป็น การนำเอาร้านเสื้อเหล่านั้น คัดสรร จำลองลงมาอยู่ในนิตยสารเพื่อแนะนำหรือบอกกล่าวผู้อ่านถึงแฟชั่นที่กำลังได้รับความนิยมในช่วงเวลานั้นๆ

การแต่งกายที่ไม่ใช่การ “ตามแฟชั่น” แต่เป็นการ “นำแฟชั่น” ของวัยรุ่นนั้น ก็เพื่อแสดงภาพลักษณ์ของวัยรุ่นที่เป็นคนทันสมัย กล้าคิด กล้าทำ มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง การแต่งตัว

นำแฟชั่น หรือการแต่งตัวเข้ายุคเข้าสมัยนั้น จึงเป็นเนื้อหาที่ปรากฏในนิตยสาร ในรูปแบบที่ นิตยสารเสนอ ชี้แนะ แนะนำเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย ตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 91

คอลัมน์ Fashion Pick-ups

ภาพที่ 92

คอลัมน์ J-fashion

ภาพที่ 93

คอลัมน์ Star's Beauty

The Boy เดือนมกราคม (ฉบับที่ 181 หน้า 45) คอลัมน์ Fashion picks-up มีการแนะนำแฟชั่นในรูปแบบต่างๆ ทั้งแฟชั่นแบบ Latin Heat, Disco Darling, Hip hop โดยนำเสนอเสื้อผ้าเข้าสมัยกับแฟชั่นแบบต่างๆ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับราคา และสถานที่ขายให้ทราบ อันเป็นการบอกผู้อ่านถึงการเป็นกลุ่มวัยรุ่นอย่างเดียวกัน ที่แต่งตัวด้วยเสื้อผ้าคล้ายๆ กัน และมี ส่วนของ pick 'n mix ที่เลือกเสื้อผ้าจากร้านเสื้อผ้าต่างๆ มาผสมผสานกัน นำเสนอให้ผู้อ่านจากรูปจะเห็นว่าเป็นภาพของเสื้อผ้าที่ปรากฏขึ้นมาโดยไม่มีนางแบบสวมใส่ เพื่อเป็นการสร้างจินตนาการให้ผู้อ่านจินตนาการว่าตนเป็นผู้สวมใส่เสื้อผ้านั้นๆ ได้เอง โดยไม่ต้องยึดติดกับการมีนางแบบมาสวมใส่เสื้อผ้าให้ดู (ภาพที่ 91)

The Boy เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193 หน้า 88) คอลัมน์ J-Fashion: ซาโก อายานะ แฟชั่นสีชมพู “สีชมพูกับเด็กผู้หญิงก็ต้องเป็นของคู่กันอยู่แล้ว..มันทำให้เราดูน่ารัก สดใส และก็น่าทะนุถนอมด้วยละ.. อายานะ ชี้อรองเท้าสีเบจที่เข้ากับสีชมพูมาแล้วนะ” เป็นการใช้ดารานักปุ่นในการนำเสนอแฟชั่น ในแบบให้คำแนะนำในการแต่งกาย (ภาพที่ 92)

คอลัมน์ J-Fashion: American Print มาแรงค่ะ!! “เสื้อลาย American ทั้งลายการ์ตูนอเมริกัน, Cowgirl, รถอเมริกัน อะไรก็ได้ทั้งนั้นแหละ ถือว่า In ค่ะ”

เชอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 28-29) คอลัมน์ teen fashion: in trend ตรอกข้าวสาร เป็นคอลัมน์เสนอแฟชั่นการแต่งตัวของวัยรุ่นและผู้คนในสถานที่ต่างๆ ในฉบับนี้เป็นแฟชั่นการแต่งกายของวัยรุ่นในตรอกข้าวสาร (แหล่งบันเทิง และย่านเกสต์เฮ้าส์ราคาถูกสำหรับชาวต่างชาติ) มีการบอกราคาของเสื้อ กางเกง รองเท้า และของประดับชิ้นอื่นๆ ให้ความสำคัญเป็นแฟชั่นที่สากลเพราะเป็นแหล่งที่มีชาวต่างชาติอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก

เจอกับฉัน เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 428 หน้า 94-95) คอลัมน์ Star's Beauty: “นามิ อามุโระ นักร้องสาวคนสวยที่ออกงานเมื่อไรก็มีแนวแฟชั่นใหม่ออกมาเมื่อนั้น..ฉันเลือกเสื้อผ้ายาก เพราะคิดมากกับแฟชั่นของตนเอง นอกจากแฟชั่นจะเหมาะกับฉันแล้ว ฉันยังคิดไปถึงว่าแฟชั่นนั้นจะแสดงภาพลักษณ์ของฉันได้ชัดเจนหรือเปล่า” (ภาพที่ 93) คอลัมน์ Star's Beauty มักจะนำดารานักร้องที่มีชื่อเสียงมาสัมภาษณ์เกี่ยวกับแฟชั่นเครื่องแต่งกาย เพราะดารานักร้องมักเป็นต้นคิดเกี่ยวกับแฟชั่นน่านิยม ที่กลายเป็นต้นแบบการแต่งตัวของวัยรุ่นที่ชื่นชอบศิลปินด้วยและจากตัวอย่าง จะเห็นว่าการแต่งกายเป็นการแสดงเอกลักษณ์ของตัวผู้แต่งกายเองได้อีกทางหนึ่ง

การแต่งกายแบบเซ็กซี่ สำหรับผู้หญิงวัยรุ่นแล้ว การมีรูปร่างที่ดีและการแต่งตัวทันสมัยเป็นเรื่องหนึ่ง ที่เชื่อมโยงถึงการแต่งกายเซ็กซี่ โชว์เรือนร่างและสัดส่วนได้ รวมถึงแฟชั่นการแต่งกายที่ปัจจุบันนิยมเช่น การใส่เสื้อกล้าม เสื้อสายเดี่ยว ความหมายของการแต่งตัวเซ็กซี่ในนิตยสารวัยรุ่นให้ความหมายถึงการโชว์รูปร่างสวยงามของผู้หญิง เป็นการแต่งตัวตามสมัยนิยม สร้างเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม เป็นความเซ็กซี่ที่จะสร้างความสนใจจากผู้ชายได้มากกว่า จะเป็นการให้ความหมาย ดีความว่าเป็นเรื่องของการแต่งตัวยั่ววนของผู้หญิง เพื่ออยากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 94 คอลัมน์ J-Fashion

ภาพที่ 95 คอลัมน์ Star Fashion Style

ภาพที่ 96 แฟชั่นเธอกับฉัน ฉบับที่ 420

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 90-91) คอลัมน์ J-Fashion: ชุดว่ายน้ำร้อนๆ จำ “ชุดว่ายน้ำที่ทำให้หน้าร้อนปีนี้สดใสกว่าที่ผ่านมา บางคนอาจไม่กล้าที่จะใส่ เพราะชุดที่นำมาฝากคราวนี้เป็น 2 pieces ทั้งนี้ แต่เพื่อน ๆ ขา ที่ทะเลนะคะ ใส่ชุดว่ายน้ำมันคงไม่แปลกหรอก เหมาะสมอย่างที่สุดเลยด้วย ไม่ใช่ใส่เกาะออกมาเดินเซ็นเตอร์พ้อยต์นี่นา...” จากตัวอย่างจะเห็นว่านิตยสารได้ให้ความสำคัญกับกาลเทศะในการแต่งตัว โดยชุดว่ายน้ำหากใส่ในที่ที่เหมาะสม จะถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ผิดกาลเทศะ (ภาพที่ 94)

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 132-133) คอลัมน์ Star Fashion Style “แฟชั่นเสื้อโครว์ไหล่มีหลายสไตล์หลายแบบ จะเป็นโครว์ไหล่แบบเต็มๆ หรือโครว์ไหล่ข้างเดียวให้เสียวใจเล่นๆ ก็เอาเถอะ... แฟชั่นโครว์ไหล่ของสาวที่ใครๆ ก็ตกหลุมรัก” จากภาพจะเห็นว่า เป็นภาพของดารานางแบบในชุดเสื้อโครว์ไหล่ ให้ความหมายถึงการแต่งตัวเซ็กซี่เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ใครๆ ก็ใส่กัน (ภาพที่ 95)

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 114) คอลัมน์ Planet Pop: now what: BSB ตีรักให้ตกหลุม เป็นคอลัมน์ถามนักร้องหนุ่มเกี่ยวกับผู้หญิงในฝัน “มาจับเข้าคุยกันเลยดีกว่า ว่าผู้หญิงแบบไหนที่สามารถทำให้หัวใจหนุ่มอ่อนระทวยได้ทันตา การแต่งกาย: Howie: ผู้หญิงที่ใส่เสื้อเซ็กซี่ๆ จนสามารถเห็นหน้าท้องที่สวยงามของเธอได้ นี่แหละเจ๋งแล้ว Kevin: ชอบผู้หญิงที่แต่งตัวเซ็กซี่ครับ แต่ต้องแต่งเป็นและสวย A.J.: ชอบผู้หญิงนุ่งยีนส์กับเสื้อสายเดี่ยวที่ไม่เอ็กซ์มาก ชอบดูอะไรชะแว็บๆ นิดๆ จะได้เก็บเอาไปจินตนาการได้ไง” จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้ชายให้ความสำคัญกับการแต่งตัวของผู้หญิงมาก การแต่งตัวเซ็กซี่นั้น มองว่าเป็นการโชว์ความสวยงามของเรือนร่างผู้หญิงที่ผู้ชายชอบ

เธอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 162) แฟชั่น The Lover จากภาพเป็นแฟชั่นในชุดเซ็กซี่ของนางแบบผ่านสีแดงของเสื้อผ้า และภาพของการเปลือกเปลือยบนที่นอนของผู้หญิงในท่าทางที่ให้ความหมายของว่าเรื่องเซ็กซี่เป็นธรรมชาติที่อยู่ในตัวของผู้หญิงทุกๆ ไปแสดงออกผ่านทางท่าทางและการแต่งกาย (ภาพที่ 96)

2.3.1.3 แบบแผนการเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบในเรื่องของการเป็นผู้หญิงที่มีความสามารถ ผู้หญิงทำงาน

ความงามเพียบพร้อมของผู้หญิงในแง่ที่นอกเหนือจากรูปร่างหน้าตาแล้ว เรื่องของความสามารถก็เป็นรูปแบบสำคัญ ที่เป็นส่วนเติมเต็มเต็มความเป็นผู้หญิงสมบูรณ์แบบด้วย จะเห็นได้ว่าในสังคมปัจจุบันที่ผู้หญิงเริ่มมีบทบาทมากขึ้น มีการออกมาทำงานนอกบ้าน มีการศึกษาเท่าเทียมกับผู้ชายที่ได้รับ จึงทำภาพของผู้หญิงในนิตยสารวัยรุ่นเป็นภาพของผู้หญิงเก่ง ผู้หญิงทำงาน แต่อย่างไรก็ดี บทบาทของการเป็นผู้หญิงเก่ง มีความสามารถ ทำงาน เหล่านั้นเป็นรูปแบบของผู้หญิงที่เป็นผู้ใหญ่ หลังจากจบการศึกษาแล้วมากกว่า เพราะจากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า บุคคลที่ถูกสัมภาษณ์ในเรื่องของการเป็นผู้หญิงทำงานนั้น มักเป็นผู้หญิงที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ที่ทำงานจนประสบผลสำเร็จแล้ว

นิตยสาร *The Boy* มักจะนำเสนอบทสัมภาษณ์ผู้หญิงเก่ง ผู้หญิงทำงานในคอลัมน์ Deep Talk และ In Focus อยู่สม่ำเสมอ ส่วนเธอกับฉันมีเนื้อหาที่ให้คุณค่ากับผู้หญิงที่มีความสามารถ ทำงานเก่ง อยู่จำนวนมาก ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 199 หน้า 66) คอลัมน์ In Focus: Woman in Power “*The Boy* ฉบับนี้จึงขอร่วมชื่นชมและหยิบยกเรื่องราวของผู้หญิงที่เต็มไปด้วยพลังในตัวเอง 4 ท่าน ที่คนใน พ.ศ. นี้ ใครๆ ก็ต้องรู้จักเธอและผลงานของเธอกันทั้งนั้น” คอลัมน์สัมภาษณ์อรพรรณ วัชรพล เจ้าของรายการ – ละครโทรทัศน์ “งานเยอะค่ะ ก็จะต้องเป็นวันๆ ไปอย่างสมมุติว่าวันนี้กลับได้เร็วก็กลับเร็ว... เสาร์-อาทิตย์นี้จะไม่พยายามไปงานข้างนอกเลย เพราะที่รู้สึกว่ามันเหลือเวลาน้อยละ พี่คงให้ครอบครัวดีกว่า”

สัมภาษณ์ พ.ญ. พรทิพย์ โรจนสุนันท์ ผู้อำนวยการกองแพทยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง “งานที่รับผิดชอบอยู่ตอนนี้ก็ถือก็ถือว่าเยอะค่ะ จะเป็นบ้าอยู่แล้ว เหนื่อยมากกก.. เวลาส่วนตัวไม่มีเลย...ผู้หญิงเองนี่มีหน้าที่โดยธรรมชาติ ต้องยอมรับ ต้องเป็นแม่ของลูกเป็นภรรยา ก็คือภรรยา ต้องดูแลบ้าน ต้องอะไรก็คือหน้าที่...” จากตัวอย่างให้ภาพของผู้หญิงทำงานที่มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบมากมาย เป็นบทบาทของผู้หญิงทำงาน และในขณะเดียวกันก็มีบทบาทความเป็นแม่บ้านที่ต้องดูแลครอบครัว และบ้านไปพร้อม ๆ กันด้วย

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับ 197 หน้า 62) คอลัมน์ In Focus: นางงาม ISO “ความสวยเป็นสิ่งที่ไม่จีรังยั่งยืน แต่ผู้หญิงทุกคนก็ยั่งยืนันที่จะอยากสวยและเก็บความสวยเอาไว้ให้นานที่สุด โดยลืมไปว่าความสวยที่มีค่าและถาวรที่สุดจะต้องมาพร้อมกับมันสมองเสมอ”

สัมภาษณ์ปนัดดา วงศ์ผู้ดี อดีตนางสาวไทย “พอเข้ามหาวิทยาลัย ปี 4 นี่หนักสุด โดนมาเรียนภาคค่ำ กลางวันไปทำงานที่ซีดีแบงค์ ทำงานแบบ Full-time ... ตอนหนึ่งงานประจำเป็นอาจารย์ที่ศรีราชา และก็จะมีบรรยายพิเศษปริญญาโทมั้ง มหาวิทยาลัยอื่น ๆ มั้ง...” ให้ภาพของผู้หญิงที่ความสวยงามไม่ได้อยู่ที่เพียงหน้าตา รูปร่าง แต่อยู่ที่มันสมองและความสามารถในการทำงานด้วย

เธอกับฉัน เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 428 หน้า 40-41) คอลัมน์ Young Today : ระวี อินทพรอุดม ให้เรียกเธอว่าเงือกสาวเจ้าสระ “1 ในนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียงและถือได้ว่าเป็นนักกีฬาที่สามารถคว้าเหรียญทองมาให้ทีมชาติไทยได้มากที่สุดคนหนึ่ง .. สมเป็น Young Today ของเราจริง ๆ” ให้คุณค่ากับความสามารถของผู้หญิงในเรื่องการกีฬาที่น่าชื่อเสียงมาให้ประเทศชาติได้

คอลัมน์ Interview : คอลัมนิสต์คนดังแห่งมติชน ประรารถนา รัตนะ “ถ้าใครเป็นคอนักอ่านไม่ว่าจะมติชนรายวัน มติชนสุดสัปดาห์ Starpics สีสัน M ด้วยงานแรง ๆ เซอร์ ๆ สไตส์การเขียนที่ไม่เหมือนใคร.. แน่นนอนคนเก่งอย่างนี้ใคร ๆ ก็อยากจะได้ตัวไปร่วมงานทั้งนั้น”

นอกจากนั้นแล้ว ภาพของผู้หญิงที่มีความสามารถยังปรากฏออกมาให้เห็นอีก ในกลุ่มของดารานักร้องศิลปินที่ถูกมองว่าเป็นแบบอย่างให้กับวัยรุ่นนั้น เนื้อหาให้นิตยสารจะนำเสนอภาพความสามารถของพวกเธอเหล่านั้นผ่านบทสัมภาษณ์ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนมกราคม (ฉบับที่ 432 หน้า 46-47) คอลัมน์ Prominent Student: คาเรน คล่องตรวจโรค ว่าที่คุณหมอแสนสวย “หายหน้าหายตาไปจากฟ้าบ้านเทิงจนใคร ๆ คิดถึงกัน พอเจอเธออีกก็กลายเป็นนักศึกษาสาวมหาวิทยาลัยมหิดลอินเตอร์ไปแล้ว แ่ว ๆ ว่าเธออาจมีสิทธิ์เป็นถึงแพทย์หญิงได้นะจ๊ะ” ให้ภาพของดาราที่มีใบหน้าและรูปร่างสวยงาม แต่มีความสามารถเรื่องการเรียน โดยเฉพาะในสาขาที่ต้องให้ความสามารถอย่างคณะแพทยศาสตร์ได้

2.3.1.4 แบบแผนการเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบในเรื่องของงานบ้านการเรือน

หน้าที่ภายในบ้านของผู้หญิง ในบทบาทของการเป็นภรรยาและแม่ที่ดี โดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดูแลบ้าน และครอบครัว ทำอาหาร งานทำความสะอาดบ้าน เย็บปักถักร้อย ฯลฯ ในส่วนของเนื้อหา นิตยสารวัยรุ่นแล้ว ทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* พบความขัดแย้งของเนื้อหาอยู่ปรากฏชัดเจน กล่าวคือ ในเนื้อหาจำพวกคอลัมน์ต่าง ๆ ให้ค่ากับการเป็นผู้หญิงทำงานไม่เห็นเรื่องงานบ้านการเรือน โดยจะมองว่าเรื่องงานบ้านการเรือนไม่ใช่สิ่งจำเป็นที่สุดของการเป็นผู้หญิง แต่เรื่องงานบ้านการเรือนเป็นเรื่องที่พึงสิ่งอำนวยความสะดวกหรือหาหนทางในการช่วยให้งานต่าง ๆ สะดวกขึ้น เช่น เครื่องซักผ้า เครื่องดูดฝุ่น เครื่องชงกาแฟ แต่พอถึงเนื้อหา คอลัมน์สัมภาษณ์ผู้ชาย เกี่ยวกับผู้หญิงที่เขาต้องการ กลับกลายเป็นภาพผู้หญิงเรียบร้อย เป็นแม่บ้านแม่เรือน และทำกับข้าวได้ตามแบบกุลสตรีไทยโบราณ

เนื้อหาเกี่ยวกับหน้าที่ภายในบ้านของผู้หญิง พบว่า ทั้งนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* นั้น ไม่ค่อยปรากฏถึงหน้าที่ภายในบ้านของผู้หญิงในแง่งานบ้านการเรือนเท่าใดนัก เท่าที่ปรากฏจะเป็นเรื่องของการดูแล จัดการ ทำความสะอาดภายในห้องนอน อันเป็นพื้นที่ส่วนตัวของผู้หญิงมากกว่า ส่วนกิจกรรมภายในบ้านที่พบเป็นกิจกรรมจำพวกการออกกำลังกาย การทดลองแต่งหน้า คิวโทรศัพท์ เล่นอินเทอร์เน็ต ฯลฯ วิเคราะห์ได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ยังไม่โตเป็นผู้ใหญ่ หน้าที่การรับผิดชอบในเรื่องงานบ้านการเรือนจึงมีไม่มากนัก เพราะหน้าที่ดังกล่าวตกเป็นหน้าที่ของแม่หรือแม่บ้านเสียมากกว่า

เนื้อหาที่ปรากฏเกี่ยวกับงานฝีมือ เย็บปักถักร้อย ก็เป็นแบบง่าย ๆ ที่ทำได้รวดเร็ว และเป็นงานสนุกสนานชั่วคราวมากกว่า เช่น คอลัมน์ Gift เก๋ ที่มักมีงานประดิษฐ์มาแนะนำเสนอ ทุกฉบับ ในเรื่องของอาหารจะเป็นการแนะนำร้านอาหารชื่อดังมากเสียกว่าจะเป็นคอลัมน์ แนะนำวิธีการทำอาหาร เนื่องจากภาพของผู้หญิงในปัจจุบันเป็นภาพผู้หญิงเก่ง ที่มีเวลาน้อย ดังนั้น จึงจะสรรหาร้านอาหารอร่อย ๆ แทนที่ความสามารถในการทำอาหารของตน ตัวอย่างเช่น คอลัมน์ Lead to eat ของนิตยสาร *The Boy* จะแนะนำร้านอาหาร สถานที่ระดับราคา เมนูเด็ด พร้อมภาพประกอบทุกฉบับ ส่วน *เธอกับฉัน* มีคอลัมน์ Your Guide แนะนำสถานที่ ระดับราคา และเมนูเด็ดพร้อมภาพประกอบทุกฉบับเช่นกัน การที่มีคอลัมน์แนะนำร้านอาหารอร่อย ๆ แทนที่นั้น สามารถวิเคราะห์ได้ว่า เป็นการซื้อหาภาพลักษณ์ของการเป็นหญิงสาวทันสมัย ที่ใช้ชีวิตนอกบ้าน มีรสนิยมในการหาร้านอาหารดี ๆ และเป็นสถานที่พบปะพูดคุยในกลุ่มเพื่อน ๆ ได้

The Boy เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193 หน้า 92) คอลัมน์ Lead to eat: เลิกน่ารักและอร่อย “จะออกไปกินอาหารนอกบ้านทั้งที แต่ก็ยังอยากได้บรรยากาศเหมือนนั่งกินในบ้านตัวเอง ไม่ยาก! วันนี้เรามีร้านอาหารเล็ก ๆ ที่มีอาหารอร่อย ๆ บรรยากาศดี ๆ ตกแต่งสวย ๆ มาฝาก”

เธอกับฉัน เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 428 หน้า 20) คอลัมน์ Your Guide: Are here “ห้อง ๆ ที่นิยมทานอาหารอร่อย ๆ จิบค็อกเทลรสชาติดีท่ามกลางบรรยากาศโล่งโปร่งสบายแอบโรแมนติกเล็ก ๆ ท่ามกลางแสงเทียนละก็ พี่ขอแนะนำร้าน Are here...”

ในขณะที่นิตยสารไม่ได้เน้นเนื้อหาในเรื่องเกี่ยวกับงานบ้านการเรือนของผู้หญิงแต่ปรากฏว่าในส่วนเนื้อหาการสัมภาษณ์ดารานักร้องชายนั้น กลับกลายเป็นว่าผู้หญิงเรียบริ่อยที่มีฝีมือด้านงานบ้านการเรือนได้รับความชื่นชมจากผู้ชายมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากศิลปินชายชาวญี่ปุ่น เนื่องมาจากพื้นฐานทางวัฒนธรรมในสังคมญี่ปุ่นที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ยกย่องผู้ชายที่เป็นสามี และผู้หญิงต้องปรนนิบัติสามี

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 106-107) คอลัมน์ Overseas: J-People: ยามะพี สัมภาษณ์ยามะพีนักร้องขวัญใจหญิงสาวทั้งในประเทศญี่ปุ่นและไทย “แม่บ้านในฝันเธออะ? คนที่ทำอาหารเก่ง รวมทั้งใจกว้างด้วยครับ”

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 82) คอลัมน์ J-Wave : J-Act: ความรักเสียงหัวเราะ และแคลอรี Shingo Mama O~Ha! Let's go! เป็นรายละเอียดของรายการ Suta Suma ในประเทศญี่ปุ่นนำเอานักร้องชายชื่อดังชินโง มาแต่งตัวเป็นแม่บ้าน ใส่ผ้ากันเปื้อน และทำงานบ้านต่าง ๆ ทั้งทำความสะอาด ทำอาหาร ดูแลลูกและสามี จากภาพจะเห็นว่าทำให้ผู้ชายมาแต่งตัวเป็นผู้หญิงและทำหน้าที่แม่บ้านต่าง ๆ นั้น ได้สร้างคุณค่าของผู้หญิงในการเป็นแม่บ้าน ว่าเป็นสิ่งที่ผู้หญิงควรกระทำ

เธอกับฉัน เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 64) คอลัมน์ Your Love: My love: ปอ วงศ์วรรณ “ผมชอบผู้หญิงที่เรียบร้อย แต่ไม่ต้องมากขนาดใส่กระโปรงตลอดเวลา.. ส่วนตัวแล้วผมชอบนะ ถ้ามีแฟนทำกับข้าว”

เธอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 98-99) คอลัมน์ Japan Voice: ยู โยชิ ซามา “ยูชอบผู้หญิงแบบไหนครับ : ชอบผู้หญิงที่เป็นแม่บ้านแม่เรือน.... มันเป็นความสุขอย่างหนึ่งที่ผู้ชายเราอยากจะมี กลับถึงบ้านแล้วมีคนที่รักรออยู่ พอผมบอกว่างกลับมาแล้วครับ เธอก็จะตอบว่า กลับมาแล้วเธอคะ เหนื่อยมัย แล้วก็ได้กลิ่นกับข้าวที่เธอทำรอทานพร้อมกัน อารมณ์ประมาณนั้นนะ มันน่าชื่นใจมั๊ยครับ”

กระแสวัฒนธรรมแบบญี่ปุ่นที่เป็นสังคมชายเป็นใหญ่ ได้นำเสนอรูปแบบหน้าที่ผู้หญิงในการเป็นแม่บ้านผ่านคอลัมน์สัมภาษณ์จนถึงวัยรุ่นไทย ทำให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรม วัยรุ่นไทยได้รับรู้ถึงรูปแบบหน้าที่ผู้หญิงในสังคมอื่น เพื่อนำมาปรับใช้ในสังคมไทย

จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าความสมบูรณ์แบบของผู้หญิงในเรื่องของหน้าที่ภายในบ้านก็ยังเป็นสิ่งที่ผู้หญิงควรมี ถึงแม้จะไม่ใช่อะไรจำเป็น แต่ถ้าหากผู้หญิงมีความสามารถในเรื่องของงานบ้านการเรือนด้วยแล้ว ย่อมเป็นรูปแบบหญิงสาวในอุดมคติแน่นอน

2.3.2 แบบแผนการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ (Romantic Hero)

นอกจากจะพบว่า นิตยสารวัยรุ่นนำเสนอเนื้อหาที่เป็นแบบแผนของการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบแล้ว ยังมีเนื้อหาที่สร้างความคาดหวังถึงผู้ชายที่สมบูรณ์แบบอีกด้วย และถึงแม้ว่าการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบนั้นจะทำให้ผู้หญิงสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตัวเอง ฟังพาดูผู้ชายน้อยลง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงจะต้องอยู่เพียงลำพัง จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าภาพของผู้หญิงในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* อันเป็นตัวแทนวัยรุ่นนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีคู่รัก หรือแฟนว่าเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งในการเป็นวัยรุ่นเลยทีเดียว จะเห็นได้จากแฟชั่นที่นำเสนอผู้ชายให้แก่ผู้อ่าน บทสัมภาษณ์ที่มักจะต้องถามถึงเรื่องราวความรัก คู่รัก นวนิยาย การ์ตูน บทกลอน เรื่องสั้นที่เกี่ยวกับความรัก ดังนั้น “ผู้ชาย” ที่พบในนิตยสารวัยรุ่น จึงมีลักษณะเฉพาะตัวที่ถูกสร้างขึ้น เป็นการคาดหวังถึงผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ หรือในอีกความหมายหนึ่ง คือผู้ชายในฝันของผู้หญิงนั่นเอง

แบบแผนการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบที่พบในนิตยสารวัยรุ่น สามารถแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้ การมีรูปร่าง หน้าตาที่ดี, ความโรแมนติก อ่อนโยน เข้าใจผู้หญิง, การแต่งกายและวิถีชีวิตที่ทันสมัย และ “ความเจ๋ง เท่” ในแบบที่ไม่เหมือนใคร

วิเคราะห์เนื้อหา จากนิตยสาร The Boy และเธอกับฉัน	ผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ (Romantic Hero)
	1. หน้าตา และรูปร่างที่ดี
	2. ความเป็นผู้ชายที่อ่อนโยน โรแมนติก
	3. การแต่งกายด้วยแฟชั่น และวิถีชีวิตที่ทันสมัย
	4. ความเป็นผู้ชายที่เจ๋ง เท่

2.3.2.1 แบบแผนการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบในเรื่องหน้าตา และรูปร่างที่ดี

นิตยสารวัยรุ่นทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ต่างเป็นนิตยสารที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่นผู้หญิง ดังนั้นจึงมีการนำเสนอภาพดารานายแบบ นักร้องชายที่มีชื่อเสียงมาโดยตลอด เพื่อเพิ่มความน่าสนใจในการติดตามหาซื้ออ่านนิตยสาร และภาพโดยรวมของดารานักร้อง นายแบบผู้ชายเหล่านี้ ต่างเป็นผู้ที่มีใบหน้าและรูปร่างที่ดี

ในส่วนของแฟชั่นปกนั้น จะเห็นได้ว่า จากนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ที่นำมาวิเคราะห์จำนวนทั้งหมด 24 ฉบับ จำนวนร้อยละ 80 เป็นแฟชั่นปกโดยผู้ชาย โดยนิตยสาร *เธอกับฉัน* 12 ฉบับ เป็นแฟชั่นปกผู้ชาย จำนวน 11 ฉบับ และนิตยสาร *The Boy* จำนวน 12 ฉบับเป็นแฟชั่นปกผู้ชายจำนวน 8 ฉบับ

การนำเสนอของนิตยสาร ที่เน้นไปที่การเสนอผู้ชายต่อผู้อ่าน จึงเป็นรูปแบบหนึ่งที่ทำให้เกิดแบบแผนการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบในความคาดหวังของผู้หญิงขึ้น โดยลำดับสำคัญเรื่องแรกคือเรื่องของหน้าตา นายแบบหรือดารานักร้องที่มีภาพปรากฏในนิตยสารส่วนใหญ่เป็นชายหนุ่มหน้าตาดี รูปร่างสมส่วน อยู่ในวัยรุ่น ตัวอย่างเช่น ภาพที่ 97-100

ภาพที่ 97

แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 189

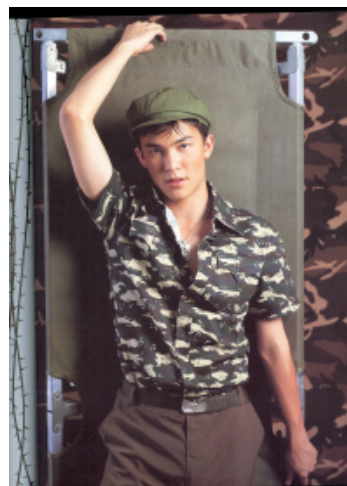
ภาพที่ 98

แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 192

ภาพที่ 99

แพชั่นปกเธอกับฉัน ฉบับที่ 424

ภาพที่ 100

แพชั่นในเล่มเธอกับฉัน ฉบับที่ 192

นอกจากนี้ยังพบว่า เนื้อหาในนิตยสารยังมีการให้ความสำคัญกับการดูแลหน้าตา โดยเฉพาะใบหน้าของชายหนุ่ม มีปรากฏให้เห็นถึงหน้าตาของผู้ชายที่สำคัญ และการดูแลรักษาผิวหน้า ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193 หน้า 86) คอลัมน์ J-Act: โพลหนุ่มหน้า Perfect: “อันดับ 1 คิมูระ ทาคูยะ ทาคูยะได้ตำแหน่งมาอย่างใส ๆ ด้วยใบหน้าที่ได้รูป แววดตา จมูก ปาก หล่อ ทุกส่วนค่ะ !... อันดับ 8 คาซิวาระ ทาคาชิ เหมือนมีเวทย์มนต์สะกด สายตา ให้เปลืองมองเขาไม่รู้เบื่อ อันดับ 9 นางาเสะ โทโมยะ หล่อระเบิดเถิดเทิง สมชายชาติศรี-สุดยอด!!” (ภาพที่ 101)

ภาพที่ 101 คอลัมน์ J-Act

เธอกับฉัน เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 419 หน้า 88-89) คอลัมน์กระเช้าสีดา: เมื่อสาวหนุ่มมาทักทาย “รักสวยรักงามไม่ใช่เรื่องของสาว ๆ เท่านั้น หนุ่ม ๆ ก็ต้องดูแลใส่ใจเรื่องนี้ด้วยนะค่ะ... บางคนไม่รู้จักรักการดูแลรักษาผิวดีพอ ก็จะมีบับ แคะ แกะ เกาจนหน้าทั้งเป็นหลุมเป็นบ่อกระต่างกระต๋ำหมดหล่อเลยพ้อคุณ”

เธอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 92) คอลัมน์ Ad on Air: Double A “ชายหนุ่มคนหนึ่งถูกหญิงสาวที่ตนรักทิ้งไป เพราะหน้าตาไม่หล่อ ชายหนุ่มจึงตัดสินใจบินไปทำศัลยกรรมเพื่อให้เหมือนดารานุ่มบนปกนิตยสารฉบับหนึ่ง โดยหวังว่าความรักจะหวนคืนมา...”

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า เรื่องของความ “หล่อ” หรือการมีใบหน้าที่ดีนั้น ได้รับความสำคัญเป็นลำดับแรกของทั้งผู้ชายและผู้หญิง เพราะเป็นอวัยวะที่เรียกจุดสนใจจากเพศตรงข้ามได้เป็นอย่างดี และในลักษณะเดียวกัน การมีหน้าตาหล่อจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชายมีความรักหรือมีคู่รักได้ เป็นความสอดคล้องในลักษณะที่ ผู้ชายหน้าตาดี จะมีผู้หญิงมาชอบเป็นต้น

ในเรื่องของรูปร่าง นับว่าเป็นอีกสิ่งที่สำคัญมากสำหรับลักษณะผู้ชายในฝันของผู้หญิง เนื้อหาจำนวนมากแสดงให้เห็นถึงรูปร่าง ความแข็งแรงของผู้ชายที่เป็นสิ่งสำคัญ และต้องตาต้องใจผู้หญิง ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 24) คอลัมน์ Deep Talk: Kat around the clock บทสัมภาษณ์แคทริยา อิงลิช นักร้องสาวเช็กซี “ชอบผู้ชายที่ฟิต ๆ นะ มีกล้ามเนื้อแต่ไม่ใช่เหมือนพวกเพาะกายนะ.. จะต้องเป็นคนที่มีสปอร์ต ๆ แมน ๆ หน่อย หน้าตาก็...ดีหน่อย”

เธอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 65) คอลัมน์ Japan voice ยู โยชิซาวา “ผู้ชายเช็กซีก็ตรงกล้ามเนื้อสวย ๆ ...”

เธอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 71) คอลัมน์รักของฉัน แคทริยา อิงลิช รักของแคทเป็นสีชาว บริสุทธ์ “ถ้าแคทจะมีแฟนซักคน ภายนอกขอให้หุ่นดี ๆ ดูแล้วฟิต ๆ มีกล้ามเนื้อ...”

นอกจากนั้น ยังพบว่า นิตยสารนำเสนอภาพผู้ชายแบบเช็กซีที่เผยให้เห็นกล้ามเนื้อและความแข็งแรงของผู้ชายในลักษณะต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 124) แฟชั่น Boy Meets Girl: ชุด Music in the mood เป็นภาพชายหนุ่มเปลือยท่อนบน เผยให้เห็นกล้ามเนื้อ ท้อง กล้ามเนื้อที่แข็งแรง (ภาพที่ 102)

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 130) แฟชั่น Boy Meets Girl: ชุด Welcome to world wide wet เป็นภาพชายหนุ่มอยู่บริเวณริมสระว่ายน้ำ ในชุดกางเกงว่ายน้ำเปลือยท่อนบน แสดงรูปร่างสมส่วนแข็งแรง (ภาพที่ 103)

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 115-116) คอลัมน์ Sport Center: Oscar De la Hoya เพอร์เฟ็คท์! จากภาพแสดงความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ในภาพแสดงท่าทางของนักมวย ให้ความหมายถึงความแข็งแรง เข้มแข็ง (ภาพที่ 104)

เธอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 76-77) คอลัมน์ Healthy: For men “วันนี้เปลี่ยนมาเป็นกายบริหารของหนุ่ม ๆ บ้าง... ใครมีกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้ออกสวย ๆ ละก็ สาว ๆ

มองเหลียวหลังแน่... หนุ่ม ๆ พยายามเข้าหะคะ ผ่าน 1 เดือนไป คุณจะใส่เสื้อยืดสวยกว่าที่เคยสวย หุ่นแมนสมชาย มันใจได้เลยคะ ว่าสาวต้องมองอย่างชื่นชม” จากตัวอย่างจะเห็นว่าเป็นคอลัมน์ที่ให้ความสำคัญกับร่างกายของผู้ชายที่แสดงผ่านมัดกล้ามเนื้อ กล้ามแขน กล้ามหน้าอก กล้ามท้อง ซึ่งเป็นการบริหารร่างกายให้สามารถโชว์ผู้หญิงหรือเรียกความสนใจจากผู้หญิงได้ (ภาพที่ 105)

ภาพที่ 102
แฟชั่น Boy meets Girl

ภาพที่ 103
แฟชั่น Boy meets Girl

ภาพที่ 104
คอลัมน์ Sport Center

ภาพที่ 105
คอลัมน์ Healthy: For men

ความสำคัญของใบหน้าและรูปร่าง จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการเป็นผู้ชายในฝัน เหตุที่ผู้ชายต้องมีรูปร่างแข็งแรง มีมัดกล้ามเนื้อ ไม่ใช่แค่เป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นผู้ชาย และความแข็งแรง แต่ยังแสดงออกถึงความสามารถในการปกป้องดูแลผู้หญิง ความเป็น

คู่ตรงข้ามที่ผู้หญิงอ่อนแอ และผู้ชายแข็งแกร่ง อันเป็นอำนาจที่ผู้ชายมีอยู่เหนือผู้หญิง และผู้หญิงก็ยินยอมให้เป็นเช่นนั้น

2.3.2.2 แบบแผนการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบในเรื่องความโรแมนติก อ่อนโยน

ภาพของชายหนุ่มร่างกายแข็งแรง รูปร่างหน้าตาดี มีความเป็นนักกีฬา เข้มแข็ง อันเป็นภาพลักษณ์ภายนอกอย่างที่ได้อ่านมาแล้ว แต่ไม่เพียงเท่านั้น ภายใต้เรือนร่างแข็งแกร่งที่ไว้ปกป้องดูแลผู้หญิงนั้น ยังแฝงไปด้วยความเป็นผู้ชายที่อ่อนโยน และความโรแมนติกอันเป็นข้อเด่นชัดสำหรับผู้ชายที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น ไม่ว่าจะ เป็นบทสัมภาษณ์ ภาพแฟชั่น โฆษณาต่าง ๆ มักจะแสดงความเป็นผู้ชายโรแมนติก และอ่อนโยน แฝงอยู่ทุกครั้ง

ความเป็นผู้ชายในฝันของผู้หญิง จึงเป็นชายหนุ่มที่พร้อมจะให้ความอบอุ่น ดูแลผู้หญิงได้ด้วยความรักโรแมนติก พบลักษณะของผู้ชายที่มีภาพแข็งนอก อ่อนใน ที่แสดงความเข้มแข็ง ของร่างกายภายนอก และความโรแมนติก อ่อนโยนที่อยู่ภายในจิตใจ จากการวิเคราะห์เนื้อหา พบลักษณะดังกล่าวอยู่ในนิตยสารทั้ง 2 ฉบับ คือ *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 106
คอลัมน์ Oversea

ภาพที่ 107
แฟชั่นปก *The Boy* ฉบับที่ 197

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 89) คอลัมน์ Overseas: Star: ยามะพี เป็นภาพของยามะพีนักร้องชาวญี่ปุ่นผู้ชาย ถือช่อดอกไม้อยู่ ภาพผู้ชายที่เป็นเพศที่แข็งแรงเข้มแข็ง ถือดอกไม้ที่ให้ความนุ่มนวล อ่อนโยน เป็นการแสดงควมมีจิตใจที่อ่อนโยน และดอกไม้ถือเป็นความหมายของความโรแมนติก (ภาพที่ 106)

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 45) แฟชั่นปก Keep on walking จากภาพจะเห็นภาพชายหนุ่มกับสุนัข ให้ภาพความเป็นคนรักสัตว์ ใจดี อ่อนโยน อบอุ่น และที่คอคล้องหูฟัง มือถือวิทยุเทปพกพา ให้ความหมายของการเป็นคนรักเสียงดนตรี มีจิตใจที่ผ่อนคลาย อ่อนโยน (ภาพที่ 107)

นอกจากนั้น ยังพบภาพความเป็นผู้ชายที่แสดงออกถึงความเป็นเด็ก อันเป็นการแสดงตัวตนที่มีความเป็นเด็กแอบแฝงอยู่ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เพิ่งพ้นผ่านจากความเป็นเด็กมา จึงพบว่าโลกของความเป็นเด็กยังคงมีติดตัวอยู่ แสดงออกผ่านของสะสม ของรัก สถานที่ๆ โปรดปรานสำหรับเด็ก และความเป็นเด็กยังให้ความหมายของการเป็นคนอ่อนโยนของผู้ชาย ตัวอย่างเช่น

ภาพที่ 108

แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 193

ภาพที่ 109

คอลัมน์ติดดอกติดใจ

The Boy เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193 หน้า 30-44) แฟชั่นปก Power Pat: Daydreaming เป็นแฟชั่นชุดที่ถ่ายทำกันในสวนสนุก มีภาพเครื่องเล่นสวนสนุกเป็นฉากหลัง สวนสนุกให้ความหมายของความเป็นเด็ก สนุกสนาน ไม่ต้องรับผิดชอบ ร่าเริง ความสดใสของวัยเด็ก (ภาพที่ 108)

The Boy เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 185 หน้า 55) คอลัมน์ Inside Thai Pop: Collection: รถในฝันของหนุ่ม X-Man เป็นภาพนายแบบหนุ่มกับงานอดิเรกที่สะสม Model รถขนาดเล็ก แสดงความชอบของเล่นสำหรับเด็ก และใส่ใจต่อรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ในการประกอบโมเดล

เธอกับฉัน เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 62-63) คอลัมน์ Teen Decor: โลกของเด็ก...ในห้องนายตั้ม รัตนสมภ “ตอนนี้ผมอยากจะปรับห้องให้มันเด็กกว่านี้อีก ผมชอบอะไรที่มันเกี่ยวกับของเล่น ...เอาพวกการ์ตูนมาใส่แทนให้เป็นโลกของเด็กไปเลย...” ห้องของชายหนุ่มที่มีของเล่นอยู่จำนวนมาก ให้ความหมายของการเป็นเด็ก รักสนุก ชีวิตสนุกสนานในวัยเด็ก

เธอกับฉัน เดือนมกราคม (ฉบับที่ 411 หน้า 46) คอลัมน์ติดดอกติดใจ: เต๋า ดาร์กอนไฟร์ กับลิงน้อย “ลิงน้อยตัวนี้ผมรักมาก จะอยู่บนเตียงนอนผมตลอด เวลาไปเรียนก็จะพาใส่รถไปเที่ยวด้วย มันน่ารักมากเลยนะครับ ชอบบีบตัวมันจะนุ่มๆ...” ภาพแสดงให้เห็นความรักของหนุ่มนักร้องที่มีต่อตุ๊กตาลิง โดยโอบไว้ในอ้อมแขน ให้ความหมายของการเป็นคนทะนุถนอม

ตุ๊กตาเป็นตัวแทนของเล่นสำหรับผู้หญิง เพราะความนุ่มนวลของตุ๊กตา แต่เมื่อมาอยู่เป็นของรักของหวงของผู้ชายก็ให้ภาพความเป็นชายหนุ่มที่อ่อนโยน (ภาพที่ 109)

ความอ่อนโยนของผู้ชายกลายเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่มีอยู่ในความเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ พบว่าบทสัมภาษณ์จำนวนหนึ่งแสดงภาพความเป็นผู้ชายที่อ่อนโยนเกี่ยวกับความรักไว้ตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 64-65) คอลัมน์ Japan Voice: Doggy Bag บทสัมภาษณ์นักร้องผู้ชายชาวญี่ปุ่น “ระหว่างโคจิกับยูอิจิ ใครใจดีกว่ากัน? โคจิ: อย่างกับผู้หญิงนี้ผมอ่อนโยนกว่ายูอิจิเยอะ ยูอิจิเค้าจะตรงไปตรงมา แล้วก็ไม่ค่อยเข้าใจความรู้สึกของผู้หญิง ผมนะใจดีแล้วก็อยากปกป้องเธอด้วย” ให้ภาพของผู้ชายที่เข้มแข็ง ปกป้องดูแลผู้หญิงได้ และในขณะเดียวกันก็อ่อนโยนในเรื่องความรู้สึกของความรัก

เธอกับฉัน เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 419 หน้า 22) คอลัมน์ Let's Talk นันทวัฒน์ ชวนซึ่งกับบรรยากาศโรแมนติก “หนังสือที่โรแมนติกที่สุดที่ผมเคยอ่านก็คือ เราจะย้อนเวลากลับมาพบกันครับ อ่านแล้วเชื่อว่าเราก็ต้องมีคู่ของเราสักคนแหละว้า!!” ภาพผู้ชายที่อ่านนิยายเรื่องเกี่ยวกับความรัก ให้ความหมายของการเป็นผู้ชายที่อ่อนโยน โรแมนติก

โดยสรุปแล้ว นิตยสารวัยรุ่นเป็นอีกบทบาทในการตอกย้ำภาพผู้ชาย ในแบบความฝันของผู้หญิง ที่ต้องการชายหนุ่มที่อ่อนโยน อ่อนหวาน เข้าอกเข้าใจผู้หญิง จึงพบความเป็นอีกด้านของผู้ชายที่นอกจากจะรูปร่างดี แข็งแรงปกป้องผู้หญิงได้แล้ว ความคล้ายกับผู้หญิงในเรื่องจิตใจภายใน ที่จะเข้าอกเข้าใจกับผู้หญิงได้ก็เป็นสิ่งที่ผู้หญิงคาดหวังว่าผู้ชายในฝันควรจะเป็น

2.3.2.3 แบบแผนการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบในเรื่องการแต่งกายและวิถีชีวิตที่ทันสมัย

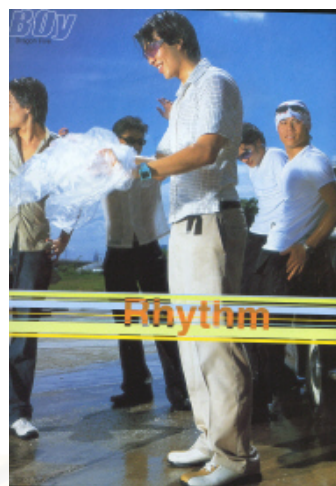
แฟชั่นการแต่งกายสำหรับผู้ชายก็เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง ในการปรากฏกายของชายหนุ่มในฝัน จะพบว่าแฟชั่นในนิตยสารสำหรับวัยรุ่นผู้หญิง ทั้งใน *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีอยู่จำนวนมาก จากแฟชั่นปกทั้งหมด 24 ฉบับ เป็นหน้าปกผู้ชายถึง 19 ฉบับ หรือประมาณร้อยละ 80 ดังนั้นเรื่องแฟชั่นการแต่งกายของผู้ชายจึงกลายเป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างแบบแผนการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบไปด้วย

ตัวอย่างแฟชั่นผู้ชาย จากนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ตัวอย่างเช่น

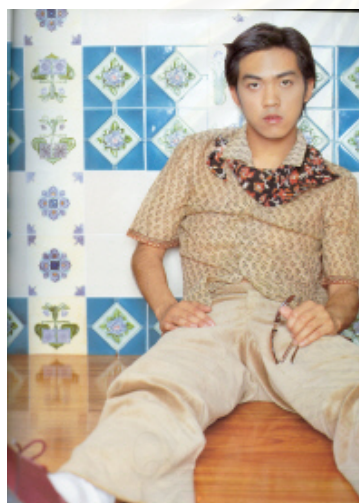
ภาพที่ 110

แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 185

ภาพที่ 111

แฟชั่นปก The Boy ฉบับที่ 192

ภาพที่ 112

แฟชั่นปกเธอกับฉัน ฉบับที่ 416

ภาพที่ 113

แฟชั่นในเล่มเธอกับฉัน ฉบับที่ 424

จากภาพจะเห็นได้ว่าเป็นแฟชั่นแสดงแบบเสื้อผ้า ถึงแม้ว่าจะมีจุดสนใจอยู่ที่นายแบบรูปร่างหน้าตาดีที่สวมใส่ แต่แฟชั่นเสื้อผ้าเหล่านั้นก็เป็นตัวแทนของความมีรสนิยม ใส่ใจกับการแต่งกายและแฟชั่นของนายแบบเหล่านั้นได้เป็นอย่างดีอีกด้วย และการที่นายแบบสวมใส่เสื้อผ้าที่สวยงาม และทันสมัย ทำให้ภาพเหล่านั้นกลายเป็นภาพชายในฝันที่สวยงาม คาดหวังว่าจะได้พบเจอในชีวิตจริง

นอกจากนั้น ยังพบว่า ภาพของผู้ชายมักเกี่ยวพันกับกิจกรรมนอกบ้าน ทั้งงานสังสรรค์ การท่องเที่ยว เล่นกีฬา ดนตรี อินเทอร์เน็ต และภาพของผู้ชายที่มีวิถีชีวิตที่ทันสมัย มักเป็นภาพที่ผู้ชายใช้ชีวิตนอกร้านอย่างสะดวกสบาย ตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 12) คอลัมน์ Social Street: เปิดตัวผลิตภัณฑ์ Gatsby Shower Gel ที่แสดงภาพความเป็นผู้ชายที่ออกงานสังคม ใส่ใจการดูแลร่างกายทันสมัยด้วยเสื้อผ้าชั้นนำ

The Boy เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 198 หน้า 96) คอลัมน์ Gotta Know: Introducing: Jay Hernandez พระเอก Crazy Beautiful “ผมชอบนุ่งเสื้อผ้าของ Banana Republic, DKNY, แล้วก็ Perry Ellis”

คอลัมน์ Go Hollywood: Interview: Paul Walker หล่อใสไร้ที่ติ “ตอนที่ผมใส่เสื้อผ้าดีๆ แปรนด์ดั่งๆ ขับรถ Porsche สีดำหู้ ก็รู้สึกเหมือนว่าเป็นคนสำคัญ เป็นคนดังนะเรา...” บ่งบอกถึงการดูแลเสื้อผ้าของดารานุ่มที่มักสวมใส่เสื้อผ้าจากห้องเสื้อชื่อดังเพื่อเป็นการบ่งบอกรสนิยม ความทันสมัย และฐานะทางสังคม

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 7) โฆษณา SCB Easy Card “มีบัตร Easy Card ไม่ใช่แค่รับกับใบหน้า ยังรับกันทั่วหน้ากว่า 35,000 ร้านค้าทั่วไทย และกว่า 19 ล้านแห่งทั่วโลก” จะเห็นได้ว่า คนวัยหนุ่มสาวก็สามารถมีเงินทองไว้ใช้จ่ายได้อย่างสะดวกสบาย และง่าย แสดงถึงวิถีชีวิตทันสมัยที่นิยมการจ่ายเงินผ่านทางบัตรเครดิต เพราะให้ภาพลักษณ์ของการเป็นคนรุ่นใหม่ที่ต้องการความสะดวกสบาย และรวดเร็ว

The Boy เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 10-11) โฆษณา Sony Walkman: Freetime For Men เป็นการบอกถึงเวลาว่างในการพักผ่อนคลายเครียดของชายหนุ่ม โดยมีกิจกรรมคือ 1. เกมสกีศึกษา 2. กีฬาแข่งแรง 3. ดนตรีที่รัก 4. มนุษย์ ท่องเที่ยว 5. ปรารถนาแห่งหัวใจ โดยจะเห็นว่ากิจกรรมทั้งหลายเหล่านี้ให้ภาพของชีวิตที่สะดวกสบาย เป็นวิถีชีวิตที่ใช้เวลาไปอย่างสนุกสนาน และแสดงตัวตนของการเป็นชายหนุ่มที่มีความสุข

2.3.2.4 แบบแผนการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบในเรื่องของ “ความเจ๋ง เท่”

ความเจ๋ง และเท่ หมายถึงการเป็นผู้ชายที่มีความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง มีความภูมิใจกับความสามารถนั้นๆ ประสบความสำเร็จกับสิ่งที่ทำ อาจจะเป็นทั้งในหน้าที่การงาน การเรียน และมีความกล้า มีความคิดที่แตกต่างจากคนอื่น ในลักษณะที่เป็นตัวของตัวเอง คิดและทำงานมาจากตัวเอง ที่พบมากในนิตยสารทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มักจะออกมาในรูปของการเป็นศิลปินที่ทำงานเกี่ยวกับวงการบันเทิง ทั้งดารา นักร้อง นักดนตรี และศิลปินในแง่การกีฬาที่ประสบความสำเร็จกับการกีฬาของเขา ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 16) คอลัมน์ All Stars สัมภาษณ์สองนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้สอบได้คะแนนเต็ม 100 และสัมภาษณ์ผู้ที่ได้คะแนน 97.5 ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาฟิสิกส์

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 22) คอลัมน์ Cute&Cool สัมภาษณ์ Danie Oakins นักเรียนไฮสคูลจากประเทศอังกฤษ “ผมเล่น Skateboard ได้ Wakeboard ได้ แต่เล่น Snowboard เก่งที่สุด..ผมเล่นมาได้ 7 ปีแล้ว มันสนุกตรงที่เร็วมาก โห..มันส์”

เธอกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 98-99) คอลัมน์ Japan Voice: ทาคาชิ โซริมาจิ และยู โยชิซาว่า บทสัมภาษณ์โซริมาจิที่เขาพูดถึงตัวเองว่า “ชีวิตที่ไม่ทำทลายความสามารถของตัวเอง เหมือนคนที่ไม่ก้าวเดินไปข้างหน้า เวลาที่ผมทำทลายกับอะไรบางอย่าง ไม่ว่าจะเรื่องงานหรือว่าเรื่องส่วนตัว เหตุผลไม่ใช่เพราะผมอยากให้ใครมองว่าผมเท หรือว่าผมนี้สุดยอด ผมเพียงแต่อยากรู้ว่าตัวเองนะทำได้แค่ไหน” ขณะที่ยู โยชิซาว่าพูดถึงโซริมาจิว่า “เขาเป็นคนที่ใจดีมาก ไม่หยิ่งเลย...เป็นผู้ชายที่เท่มากสำหรับผม เท่ทั้งตัว และนิสัย อยากรจะเป็นอย่างนั้นบ้าง แต่ผมน่าจะไม่ได้อย่างเขาหรอก...”

รูปแบบความเป็นผู้หญิงและผู้ชายในอุดมคตินั้นปรากฏอยู่ทั่วไปตั้งแต่เราเกิด และเติบโตมา เป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมอย่างหนึ่งที่ขัดเกลาให้ผู้หญิงต้องเป็นแบบนี้ และผู้ชายต้องเป็นแบบนี้ ในส่วนของนิตยสารวัยรุ่นแล้วก็ก็เป็นภาพสะท้อนอีกอย่างของการตอกย้ำรูปแบบความเป็นหญิงความเป็นชาย หากแต่ในนิตยสารวัยรุ่นแล้วกลับเพิ่มความฟุ้งฝันเข้าไปด้วย โดยมักจะนำเสนอภาพผู้หญิงสมบูรณ์แบบ และผู้ชายในฝันที่ดูเหมือนเจ้าหญิงและเจ้าชาย ซึ่งมีข่าวมากกว่าความเป็นจริงในสังคม

นิตยสารวัยรุ่นนำเสนอเนื้อหาที่สร้างความหมายเรื่องเพศของหญิงวัยรุ่น โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักไปจนถึงเรื่องเพศสัมพันธ์ รวมถึงการสร้างแบบแผนการเป็นผู้หญิงในอุดมคติ เนื้อหาทั้ง 3 ส่วนที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความหมายเรื่องเพศของหญิงวัยรุ่นในลักษณะต่างๆ ไปคือ

เนื้อหาเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ที่สนับสนุนให้ผู้หญิงสามารถพูดเรื่องเพศกันได้มากขึ้น เนื้อหาในนิตยสารวัยรุ่นที่มีการพูดถึงเรื่องรักๆ ใคร่ๆ จนไปถึงเรื่องเพศสัมพันธ์อยู่มากจนเป็นเรื่องปกติที่สามารถพูดถึงได้ ให้ภาพของความ “กล้า” ที่ผู้หญิงจะพูดเรื่องเพศ ทั้งๆ ที่ในสังคมไทย ผู้หญิงถูกปิดกั้นจากการพูดเรื่องเพศมาโดยตลอด

และในขณะเดียวกัน นิตยสารวัยรุ่นก็ยังเสนอเนื้อหาที่ให้วัยรุ่นผู้หญิง “เก็บ” เรื่องเพศเอาไว้ โดยในส่วนนี้จะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรัก และเพศสัมพันธ์ที่แฝงค่านิยมวัฒนธรรมแบบไทยๆ ที่ผู้หญิงต้องเป็นกุลสตรี รักนวลสงวนตัว เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่ควรพูดไว้

ท่ามกลางความขัดแย้งของเนื้อหาที่ “กล้า” และ “เก็บ” เรื่องเพศสำหรับผู้หญิงวัยรุ่นนั้น พบว่าความหมายเรื่องเพศของหญิงวัยรุ่นกลับเป็นการนำเสนอเรื่องเพศและเรื่องรักๆ ใคร่ๆ แบบภาพฝันโลกมาตาสำหรับผู้หญิง ตัวอย่างเช่น การจูบ ในความหมายของผู้หญิงวัยรุ่น จะหมายถึงการได้รับความรัก โรแมนติก การถ่ายทอดความรู้สึกที่ดีต่อกันระหว่างชายหญิง เป็นความสวยงาม และนุ่มนวลต่อคนที่รักกัน แต่การจูบในความเป็นจริง อาจจะหมายความว่าไปถึงการเป็นจุดเริ่มต้นของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น การเป็นผู้หญิงที่ไม่รักนวลสงวนตัว เป็นต้น

นอกจากนั้น ยังพบเนื้อหาที่พูดถึงการปรากฏกายของเพศที่ 3 ผ่านรูปแบบเนื้อหาส่วนบทความ และแฟชั่น ทำให้วัยรุ่นเพศที่ 3 มีตัวตนขึ้นมาในสังคม ในเรื่องเพศที่ 3 นี้ก็กลับพบการ

เบี่ยงเบนทางเพศของผู้ชาย หรือเกย์เป็นหลัก และไม่พบการเบี่ยงเบนทางเพศของผู้หญิง หรือเลสเบี้ยน ซึ่งการที่เลสเบี้ยนหายไปในนิตยสารวัยรุ่นนั้น อธิบายได้ว่าเป็นการรักษา Double Standard หรือมาตรฐานในสังคมไทยที่ชายเป็นใหญ่ กล่าวคือในขณะที่ผู้ชายมีการเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นกรณีที่ยอมรับได้ แต่ในขณะที่ผู้หญิงเบี่ยงเบนทางเพศจะถูกมองว่าเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับได้ยากกว่า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. นิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคม และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่

นิตยสารวัยรุ่นเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่วัยรุ่นให้ความสนใจ ท่ามกลางกระแสของสื่อหลากหลายชนิด ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ เพลง มีวสิควีดีโอ รวมถึงอินเทอร์เน็ต แต่สำหรับวัยรุ่นผู้หญิงแล้ว นิตยสารวัยรุ่นเป็นพื้นที่หนึ่ง ที่เป็นแหล่งรวมความรู้ ให้ความเข้าใจ แนะนำ ให้กำลังใจ เสนอแนะบทบาท สถานภาพของผู้หญิง อันเป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมผ่านสื่ออีกรูปแบบหนึ่ง

ในส่วนของการวิเคราะห์เรื่องนิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคม และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่นั้น นอกจากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารแล้ว จะประกอบกับบทสัมภาษณ์วัยรุ่นหญิงผู้อ่านนิตยสาร จำนวน 20 คน รวมอยู่ด้วย เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเป็นพื้นที่ ในการสร้างความเห็นของวัยรุ่นในนิตยสาร

ข้อมูลในการสัมภาษณ์ สามารถแบ่งกลุ่มวัยรุ่นที่ให้สัมภาษณ์ออกเป็น 2 ช่วงอายุ คือ อายุ 13-16 ปี เป็นช่วงวัยรุ่นตอนต้นถึงวัยรุ่นตอนกลาง จำนวน 10 คน และวัยรุ่นช่วงอายุ 17-20 ปี ที่เป็นวัยรุ่นตอนกลางถึงตอนปลาย จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน

การแบ่งเกณฑ์อายุของกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ทำให้เห็นภาพรวมชัดเจนของลักษณะวัยรุ่นหญิงที่มีการเปลี่ยนแปลงตามช่วงวัย จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มวัยรุ่นตอนต้นถึงตอนกลาง ที่อายุ 13-16 ปี จะยังมีความเป็นเด็กอยู่มาก เชื่อฟังพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชอบทำตามกระแสวัยรุ่น ตามแฟชั่น เนื่องจากยังมีความสับสน และค้นหาความเป็นตัวของตัวเองที่เหมาะสมอยู่ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่นผู้ให้สัมภาษณ์ในช่วงอายุ 17-20 ปี หรือกลุ่มวัยรุ่นตอนกลางถึงตอนปลายนั้น ค่อนข้างจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น เป็นนักกิจกรรมในแฟนคลับของดาราศิลปินต่างๆ และเนื่องจากเป็นช่วงวัยที่โตขึ้น จึงมีการวิเคราะห์พิจารณาความเหมาะสมในเรื่องการทำตัวตามแฟชั่น หรือสิ่งที่สื่อนำเสนอ

ข้อมูลเบื้องต้น ของผู้อ่านนิตยสาร*เธอกับฉัน* และหรือ *The Boy* ที่ให้สัมภาษณ์ จำนวน 20 คน แยกตามช่วงวัยได้ดังนี้

กลุ่มผู้อ่านนิตยสาร วัยรุ่นหญิงอายุ 13-16 ปี หรือช่วงวัยรุ่นตอนต้นถึงตอนกลาง จำนวน 10 คน

- ลุกเกต อายุ 13 ปี กำลังศึกษาระดับมัธยมต้น โรงเรียนสตรีแห่งหนึ่ง ติดตามอ่าน*เธอกับฉัน* มาประมาณ 8 เดือน และอ่าน *The Boy* บ้างบางฉบับที่มีดารานักร้องคนโปรดลงเรื่องหรือแฟชั่น นิตยสารอื่นๆ ที่อ่านประกอบด้วย เช่น j-spy

- จี๊บ อายุ 13 ปี ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง วันหยุดจะมาเรียน กวดวิชาที่สยามสแควร์ อ่านนิตยสาร *The Boy* มาประมาณครึ่งปี ส่วนนิตยสารอื่นๆ จะอ่านเฉพาะที่พี่สาวซื้อ

- นา อายุ 14 ปี ศึกษาอยู่โรงเรียนมัธยมย่านรามคำแหง ในระดับมัธยมต้น อ่าน*เธอกับฉัน* มาปีเศษ และอ่าน *The Boy* ด้วย โดย*เธอกับฉัน*ซื้ออ่านเอง และ *The Boy* ยืมในกลุ่มเพื่อน

- แนน อายุ 14 ปี ศึกษาอยู่โรงเรียนสตรีแถบชานเมือง แนนมีศิลปินคนโปรดคือ โดม ปกรณ์ลำ้ม ติดตามอ่าน *The Boy* มาปีเศษ โดยจะซื้ออ่านเอง ปัจจุบันอ่านนิตยสาร ICE ด้วย โดยจะซื้ออ่านเองเช่นกัน

- cucumber อายุ 15 ปี เป็นนักเรียนอยู่โรงเรียนเอกชน ในจังหวัดนนทบุรี ชอบมาเดินเล่น แถวสยาม อ่านนิตยสาร*เธอกับฉัน*มา 2 ปีแล้ว โดยเป็นผู้ซื้ออ่านเอง และอ่านนิตยสารวัยรุ่นอื่นๆ อีกหลายฉบับ ทั้ง Pop, Popteen และนิตยสารบันเทิงอื่นๆ จำพวกดาราภาพยนตร์ ที่มีอยู่ที่บ้าน

- แดงกวาง เป็นวัยรุ่นหน้าตาดี อายุ 15 ปี กำลังศึกษามัธยมปลายสายศิลป์-คณิต วันหยุดจะมาเรียนพิเศษที่สยามสแควร์พร้อมกับเพื่อนๆ บางครั้งคุณแม่ก็มาด้วย แดงกวางอ่านนิตยสาร *The Boy* ได้ประมาณครึ่งปี โดยให้เหตุผลที่ซื้ออ่านว่าเป็นความบันเทิงและเพลิดเพลินใจยามว่างหลังอ่านหนังสือเรียน นอกจากนั้น แดงกวางยังอ่านนิตยสาร ICE และ Cosmo' บางฉบับ โดย ICE จะขอยืมจากเพื่อน และ Cosmo' ขอยืมจากพี่สาว

- หมิง อายุ 16 ปี ปัจจุบันศึกษาระดับมัธยมปลาย สายศิลป์-ภาษา กำลังเตรียมสอบเข้าระดับมหาวิทยาลัย หมิงติดตามอ่าน *The Boy* มาประมาณ 2 ปีเศษ และกำลังจะเลิกอ่าน เพราะรู้สึกตัวเองโตขึ้น ทำให้เรื่องในนิตยสาร *The Boy* ไม่ค่อยน่าสนใจสำหรับหมิง

- แก้ว อายุ 16 ปี กำลังศึกษาระดับปวช. โรงเรียนพาณิชยการแห่งหนึ่ง นอกจากอ่านนิตยสาร*เธอกับฉัน*แล้ว ยังชอบเล่นอินเทอร์เน็ตด้วย แก้วมักจะส่งเรื่องสั้น หรือบทกวีเข้าไปร่วมสนุกกับนิตยสารเป็นประจำ

- วิ อายุ 16 ปี กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยม 5 ติดตามอ่าน*เธอกับฉัน*มาประมาณ เกือบหนึ่งปี ชอบคอลัมน์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ์ตูน เพราะโดยส่วนตัวแล้ว วิชอบอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นที่เกี่ยวกับความรักในวัยรุ่นอีกด้วย

- เอ็ง อายุ 16 ปี กำลังศึกษามัธยมปลายที่โรงเรียนรัฐบาลแถบลาดพร้าว นอกจากอ่าน *The Boy* แล้ว ยังอ่านนิตยสาร a day พร้อมๆ กันไปด้วย ที่อ่าน a day เพราะพี่สาวซื้ออ่าน และให้ความรู้สึกทันสมัยในกลุ่มวัยรุ่น ส่วนที่อ่าน *The Boy* เพราะชื่นชอบดารา ตีก เจษฎาภรณ์มาก จึงต้องการเก็บเรื่องราวของเขาไว้

กลุ่มผู้อ่านนิตยสาร วัยรุ่นหญิงอายุ 17-20 ปี หรือช่วงวัยรุ่นตอนกลางถึงตอนปลาย จำนวน 10 คน

- เบลล์ อายุ 17 ปี เบลล์มาเรียนพิเศษที่สยามสแควร์ทุกวัน เพราะเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย กำลังจะเลิกอ่านนิตยสาร *The Boy* และ*เธอกับฉัน* ไปอ่านนิตยสาร ICE และ Buzz เพราะเคยยืมนิตยสาร ICE และ Buzz ของเพื่อนมาอ่านแล้วสนใจ เพราะมีการนำเสนอเรื่องราวของวัยรุ่นในสยามสแควร์มากกว่านิตยสาร*เธอกับฉัน* และ *The Boy*

- น้องหิง อายุ 17 ปี เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบัญชี อ่าน *The Boy* เป็นนิยายสารหลักมากกว่า 2 ปีแล้ว โดยอ่านนิยายสารอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น แพรว dna ในเวลาว่างน้องหิงมักจะส่งเรื่องราวไปร่วมสนุกกับนิยายสารเป็นประจำ น้องหิงมีศิลปินในดวงใจ คือ ดิทูบี

- จา อายุ 18 ปี จาเรียนรามคำแหง ชั้นปีที่ 1 โดยปกติจะซื้อนิยายสาร*เธอกับฉัน*อ่านเองเป็นประจำทุกฉบับมาประมาณปีเศษ ที่เริ่มอ่าน*เธอกับฉัน* เพราะในอดีตพี่สาวซื้ออ่าน จนปัจจุบันพี่สาวเลิกอ่านแล้ว จากที่ยังคงเป็นแฟนนิยายสาร*เธอกับฉัน*อยู่

- เล็ก อายุ 18 ปี กำลังจะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ติดตามอ่านทั้ง*เธอกับฉัน* และ *The Boy* มาประมาณ 1 ปี สาเหตุที่อ่านเพราะอยากรู้เรื่องแพชั่น ดูดวง นอกจากนั้นอ่านนิยายสาร J-Spy ด้วย เพราะต้องการรู้ข่าวคราวนักร้องขวัญใจชาวญี่ปุ่น ยามะพี

- แอม อายุ 19 ปี ศึกษาระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ชอบเดินเล่นแถวสยามสแควร์ และแหล่งการค้าอื่นๆ ทุกๆ วันหลังเลิกเรียน ติดตามอ่าน *The Boy* มาประมาณ 2 ปี เพราะให้ความรู้เรื่องแพชั่น และดาราที่ชื่นชอบ

- คิมบี้ อายุ 19 ปี ศึกษาศึกษาปีที่สุดท้ายระดับปวช. อ่าน *The Boy* มาประมาณ 1 ปี โดยจะชื่นชอบเนื้อหาเกี่ยวกับดวงดนตรีเป็นพิเศษ นอกจากนั้นยังอ่านนิยายสาร Pop อีกด้วย เพราะ Pop ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักร้องในต่างประเทศทั้งหมด ทำให้ไม่ตกสมัยในเรื่องดนตรี

- ออม อายุ 19 ปี เรียนมัธยมสายศิลป์-ภาษาญี่ปุ่น อ่านทั้ง *The Boy* และ*เธอกับฉัน* มาประมาณ 1 ปี เพราะมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับดารา นักร้องในประเทศญี่ปุ่นจำนวนมาก นอกจากนั้นออมยังเป็นแฟนคลับของนิโคล เทริโออีกด้วย ซึ่งออมมักจะสะสมทุกอย่างเกี่ยวกับนิโคล และติดตามดูคอนเสิร์ตของนิโคลในทุกๆ ที่ เวลาไปดูคอนเสิร์ตตอนกลางคืน คุณแม่จะเป็นคนพาไปด้วยตัวเอง

- ตูลย์ อายุ 19 ปี ศึกษายู่คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง อ่านนิยายสาร *The Boy* เพราะสนใจเรื่องดนตรี และเรื่องแพชั่นความงาม โดยจะเป็นคนซื้ออ่านเอง สาเหตุที่อ่านนิยายสารเพราะเป็นการคลายเครียด และได้สาระบันเทิงมากมาย

- น้อย อายุ 20 ปี เลิกอ่านนิยายสาร*เธอกับฉัน*มาได้ประมาณ 3 เดือน แต่จะซื้ออ่านบ้างบางฉบับที่มีนักร้องในดวงใจ ปีเตอร์ คอร์ป ไดเรนดอลลงแพชั่น น้อยศึกษาระดับปวส. ปีแรก และชอบเล่นอินเทอร์เน็ตด้วย

- เกว อายุ 20 ปี กำลังรอสอบเข้ามหาวิทยาลัยใหม่อีกครั้ง เนื่องจากปีที่แล้วได้คณะที่ไม่ตรงความต้องการ จึงลาออกมาเรียนกวดวิชาสอบครั้งใหม่ เกวอ่าน *The Boy* มาประมาณ 2 ปีเศษ และในระยะหลังๆ จะอ่านนิยายสาร Hamberger ร่วมด้วย เพราะมีเรื่องราวเกี่ยวกับวงดนตรี นักร้องต่างๆ มากกว่าใน *The Boy*

ข้อมูลเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้อ่านจะเป็นวัยรุ่นผู้หญิงอายุระหว่าง 13-20 ปี จำนวน 20 คน ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่อ่านนิยายสาร *The Boy* หรือ *เธอกับฉัน* ในลักษณะเป็นเจ้าประจำอยู่แล้ว โดยส่วนใหญ่ติดตามอ่านเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นหลัก และติดตามอีกเล่มเป็นบาง

เล่ม ซึ่งลักษณะการติดตามอ่านที่สำคัญ คือติดตามอ่านเรื่องราว ภาพแฟชั่นของดารา นักร้อง นักแสดงที่ชื่นชอบ พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนจะมีศิลปินในดวงใจที่ชื่นชอบ มีลักษณะของการชื่นชอบ คือ ผู้ให้สัมภาษณ์ผู้หญิงจะมีศิลปินในดวงใจเป็นผู้ชาย และในผู้ให้สัมภาษณ์บางราย นอกจากเป็นผู้ติดตามอ่านนิตยสารแล้ว ยังเป็นกลุ่มผู้ติดตามศิลปินที่ชื่นชอบอีกด้วย คือเป็นกลุ่มแฟนเพลง แฟนละคร ที่จะติดตามข่าวคราวของดารานักร้องเหล่านี้ได้อย่างใกล้ชิด เช่น นิโคลแพนคลับ, โดม ปกรณ์ลัม แฟนคลับ เป็นต้น ดังนั้น การติดตามอ่านนิตยสารวัยรุ่นจึงเป็นการติดตามข่าวคราว และเก็บสะสมแฟชั่นภาพของศิลปินต่างๆ เหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ให้สัมภาษณ์ มักเป็นผู้อ่านที่ซื้อนิตยสารอ่านเอง โดยส่วนมากมักจะอ่านนิตยสารอื่นๆ ร่วมด้วยนอกจาก *The Boy* และ*เธอกับฉัน*แล้ว โดยระยะเวลาที่ติดตามอ่านจะอ่านนิตยสารหลักคือ *The Boy* และหรือ *เธอกับฉัน* ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป และนิตยสารอื่นๆ ประกอบเป็นบางช่วง ที่น่าสนใจคือ จากการสัมภาษณ์พบว่า นิตยสารที่วัยรุ่นหญิงอ่านร่วมด้วย นอกจากนิตยสารวัยรุ่นทั่วไป เช่น ICE, BUZZ และ J-Spy ซึ่งมักจะยืมอ่านต่อๆ กันในกลุ่มเพื่อนแล้ว พบว่านิตยสารสำหรับผู้หญิงทำงาน เช่น Elle, Cosmopolitan, Cleo และ แพรวสุดสัปดาห์ ก็เป็นนิตยสารที่วัยรุ่นอ่าน ซึ่งเป็นลักษณะการอ่านที่ยืมจากเพื่อนรุ่นพี่ หรือญาติพี่น้องในครอบครัว

นอกจากนั้น ในการสัมภาษณ์ “หญิง” อายุ 16 ปี ผู้อ่านรายหนึ่งติดตามอ่านนิตยสาร *The Boy* มาประมาณ 1 ปี และกำลังจะเลิกติดตามอ่าน โดยหญิงให้เหตุผลว่า จะจบชั้นมัธยม 6 แล้ว กำลังจะศึกษาต่อระดับปริญญาตรี “คิดว่าจะเลิกอ่าน *The Boy* แล้ว เพราะโตแล้ว และอีกอย่าง *The Boy* ไม่ค่อยจะมีอะไรน่าสนใจซักเท่าไร มีแต่พวก V.J. search (โครงการค้นหาวีเจรายการโทรทัศน์-ผู้วิจัย) เยอะมากจนหนูไม่สนใจเท่าไร แล้วหนูรู้สึกว่ามันไปสำหรับ *The Boy* ใน *The Boy* ส่วนใหญ่มีแต่เรื่องของเด็กม.ปลาย แล้วหนูก็จบม.ปลายแล้วด้วยเนื้อหาโดยรวม หนูก็รู้สึกว่ามันไม่ค่อยเหมาะกับหนูเท่าไร” (หญิง, สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2545) โดยหญิงบอกว่าเมื่อเลิกอ่านนิตยสารวัยรุ่นแล้ว จะหานิตยสารที่เหมาะสมกับที่สนใจจะอ่านต่อ เช่น a day หรือ cleo ซึ่งเป็นนิตยสารสำหรับวัยรุ่นในระดับมหาวิทยาลัย เป็นต้น ซึ่งสรุปได้จากการสัมภาษณ์ พบว่านิตยสารวัยรุ่นเป็นเสมือน “พิธีกรรมในการก้าวผ่านจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่” เป็นช่วงเวลาที่ยุโรปสับสน และค้นหาความเป็นตัวของตัวเอง และเมื่อรู้ทิศทางที่เหมาะสมของตัวเองแล้ว จะก้าวออกไปสู่สังคมใหม่

สำหรับคำถามในเรื่องนิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่สำหรับวัยรุ่นในการแสดงความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องต่างๆ นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดยอมรับว่ามีส่วน เพราะสื่อนิตยสารวัยรุ่นเป็นสื่อที่วัยรุ่นอ่าน เพราะนำสิ่งที่วัยรุ่นชอบมานำเสนอ

เกว “คิดว่าบทความที่นิตยสารวัยรุ่นนำมาลงค่อนข้างมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมาก เรียกได้ว่าเป็นสิ่งปลุกกระแสมากกว่า โดยบทความที่นำมาลง อาจจะเป็นความคิดเห็นของคนกลุ่มน้อย แต่พอตีพิมพ์ออกไป มีคนอ่านเยอะ ก็เลยกลายเป็นความเห็นของวัยรุ่นส่วนใหญ่ไปได้” (เกว, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2545)

แตงกวา “เห็นด้วยว่านิตยสารเป็นพื้นที่ของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่ก็ชอบทำอะไรตามๆ กัน อย่างแต่งตัว แฟชั่น เทรค ผับที่เกี่ยวข้อง คำพูด โน่นนี่ เวลาเราเห็นว่าคนอื่นเค้าทำกัน ก็ตามๆ กันไป” (แตงกวา, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2545)

การอ่านนิตยสารวัยรุ่นเล่มใดเล่มหนึ่ง นอกจากจะให้ความเพลิดเพลิน บันเทิงใจแล้ว ยังให้ภาพความเป็นตัวตนของกลุ่มวัยรุ่นในแต่ละแบบได้อีกด้วย เช่น วัยรุ่นผู้หญิงมัธยม มักจะอ่านนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ส่วนนิตยสาร ICE, BUZZ จะเจาะกลุ่มวัยรุ่นในเมืองที่สนใจแฟชั่นในสยามสแควร์หรือเซ็นเตอร์พ้อยท์ นิตยสาร J-spy, M-jojo สำหรับกลุ่มแฟนคลับป๊อปปูล่า เกาหลี และไต้หวัน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่านิตยสาร *เธอกับฉัน* เป็นนิตยสารที่นิยมในกลุ่มเด็กวัยรุ่นเพศที่สาม หรือที่ถูกเรียกในวงสังคมวัยรุ่นว่า “กระเทยหัวเกรียน” เนื่องจากมีแฟชั่นเซ็กซี่ของผู้ชายมานำเสนออยู่เป็นระยะ Cucumber นามแฝงของวัยรุ่นผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่ง เคยถามผู้วิจัยว่า “พี่เดินถือ *เธอกับฉัน* เล่มนี้ (ฉบับ 415 เดือนเมษายน) กลางสยามอย่างนี้ ไม่กลัวคนเค้าเข้าใจผิดเอาหรือพี่” (cucumber, สัมภาษณ์, 25 ตุลาคม 2545)

และจากการวิเคราะห์เนื้อหา นิตยสารวัยรุ่น *The Boy* และ *เธอกับฉัน* พบว่า นิตยสารวัยรุ่นเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคม และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ให้แก่วัยรุ่น โดยจะอธิบายหัวข้อตามลำดับ

3.1 นิตยสารกับการสร้างความเห็นพ้องในหมู่วัยรุ่น

ความเห็นพ้องที่กล่าวในขณะนี้ หมายความว่า การสร้างความคิดเห็นร่วมกันในหมู่วัยรุ่นจำนวนหนึ่ง สร้างมติดูความเห็นที่นำเสนอ และรับรู้โดยทั่วกัน มีความเห็นไปในทางเดียวกัน ผ่านหน้าหรือพื้นที่ในนิตยสารวัยรุ่น ในการวิเคราะห์เนื้อหา นิตยสารพบความเห็นพ้องใน 2 เรื่องด้วยกัน คือ ความเห็นพ้องในเรื่องการแต่งกายเซ็กซี่ตามแฟชั่นของวัยรุ่นผู้หญิง และความเห็นพ้องในเรื่องความรักและการมีคู่รัก

3.1.1 ความเห็นพ้องในเรื่องการแต่งกายเซ็กซี่ตามแฟชั่นของวัยรุ่นผู้หญิง

จากการวิเคราะห์เนื้อหา นิตยสารวัยรุ่นทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* พบว่ามีการนำเสนอภาพแฟชั่นรวมทั้งเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายเซ็กซี่ของวัยรุ่นผู้หญิง มีเนื้อหาที่ให้ภาพความเป็นพวกเดียวกันกับวัยรุ่น ในลักษณะที่เรื่องการแต่งกายเซ็กซี่ เป็นเรื่องปกติถ้าอยู่ในกาลเทศะ มีคอลัมน์ที่ให้พื้นที่ในการแสดงความเห็นพ้องเรื่องการแต่งกายเซ็กซี่ของวัยรุ่น เช่น คอลัมน์ SNAP, Teentalk ของนิตยสาร *เธอกับฉัน* และคอลัมน์ Fashion Pick up, Star's Beauty ในนิตยสาร *The Boy* การสร้างความเห็นพ้องในเรื่องการแต่งกายเซ็กซี่ คือการใช้พื้นที่ในนิตยสารวัยรุ่นนำเสนอภาพ และความคิดเห็นของวัยรุ่นจาก

แหล่งรวมวัยรุ่นในที่ต่างๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นร่วมกันในเรื่องต่างๆ ในลักษณะที่วัยรุ่นคนไหนๆ ก็ทำกัน เป็นแฟชั่น เป็นสิ่งที่เข้ากับยุคสมัย ตัวอย่างเช่น

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 415 หน้า 36-37) คอลัมน์ SNAP:สาวสุดเซ็กซี่ Summer นี่ใคร? จากภาพตัวอย่าง จะเห็นภาพการแต่งกายของวัยรุ่นที่ให้สัมภาษณ์ นิตยสาร โดยผู้หญิงจะแต่งกายแบบเซ็กซี่ คือเป็นเสื้อกล้าม เสื้อสายเดี่ยว โชว์แขน หัวไหล่ กระโปรงสั้น โชว์ต้นขา สะดือ ซึ่งการที่ภาพวัยรุ่นปรากฏในนิตยสารมีการแต่งกายเซ็กซี่ ได้ให้ความเป็นพวกพ้องร่วมกันว่าการแต่งกายเซ็กซี่เป็นเรื่องปกติธรรมดา และนอกจากนั้น หัวคอลัมน์ที่ว่า “สาวสุดเซ็กซี่ Summer นี่ใคร?” ให้ความหมายของการเป็นผู้หญิงเซ็กซี่ ที่มีผลด้านบวก ในเรื่องของการมีรูปร่างที่ดีของผู้หญิง และการเป็นคนมีความมั่นใจ จากตัวอย่าง มิงค์ ให้ความเห็นว่า “ชอบชอนย่าคะ หุ่นเขาดี” และ ยี่หร่าน ให้ความเห็นว่า “ลูกเกดคะ เพราะเขาเป็นผู้หญิงที่มีความมั่นใจสูง” ซึ่งทั้งชอนย่า และลูกเกดนั้น นับว่าเป็นนางแบบยอดนิยมในประเทศไทย ที่มักมีภาพแฟชั่นแต่งตัวเซ็กซี่ปรากฏบนหน้าสื่อเป็นระยะ

เธอกับฉัน เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 420 หน้า 26-27) คอลัมน์ SNAP: เลือกเกิดได้ขอเป็น... จากรูปจะเห็นได้ว่าคอลัมน์ SNAP นั้น เป็นคอลัมน์ที่ถามความคิดเห็นของวัยรุ่นในเรื่องต่างๆ อย่างเช่นฉบับนี้เป็นคำถามที่ว่า “เลือกเกิดขอเกิดเป็น...” ซึ่งเป็นคำถามทั่วไป สบายๆ เพลินๆ มากกว่าจะเป็นเรื่องจริงจัง ทำให้คอลัมน์นี้เป็นพื้นที่ไว้แสดงการแต่งตัวของวัยรุ่นตามแฟชั่นมากเสียกว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็นที่จริงจัง (ภาพที่ 114)

เธอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 432 หน้า 41) เป็นภาพศิลปินขวัญใจวัยรุ่น แผ่นแทรกในรูปแบบที่ตัดออกจากนิตยสารนำไปเป็นปฏิทินขนาดเล็กพกพาได้ ภาพของศิลปินหญิงแสดงการแต่งกายเซ็กซี่ อวดเรือนร่าง ทั้งไหล่ แขน หน้าท้อง สะดือ ซึ่งถือว่าเป็นอวัยวะที่ควรปกปิดสำหรับผู้หญิง และเมื่อภาพศิลปินกับการแต่งตัวเซ็กซี่อยู่กับปฏิทินที่ไว้พกพาได้เช่นนี้ เป็นการให้ความหมายถึงการเป็นสิ่งสาธารณะที่เปิดเผยได้ ยอมรับได้ การแต่งกายเซ็กซี่ของผู้หญิงจึงเป็นสิ่งที่วัยรุ่นเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา (ภาพที่ 115)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 114
คอลัมน์ Snap

ภาพที่ 115
แผ่นแทรก ปฏิทินขนาดเล็ก

เชอภกับฉัน เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 431 หน้า 40) คอลัมน์ Teen Talk “แฟชั่นไทยในสายตา 10 วัยรุ่น” เป็นคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของวัยรุ่นในเรื่องราวต่างๆ พร้อมกับภาพผู้ถูกสัมภาษณ์ประกอบความคิดเห็นของวัยรุ่น ในคอลัมน์นี้ เช่น หนุ่ม-ต่อสกุล “วัยรุ่นมั่นใจในตัวเอง เรื่องการแต่งตัวมากขึ้น คิดว่าตัวเองแต่งอะไรแล้วก็ดูดี ก็แต่งกันตามใจตัวเอง” ส่วนโบว์ ยุคลธร กล่าวว่า “วัยรุ่นสมัยนี้กล้ากันอยู่แล้ว แต่อยากจะบอกว่าการแต่งตัวให้อยู่ในขอบเขตหนึ่ง ใส่ชุดไหนควรดูกาลเทศะด้วย” เป็นการให้ความเห็นพ้องกับการแต่งกายของวัยรุ่นว่าเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้ตัวเองดูดีขึ้น แต่ยังคงมีขอบเขตของความกล้า ในการแต่งกายให้อยู่ในกาลเทศะที่เหมาะสม โดยส่วนใหญ่แล้ว ความคิดเห็นของวัยรุ่นในเรื่องต่างๆ ที่นำเสนอในคอลัมน์ Teen Talk จะมีแตกต่างหลากหลาย อันเป็นการแสดงออกถึงความคิดของวัยรุ่นในสื่อนิตยสาร

เชอภกับฉันเดือนเมษายน (ฉบับที่ 416 หน้า 48) คอลัมน์น้องใหม่มาแรง : New freshy “ผมว่าการแต่งตัวของวัยรุ่นเดี๋ยวนี้ดูแล้วไม่ค่อยดีเลยนะ ชัดหูชัดตาอย่างไรก็ไม่รู้ ยิ่งผู้หญิงเนี่ย ถ้าผมเป็นพ่อแม่เนี่ยผมคง...ไม่รู้สึก” เกริก เกริกไกร อันสนธิ์ บทสัมภาษณ์

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 132-133) คอลัมน์ Star Fashion Style คอลัมน์เป็นภาพดาราผู้หญิงกับการแต่งกายตามแฟชั่น จะพบว่านิตยสารให้พื้นที่ในการแสดงภาพการแต่งกายเซ็กซี่โชว์ไหล่ ว่าเป็นเรื่องในแง่บวก เป็นเรื่องของแฟชั่น เป็นผู้หญิงรูปร่างดี มั่นใจ จึงสวมใส่เสื้อผ้าได้ ดังจะเห็นได้จากคำโปรยของคอลัมน์ที่ว่า “แฟชั่นเสื้อโชว์ไหล่ของสาวที่ใครๆ ก็ตกหลุมรัก” และจากคอลัมน์ จะเห็นได้ว่าการโชว์ไหล่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรักๆ ใคร่ๆ คือเป็นการผูกเรื่องการแต่งกายเซ็กซี่ของผู้หญิงกับการได้มีชายหนุ่มมาหมายปอง ตัวอย่างเช่น “ปุมัณฑนา ไหล่นี้พี่หาญของจอง”, “โบ ชญาดา ไหล่ขาวเนียนที่มีเจ้าของแล้ว” และ “โชว์ไหล่เหมือนกัน ชอบสีเดียวกันแต่ไม่ได้ชอบหนุ่มคนเดียวกัน” เป็นต้น

The Boy เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 164) คอลัมน์ X-treme tale: uniform สุดขีด เป็นคอลัมน์งานเขียนของ อ.แตร เกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักศึกษา ทั้งการใส่เสื้อนักศึกษารัดตัว ใส่กระโปรงผ่าสูง ตัวอย่างจากคอลัมน์ตอนท้ายกล่าวว่า “...ได้ค้นพบโลก Fashion ของนักศึกษากำกัน แม้อาภรณ์จะเป็นเพียงเปลือกนอกซึ่งอาจส่งสะท้อนสันดานได้ แต่ฉันว่าอาภรณ์ไม่อาจส่งสะท้อนถึงปัญญา แต่งตัวเปรี้ยวแรด แต่สมองปราดเปรื่องมีถมไป...” ให้ความหมายของการแต่งกายเช็ทซ์ตามแฟชั่นว่าเป็นเรื่องที่รับได้ หากมีสติ และปัญญา

ภาพการเป็นพื้นที่แสดงความเห็นพ้องเรื่องการแต่งกายเช็ทซ์ตามแฟชั่นของวัยรุ่นผู้หญิงในนิตยสาร *The Boy* และเช็ทซ์กับฉัน ให้ความเป็นพวกเดียวกันกับวัยรุ่นผู้อ่าน นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์วัยรุ่นผู้หญิงจำนวนหนึ่ง พบว่ามีความคิดเห็นที่หลากหลายแต่โดยรวมๆ แล้ว พบว่าวัยรุ่นมองเรื่องการแต่งกายเช็ทซ์ว่าเป็นเรื่องที่ควรพิจารณาความเหมาะสมกับตัวเองก่อน และการแต่งกายเช็ทซ์นั้น เป็นเรื่องธรรมดาที่ได้รับจากสื่อต่างๆ บ่อยครั้งจนกลายเป็นเรื่องปกติ ในส่วนคำถามเกี่ยวกับภาพผู้หญิงที่ถูกนำเสนอในนิตยสารบ่อยๆ และความรู้สึกเกี่ยวกับการที่นิตยสารลงรูปนางแบบ ดาราหญิงสวมชุดที่เช็ทซ์ในนิตยสารวัยรุ่นนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า

เกว “ในนิตยสาร มักจะเป็นอะไรสวยๆ งามๆ มาให้ดู สวย เช็ทซ์ เอ็กซ์ และเวอร์ แต่ก็ควรพิจารณาด้วยว่าเหมาะสมกับเราไหม เราอ่านแล้วควรทำตามหรือเปล่า อย่างดาราที่ใส่ชุดเช็ทซ์ในนิตยสาร ก็ เออ หุ่นดีนะ ถ้าเราใส่แบบนี้ แม่คงเฉาะกบาลแยกแน่ๆ” (เกว, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2545)

เอิง “ภาพผู้หญิงเช็ทซ์ส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องเพศมากไปนะพี่ แต่ก็เห็นกันเกลื่อนจนไม่รู้สึกรู้ว่าน่าเกลียดแล้วละ” (เอิง, สัมภาษณ์, 9 ธันวาคม 2545)

ตุลย์ “แล้วแต่มุมมองนะ บางที่นิตยสารก็สื่อความน่ารักๆ สดใส แต่บางที่ก็ออกแนวโป๊เปลือยแต่ก็สวยดี ชอบดูนะ ทั้งๆที่เป็นผู้หญิงเหมือนกัน ดูเช็ทซ์ ดูแบบชวนฝันอะไรอย่างเงี้ย” (ตุลย์, สัมภาษณ์ 6 ธันวาคม 2545)

โดยสรุปแล้ว พบว่านิตยสารวัยรุ่นเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้องเรื่องการแต่งกายเช็ทซ์ของผู้หญิงวัยรุ่น เนื่องจากสื่อต่างๆ ที่แวดล้อมในสังคม ต่างก็นำเสนออยู่เกลื่อนอยู่แล้ว และวัยรุ่นเองก็มิได้ต่อต้านเรื่องการแต่งกายเช็ทซ์ แต่จะนำมาพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานะของตัวเองเป็นหลัก

3.1.2 ความเห็นพ้องในเรื่องความรัก และการมีคู่รัก

“*The Boy* คอลัมน์ Voice ฉบับ 178 ที่ลิซ่า Bubblegirl ลงปกนะคะ ยังจำได้อยู่เลย หนูเขียนไปลงว่า “To แหน่ บิยะ From น้องหยิง (แฟนของนาย) – เรารู้แหละว่านายจะรักเรา แล้วเราก็รักนายมากด้วย แต่ว่านายช่วยลดอาการขี้น้อยใจของนายซักนิดนึงนะ แล้วเราจะ

รักนายขึ้น 10 เท่าเลย” ตอนที่ข้อความหนูได้ลง ดีใจมากเลยคะ พอแน็ตเห็น คำก็ดีใจมาก เตียวนี้ ไม่ค่อยจะงอนหนูซักเท่าไรแล้วด้วย” (น้องหยิง, สัมภาษณ์, 10 ตุลาคม 2545) บทสัมภาษณ์ข้างต้นเกิดขึ้น เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์เล่าประสบการณ์เรื่องความรักที่เกี่ยวกับ นิตยสารวัยรุ่นให้ฟัง เธอยอมรับว่านิตยสารวัยรุ่นเป็นสื่อที่วัยรุ่นส่วนใหญ่อ่านกัน ดังนั้นการส่งเรื่องไปลงจึงจะเป็นการแสดงออกเรื่องความรักให้รับรู้ทั่วๆ กัน เป็นเรื่องเปิดเผย ไม่น่าอาย น่าเกลียด

พื้นที่ในนิตยสารวัยรุ่นทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีส่วนที่เป็นพื้นที่ให้ผู้อ่านส่งเรื่องข้อความมาลง โดยมีความแตกต่างของนิตยสารทั้ง 2 ฉบับ คือ *The Boy* มักเป็นคอลัมน์หาเพื่อนหรือหาผู้สนใจกิจกรรมประเภทเดียวกัน ในคอลัมน์ X-Y Matching, ที่นี่มีเพื่อน, Voice, Health, YooHoo.com, b/g square และ U-ask ส่วน *เธอกับฉัน* มีคอลัมน์ หาเพื่อน คอลัมน์ฝากข้อความถึงเพื่อน หรือคนสนิท ในคอลัมน์ You & Me Club และคอลัมน์เรื่องสั้น บทความ บทกวี การ์ตูน ที่เกี่ยวข้องกับความรักการมีคู่รักปรากฏอยู่มาก

การสร้างความเห็นพ้องในเรื่องความรักและการมีคู่รัก ดูเหมือนจะเป็นเรื่องปกติสำหรับวัยรุ่นไปแล้ว จากการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่านิตยสารทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ต่างให้ค่าในการสร้างความเห็นพ้องในหมู่วัยรุ่นว่าเรื่องความรักและการมีคู่รักเป็นเรื่องธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น

จากคอลัมน์ Health จาก *The Boy* เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 100-101) “ผมออกหักมาหลายครั้งแล้ว ทำอย่างไรจึงจะไม่ออกหักอีก : ใครๆ เขาก็ว่าออกหักดีกว่ารักไม่เป็น...” ฉบับเดือนธันวาคม (ฉบับที่ 200 หน้า 96-97) “รักแรกพบมีจริงไหมครับ”, “หนูอายุ 16 ปี อยากมีแฟนอายุรุ่นราว 30 ปี เพราะมองแล้วหล่อมาดแมนกว่าเพื่อนๆ...” จากรูปแบบคำถามที่พบ ปัญหาความรัก คู่รักเป็นประเด็นที่วัยรุ่นสนใจใคร่รู้เป็นอย่างมาก

คอลัมน์ U-ask ก็เช่นกัน มีปัญหาที่ส่งมาถามเกี่ยวกับความรักอยู่มาก ตัวอย่างเช่น *The Boy* เดือนสิงหาคม (ฉบับที่ 196 หน้า 157) “สงสารตัวเองจัง..คือว่าแฟนน้องเนียเค้าชอบพูดเล่นไปหมดทุกเรื่อง พอน้องเครียดเค้าก็ยิ่งจะพูดเล่นไม่เป็นเรื่องอยู่ดี น้องสะเชิง กะว่าเจอใหม่จะทิ้งคนนี่”

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 140-141) คอลัมน์ VOICE : “To: พี่วี From: บีม Message: โกรธบีมไซมัยที่ไม่ยอมไปงานที่มหาวิทยาลัยด้วย ก็บีมบอกแล้วไงว่าไม่วาง เนี่ยแสดงว่าพี่วีต้องโกรธแน่ๆ เพราะเวลามารับไม่เห็นยิ้มเลย อย่าโกรธนะ” คอลัมน์ VOICE เป็นเหมือนสื่อกลางในการอ้อนวอนขอความรักของวัยรุ่นหนุ่มสาว เป็นพื้นที่สาธารณะ ที่สามารถแสดงออกเรื่องความรักได้อย่างเปิดเผย

The Boy เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 184 หน้า 148) คอลัมน์ YooHoo.com ฉบับนี้เป็นหัวข้อ “จำเป็นด้วยหรือที่ผู้หญิงต้องยอมทั้งตัวทั้งหัวใจเพื่อคนรัก” มีวัยรุ่นเข้ามาแสดงความคิดเห็นเช่น “มาเหมียว: เราคิดว่ามันเป็นเรื่องของคนสองคน ถ้าคิดว่าเสียตัวไปแล้ว เราจะเสียใจในภายหลัง ก็อย่างเพิ่งด่วนตัดสินใจนะจ๊ะ”, “บัวคลี: เราไม่ควรจะยอมให้แฟน

ล่วงเกินขนาดลึกซึ้ง เอาแค่จับมือถือแขนก็พอ” ความคิดเห็นของวัยรุ่นหญิงที่มาแสดงความคิดเห็น ออกไปในทิศทางเดียวกัน ย่อมเป็นการแสดงความเห็นพ้องต้องกันในกลุ่มผู้อ่าน รับรู้ร่วมกันถึงสิ่งที่ควรจะเป็นไป

เธอกับฉัน เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 126-127) คอลัมน์รักของเธอรักของฉัน เป็นคอลัมน์สัมภาษณ์เรื่องราวความรักของดารานักร้องชายหญิง การสัมภาษณ์จะให้ความรู้สึกของความงดงาม ความรักที่อ่อนหวาน สวยงาม มีการพูดถึงคู่ของตัวเองว่าเป็นคนอย่างไร เข้ากันได้ไหม ประสบการณ์รักที่ผ่านๆ โดยเนื้อหาแล้ว คอลัมน์นี้เป็นพื้นที่ในการเสนอความเป็นไปได้ของการมีความรัก หรือมีคู่รักในวัยเรียน *เธอกับฉัน* เดือนกรกฎาคมนี้ สัมภาษณ์นักร้องหนุ่มเต็ม วุฒิสิตี กับ แก้ว ซ่าซ่า นักร้องค่ายเดียวกัน ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ฉบับนี้ เช่น "สำหรับเรื่องพีเติม แก้วก็เฉยๆ นะคะ พ่อแม่แก้วเองก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะว่าแม่ก็เป็นฝรั่ง เขาเข้าใจว่าวัยรุ่นมันก็ต้องมีเรื่องความรักบ้าง เขาก็เข้าใจไม่ได้ว่าอะไร" – แก้ว ซ่าซ่า และ "สำหรับผม ความรักเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตมากนะครับ ผมยังต้องการความรักอยู่ครับ ความรักทำให้ชีวิตผมสดใส"-เต็ม วุฒิสิตี

เธอกับฉัน เดือนกุมภาพันธ์ (ฉบับที่ 412 หน้า 30-31) *เธอกับฉัน* ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ เป็นฉบับที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทศกาลวันแห่งความรัก หรือ วันวาเลนไทน์เป็นหลัก คอลัมน์ส่วนใหญ่จะพูดถึงเรื่องความรัก ของขวัญ บทความพิเศษ เรื่องความรัก เป็นต้น ฉบับนี้ คอลัมน์ SNAP ซึ่งเป็นคอลัมน์สอบถามความเห็นวัยรุ่น ได้สอบถามเรื่อง "เพลงรักเพื่อคนพิเศษ" การถามความเห็นเกี่ยวกับความรัก ทำให้วัยรุ่นมองว่าความรักเป็นสิ่งปกติธรรมดา การมีความรัก อยากมอบเพลงพิเศษให้กับคนพิเศษ เช่น "แนน อายุ 16 ปี-เพลงตัวจริงของเธอค่ะ เพราะว่าความหมายมันดีมาก เราพร้อมเสมอที่จะให้คนที่เรารัก" และ "หุ้ย อายุ 17 ปี – เพลงใจละเมอค่ะ เพราะว่าโดนใจมาก กำลังแอบชอบใครคนหนึ่งอยู่"

เธอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 423 หน้า 097) คอลัมน์ You&me Club– Talk to you "To เอ็ม – ทนศักดิ์ From : โจ้ – ก้อแม้ว่าเราจะอกหักจากนาย แต่เราก็ออยากจะบอกนายนะว่าจะอยู่เป็นคนสุดท้ายของเธออยู่ตรงนี้ แม้ว่าเธอจะมีใคร จะอยู่ดูแลความรักเพื่อเธอให้เธอได้ชื่นใจ อยู่เป็นดอกไม้ในใจเธอ" คอลัมน์ You&me Club เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้วัยรุ่นส่งข้อความมาลงในนิตยสาร ซึ่งมักมีการบอกรัก แอบรัก ชื่นชม ให้กำลังใจ ปรากฏให้เห็นในทุกฉบับ การสื่อเรื่องความรักในที่สาธารณะให้ความหมายถึงการเปิดเผยเรื่องความรักในวัยรุ่น

นอกจากนั้น นิตยสารยังเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้องเรื่องการมีความรัก หรือคู่รักในวัยรุ่น โดยผ่านจากหลากหลายรูปแบบ ทั้งภาพแฟชั่นคู่รัก ข่าวซุบซิบเรื่องราวของดารา บทความเรื่องสั้นเกี่ยวกับความรัก รวมทั้งการสร้างนายแบบขวัญใจสาว ๆ เพื่อดึงดูดผู้อ่านให้ชื่นชมต่อดารานายแบบเหล่านั้นในรูปแบบของความคลั่งไคล้เพศตรงข้าม

จากการสัมภาษณ์ผู้อ่านวัยรุ่นหญิง พบว่าวัยรุ่นผู้อ่านมองว่าเรื่องความรัก การมีคู่รัก เป็นสิ่งที่ต้องดูให้เหมาะสมกับตัวเอง คือรับข้อมูลจากสื่อมา แล้วนำมาใช้ให้เหมาะสมกับตัวเอง โดยความรักในวัยรุ่นถูกให้ความหมายว่าเป็นการมีแฟน การหลงรักเพศตรงข้าม ความรัก การมีเพศสัมพันธ์

จา “ความรัก ถ้ารักเป็นก็ดี แต่ทุกวันนี้วัยรุ่นรักกันแบบไม่ลืมหูลืมตา เลยทำให้เรื่องบางเรื่องเสียไป ที่พูดนี้เพียงแค่ว่าบางส่วน สำหรับคนที่ไม่มีคิดว่าเป็นแล้ว วัยรุ่นยังเด็กอยู่ ทำในสิ่งที่อยากทำให้มาก ๆ ก่อนดีกว่า เพราะถ้ามีความรักแล้วก็เหมือนปิดโอกาสความฝันตัวเอง ถ้าหากรักไม่เป็น” (จา, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2545)

วี “แล้วแต่จะคิดนะ ขึ้นอยู่กับแต่ละคน ความรักเป็นสิ่งดี เป็นสิ่งที่สวยงาม แต่ก็ควรอยู่ในขอบเขตจำกัด ไม่ควรเกินเลยมากเกินไป” (วี, สัมภาษณ์, 13 ธันวาคม 2545)

เล็ก “คิดว่าความรักในวัยรุ่นก็เป็นเรื่องดี เพราะเราได้ศึกษานิสัยคนไปเรื่อยๆ แต่ต้องมีขอบเขต คือไม่มีอะไรกันจนกว่าจะพร้อมทั้งคู่” (เล็ก, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2545)

แตงกวา “ความรักเป็นเรื่องธรรมดา ยิ่งสำหรับวัยรุ่น ผู้ใหญ่น่าจะคอยดูแลอยู่ห่างๆ ไม่ควรมาห้าม ดูอย่างสมัยก่อนสิ ขวัญกับเรียมยังแอบไปทำอะไรกันริมคลองได้เลย” (แตงกวา, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2545)

ในส่วนคำถามเกี่ยวกับนิยายสารวัยรุ่นกับการสร้างความเห็นพ้องเรื่องความรักและการมีคู่นั้น วัยรุ่นผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นตรงกันว่า ภาพความรักในนิยายสารวัยรุ่นให้ภาพของความสวยงาม สดใส และนิยายสารนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความรักที่ให้ประสบการณ์แก่วัยรุ่นหญิงในการกระทำ การวางตัวของวัยรุ่นต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่นำไปใช้เป็นประโยชน์ได้ เช่น การป้องกันตัว การดูแลตัวเองของผู้หญิง เป็นต้น

จา “นิยายสารสื่อให้เราเห็นและเรียนรู้ แต่ก็ต้องบวกกับความถูกต้องด้วย เพราะบางเล่มก็สนับสนุนให้ทำผิดเหลือเกิน” (จา, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2545)

เล็ก “นิยายสารทำให้รู้ว่า ความรักเป็นสิ่งที่ดี แต่ก็ยังมีสิ่งที่ไม่ดีด้วย ต้องเลือกมาใช้” (เล็ก, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2545)

แนน “ส่วนใหญ่จะ จะพยายามทำให้ความรักเป็นแบบญี่ปุ่น แบบการ์ตูนญี่ปุ่นนะ กู๊กๆ กิกๆ น่ารัก แต่ก็จะต้องรู้จักเป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องไปตามใคร” (แนน, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2545)

แตงกวา “อย่าง *The Boy เธอกับฉัน* จะให้ดูแลตัวเอง ไม่ให้อันตรายเรื่องพวกนี้ แต่อย่าง *Cosmo* นะ พี่ จะมีเรื่องเซ็กซี่เยอะมาก คงเป็นเพราะ *Cosmo* เป็นนิยายสารสำหรับผู้หญิงมั้ง แล้วที่ต้องอ่าน *Cosmo* ด้วย เพราะเดี๋ยวนี้ละ นักเรียน ม.ปลาย ก็มีเพศสัมพันธ์กันแล้ว นำมามากกว่าสมัยก่อนอีก เป็นปัญหาทุกโรงเรียนเลย ก็เลยต้องอ่านไว้ป้องกันรักษาตัวเองด้วย” (แตงกวา, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2545)

ตุลย์ “นิตยสารเสนอเรื่องรักๆ ใคร่ๆ แบบเพื่อฝันนะ มันดูเวอร์เกินจริง ดูแบบถ้ามาดูจริงๆ โลกมันไม่ใช่แบบนี้นะ สวยงามเกินไป” (ตุลย์, สัมภาษณ์, 6 ธันวาคม 2545)

ลูกเกด “อ่านมากๆ ไม่หรรอรวมๆ จากหลายๆ อย่างไม่ใช่แค่นิตยสารอย่างเดียว เลย์รู้สึกคาดหวังอะไรที่เป็นอุดมคติมากไป บางครั้งพออ่านติดมากๆ มาเจอชีวิตจริง แล้วมันไม่เป็นอย่างในหนังสือ ก็จะทำให้รับไม่ได้” (ลูกเกด, สัมภาษณ์, 10 ธันวาคม 2545)

นิตยสารกับการเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้องเรื่องความรักและมีคู่รักในวัยรุ่น โดยสรุปแล้ว พบว่านิตยสารสร้างโลกสองใบให้ผู้อ่าน ใบแรกเป็นโลกในฝันที่เสนอความรักที่สวยงามเหมือนในจินตนาการ ซึ่งตรงกับความต้องการขายสินค้า การสร้างจุดดึงดูดที่ตรงใจผู้อ่านในการนำเรื่องรักใคร่มาใส่ความโรแมนติกที่เกินพอดีให้ผู้อ่านได้ติดตามอ่านอย่างเพลิดเพลิน ในขณะที่โลกอีกใบเป็นโลกแห่งความจริง ที่นิตยสารนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก การดูแลรักษาป้องกันตัวเอง ซึ่งในส่วนของนิตยสารวัยรุ่นแล้ว สัดส่วนของโลกในฝันจะมีมากกว่าโลกแห่งความเป็นจริงอยู่มาก

3.2 นิตยสารวัยรุ่นกับการท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคม

การท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคมคืออะไร ที่จริงแล้วอุดมการณ์หลักของสังคมคือสิ่งที่สังคมคาดหวังว่าควรจะเป็นไปตามกรอบตามระบบระเบียบ เป็นสิ่งที่คนในสังคมยอมรับด้วยกันเป็นอย่างดีก็คือสิ่งที่ถูกต้อง อุดมการณ์หลักของสังคมไทยที่เห็นเด่นชัด เช่น การเคารพผู้ใหญ่ การมีสัมมาคารวะ การประพฤติตัวดีไม่ออกนอกกลุ่มนอกรทาง การเรียนหนังสือตามเกณฑ์ สำหรับผู้หญิงนั้น เช่น รักนวลสงวนตัว การเป็นกุลสตรี ไม่นอนค้างอ้างแรมนอกรบ้าน เป็นต้น

นอกจากนั้น นิตยสารวัยรุ่นยังเป็นพื้นที่ในการท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคม โดยมีคำว่า “เจ๋ง” เป็นสิ่งที่บอกถึงความเท่ในการทำตัวแปลกแยก แหกกฎ ไร้ระเบียบ กลับทิศกลับทาง เพราะต้องการสร้างเอกลักษณ์ของตนเองที่ไม่เหมือนใคร และไม่เหมือนวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ

จากการวิเคราะห์เนื้อหา นิตยสารวัยรุ่นทั้งสองฉบับ พบว่าเนื้อหาในการท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคมมีปรากฏอยู่ไม่มากนัก อาจด้วยเพราะข้อจำกัดของการตีพิมพ์สู่ที่สาธารณะ เนื้อหาจึงต้องอยู่ในแนวทางสมดุลที่ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมากเกินไป การท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคมจึงปรากฏอยู่ในกลุ่มวัยรุ่นจำพวกหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษในการแสดงตัวตนที่ชัดเจนของพวกตนผ่านนิตยสาร เช่น กลุ่ม Counter Strike, กลุ่มเด็ก Graffiti และกลุ่มเด็กเพศที่สาม หรือที่รู้จักกันในหมู่วัยรุ่นว่า “กระเทยหัวโปก” หรือ “กระเทยหัวเกรียน” นั่นเอง

กลุ่ม Counter-Strike

Counter-Strike เป็นเกมคอมพิวเตอร์แบบออนไลน์ ที่มีกลุ่มผู้เล่นตั้งแต่อายุ 8 – 35 ปี โดยเกมจะให้บทบาทตำรวจและผู้ร้ายกับผู้เล่น แล้วแต่สมัครใจ โดยสามารถวางแผนการเล่นเอง ไม่ได้ต่อสู้กับคอมพิวเตอร์ แต่จะต่อสู้กับผู้เล่นคนอื่นๆ ที่ออนไลน์อยู่ในอินเทอร์เน็ต เวลาเดียวกัน ลักษณะของเกมที่แปลกคือ ความดี – ชั่ว คนดี – คนชั่ว ในเกมมีค่าเสมอกัน ที่ผู้ร้ายอาจจะชนะตำรวจก็ได้ เพราะคะแนนได้รับจากการฆ่าคู่ต่อสู้ เพื่อเป็นยอดนักฆ่าสังหาร และจะได้ปรากฏชื่อให้ใครๆ ได้รู้จักกัน เกม Counter-Strike ทำให้ทั้งเด็ก ทั้งวัยรุ่นใช้เวลาเล่นเกมทั้งวันทั้งคืน ด้วยเสน่ห์ของเกมที่เหมาะสมเป็นยาเสพติด ทำให้เกิดปัญหาตามมามากมาย ทั้งเสียการเรียน สิ้นเปลืองเงินทอง การก่อให้เกิดความรุนแรงในชีวิตจริงตามมา

Counter-Strike นั้น เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการทำทลายอุดมการณ์หลักของสังคมได้เป็นอย่างดี เพราะลักษณะเกมที่ต่อต้านความเชื่อที่ความดีต้องชนะความเลว คนชั่วต้องถูกคนดีจัดการ ทำให้ค่าของความชั่ว ความดีมาอยู่ในค่าที่เสมอกัน และเมื่อวัยรุ่นให้ความสนใจ จนกลายเป็นเรื่องลงตามสื่อต่างๆ มากมาย ทำให้กลุ่มวัยรุ่นผู้เล่น Counter-Strike กลายเป็นสังคมย่อยรูปแบบหนึ่งในกลุ่มวัยรุ่นในสังคมไทย ลักษณะของผู้เล่นเกมออนไลน์ มักจะใช้ร้านอินเทอร์เน็ตคาเฟ่เป็นสถานที่เล่น มากกว่าจะเล่นตามบ้านพักอาศัย ด้วยเพราะเป็นการรวมกลุ่มกันเล่นเกม เพื่อมีพรรคพวกในการรวมทีมต่อสู้แต่ละครั้ง

The Boy เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 19 – 20) คอลัมน์ Cool Club “Counter-Strike เพื่อนรักหรือวายร้ายของวัยรุ่น” ได้กล่าวถึงกลุ่มผู้เล่นเกม Counter-Strike กลุ่มหนึ่ง ถึงผลดี – ผลเสีย ของการเล่นเกมนี วิเคราะห์จากชื่อคอลัมน์ “Cool Club” แปลความหมายได้ว่า “กลุ่มที่เจ๋ง” และผู้ให้สัมภาษณ์ต่างมาจากโรงเรียนมัธยมที่มีชื่อเสียง ทำให้ความหมายของ Counter-Strike ในนิตยสารวัยรุ่นเป็นภาพของความเจ๋ง เท่ ไม่เป็นพิษเป็นภัย

“ข้อดี - ข้อเสีย : แอม : ข้อเสีย โดดเรียนไปเล่นเกมส์ ข้อดีคือมันส์ครับ

กฤษ : ข้อดีคือไม่ต้องเรียน ทำให้ได้รู้ประสบการณ์ของชีวิตในการโดดเรียนและปั่นกำแพงได้ คิดเทคนิคในการหลอกอาจารย์”

จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นให้ค่าข้อดีของเกมคือ การโดดเรียน ไม่ต้องเรียนหนังสือ ซึ่งเป็นการแหกกรอบของวัยรุ่นในระดับมัธยมที่ต้องเรียนหนังสือ ใช้เวลาในโรงเรียน (ในปัจจุบัน (ปี 2546) ได้มีเกมออนไลน์ใหม่ๆ เกิดขึ้นจำนวนมาก ที่กลายเป็นกระแสฮิตในหมู่วัยรุ่น เช่น Raknarok -ผู้วิจัย)

กลุ่ม Graffiti Art

Graffiti Art หรือ กราฟฟิตี้ อาร์ต ศิลปะแขนงหนึ่ง เป็นงานพ่นสีบนกำแพงร้าง ภาพความ “เจ๋ง” และเท่ของกลุ่มกราฟฟิตี้ อาร์ต กล่าวคือ การนำเรื่องความไร้ระเบียบ กลับทิศ

กลับทาง มาทำให้เรื่องที่เป็นเรื่องผิดมาเป็นเรื่องถูก เรื่องดี คือการพนันสืบนำแพง ในสังคมไทยมักจะเป็นการพนันสีและเทอะ ทรัพย์สินอาคาร เพื่อป้องกันสถาบัน หรือพนันด่าพ่อ ล่อแม่บนกำแพงอย่างไร้ประโยชน์ แต่สำหรับ กราฟฟิตี้ อาร์ต แล้ว กลับนำการพนันสืบนำแพงมาเป็นงานศิลปะที่ได้รับการยอมรับ เป็นงานสร้างสรรค์สำหรับวัยรุ่นในใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 81 – 83) คอลัมน์ Let's see พูดถึง กลุ่มกราฟฟิตี้ อาร์ต เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น อันเป็นการนำเสนอกลุ่มกราฟฟิตี้ให้เป็นที่ รู้จักสำหรับวัยรุ่นถึงความเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่สร้างเอกลักษณ์ให้กับกลุ่มตนเอง โดยนำความ กลับทิศกลับทางของการพนันสืบนำแพงมาเป็นความเท่ เจ๋ง สำหรับวัยรุ่น

กลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม

กลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามหรือที่รู้จักกันในกลุ่มวัยรุ่นว่า “พวกกระเทยหัวเกรียน” หรือ “กระเทยหัวโปก” กลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามเหล่านี้ เป็นตัวแทนของการทำทนายอูดมการณ์หลัก ของสังคมอย่างเด่นชัด เพราะในสังคมไทย แม้จะไม่ได้กีดกันกลุ่มเพศที่สาม แต่ก็มิใช่ว่า กลุ่มเพศที่สามจะได้รับการยอมรับ และยังกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม ซึ่งถูกมองว่ายังไม่มิดุติ ภาวะเพียงพอ ยังเป็นเพียงกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ทำตามกระแส ทำตามแฟชั่นไปวันๆ จึงทำให้ กลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามกลุ่มนี้ กลายเป็นบุคคลที่อยู่นอกวงสังคมมากเข้าไปทุกที

จากการสัมภาษณ์และการรวบรวมข้อมูล พบว่ากลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม จะมีการ รวมตัวกันตามย่านศูนย์การค้าในวันหยุด แต่งตัวแบบเด็กผู้หญิง แต่งหน้า ทาปาก โดยที่ ทรงผมยังเป็นทรงนักเรียนหรือหัวเกรียนอยู่ มีการชื่นชอบดารานักร้องผู้ชายที่หน้าตาดี ตามแบบที่ผู้หญิงวัยรุ่นทั่วไปชื่นชอบ

กลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม มักจะมีบทบาทในการเป็นวัยรุ่นที่สร้างเอกลักษณ์ของตัวเอง โดยมีเพศหญิงเป็นเพื่อน ฉะนั้นในสายตาของวัยรุ่นด้วยกันแล้ว กลุ่มเพศที่สามเป็นเหมือน เพื่อนสนิทที่รำเริง เฮฮา สนุกสนาน เป็นเหมือนเพศหญิงทั่วๆ ไป เพียงแต่มีจริตก้าน มากกว่า จากการสัมภาษณ์วัยรุ่นหญิงผู้อ่านนิตยสารพบว่า เกือบทั้งหมดตอบไปในทิศทาง เดียวกัน ว่ากลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามเป็นเหมือนเพื่อน และยอมรับได้ รู้สึกเฉยๆ เป็นปกติ เพราะเป็นเรื่องธรรมดา

ในหน้านิตยสารวัยรุ่นแล้ว จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า ระหว่างนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีข้อแตกต่างกันในเรื่องกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม คือ *The Boy* มีเนื้อหา ปรากฏอยู่น้อยมาก ในขณะที่นิตยสาร *เธอกับฉัน* กลายเป็นนิตยสารที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็น เด็กวัยรุ่นเพศที่สามอยู่จำนวนมาก มีเนื้อหาที่ให้ความหมายกับกลุ่มเพศที่สามให้มีตัวตน ปรากฏในสังคม โดยรูปแบบของการนำเสนอเป็นแบบผู้มาใหม่ (New Comer) เป็นพื้นที่ใน การแสดงออกถึงตัวตนของกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 14) คอลัมน์ Big Square หนูจ๊ก นักศึกษามหาวิทยาลัย คณะมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 ให้สัมภาษณ์ว่า “รู้สึกมึนๆ ว่ากระเทยเนี่ย เป็นเพศที่ตลกที่สุดเลย คิดว่าเพื่อนๆ คงมีเพื่อนแบบนี้บ้างนะคะ ต่อให้เค้าไม่ต้องทำอะไร เราก็เข้าใจ กระเทยมีหลายจำพวกนะคะ กระเทยควาย (หุ่นไม่ให้แต่ใจปรารถนา) กระเทยโห่งๆ (ชอบทำตัวเด่นเกินเหตุ กลัวเค้าไม่รู้ว่าเป็นกระเทย) กระเทยเจียมเจียม (เรียบริ่อยโดยนิสัย) กระเทยก้ากั้น (เห็นผู้ชายไม่ได้ น้ำลายล้นปาก ละเมอว่าอยากกิน) กระเทยเสียมราชรัฐพระตะบอง (ถึงลำบาก ก็อยากเป็น) กระเทย etc. (หลากหลายจนบรรยายไม่ถูก)”

ตุลย์ “เกี่ยวกับพวกกระเทยเด็กเนี่ยนะ มันห้ามกันไม่ได้ แต่ก็ไม่ได้รังเกียจ เพราะเขาก็เป็นส่วนหนึ่งในสังคมของเราไปแล้ว ก็ดูดีนะ น่ารักดีออก มีเพื่อนแบบนี้ด้วย ก็ดีนะ ก็ดูเฉยๆ ขอแค่ให้เขาเป็นคนดีก็พอแล้ว” (ตุลย์, สัมภาษณ์, 6 ธันวาคม 2545)

คิมบี้ “ก็เป็นเรื่องปกติที่สังคมมันหลากหลาย เลยเกิดพฤติกรรมใหม่ๆ ในสังคมเพิ่มขึ้น อย่างในอังกฤษเค้ามีแฟชั่นใหม่ แบบผู้หญิงก็ไปทำผมแบบผู้ชาย ฉีดกล้ามเนื้อเหมือนนักกล้ามแมนๆ ส่วนผู้ชายก็ไปฉีดยา ทำหน้าอก แบบยังเป็นผู้ชาย แต่มีนมนะที่แปลกมันขึ้นไปทุกที” (คิมบี้, สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2545)

ลูกเกต “จริงๆ ถ้าเค้ารู้กาลเทศะก็ไม่น่าเกลียด เรื่องของเขา เค้ารักกันก็ดีแล้ว ดีกว่าจะมาเกลียดกัน ทะเลาะกัน” (ลูกเกต, สัมภาษณ์, 10 ธันวาคม 2545)

แตงกวา “ถ้าเค้ารักเพศเดียวกัน แล้วฉลาด เรียนจบ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ใคร ก็เคารพยอมรับนะ แต่บางคนไม่สนใจเรียน ไปมั่วก็น่าสงสาร น่าสมเพช” (แตงกวา, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2545)

โดยสรุปแล้ว วิทยุเน้นให้ความสำคัญกับความเหมาะสมของพฤติกรรมของบุคคลในการดำรงอยู่ในสังคมอย่างปกติ เท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็เพศใด โดยมองว่าการมีพฤติกรรมทางเพศเป็นไปในแบบใดนั้น เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ยอมรับได้ หากไม่ก่อให้เกิดปัญหาในสังคม

แต่อย่างไรก็ดีสำหรับพื้นที่ที่เป็นการปรากฏกายของเพศที่สามจากผู้อ่านยังไม่ปรากฏมากนัก คอลัมน์ตอบปัญหาต่างๆ โดยส่วนใหญ่ยังเป็นสำหรับวิทยุผู้หญิงมากกว่า และให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิงเป็นลำดับแรก แต่จะทราบโดยทั่วกันในหมู่วิทยุว่านิตยสาร*เธอกับฉัน*มีกลุ่มวิทยุเพศที่สามติดตามอ่านเป็นจำนวนมาก

ลักษณะการนำเสนอในนิตยสาร จะเป็นบทความให้ความรู้เชิงวิชาการถึงการกลายมาเป็นเพศที่สามของผู้ชายว่ามีที่มาอย่างไร เช่น *เธอกับฉัน* เดือนเมษายน (ฉบับที่ 415 หน้า 140) คอลัมน์ *ฉันผู้ชายนะยะ* : ทำไม ทำไม ผู้ชายถึงกลายพันธุ์ ภาค 1 เป็นการ

เปิดเผยตัวของกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม ถึงสาเหตุการกลายเป็นเพศที่สาม ว่าเกี่ยวกับการเลี้ยงดู ยีน โครโมโซม ซึ่งเป็นเหตุผลที่น่าเชื่อถือ และน่าเห็นใจ ยอมรับการเบี่ยงเบนทางเพศของพวกเขา “พวกนี้เกิดจากโครโมโซมในร่างกายเกิดบกพร่อง และเป็นมาตั้งแต่กำเนิด สภาพแวดล้อมอาจมีส่วนแต่ไม่ทั้งหมด พวกเขาเหล่านี้เป็น “Born to be” และไม่มีทางรักษาให้หาย...”

นอกจากนั้น แพนชั่นหน้าร้อนของเธอกับฉันในแต่ละปี จะมีแพนชั่นรับลมร้อน มีนายแบบผู้ชายมาถ่ายแพนชั่นด้วยเสื้อฝ้าน้อยชิ้น และให้ความเข้าใจแก่ผู้อ่านถึงความผิดปกติทางเพศที่เกิดขึ้น กล่าวคือ เครื่องแต่งกายจะเป็นเนื้อผ้าบางเบา ลายเสือ หรือลายสัตว์ ที่ผู้ชายโดยทั่วไปไม่นิยมสวมใส่ เสื้อผ้ารัดรูปแนบเนื้อ บางเบา ที่ผู้อ่านเข้าใจร่วมกันได้ว่า เป็นแพนชั่นสำหรับเพศที่สามเสียมากกว่า จากการติดตามของผู้วิจัยทั้งในช่วงปีก่อนและหลังของนิตยสารที่นำมาทำการวิเคราะห์ พบว่าจะมีแพนชั่นจำพวกนี้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

สำหรับในส่วนเนื้อหาของนิตยสารส่วนอื่น จะพบว่าเรื่องเพศที่สามจะค่อนข้างคาบเกี่ยวกับเรื่องของผู้หญิง เพราะกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามจะแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงของเขา ดังนั้นเนื้อหาทั้งหมดในนิตยสารจึงตอบสนองความต้องการของกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามได้พอๆ กับที่ผู้หญิงต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัว แต่งหน้า แพนชั่น การคลั่งไคล้หนัง ร้อง ดาราชาย ฯลฯ

อย่างไรก็ดี พื้นที่การทำหายอุดมการณ์หลักของสังคมในนิตยสารสำหรับวัยรุ่นนั้น ประเด็นที่เกี่ยวกับกลุ่มเพศที่สามนั้น วิเคราะห์ได้ว่า เนื้อหาที่นำเสนอเพื่อดึงดูดผู้อ่านเพศที่สามนั้น ทำให้เกิดกลุ่มผู้อ่านนิตยสารวัยรุ่นที่แต่เดิมเป็นผู้หญิงมาสู่เพศที่สามมากขึ้น ทำให้เรื่องของกลุ่มเพศที่สามได้รับการยอมรับ การเปิดเผยในสาธารณะมากขึ้น เป็นการท้าทายอุดมการณ์ของสังคมที่จะต้องไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีข่าวของกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามนี้ปรากฏอยู่ในสื่อตลอดเวลา โดยสื่อกระแสหลักอย่าง โทรทัศน์ วิทยุ มองว่าเป็นปัญหา เป็นแพนชั่นที่สร้างความเดือดร้อนต่อสังคม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือข้อความโฆษณาของภาพยนตร์ “วาย บีม เซียร์กระหึ่มโลก” (ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องนี้คือ พจน์ อานนท์ บรรณาธิการนิตยสารเธอกับฉัน – ผู้วิจัย) ที่มีจุดขายอยู่ที่เรื่องราวของกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม ที่ว่า “ประกาศศักดิ์ศรีกระเทยไทย ให้กระหึ่มไปทั่วโลก” ข้อความโฆษณาชิ้นนี้ให้ความหมายของกระเทยไทย หรือกลุ่มเพศที่สามว่าได้รับการยอมรับโดยการใช้คำว่า “ศักดิ์ศรีกระเทยไทย” การที่กลุ่มเพศที่สามได้รับการยอมรับ นับว่าเป็นการทำหายอุดมการณ์หลักในสังคมไทย ที่มีเรื่องเพศมาเป็นตัวกำหนดกรอบขอบเขตของพฤติกรรมทางเพศของคนไว้

3.3 นิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ต่อรองเสนอทางเลือกใหม่

นิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ต่อรองเสนอทางเลือกใหม่นี้ คือนิตยสารได้กลายเป็นพื้นที่ที่ผนวกพื้นที่ของเด็กและผู้ใหญ่เข้าหากันอย่างประนีประนอม พยายาม

ต่อรอง เสนอทางเลือกใหม่ในสังคมของวัยรุ่น โดยการยอมรับบางสิ่งจากผู้ใหญ่ และสร้างแบบแผนใหม่ของกลุ่มวัยรุ่นเอง ซึ่งบทบาทของนิตยสารวัยรุ่นในเรื่องนี้นับว่า เด่นชัดกว่าข้ออื่น ๆ ที่ผ่านมา ข้อมูลจากทั้งการวิเคราะห์เนื้อหาและการสัมภาษณ์วัยรุ่น ออกมาในลักษณะเดียวกันคือ การพยายามทำความเข้าใจ ประนีประนอมหากันระหว่าง เด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่

เคียวโกะ นักร้องนักแสดงสาวชาวญี่ปุ่นวัย 18 ปี ได้ให้ความหมายของคำว่า “ผู้ใหญ่” ไว้ว่า “ถึงแม้จะน่าเบื่อ แต่ก็หมายถึงคนที่มีความตั้งใจจะ ไม่คิดว่า “อยากเป็นผู้ใหญ่” แต่คิดว่า “ต้องเป็นผู้ใหญ่” ละ เวลาที่พูดคุยกับผู้ใหญ่ก็คิดว่า เค้าตั้งใจจังเลยนะ แต่บางทีก็น่าเบื่อกะ” ในทางกลับกัน เธอได้ให้ความหมายของ “เด็ก” ไว้ว่า “เด็ก ถึงแม้จะน่าสนุก แต่ก็หมายถึงคนที่ไม่มีความรับผิดชอบได้ด้วย ดังนั้น ถ้าส่วนที่เป็นเด็กของตัวเองหายไป คงกลายเป็นมนุษย์ที่น่าเบื่อ” (*The Boy* เดือนพฤษภาคม ฉบับ 189 หน้า 88)

ความแตกต่างระหว่างผู้ใหญ่และเด็กวัยรุ่นตามที่เคียวโกะกล่าวถึงนั้น บ่งบอกถึงภาพของ “ผู้ใหญ่” ในสายตาของเธอ ว่าเป็นความน่าเบื่อที่วัยรุ่นจำเป็นต้องเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต แต่ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะเป็นวัยรุ่นหรือเป็นเด็กตลอดไป ผู้ใหญ่กับวัยรุ่นจึงดูจะกลายเป็นคู่ตรงข้ามที่ในสังคมไทยแล้วเข้าหากันยากเหลือเกิน ผู้ใหญ่มักมองว่า วัยรุ่นเป็นต้นตอ ตัวปัญหาในเหตุการณ์ต่างๆ และด้วยความหวังดีและคาดหวังให้วัยรุ่นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ผู้ใหญ่จึงมักเข้ามาจัดการวัยรุ่นให้อยู่ในกรอบระเบียบ

โดยเฉพาะในเรื่องเพศที่ผู้ใหญ่มักจะเข้ามาจัดการดูแลกรอบวัยรุ่นให้เป็นไปตามครรลองอันดีของสังคม ในนิตยสารวัยรุ่นทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* นั้น พบว่ามีการต่อรองเสนอทางเลือกใหม่กับวัยรุ่น คือไม่ได้กรอบบังคับวัยรุ่น แต่ให้ข้อมูลและเปิดโอกาสในการหาทางเลือกของตน การพิจารณาความเหมาะสมกับวัยของตน กาลเทศะ คือการให้วัยรุ่นได้ตัดสินใจทำตามความคิดที่อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม

หัวเรื่องที่พบในนิตยสารวัยรุ่นเกี่ยวกับการต่อรอง เสนอทางเลือกใหม่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ประกอบด้วย แฟชั่น การแต่งกาย การประพฤติตัววางตัวต่อเพศตรงข้าม หรือมีคู่รัก เรื่องเพศสัมพันธ์ และการเที่ยวกลางคืน ซึ่งทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* มีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกันในส่วนนี้ กล่าวคือ ทั้งบทความ คอลัมน์ การสัมภาษณ์ มักจะให้อิสระในความคิด แต่จะนำเสนอเนื้อหาที่ข้อมูลเรื่องความรักไปจนถึงเพศ เพื่อให้วัยรุ่นรู้จักดูแลตัวเองได้ ป้องกันตัวได้ และสามารถนำข้อมูลมาตัดสินใจ ความเหมาะสมในเรื่องต่างๆ

3.3.1 แฟชั่นการแต่งกาย

พบการต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ในเรื่องแฟชั่นการแต่งกายของวัยรุ่น ลักษณะเนื้อหาจะเป็นการประนีประนอมความต้องการของวัยรุ่นกับสิ่งที่ผู้ใหญ่ยอมรับได้ มักปรากฏในคอลัมน์ตอบปัญหาความงามจากผู้อ่านทางบ้าน คอลัมน์แนะนำเครื่องสำอาง เสื้อผ้า ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 85) คอลัมน์ J – Wave : เต็มเปรี๊ยะให้ผมสั้นในห้องเรียน “เปิดเทอมใหม่ สาวๆ ที่โรงเรียนมีกฎรัดแน่นจนอึดอัด ก็คงโดนจับตัดผมกันเป็นแถวเลยใช้มั้ย! ...แต่แหม! เด็กกำลังรักสวยรักงามนี่นา ในเวลาเรียนนะห้ามได้ห้ามไป แต่เลิกเรียนเมื่อไหร่ถึงที่หนูเปรี๊ยะแล้วนะคะคุณครู... คาบสุดท้ายก่อนปล่อยพักหรือเลิกเรียน ชักง่วงแล้วสิ ก็อาศัยช่วงที่คุณครูหันหลังไปเขียนกระดาน ถักเปียเล็กๆ บนหัวไปเรื่อยๆ รัตด้วยยางสี แต่หูฟังที่อาจารย์สอนไปด้วยนะจ๊ะ” ให้ความประณีประนอมของผู้ใหญ่และวัยรุ่น โดยทำตัวถูกระเบียบในโรงเรียน แต่สามารถแต่งตัวสวยงามตามแฟชั่นได้เมื่อเลิกเรียนแล้ว

The Boy เดือนกันยายน (ฉบับที่ 197 หน้า 18) คอลัมน์ A & a : “Ask : เป็นคนเล็บไม่สวย เลยต้องทาเล็บกลบเกลื่อน ช่วงปิดเทอมนะไม่เป็นไร แต่เปิดเทอมนี่สิคะเป็นปัญหา อาจารย์ฝ่ายปกครองต้องเอาเรื่องแน่ๆ จะทำยังไงดีคะ Ans : ไม่ต้องวอริ! ลืมแล้วหรือไร สมัยนี้มียาทาเล็บบแบบเปลือยเปล่า ปราศจากสีสัง (Natural Bare) ที่อาจารย์ฝ่ายปกครองที่ว่าละเอียดรอบคอบกับเด็กผิดระเบียบก็ยังคงยอมยกธงขาว”

The Boy เดือนมีนาคม (ฉบับที่ 185 หน้า 144 – 145) คอลัมน์ U – Ask : แก่จืดด้วยการเจาะ (หรือจะสักแต่ว่าสัก?) “ถาม >> สวัสดิ์ค่ะพี่บ๊ิ่ค หนูเป็นคนแบบว่าจืดมากเลยคะพี่ เพื่อนๆ เรียกอื่จืดๆ หนูก็เลยเกิดอารมณ์อื่จืดจะเปรี๊ยะขึ้นมา พี่ว่าหนูจะเจาะสะดือ + ลิ้น หรือว่าจะสักดีคะ? จากน้องจืดผู้อยากจ๊าบจ๊าบจืด ตอบ >> จืด เอ๊ย!! จะสักปึ่ป หนูก็จะสักแยะปึ่ปเลยเธอคะ? อย่าเพิ่งโลภน่า เอาทีละนิดๆ ซิครับผม ค่อยๆ Intro กันไป ไม่ใช่ว่าวันนี้มาโรงเรียนยังตัวขาวๆ อยู่เลย พรุ้งนี้ดำพริ๊ด แล้วถ้าสักไปโรงเรียน คุณครูจะไม่กรี้ดใส่เธอคะ? หา.. ว่าอะไรนะ? อ้อ.. สักในร่มผ้า คุณครูไม่เห็น อื่มมๆ งั้นก็แล้วไปครับ”

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 415 หน้า 115) คอลัมน์ Since You Asked? : แนนซึ้นักร้องสาววัยรุ่น “ซึ้ทำผมสีทองไปเรียน ครูไม่ว่าเธอ? ตอบ : ก็ขอเค้าแล้วละ แต่เวลาไปโรงเรียน ซึ้จะใส่วิกผมสั้น เพราะคุณแม่เค้า ไม่อยากให้มีปัญหา”

เธอกับฉัน เดือนเมษายน (ฉบับที่ 423 หน้า 42 – 43) คอลัมน์ Young Today: อีกมุมหนึ่งของนางสาวไทย 2544 นุ้ย สุจิรา อรุณพิพัฒน์ “เสื้อผ้า นี้เราไม่จำเป็นต้องไปแต่งตัวตามเซ็นเตอร์พ้อยท์ นุ้ยบอกว่า นุ้ยอินก็ตาม แต่เซ็นเตอร์พ้อยท์ มันไม่ใช่สิ่งที่เราต้องไปเลียนแบบ มันเป็นแฟชั่นที่ไม่เหมาะสมกับคนไทยเรามีวัฒนธรรมที่ห้ามใส่เสื้อเห็นสะดือห้ามโชว์เนื้อหนังมังสา มาก แต่เดี๋ยวนีเปลี่ยนไปหมดแล้ว คือการแต่งตัวของวัยรุ่นอินได้แต่ควรมีขอบเขต”

จากการวิเคราะห์เนื้อหาในตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* พบว่า ความมีขอบเขตมีความเหมาะสม มีกาลเทศะ ดูจะเป็นบทสรุปในการประณีประนอมระหว่างวัยรุ่นกับผู้ใหญ่ในเรื่องแฟชั่นการแต่งตัวของวัยรุ่น และในส่วนของการสัมภาษณ์ผู้อ่าน ก็ได้ข้อมูลใน

ลักษณะเดียวกัน คือผู้อ่านให้ความเคารพต่อผู้ใหญ่ในเรื่องการแต่งกายของตัวเอง โดยจะดูความเหมาะสมของตัวเองกับแฟชั่นนั้นๆ และขอบเขตของครอบครัวที่ยอมรับได้ด้วย

เอิง “นิตยสารวัยรุ่นเสนอทางเลือกเรื่องแฟชั่น การแต่งกายเธอ ไม่รู้สิพี่ แต่หนูก็ดูนะ แล้วเอามาใช้ให้เหมาะกับตัวเอง บางชุดเช็ทซีไปก็ไม่ไหว ก็เลือกให้พอดีมากกว่า ไปมากไปก็ไม่ไหว” (เอิง, สัมภาษณ์, 9 ธันวาคม 2545)

นา “คิดอยากจะสักเหมือนกัน แต่กลัวเจ็บ กลัวแม่ว่าด้วย ตอนนี่เลยทำเป็นเฮนน่าเพ้นท์เอา (เฮนน่า เพ้นท์ เป็นการสักชั่วคราว – ผู้วิจัย) ดีเหมือนกัน พอเบื่อลายนี้ ก็ทำลายอื่น” (นา, สัมภาษณ์, 19 ตุลาคม 2545)

คิมบี้ “ส่วนมากจะแต่งแบบน่ารัก เน้นสดใสๆ เฟรชชีมากกว่าคะ ไม่ค่อยเช็ทซีเท่าไร ก็ยังเด็กอยู่ แต่งแบบใสๆ ดีกว่า ในหนังสือก็ดูไว้ แบบจะได้ไม่เอ้าท์ ดูว่าแบบไหนแฟชั่นไหนกำลังมาแรงมากกว่า” (คิมบี้, สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2545)

โดยรวมแล้ว ผู้ใหญ่และสังคม ยังมีบทบาทในการกรอบความพอเหมาะพอดีของวัยรุ่นกับการแต่งกายให้อยู่ในความเหมาะสมพอควร จึงดูเหมือนว่าแท้จริงแล้วสื่อเองเป็นผู้นำเสนอความสุขขีดสุดชั่วในเรื่องการแต่งกายตามแฟชั่น จนทำให้วัยรุ่นมองว่าการทำตามแฟชั่นในนิตยสารเป็นเรื่องเกินจริง เพื่อฝันเกินไป ดังนั้นวัยรุ่นเองจึงต้องหาทางเลือกใหม่อันเป็นทางออกที่เหมาะสมในการวางตัวของวัยรุ่น ในสังคมที่ผู้ใหญ่มีอำนาจ ให้อยู่รอดปลอดภัยจากสายตาของผู้ใหญ่ที่พร้อมจะเอาผิดกับวัยรุ่น ถ้าการแต่งตัวของวัยรุ่นไม่ถูกใจผู้ใหญ่

3.3.2 เรื่องการเที่ยวกลางคืน

นิตยสาร *The Boy* และเธอกับฉันให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวางตัวในเรื่องการเที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นผู้หญิงไปในทางที่ชี้ให้เห็นว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยนำกระบอกเสียงของวัยรุ่น เช่น ดารานายแบบชื่อดังมาเป็นตัวแทน เป็นแบบอย่างในการบอกถึงสิ่งที่สังคมยอมรับ ตัวอย่างเช่น

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 23) คอลัมน์ Deep Talk: ข้างนอกและข้างในของผู้ชายชื่อ เจษฎาภรณ์ ผลดี : “Ask : ไม่ชอบเที่ยว ตามผับอะไรอย่างนี้เธอครับ Ans : ไปแล้วใจสั้น (หัวเราะ) คือเพลงมันเปิดเสียงดัง แล้วบางทีเห็นสภาพไม่เหมาะสม เราก็ใจหาย อย่างเห็นเต้กวัยรุ่นที่เที่ยวอย่างนี้ บางทีเราก็นึกย้อนกลับไปว่า ถ้าเราเกิดมีคนใกล้ตัว มีน้องที่เป็นผู้หญิงมาอยู่ในสถานที่แบบนี้ เราคงไม่ค่อยชอบแน่นอน แต่อันนี้ก็ป็นสิทธิส่วนตัวเค้าที่เค้าจะทำ” บทสัมภาษณ์นี้ให้ความเห็นของดารานายแบบกับทัศนคติเที่ยวกลางคืนของผู้หญิง แต่ก็ให้สิทธิกับผู้อ่านในการตัดสินใจว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับตนหรือไม่ โดยมองว่าการเที่ยวกลางคืนเป็นสิทธิส่วนบุคคล

The Boy เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 199 หน้า 104) คอลัมน์ Reader's Voice : จัดระเบียบสังคม เป็นคอลัมน์ถามความคิดเห็นวัยรุ่นทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการจัดระเบียบสังคมของรัฐบาลจากวัยรุ่น 4 คน ในคอลัมน์นี้ให้ความเห็นไปในทางเดียวกันคือ ให้ค่าการเที่ยวกลางคืนว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมในสังคมไทย โดยเฉพาะวัยรุ่นผู้หญิง

“เกมส์ อายุ 16 ปี : เห็นด้วยอย่างยิ่งค่ะ กับกฎที่ออกมา เพราะเด็กยังอยู่ในวัยเรียนไม่ควรเที่ยวกลางคืน เพราะอันตรายมันมีมาก... ยิ่งทุกวันนี้คนยิ่งไวใจกันได้ยาก เด็ก 15 – 16 ไปเที่ยว วุฒิภาวะทางอารมณ์ ทางความคิดมีน้อยกว่าคนที่เป็นผู้ใหญ่ อาจถูกหลอกได้ง่ายค่ะ ถ้าควบคุมตัวเองไม่อยู่ ติดเที่ยวก็จะทำให้ใจแตกไม่ไปเรียนหนังสือ”

“แนน อายุ 18 ปี : แนนก็ยังไม่เคยออกไปเที่ยวกลางคืนเลยคะ ก็อยากไปเที่ยวดูเหมือนกัน แต่อยากรู้ว่ามันก็เป็นยังไงเท่านั้นเอง แต่แนนคิดว่าการเที่ยวกลางคืนมันไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับเด็ก เพราะตอนนี้เรามีหน้าที่เรียน ควรตั้งใจเรียน อ่านหนังสือมากกว่า”

“โจ้ อายุ 17 ปี : ผมเคยเที่ยวกลางคืนตอนอายุ 14 ไปกับพี่ชาย จริงๆ ก็ไม่ได้อยากไปเที่ยวหรอกครับ แต่พี่ชายอยากให้ไปดูว่าเป็นยังไงก็เลยไป แต่พอไปเห็นแล้วก็รู้สึกว่ามันไม่ชอบ เพราะว่ามันเหมือนกับเป็นแหล่งมั่วสุม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด เซ็กซ์ เห็นแล้วรู้สึกเบื่อครับ”

“อั้น อายุ 19 ปี : เท่าที่เห็นเด็กที่เข้าไปเที่ยว ก็จะมีเด็กกรุ่นราวคราวเดียวกัน เยอะแยะ ก็จะกินเหล้า สูบบุหรี่กันทั้งหญิงและชาย พอมองย้อนไป มันเป็นภาพที่ไม่ค่อยดีเลยที่ผู้หญิงผู้ชายไปมั่วกันในเซค”

เธอกับฉัน เดือนตุลาคม (ฉบับ 428 หน้า 35) คอลัมน์ Model Talk: ปี การิน ให้สัมภาษณ์ในเรื่องแฟนว่า “ผมไม่อยากให้เที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ กินเหล้าได้นิดหน่อย สูบบุหรี่ไม่เอาดีกว่า เพราะมันจะแรงไปนิดนึง แต่ไม่มีเลยก็ดี” เรื่องเที่ยวกลางคืน วัยรุ่นต่างมองว่า การไปเพื่อให้ได้รู้ ก็เป็นเรื่องที่ทำได้ แต่ถ้าไปเที่ยวกลางคืนแล้วใจแตก ไม่เรียนหนังสือ ไปมั่วสุม มีเพศสัมพันธ์ ติดยาเสพติด ก็จะเป็นสิ่งที่ไม่ควรเกิดขึ้น

นอกจากนั้นนิตยสารยังให้ข้อมูลในการดูแลตัวเอง ป้องกันระวังภัยยามกลางคืนได้ โดยจะมีบทความพิเศษเกี่ยวกับภัยผู้หญิงยามกลางคืน เช่น *เธอกับฉัน* เดือนกันยายน (ฉบับที่ 427 หน้า 80 – 81) คอลัมน์ Special Scoop: อัยารอให้ภัยมาถึงตัว ข้อมูลจะให้เบอร์โทรศัพท์องค์กรให้คำปรึกษาแก่ผู้หญิงต่างๆ ผ่านตลกขบขันที่มักมีเรื่องอันตรายเกิดขึ้น ผลสำรวจต่างๆ ประกอบ ให้ข้อมูลที่ผู้หญิงพึงระวังในการใช้ชีวิตกลางคืน ตัวอย่างเช่น “ขึ้น Taxi ก็ต้องระวัง นั่งเบาะหลังข้างซ้ายเอาไว้ ห้ามหลับเด็ดขาด นั่งเหม่อก็ไม่ได้ ต้องดูหูตาคนขับด้วยว่าลูกลึกลับอะไรเปล่า เอน้ำหอมหรือขวดอะไรมาอังที่แอร์มัย ขับออกนอกเส้นทางไหม... จะไปลานจอดรถบนห้าง หรือที่ไหนก็เหมือนกัน ต้องระวังตัวอีกอยู่ดี ถ้ามีคนเดินตาม ก็รอให้เดินออกมาพร้อมคนเยอะๆ ขึ้นรถได้ก็รีบถือกระเป๋าให้เรียบร้อย... การออกเที่ยวยามวิกาลไม่ว่าจะกับใครก็ตาม ควรหลีกเลี่ยง เพราะจะตามมาด้วยปัญหาทุก

ชนิด เมาแล้วขับรถ ประสบอุบัติเหตุ, ยาเสพติด, ล่อลวง, ข่มขืน. มอมเหล้า, เสื่อมสุขภาพ, เสี่ยงภาพพจน์ มีแต่ผลเสียกับเสียที่ตามมา ซึ่งในสายตาของผู้ชายแล้ว รู้มัย... มันไม่ได้ทะเล่ยนสักนิด”

ปอ วงศ์วรุฒม์ : “อ๊อ้ย ไม่ชอบๆๆ เลย ถ้าแฟนผมไปเที่ยวเนี่ย โดนแน่ โดยส่วนตัวแล้วผมไม่ชอบผู้หญิงที่กินเหล้า ถ้าเข้าไปที่เที่ยวแล้วเห็นผู้หญิงกลุ่มหนึ่ง และมีเหล้าตั้งอยู่ตรงกลางจะแบบ... (ทำหน้าบรยายไม่ถูก)”

บอล ประเมษฐ์ : เวลาบอลเที่ยว เห็นผู้หญิงที่ไปเที่ยว บอลจะมองไม่ค่อยดีเท่าไรหรอก มันจะแบบอะไรดีดีๆ นิดๆ ก็เรียบบร้อยแล้ว อะไรประมาณเนี่ย Just for fun อะไรเงี้ย”

สรุปโดยรวม ทางเลือกใหม่ของการเที่ยวกลางคืน สำหรับวัยรุ่นมองว่าเป็นปัญหาสำหรับผู้ที่เที่ยวกลางคืนนั้นจะทำให้เสียการเรียน เสี่ยงภาพพจน์ทางสังคม และทำให้มีภาพของการเป็นผู้หญิงไม่ดี แต่ถ้ามองการเที่ยวกลางคืนเพื่อรู้จักโลก สร้างประสบการณ์ก็เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ ข้อมูลที่นิตยสารให้เกี่ยวกับภัยผู้หญิงในยามวิกาล จะให้วัยรุ่นผู้หญิงสามารถดูแลตัวเองได้ รู้จักป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายเสี่ยงเมื่อไปเที่ยวนอกบ้าน

ทางเลือกที่ประนีประนอมของวัยรุ่นกับการเที่ยวกลางคืนคือ เที่ยวได้ แต่ต้องไม่กินเหล้า สูบบุหรี่ มีเพศสัมพันธ์ ติดยาเสพติด เสี่ยงการเรียน หรือถูกล่อลวง และอย่างไรก็ดีทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับวัยรุ่นก็ยังคงเป็นการหลีกเลี่ยงการเที่ยวกลางคืนนั่นเอง

3.3.3 เรื่องความรักและเพศสัมพันธ์

สำหรับวัยรุ่นแล้ว เรื่องความรักและเพศสัมพันธ์จะเป็นสิ่งที่ปกติธรรมดาในชีวิตของวัยรุ่นยุคนี้เหลือเกิน ดังที่ได้กล่าวมาในตอนต้นๆ ถึงเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ที่ปรากฏในนิตยสาร *The Boy* และเชอกับฉันที่มีจำนวนมาก จากการวิเคราะห์เนื้อหา และในการวิเคราะห์ประกอบการสัมภาษณ์ ทำให้พบว่า มีการเสนอทางเลือกใหม่ต่อวัยรุ่นผู้อ่านให้สามารถวางตัวในเรื่องเพศอย่างเหมาะสมในสังคมไทย

กล่าวคือ สังคมไทยโดยภาพรวมเป็นสังคมที่ยกย่อง “การรักนวลสงวนตัว” ของผู้หญิง ดังนั้น การมีความรักและมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยรุ่น จึงถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมในวัยที่ไม่สมควร ถึงแม้สังคมสมัยใหม่ที่กระแสวัฒนธรรมตะวันตกที่เป็ดรับเรื่องเพศไหลทะลักเข้ามาอย่างมหาศาลก็ตาม

บทบาทของนิตยสารที่เป็นพื้นที่ในการต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ เรื่องความรักและเพศสัมพันธ์จึงเกิดขึ้น โดยพยายามจะประนีประนอมผู้ใหญ่และวัยรุ่นเข้าด้วยกัน ตัวอย่างจากการวิเคราะห์เนื้อหา เช่น

The Boy เดือนมิถุนายน (ฉบับที่ 192 หน้า 98 – 99) คอลัมน์ New Advertising : หยดน้ำแห่งความหอม พุดถึงเรื่องเด็กหนุ่มสาวสองคน ที่สร้างสัมพันธ์ภาพที่ไม่เกินเลยต่อกัน ภาพที่ไม่ชัดเจนของคู่รักหนุ่มสาวที่ฝ่ายชายพยายามจะจับมือหญิงสาวข้ามถนน ส่วน

ฝ่ายหญิงเสนอทางเลือกใหม่ โดยการใช้ผ้าเช็ดหน้าเป็นตัวกลางในการจับมือกันข้ามถนน นับว่าเป็นการเสนอทางออกในการวางตัวคู่กันของวัยรุ่นชายหญิง เพื่อให้การใกล้ชิด คบหากันไม่ขัดตาผู้ใหญ่ ยังคงค่าความรักนวลสงวนตัวของผู้หญิงไว้

The Boy เดือนเมษายน (ฉบับที่ 188 หน้า 123 – 124) คอลัมน์ Report : ปาร์ตี้ อันตราย เป็นบทความแนะนำการปฏิบัติตัวของหญิงสาวในการไปงานปาร์ตี้ ในส่วนคำแนะนำตอนหนึ่งกล่าวว่า “สำหรับน้องๆ ผู้หญิง เมื่อไหร่ที่สติสัมปชัญญะไม่อยู่กับเนื้อกับตัว อันตรายเกิดขึ้นได้ง่ายมาก ไซ้แล้ว! กำลังพูดถึงเรื่องเซ็กซ์ที่ไม่ได้เตรียมการล่วงหน้า นั่นเอง วิธีรับมือ : ก็คือการบอกกับเพื่อนที่ไม่ชอบดื่มมารีบบทเป็นสารคดี หรือโทรให้คนที่บ้านมารับก็ได้” เป็นบทความที่พูดถึงการระวังป้องกันตัวในวิถีชีวิตวัยรุ่น การที่จะไม่ปฏิเสธงานปาร์ตี้ในสังคมวัยรุ่น แต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้จักระมัดระวังตัว เพื่อไม่ให้เกิดการพลาดไปมีเพศสัมพันธ์โดยไม่เต็มใจขึ้น

The Boy เดือนพฤศจิกายน (ฉบับที่ 199 หน้า 80 – 81) คอลัมน์ Health – Soul : “มีคำกล่าวว่า No Sex is Safe Sex แปลง่ายๆ ก็คือ ถ้าจะให้ปลอดภัยแน่นอนแล้วต้องไม่มีเพศสัมพันธ์ แต่ใครเลยจะอดใจไหว นักเพศศาสตร์จึงบอกต่อว่าทางออกที่ปลอดภัย ร่องลงมาเมื่อเกิดอารมณ์เพศ ก็คือการปลดปล่อยด้วยตัวเอง เป็นทางออกที่เหมาะสมที่สุดในยุคนี้”

The Boy เดือนพฤษภาคม (ฉบับที่ 189 หน้า 111) คอลัมน์ Problem : “นำคิดนะ ครับ ว่าสาว ๆ เวลาแฟนขอมีความสัมพันธ์ด้วยจะปฏิเสธหรือยอมดี เพราะจะปฏิเสธก็กลัว หนุ่มคนรู้ใจจะเลิกรัก ครั้นจะยอมก็กลัวว่าจะหายไป เตียวเขาทิ้งไปบอกหักแล้วยังต้องเสียตัว อีก สาว ๆ จึงต้องฝึกทักษะในการคบแฟนว่า อย่าพยายามให้โอกาสเขาพูดแบบนั้น เช่น พยายามอย่าอยู่กับเขาสองต่อสองในที่ส่วนตัว”

The Boy เดือนกรกฎาคม (ฉบับที่ 193 หน้า 121 – 122) คอลัมน์ Report : Sex “ยาเสพติด สารกระตุ้น แอลกอฮอล์ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่นำพาไปสู่การมีเซ็กซ์ที่ไม่ถูกวิธี นำพาไปสู่การมีเซ็กซ์ที่ไม่ปลอดภัย และส่วนใหญ่อาจมีเซ็กซ์โดยที่ฝ่ายหญิงไม่ยินยอมพร้อมใจ ... จะเผชิญหน้าอย่างไรหากเจอสถานการณ์ที่ฝ่ายชายมาขอให้คุณเป็นของ ๆ เขา ประเด็นสำคัญ คือ การที่ตัวเราตระหนักถึงจุดยืนของตัวเอง เข้าใจว่าความสัมพันธ์ของตัวเองกับเพื่อนชาย อยู่ตรงไหน ที่สำคัญ “คุณ” มีสิทธิของตัวเองที่จะพูดปฏิเสธอย่างแข็งขัน” “หากคุณพร้อมจริง ถามใจถามกายตัวเองแล้วว่าพร้อม.. Step ต่อไปคือเรื่องของการป้องกันที่อาจจะตามมาหลังจากมีเพศสัมพันธ์ ต้องคำนึงถึงคำว่า “ปลอดภัย” ให้มากๆ เพราะหากพลาดครั้งเดียวแล้วจะมานั่งเสียใจไปตลอดชีวิตอย่างนี้ไม่คุ้มกันเลย”

เรื่องเพศสัมพันธ์สำหรับวัยรุ่นในสังคมไทยในปัจจุบัน ดูจะเป็นเรื่องกลืนไม่เข้าคาย ไม่ออกสำหรับผู้ใหญ่ ที่ต้องกีดกันวัยรุ่นให้ออกห่างจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศ แต่ในสังคมหลังสมัยใหม่อย่างปัจจุบัน นิตยสารได้ให้ข้อมูลในการดูแลวัยรุ่นเรื่องเพศระดับหนึ่ง

โดยจะพยายามให้ยับยั้งชั่งใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ไว้เสียก่อน หรือถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ก็ควรป้องกันให้ปลอดภัยจากปัญหาที่ตามมาได้

เชอกับฉัน เดือนตุลาคม (ฉบับที่ 428 หน้า 116 – 117) คอลัมน์ About Sex : ความไม่รู้ หลุมที่ใช้นามแฝงว่า Blue Guy ส่งจดหมายเข้ามาถามถึงความสงสัยเรื่องเพศที่ผู้ใหญ่มักจะห้ามไม่ให้เด็กวัยรุ่นรู้ “ผม Blue Guy ก็อยากรู้ว่าเรื่องเซ็กซ์ดีหรือไม่ดีกันแน่ เพราะเท่าที่สังเกตดูผู้ใหญ่ทุกคนบอกว่ามันไม่ดี” “ภวันดร : จริงๆ แล้วพวกเขาคงไม่ได้หมายความว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่ดีหรอก แต่พวกเขาพยายามที่จะจูงเราให้ออกห่างจากเรื่องเซ็กซ์ในเวลาที่ยังไม่เหมาะสม พวกเขากลัวหนูกกระโจนออกจากคอกแห่งความเหมาะสมก่อนวัย เลยพูดให้กลัวไว้ก่อนจะได้ไม่ไปข้องแฉะ”

เชอกับฉัน เดือนธันวาคม (ฉบับที่ 432 หน้า 128 – 129) คอลัมน์ About Sex : ระบบสัมผัส จดหมายจากน้อง Crazy sexy cool เขียนมาถามคุณภวันดรเจ้าของคอลัมน์ว่า “น้องกับแม็กซ์คบกันมาปีกว่าแล้ว วันหนึ่งเราได้ไปเที่ยวอ่างเก็บน้ำกันสองคน พวกเรานั่งเล่นอยู่ริมน้ำ เขาขอหอมแก้มแล้วกอดน้อง น้องไม่ได้ปฏิเสธอะไร เพราะแค่ภายนอกมันก็ไม่ได้เสียหายอะไร แต่เขาก็เอ่ยคำหนึ่งขึ้นมา ซึ่งน้องได้ฟังแล้วก็อึ้ง คือเขาขอมีอะไรกับน้อง น้องยอมรับว่าใจมันเต้นมาก ๆ เหมือนกับมีอารมณ์คล้อยตาม แต่ก็มาคิดว่าไม่เอาดีกว่า เพราะน้องกลัวมีปัญหาภายหลัง” “ตอบคุณน้อง Crazy sexy cool คุณพี่คิดว่าคุณน้องทำถูกต้องแล้ว ถูกต้องที่ไม่ปล่อยให้ตัวเองหลงกระเจิดกระเจิงไปตามคำขอ นั้น”

ในส่วนของ การสัมภาษณ์ วัยรุ่นผู้อ่านนิตยสารส่วนใหญ่ให้ค่าของการรักนวลสงวนตัวของผู้หญิงว่าเป็นเรื่องที่ดี เรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน วัยรุ่นมองว่าเพราะกระแสวัฒนธรรมต่างประเทศที่เข้ามามากมาย และนิตยสารเป็นผู้นำเรื่องราว บอกเล่าประสบการณ์ของคนต่างๆ ในเรื่องความรักและเพศให้แก่วัยรุ่นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเผชิญหน้ากับสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้

ออม “ออมว่าพวกเรื่องในทีวี ในหนัง หรือหนังสือที่เสนอเรื่องเพศมันเยอะมาก แล้วก็มีผลกับวัยรุ่นทำให้มันพริ้มมากขึ้นนะ พี่ อย่างเพื่อนในห้องคนหนึ่งอ่าน Cosmo' ด้วย คำเลยจะดูเป็นเจ๊ๆ เป็นผู้หญิงเก๋ๆ นะ ส่วนเรื่องนิตยสารนะส่วนมากอ่านแล้วก็ดีนะ คำเอาประสบการณ์ต่างๆ ของคนอื่นมาให้อ่าน ทำให้เรารู้ว่า เมื่ออยู่ในสถานการณ์อย่างนั้นควรจะวางตัวยังไง” (ออม, สัมภาษณ์, 11 พฤศจิกายน 2545)

แตงกวา “เตี้ยวนี่นะ สังเกตได้เลย จากนักเรียนม.ปลายด้วยกันนะ คำมีเพศสัมพันธ์กันแล้ว และหนูว่าน่าจะมีมากกว่าสมัยก่อน จริงๆ แล้วเรื่องรักนวลสงวนตัวก็ดีนะ เพราะถ้าผู้หญิงคิดแบบนี้ได้ก็เป็นการปกป้องและทำให้ตัวเองมีค่า และมีเกียรติด้วย แต่ก็น่าจะเอามาปรับใช้บ้าง อย่างหนูก็จะใช้ไอเดียของตัวเอง ดูว่าอันไหนดีไม่ดี และก็อยากให้ผู้ใหญ่เลี้ยงลูกแบบฝรั่งบ้าง อย่างแม่ลูกเหมือนเป็นเพื่อนกันปรึกษากันได้” (แตงกวา, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน, 2545)

เกว “รักษานวลสงวนตัวนะ เป็นสิ่งที่ผู้หญิงดี ๆ ควรมี ผู้หญิงมี 2 ประเภทนะเกวว่า คือเหมาะไว้เป็นคู่นอนกับเหมาะไว้เป็นแม่ของลูก แล้วเราก็ต้องเลือกเอาว่าอยากประพฤติตัวแบบไหน อยากเป็นผู้หญิงแบบไหน ส่วนเรื่องความรักในหนุ่มสาวนะ ก็เป็นเรื่องดีนะแต่ มันก็ไม่มีขอบเขตแน่นอนไง แต่ที่สำคัญก็ควรให้เกียรติกัน ผู้ชายให้เกียรติผู้หญิง ผู้หญิงก็ควรรักษาเกียรติของตัวเอง เพราะเดี๋ยวนี้ค่านิยมฟรีเซ็กซ์เข้ามาในประเทศเรามากเกินไป แล้วเกวว่าสังคมเรายังปรับตัวตามไม่ทันเลยเป็นปัญหา” (เกว, สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2545)

ตุลย์ “ความรักในวัยรุ่นไม่ผิดหรอก ถ้าอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม แต่ละคนที่ทำไป แฉใจเธอพี่ว่าเขาไม่รู้ว่่าสิ่งที่ทำมันถูกหรือผิด รู้แต่ก็ยังทำ ก็คงเพราะเค้าไว้ใจ และก็รักกับผู้ชายที่คบด้วยมั้ง แต่ปัญหาเรื่องเซ็กซ์ที่เกิดขึ้นจริงๆ กับวัยรุ่นคือ วัยรุ่นบางคนเค้าไม่รู้ อะไรเลย ไร้เดียงสา แล้วก็กลายเป็นปัญหาสังคมต่อ เพราะเดี๋ยวนี้เป็นเรื่องเฉยๆ มากที่มีเพื่อนผู้ชายไปทำคำทอ้ง แล้วผู้หญิงเดี๋ยวนี้บางทีก็เสนอตัวมาให้เพื่อนเราเอง ทำไปได้เนอะ บางทีก็ทำแท้งโดยที่ไม่ได้แคร์อะไรกัน ง่าย ๆ... ก็ไม่รู้เนะ ตุลย์อาจถูกมองว่าเป็นพวกหัวโบราณนะ เพราะเราจับได้กับเรื่องพวกนี้ แต่ก็ไม่ค่อยเห็นด้วยแค่นั้น รู้เพียงว่าตัวเองจะไม่ทำ เมื่อมันยังไม่ถึงเวลานะ” (ตุลย์, สัมภาษณ์, 6 ธันวาคม 2545)

อ้อย วัยรุ่นสาวผู้หนึ่งพูดถึงเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นไว้อย่าง น่าสนใจในคอลัมน์อ่านเอาเรื่อง : หยุดเซ็กซ์กับพรหมจรรย์ในวันที่ใครๆ เขาก็ทำกัน ไว้ว่า “การที่เด็กจะมีเพศสัมพันธ์ เด็กจะไม่เก็บพรหมจรรย์ มันเป็นปัญหาเหมือนการก่ออาชญากรรมหรือ? ผู้ใหญ่คิดไปเองว่ามันมีปัญหา แต่จริงๆ มันไม่ใช่ปัญหา มันเป็นความรักของคนสองคน มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ และเป็นเรื่องธรรมดาตามาก ไม่เห็นคนที่มีแฟนจะไม่มีเรื่องอย่างนี้เลย... ที่พูดกันว่าเด็กสมัยนี้มีเพศสัมพันธ์กันเร็วขึ้น ง่ายขึ้น มากขึ้น เป็นเพราะว่าโลกมันพัฒนา มันเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ประกอบกับการนำเสนอของสื่อ เรื่องแบบนี้มันไม่ใช่เรื่องที่จะมาแตกตื่นกันอีกต่อไป.. หนูว่าเรื่องเซ็กซ์เป็นเรื่องส่วนตัวมากๆ คนเรามีสิทธิ์ที่จะเลือกว่าจะเก็บไว้หรือเปล่า ถ้าพรหมจรรย์ทำให้หนูประสบความสำเร็จในชีวิตได้ทุกๆ เรื่องหนูจะเก็บไว้” (อ้อย, บทสัมภาษณ์, นิตยสารสารคดี ฉบับที่ 210 เดือนสิงหาคม 2545)

เรื่องความรักและการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นจึงกำลังกลืนกลายเป็นเรื่องปกติในสังคมวัยรุ่นไทยด้วยสาเหตุหลายประการ นิตยสารถ้าจะกล่าวถึงแล้ว ก็เป็นทั้งปมปัญหา และเป็นตัวช่วยแก้ไขประนีประนอมในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม นิตยสารวัยรุ่นก็ยังเป็นเพียงสื่อทางเลือกสำหรับวัยรุ่นผู้เป็นชายขอบของสังคม ที่ใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางกระแสของสื่อต่างๆ นานา ชนิด สิ่งที่นิตยสารนำเสนอจะเป็นเพียงหนึ่งในทางเลือกมากมาย สำหรับวัยรุ่นแล้ว การมีสติ มีวิจารณญาณในตนเอง จะเป็นสิ่งจำเป็นที่สุด ในการอยู่รอดพ้นจากการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ เพื่อที่จะได้รับการยอมรับ และหลุดพ้นจากสถานภาพการเป็นชนชั้นชายขอบในสังคมไทย

โดยสรุปแล้ว นิตยสารวัยรุ่นเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคม และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ สำหรับวัยรุ่นผู้หญิงแล้วไม่ว่าอย่างไรก็ดีพื้นที่ทั้งสามหัวข้อที่กล่าวมานั้น นับได้ว่ามีความสัมพันธ์กันในทุกๆ เรื่อง คือเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้องต้องกันในหมู่วัยรุ่น แต่ในขณะเดียวกัน เรื่องดังกล่าวกลับกลายเป็นการทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคม หรือต่อต้านผู้ใหญ่ ที่เป็นเจ้าของอุดมการณ์หลักนั้น และด้วยโครงสร้างสังคมไทยที่เป็นสังคมเคารพผู้ใหญ่ พ่อแม่ผู้ปกครองจึงมีอิทธิพลต่อลูกหลานในครอบครัว ดังที่พบว่ามีส่วนของเนื้อหาการต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ปรากฏอยู่มาก เพราะความที่มีพ่อแม่และครอบครัวเป็นตัวกลางในการประนีประนอมเรื่องต่างๆ นั้นให้เหมาะสมสำหรับทั้งสองฝ่าย

กล่าวคือทั้งนิตยสารวัยรุ่นและวัยรุ่นเองต่างพยายามประนีประนอมเข้าหากันท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างโลกสองใบ คือโลกของผู้ใหญ่ที่เป็นเจ้าของอำนาจทางสังคม และโลกของเด็กวัยรุ่นที่ยังค้นหาตัวเอง ในสังคมโลกยุคปัจจุบันที่ไม่อาจชี้ชัดได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “จินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น” นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหานำวิจัยดังนี้

1. นิตยสารวัยรุ่นนำเสนอจินตนาการทางเพศแก่ผู้หญิงในลักษณะใด
2. จินตนาการทางเพศที่ปรากฏในนิตยสารได้สะท้อนให้เห็นทัศนคติ หรือค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศของวัยรุ่นอย่างไรบ้าง
3. กลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงได้ใช้พื้นที่ของนิตยสารวัยรุ่นสร้างความเห็นพ้อง ต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ และท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย ในการเสนอจินตนาการทางเพศแก่ผู้หญิงอย่างไรบ้าง

เพื่อที่จะสามารถตอบปัญหานำวิจัยที่กำหนดไว้ได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจะนำผลการวิจัยที่ได้มาสรุปวิเคราะห์และอภิปรายผล และเปรียบเทียบกับข้อสันนิษฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยนำเสนอเป็น 3 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น
- ส่วนที่ 2. ลักษณะของจินตนาการทางเพศเป็นกลวิธีในการสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นผู้หญิง
- ส่วนที่ 3. นิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่

ส่วนที่ 1. ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น

ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสันนิษฐานไว้ตอบปัญหานำวิจัยข้อที่หนึ่งนี้ว่า “ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่นมีหลายประเภท และสะท้อนทั้งบริบทสังคมไทยและสังคมตะวันตก” จากการวิจัยพบโดยสรุปว่า สอดคล้องไปกับข้อสันนิษฐานที่ได้ตั้งไว้ คือ จินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่นมีทั้งจินตนาการทางเพศที่ผ่านการนำเสนอแบบวัจนภาษาและอวัจนภาษา โดยพบจินตนาการทางเพศในเนื้อหาลักษณะต่างๆ คือ เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก (Romance), แฟชั่นและความงาม (Fashion and Beauty), เรื่องราวส่วนตัว/ภายในบ้าน (Personal/Domestic), ดนตรียอดนิยม (Popular Music), และเนื้อหาที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ (Others)

นอกจากนั้น ลักษณะของจินตนาการทางเพศที่พบ ยังสะท้อนบริบทสังคมไทยและสังคมตะวันตก ในลักษณะที่มีการผสมผสาน ปะปนของบริบทสังคมไทยและตะวันตกเข้าหากัน การ

ที่บริบทสังคมตะวันตกเข้ามามีบทบาท ทำให้ภาพของสังคมไทยผ่านนิตยสารวัยรุ่นมีการพูดถึงเรื่องเพศกันมากขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันก็ขัดแย้งกับบริบททางสังคมไทย ที่เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ถูกปกปิดและละเลยการพูดถึงมาโดยตลอด การเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตกจึงทำให้เกิดความอึดอัดใจเหลือขึ้นในการนำเสนอเรื่องเพศในสังคมไทย ว่าควรจะเป็นไปในทิศทางใดจึงจะเหมาะสม

บทสรุปของ “ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น” อภิปรายได้ดังนี้ นิตยสารวัยรุ่นที่นำมาใช้วิเคราะห์ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ซึ่งเป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มียอดจำหน่ายสูงสุด 2 ฉบับ และนอกจากนั้นยังเป็นนิตยสารที่มีระยะเวลาการวางจำหน่ายยาวนานที่สุดในบรรดานิตยสารวัยรุ่นทั้งหมดด้วย คือ นิตยสาร *เธอกับฉัน* วางจำหน่ายถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลา 20 ปี และ *The Boy* 14 ปี

นิตยสาร *เธอกับฉัน* เป็นนิตยสารวัยรุ่นที่มีกลุ่มผู้อ่าน เป็นผู้หญิงในช่วงอายุ 13-20 ปี โดยมีเนื้อหาหลัก ๆ เป็นเรื่องของแฟชั่น ความงาม ข่าวคราวของดารา นักร้องยอดนิยม ปกิณกะบันเทิง บทความ เรื่องสั้น เรื่องยาว การ์ตูน และบทกวีเกี่ยวกับความรัก เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นนิตยสารที่มุ่งให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านเป็นหลัก

นิตยสาร *The Boy* เป็นนิตยสารวัยรุ่น ที่มีกลุ่มผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง และมีกลุ่มผู้อ่านชายบ้างในจำนวนที่ไม่มากนัก เนื้อหาโดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับวัยรุ่น ทั้งในเรื่องแฟชั่น การแต่งกาย ความงาม เรื่องของดารา นักร้องยอดนิยม และปกิณกะบันเทิงต่าง ๆ โดยรูปแบบการจัดหน้านิตยสารใช้สีสดใส และภาพกราฟิกที่ดึงดูดใจผู้อ่าน นอกจากนี้ *The Boy* แตกต่างจาก *เธอกับฉัน* ตรงที่ *The Boy* ไม่มีเรื่องสั้น บทกวี หรือการ์ตูนเกี่ยวกับความรัก แต่จะมีเรื่องเกี่ยวกับความรักในลักษณะของบทความ คอลัมน์พิเศษ และถาม-ตอบปัญหามากกว่า

การวิเคราะห์จินตนาการทางเพศผ่านการนำเสนอแบบวิจนภาษาและอวิจนภาษา

การนำเสนอแบบวิจนภาษา จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า มีการนำเสนอจินตนาการทางเพศแบบแอบแฝงมากที่สุด โดยปรากฏอยู่ในคอลัมน์และเนื้อหาต่าง ๆ ทั้งฉบับ การนำเสนอเนื้อหาแบบแอบแฝงนี้เอง ที่บ่งบอกถึงการเป็นจินตนาการทางเพศ เพราะเนื้อหาที่แอบแฝง และซ่อนเร้นเรื่องเพศนั้น ต้องใช้จินตนาการในการอ่านตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม การนำเสนอเรื่องจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น ไม่ได้อยู่ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศโดยตรงมากนัก มักจะเป็นลักษณะของเนื้อหาที่ให้ความโรแมนติก หรือความเป็นโรแมนซ์สำหรับผู้หญิง ทำให้ผู้อ่านไม่ทันรู้สึกที่กำลังซึมซับเรื่องเพศรสที่แอบแฝงเหล่านี้

การนำเสนอแบบอวิจนภาษา พบว่ามีการนำเสนอจินตนาการทางเพศแบบแอบแฝงมากที่สุดเช่นกัน โดยจะมีการนำเสนอผ่านภาพถ่าย ภาพวาด การใช้สี และสัญลักษณ์ ผู้วิจัยพบข้อสังเกตคือ มีการนำเสนอทั้งภาพวาด ภาพการ์ตูน และสีสรรที่สดใสอยู่จำนวนมาก เนื่องจาก

ความเป็นวัยรุ่นที่เฟื่องฟูขึ้นจากความเป็นเด็ก จึงมีการใช้ภาพการ์ตูน ภาพวาดมาประกอบ และการใช้ภาพวาดหรือภาพการ์ตูนมาประกอบนั้น ทำให้เรื่องเพศดูจะเป็นเรื่องที่จริงจังน้อยลง

1.1 การวิเคราะห์จินตนาการทางเพศผ่านลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาต่าง ๆ

ลักษณะของจินตนาการทางเพศทำการวิเคราะห์ผ่านเนื้อหาต่าง ๆ คือ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรัก (Romance), แฟชั่นและความงาม (Fashion and Beauty), เรื่องราวส่วนตัว/ภายในบ้าน (Personal/Domestic), ดนตรียอดนิยม (Popular Music), และเนื้อหาที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ (Others) ซึ่งการวิเคราะห์ผ่านเนื้อหาในเรื่องต่าง ๆ นี้ได้นำรหัสของเนื้อหา นิตยสารวัยรุ่นที่ Angela McRobbie (1991) ได้ทำการวิจัยใน 'Jackie' นิตยสารวัยรุ่นสำหรับผู้หญิง มาปรับใช้

1.1.1 ลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรัก (Romance)

จากการวิเคราะห์พบว่า เนื้อหาเรื่องราวความรักในนิตยสารวัยรุ่นเป็นเนื้อหาที่แสดงภาพความฝัน โลกมายา เป็นเรื่องโรแมนซ์สำหรับผู้หญิง โดยจะมีเรื่องราวข่าวคราวของดารานักร้อง นายแบบ การวางตัวของผู้หญิง และแบบแผนของความรักเป็นหลัก เรื่องของดารานักร้อง นายแบบนั้น มีลักษณะที่น่าเสนอภาพชายหนุ่มเหล่านี้ เป็นแบบชายในฝันของหญิงสาว นอกจากนั้นข่าวคราวของดารานักร้องที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่นจะแตกต่างจากสื่ออื่น ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ เพราะนิตยสารให้รายละเอียดในชีวิตปกติของชายหนุ่มเหล่านี้ ทั้งของใช้ในบ้าน หนังสือที่อ่าน รถที่ขับ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การที่ภาพชายหนุ่มเหล่านี้ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่น เป็นการสะท้อนภาพผู้ชายในฝัน (Romantic Hero) หรือการเป็นชายหนุ่มที่ให้ความสำคัญกับความโรแมนซ์เท่า ๆ กับที่ผู้หญิงคิด เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านเคลิบเคลิ้ม เพื่อฝันไปกับเนื้อหา ทั้งนี้สอดคล้องกับที่ McRobbie (1991) กล่าวไว้ว่า ภาพของผู้ชายในความคิดของผู้หญิงนั้นเป็น Romantic Objects มิใช่ Sex Objects ดังนั้น เนื้อหาเรื่องความรักในนิตยสารวัยรุ่นจึงจะสะท้อนความเป็นโรแมนซ์ในโลกในฝัน ภาพมายาของความรัก มากกว่าจะเป็นเรื่องเพศสัมพันธ์

เรื่องการวางตัวของผู้หญิง พบว่านิตยสารจะแนะนำ วิธีทาง หรือหนทางในการปฏิบัติตัวของผู้หญิงเพื่อที่จะได้มีชายคนรัก หรือ การปฏิบัติตัวของผู้หญิงต่อคู่รักเพื่อรักษาชายคนรักไว้ให้ได้ เช่นเดียวกัน McRobbie ได้พูดถึงนิตยสารวัยรุ่นว่าเป็นเหมือนแผนที่สำหรับวัยรุ่น เป็นแผนที่ที่คอยบอกวัยรุ่นถึงประสบการณ์พื้นฐานในการจัดการเรื่องความรัก

เรื่องแบบแผนความรัก พบว่าเป็นแบบแผนเรื่องความรักในวัยหนุ่มสาวที่เป็นรักครั้งแรกแบบ Puppy love โดยจะให้ความสำคัญในการให้ภาพความรักที่สวยงาม เหมือนฝัน โรแมนติก อันเป็นความรักในแบบฉบับของหญิงสาววัยรุ่น จากการวิเคราะห์การเล่าเรื่อง (Narrative) ความรักในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* พบว่ามีลักษณะของการเล่าคล้าย ๆ กับนิทาน

หรือการ์ตูน ที่มีพระเอก นางเอก มีการแบ่งแยกความดี-ชั่วชัดเจน เป็นเรื่องราวความรักที่มักให้ความสุข ความตื่นเต้น หัวใจพองโต และความรักของผู้หญิงและผู้ชายนั้นที่กล่าวมานี้ สอดคล้องกับที่ Janice Radway (2000) จากหนังสือ *Reading the Romance* บอกว่าเรื่องราวโรแมนติกจะต้องเกี่ยวกับการพัฒนาของความรักและความสัมพันธ์ หลังจากนั้นพระเอกและนางเอกได้อยู่ด้วยกัน และโดยมากเรื่องรักโรแมนติกจะต้องจบลงอย่างมีความสุข จะจบลงแบบ Happy Ending ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า ลักษณะการเล่าเรื่องแบบนี้ มีรูปแบบที่คล้ายคลึงกับนวนิยายต่างประเทศในสมัยเด็ก อาทิเช่น สโนไวท์ เจ้าหญิงนิทรา ซินเดอเรลล่า ซึ่งเป็นเรื่องในลักษณะเดียวกับที่พบในนิยายสารวิยรุ่น จึงวิเคราะห์ได้ว่า รูปแบบความรัก ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก การซึมซับรูปแบบความรักในลักษณะนี้จึงสะท้อนออกมาในวิยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่เติบโตมาจากเด็กด้วย

1.1.2 ลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่นและความงาม (Fashion and Beauty)

ในส่วนของแฟชั่นนั้น พบว่านิยายสาร *The Boy* จะมีการนำเสนอแฟชั่นสำหรับผู้ชายและผู้หญิง ผ่านแฟชั่นนายแบบและนางแบบในปริมาณที่เท่า ๆ กัน ขณะที่นิยายสาร *เธอกับฉัน* จะเสนอแฟชั่นที่มีนายแบบแสดงมากกว่า ทั้ง ๆ ที่เป็นนิยายสารสำหรับผู้หญิงวิยรุ่น อย่างไรก็ตามข้อสังเกตที่พบจากนิยายสารทั้งสองฉบับนั้น พบว่ามีการนำเสนอภาพแฟชั่นในลักษณะที่แสดงจินตนาการทางเพศ โดยมักจะแสดงภavnายแบบในลักษณะที่เซ็กซี่ เย้ายวนทางเพศ หรืออากัปกริยาท่าทางที่เชิญชวน อาทิเช่น แฟชั่นภาพที่นายแบบเล่นน้ำเปียกปอน หรือการแต่งกายนายแบบที่เผยให้เห็นแผงหน้าอก สะดือ มัดกล้ามเนื้อ เป็นต้น อันเป็นลักษณะที่แสดงความหมายแฝงเรื่องเพศ

ในเรื่องของเนื้อหาความงามนั้น พบว่านิยายสารทั้งสองฉบับ มีความคล้ายคลึงกัน โดยจะนำเสนอเนื้อหาที่ให้คำแนะนำในเรื่องความงาม การดูแลตัวเองของผู้หญิง ซึ่งโดยพื้นฐานแล้ว ความงามของผู้หญิงเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้หญิงสำหรับปรากฏตัวในสังคม เหมือนกับที่ McRobbie (1991) ได้พูดถึงเรื่องแฟชั่นและความงามในนิยายสารวิยรุ่นว่าเป็นการใช้เวลาว่างในการทำให้ตัวเองดูดีขึ้น สวยงามและทันสมัย เป็นการเสริมสร้างความมั่นใจในตัวเองให้รู้สึกดีมากกว่าจะเป็นการสวยเพื่อผู้ชาย แต่ผู้วิจัยพบข้อสังเกตข้อหนึ่งในเรื่องความงามกับผู้หญิง คือเนื้อหาในนิยายสารวิยรุ่นได้ให้ความสำคัญเรื่องความ “สวย ชาว ไส” ของผู้หญิงเป็นสำคัญ ดังจะเห็นได้จากภาพโฆษณาและบทความเกี่ยวกับความสวยงามต่าง ๆ อันเป็นการสะท้อนมายาคติในเรื่องความงามของผู้หญิงในสังคมไทยว่าความงามคือ ความสวย ชาว ไส และทั้งนี้ทั้งนั้น เรื่องเนื้อหาความงามของผู้หญิง กลับเป็นความเกี่ยวข้องกับเรื่องความรัก เหตุเพราะพบว่าภาพโฆษณาหรือคอลัมน์หลายต่อหลายชิ้น ให้ค่าความงามของผู้หญิงกับการมี

อำนาจต่อรองกับผู้ชาย คือ เมื่อผู้หญิงสวย ชาว ไส แล้ว จะมีผู้ชายมาหลงรัก หรือเป็นการดึงดูดเพศตรงข้าม

1.1.3 ลักษณะของจินตนาการทางเพศในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวส่วนตัว/ ภายในบ้าน

(Personal/ Domestic)

เรื่องราวส่วนตัวนั้น เป็นลักษณะเฉพาะของนิตยสารวัยรุ่นที่ไม่ค่อยปรากฏให้เห็นในสื่อชนิดอื่น ๆ คือวัยรุ่นจะเขียนจดหมายมาคุยกมาปรึกษา ให้ความเป็นส่วนตัว และเชื่อมั่นนิตยสารกับปัญหาที่วัยรุ่นกำลังเผชิญอยู่ โดยเชอกับฉั่นจะมีบทบรรณาธิการ และคอลัมน์ Q&A Poj Arnon ส่วน *The Boy* มีบทบรรณาธิการและคอลัมน์ตอบปัญหา U-Ask

เรื่องราวภายในบ้าน เป็นเรื่องของกิจกรรมสำหรับผู้หญิงในพื้นที่หรืออาณาเขตส่วนตัว เช่น ห้องนอน บ้าน กิจกรรมที่เกิดขึ้นจะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับความงาม การบำรุงผิวพรรณ กิจกรรมบันเทิงต่าง ๆ ทั้งดูโทรทัศน์ ฟังเพลง อ่านหนังสือ ฯลฯ รวมไปถึงงานบ้าน เช่น ทำอาหาร จัดห้องนอน และงานฝีมือ ในส่วนของกิจกรรมภายในบ้านเหล่านี้เป็นตัวสะท้อนให้เห็น ภาพตัวตนของผู้หญิงที่เราประทับใจกันตลอดมาว่าเป็น แม่บ้านแม่เรือน ภาพผู้หญิงในลักษณะนี้ยังพบอยู่ในนิตยสารวัยรุ่น แต่ค่อนข้างความเคร่งครัดลงมาก เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เพิ่งพ้นจากความเป็นเด็ก ยังไม่ต้องรับผิดชอบภาระภายในบ้านมากนัก ประกอบกับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ และยุคสมัยที่เปลี่ยนไปทำให้เรื่องการทำงานเรือนเป็นเรื่องที่สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวส่วนตัวและภายในบ้านนี้ วิเคราะห์สอดคล้องกับที่ Mc Robbie (1991) กล่าวไว้ในงานของเธอว่า วัยรุ่นผู้หญิงถูกทำให้มองไม่เห็นหรือถูกทำให้หายไปในวันธรรมวัตรวัยรุ่น เพราะแกนหลักของวัฒนธรรมวัยรุ่นแล้ว เป็นเรื่องของเพศชาย ดังนั้นนิตยสารวัยรุ่น จึงเป็นพื้นที่สำหรับผู้หญิงในการปรากฏตัวของพวกเธอ เป็นพื้นที่ที่เป็นเพื่อน พี่น้องที่เข้าใจกันและกัน ซึ่งในเรื่องนี้เป็นอีกหนึ่งประการที่สอดคล้องกับทฤษฎีสตรีนิยม ตรงที่ทฤษฎีสตรีนิยมต้องการทำให้เรื่องของผู้หญิงที่ถูกทำให้มองไม่เห็นมาโดยตลอดนั้น เผยตัวขึ้นและการศึกษาโดยมีผู้หญิงเป็นจุดศูนย์กลางของความรู้ นั้น จะทำให้เกิดความเป็นกลางในการศึกษาความสัมพันธ์ชาย-หญิง มากกว่าที่จะศึกษาตามแบบแนวคิดกระแสหลัก (Mainstream/ Malestream) อย่างที่เคยเป็นมา

1.1.4 ลักษณะจินตนาการทางเพศในเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรียอดนิยม (Popular Music)

ในเนื้อหาเรื่องของคนตรียอดนิยมนั้น นอกจากนิตยสารทั้งสองฉบับจะเสนอดนตรี ในแง่มุมที่เกี่ยวกับข่าวคราวทั่วไปแล้ว พบว่ามีการนำเสนอเรื่องดนตรีที่เน้นตัวนักร้อง หรือวงดนตรีเป็นหลัก โดยมีการใช้นักร้องชาย หญิง เป็น Idol หรือเป็นบุคคลที่วัยรุ่นหลงใหลคลั่งไคล้ เรื่องของคนตรียอดนิยมจึงกลายเป็นเรื่องราวของนักร้องชาย-หญิง มากกว่าจะเป็นเรื่องของ

ดนตรี หรือการเล่นดนตรีจริงจัง ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่าเรื่องของดนตรียอดนิยมในนิตยสารนั้นเป็นเรื่องที่วนเวียนอยู่กับตัวนักร้อง Idol -ความรัก -ภาพเซ็กซี่ และเพลงยอดนิยมที่เห็นเด่นชัด คือ การนำเสนอภาพของ Idol ในลักษณะที่ใช้เสน่ห์ดึงดูดทางเพศ หรือ Sex Appeal มาเป็นจุดสนใจ ที่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ภาพนักร้องชายและหญิงจะปรากฏในชุดเซ็กซี่ และขายหน้าตาเป็นส่วนมาก เช่น การใช้คำอย่าง “ห้าหนุ่มหล่อบอยแบนด์จากแดนมะกัน” “คู่หล่อพี่น้อง” หรือการโชว์มัดกล้ามเนื้อของนักร้องหนุ่มจำนวนมาก

McRobbie (1991) ได้สรุปเรื่องดนตรียอดนิยมในงานของเธอไว้สอดคล้องกันว่า เรื่องดนตรีในนิตยสารวัยรุ่นเป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักร้องในเรื่องต่าง ๆ คือ เรื่องข่าวของเครื่องใช้ เรื่องชีวิตส่วนตัวกับครอบครัว และเรื่องของข้อมูลอัตชีวประวัติมากกว่าจะให้ข้อมูลเรื่องดนตรี เทคนิคการเล่นดนตรี เครื่องดนตรี ฯลฯ ที่แสดงศักยภาพในด้านดนตรีของนักร้อง

และนอกจากนั้นนักร้องยอดนิยม หรือ Pop idol ในความหมายของ McRobbie คือการเป็น Romantic Hero เพราะผลการวิจัยพบว่าภาพที่แสดงออกมานั้น นักร้องเป็นทั้งผู้ชายที่รูปร่าง หน้าตาดี แต่งตัวทันสมัย และดูจะเข้าอกเข้าใจแฟนเพลงผู้หญิงในทุกเรื่อง ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับที่วัฒนธรรมประชานิยม หรือ Pop culture ใช้อธิบายกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงที่คลั่งไคล้นักร้องชายยอดนิยม ว่าเพราะความง่าย สบาย สนุก ที่พวกเขาได้รับ เป็นสิ่งที่ป๊อปปูลาร์และอยู่ในกระแสความสนใจหรือการรับรู้ของผู้คน โดยมากแล้ววัฒนธรรมประชานิยมมักจะเป็นสิ่งที่รับรู้และเข้าใจง่าย (easy) เป็นเรื่องสบาย ๆ (simple) และเป็นสิ่งที่นิยมในคนกลุ่มใหญ่ ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ Pop idol จะได้รับความนิยมจากผู้หญิงวัยรุ่น เนื่องจากความลงตัวทุกอย่างที่ Pop idol มีให้แก่ผู้หญิง ทั้งรูปร่าง หน้าตา อุปนิสัย ความโรแมนติก ฯลฯ ที่เป็นกระจุกสะท้อนภาพชายในฝัน ที่ผู้หญิงได้รับการปลุกฝังให้รอคอยมาโดยตลอด วัยรุ่นผู้หญิงที่รอคอยชายในฝันจึงพร้อมที่จะกรี๊ดไปกับนักร้องยอดนิยมเหล่านี้ ดังที่ปรากฏในนิตยสารวัยรุ่นทั้ง *The Boy* และ *เธอกับฉัน* พบว่ามีการให้ความสำคัญกับเนื้อหาเกี่ยวกับนักร้องยอดนิยมทั้งนักร้องไทยและต่างประเทศ หรือปรากฏการณ์ในปัจจุบันที่แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัด เช่น วัยรุ่นผู้หญิงคลั่งไคล้กลุ่มนักร้อง F4 จากไต้หวัน หรือคลั่งไคล้ D2B เป็นต้น

นอกจากนั้นผู้วิจัยยังพบว่าดนตรีหรือบทเพลงที่นิตยสารกล่าวถึงนั้น ทั้งหมดแล้วเป็นเรื่องของความรัก ซึ่งเป็นความรักที่สื่อถึงเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ของวัยรุ่นที่เกินกว่าความเป็นจริง และเป็นภาพที่ดูเหมือนความรักในความฝัน เช่น บางตอนจากเพลงที่พูดถึงอ้อมกอดที่ละมุนละไม พรหมลิขิต เราจะอยู่ด้วยกันเนิ่นนานนับพันปี เป็นต้น จะเห็นได้ว่า จริง ๆ แล้ววัยรุ่นเรียนรู้เรื่องราวความรัก และประสบการณ์ความรักผ่านนิตยสาร ก่อนที่จะได้ประสบกับความรักจริง ๆ เสียอีก ถึงขนาดที่ Nick Hornby เขียนไว้ในหนังสือชายดี Hi-fidelity ของเขาว่า “เวลาที่ผมอกหักจริง แล้วถ้าผมไม่ได้เสียใจฟูมฟายอย่างที่เพลงเค้าบรรยายไว้ ผมจะรู้สึกว่ามันไม่ได้รักเธอจริง ๆ หรือ นั่นนะไม่ใช่ความรักที่แท้จริงหรอก”

1.1.5 ลักษณะเนื้อหาที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศ (Others)

งานวิจัยครั้งนี้เพิ่มในส่วนเนื้อหาที่ไม่ปรากฏจินตนาการทางเพศขึ้นมา นอกเหนือจากรหัสเนื้อหาจำนวน 4 ข้อข้างต้นที่ McRobbie (1991) ค้นพบในนิตยสารวัยรุ่น เพราะผู้วิจัยพบว่าเนื้อหาบางส่วนในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องจินตนาการทางเพศ เช่น เรื่องความรู้และเทคโนโลยีต่าง ๆ

จินตนาการทางเพศที่ปรากฏในบริบทสังคมไทยและสังคมตะวันตก

จากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* พบว่ามีการปรากฏตัวของจินตนาการทางเพศที่ผสมผสานบริบททั้งสังคมไทย และสังคมตะวันตก ปนเปกันจนแยกไม่ออก และพบเนื้อหาเรื่องเพศที่มีความอิทธิพลอิทธิพลไม่รู้ว่าจะเอาอย่างไรดีกับเรื่องเพศที่นำเสนอ สรุปได้เป็น 2 ประเด็น คือ

1. พบว่ามีการนำเสนอเนื้อหา เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ไปจนถึงเรื่องเพศในนิตยสารวัยรุ่นทั้ง 2 ฉบับ ทำให้เรื่องเพศที่เคยเป็นเรื่องปกปิดในสังคมไทย ถูกพูดถึงมากขึ้น สืบเนื่องมาจากการยอมรับ และซึมซับรับเอาบริบทสังคมตะวันตกเข้ามาในสังคมจำนวนมาก
2. พบความขัดแย้งในการนำเสนอเนื้อหาของนิตยสารทั้ง 2 ฉบับ คือมีความสับสนระหว่างความหมายเรื่องเพศในบริบทสังคมไทยและตะวันตก ที่ไม่รู้ทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสมในการนำเสนอเรื่องเพศ โดยจะเห็นได้ว่านิตยสารพยายามให้ความสำคัญกับความเป็นไทย เช่น การรักษานวลสงวนตัวของผู้หญิง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ให้ค่าของความเป็นตะวันตกที่มากกว่า ซึ่งความขัดแย้งของเนื้อหาในนิตยสารนั้นเป็นตัวสะท้อนเรื่องเพศในสังคมไทยที่มีสภาพลักปิดลักเปิด

ส่วนที่ 2 ลักษณะของจินตนาการทางเพศเป็นกลวิธีในการสร้างความหมายเรื่องเพศของวัยรุ่นผู้หญิง

ข้อสันนิษฐานเบื้องต้นของงานวิจัยที่ได้ตั้งไว้คือ “ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น เป็นกลวิธีในการสร้างความหมายเรื่องเพศของหญิงวัยรุ่น ซึ่งซ่อนอยู่ในจินตนาการลักษณะต่าง ๆ” นั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับข้อสันนิษฐาน กล่าวคือ ลักษณะจินตนาการทางเพศที่พบในนิตยสาร *The Boy* และ *เธอกับฉัน* (ตามข้อมูลที่กล่าวไปในส่วนที่ 1- ลักษณะของจินตนาการทางเพศในนิตยสารวัยรุ่น) นั้น เป็นกลวิธีในการสร้างความหมายเรื่องเพศของผู้หญิง จากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารทั้ง 2 ฉบับ พบว่าเนื้อหาเรื่องเพศในกลุ่มของวัยรุ่น แสดงออกผ่านทัศนคติและค่านิยมเรื่องเพศ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่เรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ ไปจนถึง

เรื่องเพศสัมพันธ์ สรุปลงได้ 3 หัวข้อหลักคือ เรื่องความรัก เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และแบบแผนการเป็นผู้หญิงในอุดมคติ

2.1 เรื่องความรัก

นิตยสารวัยรุ่นนั้นพบว่าในทุกหัวข้อจากการวิเคราะห์เนื้อหา ไม่ว่าจะเป็นการสร้างมายาคติเรื่องราวความรักอันแสนหวานโรแมนติก แสดงผ่านคู่ตรงข้ามของความเป็นผู้ชายและความเป็นผู้หญิง, การทำให้ความรักและการมีคู่รักเป็นแฟชั่น, การตอกย้ำเรื่องราวการแต่งงานเป็นจุดหมายสูงสุดของชีวิตผู้หญิง, และการสร้างความเชื่อ ความหวังเรื่องความรักขึ้นกับโซคลงการทดสอบทายใจนั้น ล้วนแต่เป็นมายาคติที่ให้ค่าความรักของผู้หญิงในลักษณะที่ถูกกระทำหรือตกเป็นรองต่อผู้ชายทั้งสิ้น เพราะความเป็นคู่ตรงข้ามของความเป็นชายและความเป็นหญิงนั้นเป็นการตอกย้ำภาพที่ผู้ชายแข็งแรงปกป้องดูแลผู้หญิง กล่าวหาญ เข้มแข็ง ในขณะที่ภาพของผู้หญิงเป็นคนอ่อนโยนอ่อนหวาน ผู้ชายต้องปกป้องดูแล

เรื่องการทำให้ความรักหรือการมีคู่รักเป็นแฟชั่น และการแต่งงานเป็นจุดหมายสูงสุดในชีวิตของผู้หญิง ต่างก็ให้ภาพตัวแทนของผู้หญิงในลักษณะที่เป็นฝ่ายถูกกระทำโดยผู้ชายเป็นฝ่ายกำหนดชีวิตผู้หญิง ทั้งในการเป็นคู่รักหรือคู่ชีวิต หมายความว่าถ้าผู้ชายไม่ยอมให้เป็นคู่รักหรือแต่งงานกับผู้หญิง เท่ากับว่าชีวิตผู้หญิงคนนั้นไม่สมบูรณ์ หรือแม้กระทั่งการสร้างความสำเร็จความหวังเรื่องความรักไว้กับโซคลงการทดสอบทายใจก็เช่นกัน เป็นการสะท้อนการขาดที่พึ่งของผู้หญิง ที่ไม่รู้จะให้ใครช่วยเหลือได้ในเรื่องความรัก จึงยินยอมที่จะฝากความหวังเรื่องความรักไว้กับดวงชะตาโซคลง

ในส่วนนี้ทฤษฎีสตรีศึกษา ได้ชี้ให้เห็นว่ามายาคติ (Myth) ที่เป็นแนวคิดแบบผู้ชายนั้นจะมีลำดับความสูงต่ำทางเพศ (Sexual hierarchy) ซึ่งผู้หญิงจะถูกจัดให้มีลำดับชั้นทางเพศที่ต่ำกว่าผู้ชาย ซึ่งนิตยสารได้สะท้อนให้เห็นภาพสังคมไทยที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิงในเรื่องความรัก และดูเหมือนว่าผู้หญิงเองก็ยอมรับให้มันเป็นเช่นนั้น เพราะความหมายของผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบคือ การมีคู่รัก และมีการแต่งงานเป็นเป้าหมายสูงสุด ย่อมแสดงให้เห็นความหมายที่เห็นชอบร่วมกัน ถึงภาพและลำดับอำนาจในเรื่องเพศของผู้หญิงที่ต่ำกว่าผู้ชาย

2.2 เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์

การสร้างความหมายเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบข้อสรุป คือเรื่องรักๆ ใคร่ๆ จนถึงเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติที่เปิดเผยได้, ทศนคติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่มากกว่าหนึ่งคนและการมีความรักที่ซ้ำซ้อน, พบความขัดแย้งของภาพผู้หญิงในแบบเดิมที่ต้อง “เก็บ” เรื่องเพศปกปิดรักษานวลสงวนตัว กับภาพผู้หญิงแบบใหม่ที่ “กล้า” จะพูดเรื่องเพศและการปรากฏกายของเพศที่สาม

เนื้อหาเกี่ยวกับความรักและเพศสัมพันธ์ที่มีปรากฏอยู่จำนวนมาก เป็นการยืนยันว่าผู้หญิงสามารถพูดเรื่องเพศกันได้มากขึ้น ให้ภาพความ “กล้า” ที่จะพูดเรื่องเพศ ทั้งที่ใน

สังคมไทยผู้หญิงถูกปิดกั้นจากเรื่องเพศมาโดยตลอด การวิเคราะห์หัวข้อนี้ตรงกับที่ Michel Foucault ได้ศึกษาไว้ Foucault (1978) อธิบายความสัมพันธ์ของเรื่องเพศและอำนาจ ในแง่ของการกดบังคับไว้ว่า การที่เรื่องเพศถูกทำให้เป็นเรื่องต้องห้ามนั้นเป็นเหตุผลเดียวที่คนยังจะพูดถึงมันก็เพราะการพูดเรื่องเพศนั้นถือเป็นการละเมิดอย่างจงใจ ต่อขอบเขตบังคับของกฎหมาย ซึ่งเมื่อนำมาประกอบกับผลการวิจัยนั้น พบว่า การที่ผู้หญิงออกมาพูดเรื่องเพศกันมากขึ้น ถือว่าเป็นความ “กล้า” ที่จะออกนอกกรอบบังคับของสังคมไทยที่พยายามปิดกั้นผู้หญิงจากเรื่องเพศมาโดยตลอด

แต่ในขณะเดียวกัน นิตยสารวัยรุ่นก็ยังเสนอเนื้อหาที่ผู้หญิงวัยรุ่น “เก็บ” เรื่องเพศเอาไว้ จะพบว่านิตยสารได้แฝงเนื้อหาที่รักษาค่านิยมวัฒนธรรมแบบไทยๆ เอาไว้ คือมีการให้ภาพผู้หญิงที่ดีว่าเป็นกุลสตรี รักษานวลสงวนตัว ควรปิดปากไม่พูดถึงเรื่องเพศไว้ ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบของสังคมไทยที่มีระบบอาวุโส และการเลี้ยงดูที่ต้องอยู่กับพ่อแม่จนโต เป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่ง เพราะจากการสัมภาษณ์ หรือวิเคราะห์เนื้อหาที่ดี พบว่า พ่อ แม่ ผู้ปกครอง จะเป็นขอบเขตและอำนาจที่วัยรุ่นให้ความเชื่อฟังในเรื่องการวางตัว และปฏิบัติตัวเรื่องเพศ

สิ่งซึ่งสะท้อนให้เห็นจากความขัดแย้งในเรื่อง “กล้า” และ “เก็บ” เรื่องเพศของผู้หญิงนั้นคือภาพรวมของสังคมไทย ที่เรื่องเพศยังเป็นเรื่องลักปิดลักเปิด หรือการเป็นสังคมที่มีมือถือสาปากถือศีล อย่างที่เกจิन्द्रนิติ กองเพียร ให้คำนิยามไว้ ซึ่งในส่วนนี้พบความสอดคล้องกับงานวิจัยหลายชิ้น ที่แสดงให้เห็นความขัดแย้งในเรื่องเพศ ทั้งนิภา จิรภัทร์ (2539) ที่ทำการวิจัยเรื่อง “การควบคุมเรื่องเพศในผู้หญิงไทยปัจจุบัน : กรณีศึกษา การควบคุมเรื่องเพศในวัยรุ่น” พบว่ากลไกการควบคุมเรื่องเพศในผู้หญิงไทยยังดำรงอยู่ แต่แสดงออกในรูปแบบความขัดแย้งทางความคิดระหว่างการมองว่าเรื่องเซ็กซ์เป็นเรื่องสกปรก น่าอาย กับความคิดที่ว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่เปิดเผยได้ในปัจจุบัน และงานวิจัยเชิงสำรวจของจริญญา นิลแพทย์ (2541) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นผู้หญิงมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับทัศนคติ คือ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยว่าเกิดเป็นผู้หญิงต้องรักษานวลสงวนตัว แต่ปัจจุบันผู้หญิงที่ยึดถือคติดังกล่าวหาได้ยากเต็มที

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่านิตยสารวัยรุ่นทั้ง *The boy* และ *เธอกับฉัน* นั้น จะให้เนื้อหาที่พูดถึงความรักในแบบของชายและหญิงเป็นหลัก แต่ผลจากการวิจัยพบการปรากฏกายของเพศที่สามอีกด้วย ซึ่งเป็นการทำให้วัยรุ่นเพศที่สามมีตัวตนขึ้นมาในสังคม ลักษณะการปรากฏตัวของเพศที่สามนั้น แสดงออกผ่านภาพน่ารัก ตลก ในฐานะเพื่อนของผู้หญิง และให้ข้อมูลถึงความเบี่ยงเบนทางเพศของพวกเขาว่าเป็นสิ่งที่เกิดจาก ยีน หรือ พันธุกรรม ให้ภาพของการเบี่ยงเบนทางเพศที่ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจแต่อย่างใด ซึ่งการที่กลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามปรากฏตัวในนิตยสารวัยรุ่นชี้ให้เห็นถึงการยอมรับกลุ่มเพศที่สามที่มีมากขึ้นในสังคมไทย

ข้อสังเกตในเรื่องวัยรุ่นที่มีการเบี่ยงเบนทางเพศนี้ กลับพบลักษณะของการเบี่ยงเบนทางเพศจากชายเป็นหญิง หรือกระเทย เกย์ เป็นหลัก และไม่พบการเบี่ยงเบนทางเพศจากหญิงเป็นชาย หรือเลสเบียนแต่อย่างใด การที่เลสเบียนหรือกลุ่มหญิงรักหญิงหายไปจากนิตยสารวัยรุ่นนั้น อธิบายได้ว่าเป็นการรักษา Double standard หรือมาตรฐานในสังคมไทยที่ชายเป็นใหญ่ กล่าวคือผู้ชายที่มีการเบี่ยงเบนทางเพศเป็นกรณีที่สังคมพอยอมรับได้ แต่ในขณะที่ผู้หญิงเบี่ยงเบนทางเพศจะไม่ได้ได้รับการยอมรับและถูกต่อต้านจากสังคมมากกว่า สาเหตุเพราะเพศชายถือว่าเป็นเพศที่ชอบธรรม (Legitimate Sex) ในแบบรักต่างเพศ และผู้หญิงมักมีตำแหน่งที่จำกัดกว่าในความสัมพันธ์เรื่องเพศ ดังที่ Michel Foucault (1978) วิเคราะห์ไว้

นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังพบว่าการปรากฏกายกายของเพศที่สามนั้น ค่อนข้างขัดแย้งกับที่ McRobbie (1991) พบในการวิจัยของเธอ เธอกล่าวว่าในนิตยสาร Jackie นั้นเนื้อหาเรื่องความรักจะปฏิเสธความสัมพันธ์รักรักใคร่ในรูปแบบอื่น นอกจากชายกับหญิง

2.3 เรื่องแบบแผนการเป็นผู้หญิงในอุดมคติ และความคาดหวังเกี่ยวกับผู้ชายในอุดมคติ

อาจจะกล่าวได้ว่าการให้ความหมายของ “ความเป็นผู้หญิง” มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ตามยุคสมัยและสภาพสังคมแวดล้อมต่างๆ ในสมัยหนึ่งความเป็นผู้หญิงอาจหมายถึงการเป็นกุลสตรี เป็นแม่ศรีเรือน หรือบทบาทการเป็นแม่และเมียที่ดี แต่ในปัจจุบันผลการวิจัยนี้พบว่า “ความเป็นผู้หญิง” สำหรับผู้หญิงวัยรุ่นแล้ว มีความหมายที่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือพบว่าลำดับความสำคัญของแบบแผน ผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ (Super Woman) ซึ่งปรากฏในเนื้อหาจะให้ค่าความสวยงามของรูปร่าง หน้าตาเป็นลำดับแรก ส่วนการมีรูปร่างที่ดี การแต่งกายทันสมัย เช็กซี การเป็นผู้หญิงเก่ง ทำงาน เป็นลำดับที่ตามมา และสุดท้ายคือเรื่องงานบ้าน การเรือนที่มีความสำคัญน้อยที่สุด

McRobbie (1991) กล่าวว่า นิตยสารนั้นเป็นพื้นที่ในการสร้างตัวตนของเด็กวัยรุ่นในการเติบโตขึ้นเป็นผู้หญิง นิตยสารเป็นประสบการณ์พื้นฐานของการเป็นผู้หญิงในอุดมคติ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่า ภาพตัวแทนของผู้หญิงจะเปลี่ยนไปตามรูปแบบของสังคมที่พัฒนาไป และไม่ว่าอย่างไร บทบาทการเป็นแม่และเมียที่ดีก็ยังมีปรากฏอยู่ แต่ความสำคัญจะลดน้อยลง

ส่วนผู้ชายในอุดมคตินั้น พบว่านิตยสารวัยรุ่นได้สร้างรูปแบบผู้ชายในฝันของผู้หญิงไว้คือการเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ หรือ Romantic Hero นั้น จะเป็นภาพสะท้อนของชายหนุ่มในความฝันมากกว่าความเป็นจริง คือจะให้ความสำคัญกับเรื่องรูปร่างหน้าตาเป็นลำดับแรก ความโรแมนติก อ่อนโยนเป็นลำดับรองลงมา เรื่องวิถีชีวิต การแต่งกายและ “ความเจ๋ง เท่” เป็นลำดับที่สำคัญน้อยที่สุด สอดคล้องกับที่ McRobbie (1991) พบภาพของผู้ชาย 4 ประเภทในงานของเธอ ว่าโดยภาพรวมแล้ว ภาพผู้ชายในนิตยสารวัยรุ่นสำหรับสตรีนั้น จะมีความเป็นชายโรแมนติกในแบบอุดมคติ ที่ให้ความสำคัญกับความโรแมนติกพอๆ กับที่ผู้หญิงต้องการ และสิ่งหนึ่งที่

เป็นตัวแทนชายหนุ่มโรแมนติกในอุดมคติเหล่านี้ คือ ดารานักร้อง Pop idol ที่วัยรุ่นต่างคลั่งไคล้
นั่นเอง

วัฒนธรรมวัยรุ่น หรือ Youth Culture นั้น เป็นขอบข่ายที่ใหญ่และกว้างขวาง แต่ถ้า
วิเคราะห์ดูดีๆ แล้ว จะพบว่ามียุควัฒนธรรมย่อย (Sub Culture) จำนวนมากซ่อนตัวอยู่ใน
วัฒนธรรมวัยรุ่น สำหรับกลุ่มผู้หญิงวัยรุ่นแล้ว นับได้ว่าเป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยอีกกลุ่มหนึ่งที่มี
รูปแบบและเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ซึ่งนิตยสารวัยรุ่นสำหรับผู้หญิงเป็นพื้นที่ในการสะท้อน
ภาพรวมการมีตัวตนของกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี

**ส่วนที่ 3. นิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทนาย
อุดมการณ์หลักของสังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ใน
เรื่องจินตนาการทางเพศ**

ข้อสันนิษฐานในเบื้องต้นที่ตั้งไว้ว่า “นิตยสารวัยรุ่นได้เปิดพื้นที่ให้แก่วัยรุ่นผู้หญิงในการ
สร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่” นั้น
จากการวิจัยพบความสอดคล้องกับข้อสันนิษฐาน กล่าวคือ นิตยสารวัยรุ่นเป็นพื้นที่ในการสร้าง
ความเห็นพ้อง ต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ และทำทนายอุดมการณ์หลักของสังคมไทยในเรื่อง
จินตนาการทางเพศ ซึ่งจะอภิปรายต่อไป

การวิเคราะห์เรื่องพื้นที่ของนิตยสารวัยรุ่นนั้น ได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้อ่าน
จำนวน 20 คน โดยแบ่งช่วงอายุออกเป็น อายุ 13-16 ปี เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นถึงตอนกลาง
จำนวน 10 คน และช่วงอายุ 17-20 ปี เป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนกลางถึงตอนปลาย จำนวน 10 คน
รวมทั้งสิ้น 20 คน จากการสัมภาษณ์ทั้งหมดพบว่า ช่วงอายุที่แตกต่างกัน แสดงลักษณะเฉพาะ
ของวัยรุ่นที่แตกต่างกันตามไปด้วย คือกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นถึงตอนกลาง ซึ่งส่วนใหญ่กำลังศึกษา
อยู่ในระดับมัธยมต้นถึงมัธยมปลาย จะเป็นกลุ่มเด็กที่เพิ่งเข้าสู่วัยรุ่น จึงยังทำตามแฟชั่น และ
อยากเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ชอบทำตามกระแสวัยรุ่น เช่นการแต่งตัว พูตโทรศัพท์ เล่นเล่น
ตามแหล่งการค้า และชื่นชอบดารานักร้องชายต่างๆ ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่นตอนกลางถึงตอน
ปลาย ที่ส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีการคิดวิเคราะห์มากกว่าถึงสิ่งที่สื่อเสนอ
มีการดูความถูกต้องและเหมาะสมที่วัยรุ่นควรปฏิบัติ เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่เติบโตขึ้น และใกล้
เข้าสู่ผู้ใหญ่

ในการอภิปรายส่วนที่นี้ จะแยกพื้นที่ของนิตยสารวัยรุ่นออกเป็น 3 ประเด็นคือ
นิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทนายอุดมการณ์หลักของ
สังคมไทย และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ในเรื่องจินตนาการทางเพศ

3.1 นิตยสารวัยรุ่นกับการสร้างความเห็นพ้องในหมู่วัยรุ่น

ความเห็นพ้อง คือ การสร้างความคิดเห็นร่วมกันในหมู่วัยรุ่นจำนวนมาก สร้างมติ ความคิดเห็นที่นำเสนอเรื่องราวและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน มีความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน โดยผ่านพื้นที่ในนิตยสารวัยรุ่น ซึ่งจากการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารพบความเห็นพ้องในสองเรื่อง คือ ความเห็นพ้องในเรื่องการแต่งกายเช็กซ์ตามแฟชั่นของวัยรุ่น และความเห็นพ้องในเรื่องความรักและการมีคู่รัก โดยมักมีการแสดงออกผ่านคอลัมน์ที่ถามความคิดเห็นวัยรุ่นในเรื่องต่างๆ ซึ่งเมื่อความคิดเห็นวัยรุ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกันปรากฏขึ้นบนหน้านิตยสาร วัยรุ่นจะเข้าใจตรงกันว่าเป็นความเห็นพ้องอย่างหนึ่ง หรืออธิบายง่ายๆ ได้ว่า “เป็นสิ่งที่ใครๆ ก็ทำกัน”

ความเห็นพ้องในสองประเด็นที่กล่าวมานี้ เป็นความเห็นพ้องในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการต่อรอง และทำทนายออดมการณ์หลักอีกด้วย กล่าวคือ เรื่องการแต่งกายเช็กซ์ตามแฟชั่นของวัยรุ่น และเรื่องความรักหรือคู่รักในวัยรุ่น ดูจะเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมในสายตาของผู้ใหญ่ ที่อาจมองว่าการกระทำดังกล่าวเป็นปัญหา

ในที่นี้ขออภิปรายเพิ่มเติมในเรื่องความแตกต่าง ช่องว่างระหว่างวัยรุ่นและผู้ใหญ่ คือ การที่ผู้ใหญ่หรือบรรทัดฐานของสังคมมองว่าเรื่องของวัยรุ่น โดยเฉพาะเรื่องเพศในผู้หญิงเป็นปัญหานั้น เนื่องมาจากความเข้าใจไม่ตรงกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย

มีข้อมูลทางวิชาการหลายชิ้นได้แบ่งแยกยุคสมัยของผู้คนในยุคต่างๆ³ แบ่งออกไปตามช่วงเวลาของการเกิดและเจริญเติบโตในยุคนั้นๆ อาทิ กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ (Baby Boomers) คือ กลุ่มคนที่เกิดช่วงปี ค.ศ. 1943 – 1960 หรือกลุ่มคนที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป, กลุ่มเจนเอเรชั่นเอ็กซ์ (The X Generation) หรือกลุ่ม 13 ER Generation ที่เป็นกลุ่มคนที่เกิดในปี ค.ศ. 1961 – 1981 หรือผู้ที่มีอายุระหว่าง 20 – 40 ปี และกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย (The Y Generation) ที่เป็นกลุ่มคนเกิดในปี ค.ศ. 1978 – 1984 มีอายุตั้งแต่ 20 ปีลงมา กลุ่มคนในแต่ละยุคสมัยก็เติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่ต่าง ๆ กัน ได้รับการตอกย้ำผลิตซ้ำจากสื่อต่างๆ แตกต่างกันไป

และด้วยความเป็นคนที่แตกต่างกันในยุคสมัย ได้เป็นตัวสะท้อนในการมองเรื่องเพศว่าเป็นปัญหาแตกต่างกันไป ข้อหนึ่งที่ต้องยอมรับร่วมกัน คือ วัยรุ่นหรือสถานการณ์เปลี่ยนผ่านจากช่วงวัยจากเด็กมาสู่ผู้ใหญ่ นั้น ปรากฏขึ้นในสังคมไทยเมื่อไม่นานมานี้เอง ธีรยุทธ บุญมี (2537) กล่าวว่า สังคมไทยในอดีต ไม่มีความคิดเรื่องวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นคำที่ขอยืมมาจากตะวันตก เพื่ออธิบายถึงช่วงอายุของคนในช่วงปลายวัยเด็ก ก่อนที่จะเริ่มโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น จึงจะพบความแตกต่างของวัยรุ่นในยุคสมัยนี้ที่แตกต่างจากอดีตโดยสิ้นเชิง

การที่วัยรุ่นในยุคปัจจุบันเติบโตมากับทีวีและเคเบิลทีวี นำเอาบริบทวัฒนธรรมต่างประเทศเข้ามาอย่างมากมาย รวมถึงสื่อต่างๆ นานาชนิด รวมทั้งนิตยสารวัยรุ่นที่เป็นพื้นที่ของวัยรุ่น ก็เพิ่งปรากฏโฉมหน้าในสังคมไทยไม่นานนัก การที่วัยรุ่นในปัจจุบันเติบโตมากับ

³ ข้อมูลจาก <http://library.thinkquest.org>

สิ่งแวดล้อมเช่นนี้ และผู้ใหญ่ในยุคปัจจุบัน หรือวัยรุ่นในยุคก่อนที่เติบโตไปกับการไม่มีสิ่งต่างๆ ข้างต้น ซึ่งให้เห็นความไม่เข้าใจ และขอบเขตของการยอมรับเรื่องเพศที่แตกต่างกัน

ดังนั้น การใช้พื้นที่นิตยสารในการสร้างความเห็นพ้องในหมู่วัยรุ่น จึงมิใช่เป็นเพียงแค่ การทำความเข้าใจร่วมกันในหมู่วัยรุ่นเท่านั้น หากแต่ยังเป็นช่องทางในการแสดงให้เห็นถึงตัวตน ของกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงที่มีอยู่จริงในสังคม

ตามแนวคิดวัฒนธรรมวัยรุ่นแล้ว การแสดงตัวตนของกลุ่มวัยรุ่นจะเป็นการรวมกลุ่มกัน เพื่อแสดงเอกลักษณ์ของตนหรือกลุ่มตนผ่านการแต่งกาย ข้าวของเครื่องใช้ รสนิยมด้านต่างๆ ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว นิตยสารวัยรุ่นได้สะท้อนให้เห็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อย (Sub Culture) ของผู้หญิงวัยรุ่นอีกชั้นหนึ่งด้วย เช่น กลุ่มเด็กวัยรุ่นเพศที่สาม ที่มักแต่งตัวในชุดเสื้อสายเดี่ยว เกาะอก ตามแหล่งการค้าใหญ่ๆ และกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงตามแหล่งเที่ยวยามราตรี เป็นต้น

แต่ในภาพรวมแล้ว พื้นที่ของนิตยสารวัยรุ่นแสดงให้เห็นตัวตนของกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงว่า เป็นกลุ่มที่รักสวยรักงาม สนใจแฟชั่น ชื่นชอบความป๊อปปูลาร์ในเรื่องต่างๆ ทั้งนักร้อง ภาพยนตร์ เพลง ความรัก เนื้อหาต่างๆ ที่สะท้อนความเป็นวัฒนธรรมประชานิยม หรือ Popular Culture ที่รับรู้ เข้าถึง และเข้าใจง่าย ให้ความสนุกสนาน และสบายๆ ไม่ซีเรียสจริงจัง เป็นต้น

ผู้วิจัยพบข้อสังเกตเพิ่มเติมอีกว่า ตามความรู้สึกของวัยรุ่นนั้น ศูนย์กลางในการแสดง ความเห็นพ้องของพวกเขาในแง่ภูมิศาสตร์ตั้งอยู่ที่เซ็นเตอร์พ้อยท์ หรือสยามสแควร์เป็นหลัก ในขณะที่นิตยสารวัยรุ่นเป็นศูนย์กลางในการแสดงออกผ่านสื่อ ที่พบเช่นนั้นเพราะจากการ สัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์เกือบทุกคนต้องการใช้สยามสแควร์เป็นจุดนัดหมายในการสัมภาษณ์ ถึงแม้ว่าที่พักอาศัยจะไม่ได้อยู่ใกล้กับสยามสแควร์เลยก็ตาม

3.2 นิตยสารกับการเป็นพื้นที่ในการท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคมไทย

วัยรุ่นกับการท้าทายอุดมการณ์หลัก หรือบรรทัดฐานทางสังคมไทย แท้จริงแล้วเป็น ความขัดแย้งของช่วงวัยที่ต่างกันของวัยรุ่นและผู้ใหญ่ แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่นและวัฒนธรรม วัยรุ่น กล่าวไว้ตรงกันว่า วัยรุ่นและวัฒนธรรมวัยรุ่นนั้น ต้องการให้คนสนใจ ต้องการได้รับการ ยอมรับ ทั้งจากเพื่อน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และสังคม โดยจะสร้างแบบแผนเอกลักษณ์ของตัวเอง ขึ้นมา แสดงออกผ่านการกระทำ ค่านิยมต่างๆ ตามที่ กุลภา วจนสาระ (2543) กล่าวไว้ใน งานวิจัยเรื่องการก่อตัวของวัฒนธรรมวัยแรกรุ่นว่า ลักษณะวัฒนธรรมวัยรุ่นในสังคมไทย ก็ เช่นเดียวกับสังคมอื่นๆ ที่วัยรุ่นมักจะแสดงตัวเองผ่านการทำลาย หรือท้าทายระเบียบของผู้ใหญ่ หรือสังคม ด้วยการสร้างแบบแผนปฏิบัติของตัวเองขึ้นมาเป็นความหมายใหม่ เสนอวัฒนธรรม ทางเลือกของตัวเองขึ้นมา ซึ่งงานวิจัยนี้ก็สอดคล้องไปกับงานวิจัยของกุลภาที่ว่า วัฒนธรรม วัยรุ่นมีลักษณะที่ต้องการสร้างเอกลักษณ์ของตัวเองให้แตกต่างไปจากรูปแบบปฏิบัติเดิมใน สังคม

แต่ในทางกลับกัน ผู้วิจัยกลับมองว่า แท้จริงแล้วกลุ่มวัยรุ่นไม่ได้ต้องการต่อต้านหรือท้าทายอุดมการณ์หลัก โดยการสร้างเอกลักษณ์ของตัวเองให้แตกต่างไปจากรูปแบบเดิมในสังคม หากแต่อุดมการณ์หลักต่างหากเป็นฝ่ายต่อต้านกลุ่มวัยรุ่น เพราะความแตกต่างของยุคสมัยที่เกิดขึ้นและเติบโตอย่างที่กล่าวไว้ข้างต้น มีผลทำให้ผู้ใหญ่ยอมรับไม่ได้กับพฤติกรรมของวัยรุ่นที่เกิดขึ้น และมองว่าวัยรุ่นเป็นปัญหา เป็นผู้ท้าทายอุดมการณ์หลักของสังคม หรือแบบแผนทางสังคมไทยที่กลุ่มผู้ใหญ่เติบโตมานั่นเอง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “เรื่องเพศ” ผู้ใหญ่จะมองว่า การคลั่งไคล้ดารานักร้องเป็นเรื่องที่ไร้สาระ การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่ผิดปกติ การแต่งกายเซ็กซี่ ออกเที่ยวกลางคืน การมีคู่อรักและมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมและเป็นปัญหา

ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว จากการวิเคราะห์เนื้อหาและการสัมภาษณ์ พบว่าเด็กวัยรุ่นเพียงแค่อายากเด่นดัง อยากทำให้คนสนใจ ให้คนอื่นชอบ ยอมรับว่าเขา “เจ๋ง” (HIP) เลยพยายามทำตัวแตกต่าง และสร้างกลุ่มของตัวเองขึ้นมาเท่านั้นเอง

พฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่นที่ถูกมองว่าเป็นการต่อต้านหรือท้าทายอุดมการณ์หลักนั้น สามารถอธิบายในแง่มุมมองที่นอกเหนือจากแนวคิดวัยรุ่นและวัฒนธรรมวัยรุ่น คือแนวคิดเกี่ยวกับยุคหลังสมัยใหม่

ยุคหลังสมัยใหม่ หรือ Postmodern นั้น เป็นตัวสะท้อนที่ชัดเจนภายใต้ภาพของสังคมปัจจุบันที่เปราะบาง แตกต่าง หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มวัยรุ่นที่มักจะทำอะไรแตกต่าง หรือมีลักษณะของการไร้ระเบียบ แสดงออกผ่านการแต่งกายที่หวือหวา แปลกประหลาด เช่น การเจาะสักร่างกาย แฟชั่นทรงผม การแต่งกายที่แปลกสุดขั้ว

Hebdige (1988) กล่าวถึงยุคหลังสมัยใหม่ ว่าเป็นตัวบ่งบอกพฤติกรรมแบบใหม่ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามแบบแผนอย่างเดิมที่เคยมีมา ปฏิเสธความจริงสมบูรณ์ โดยเชื่อว่า มนุษย์ทุกวันนี้อาศัยอยู่ในโลกแห่งปรากฏการณ์ที่ไม่มีความลึกลับ หรือเป็นโลกเสมือนจริง ที่ความจริงถูกแทนที่ด้วยภาพลักษณ์และภาพลักษณ์ถูกแทนที่ด้วยภาพนิมิต ซึ่งก็คือความเกินจริงนั่นเอง ดังนั้น จะพบพฤติกรรมของวัยรุ่นที่อธิบายได้โดยอาศัยแนวคิดเรื่องยุคหลังสมัยใหม่ ดังนี้

สำหรับกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงที่ต้องการได้รับการยอมรับ ถ้าตามบรรทัดฐานของสังคมเดิม จะแสดงออกผ่านการเรียนดี เป็นกุลสตรีที่ปฏิบัติตัวในกรอบของสังคม ขยันเรียน เรียบร้อย รักนวลสงวนตัว แต่ในพฤติกรรมแบบใหม่แล้ว คือการทำอะไรที่แตกต่างออกไป สร้างกลุ่มของตัวเอง เป็นผู้นำเทรนด์ (Trend-setter) แต่งตัวสวย รูปร่างดี ทันสมัย มีความสวยขาวใส แบบมายาคติความงามแบบใหม่ รู้จักการเอาอกเอาใจผู้ชาย เป็นต้น

เรื่องเพศก็เช่นกัน ตามบรรทัดฐานสังคมเดิม จะหมายถึง ความสัมพันธ์ทางเพศในลักษณะชายกับหญิงเท่านั้นจึงจะยอมรับได้ แต่ในปัจจุบัน พฤติกรรมแบบใหม่ หมายรวมถึงความสัมพันธ์ทางเพศในลักษณะชายกับชาย หญิงกับหญิง หรือแม้กระทั่งการอยู่เป็นโสดของทั้ง

ชายและหญิงก็ได้ ดังจะเห็นจากผลการวิจัยที่กลุ่มวัยรุ่นเพศที่สามเริ่มปรากฏตัวขึ้นในนิตยสารวัยรุ่น

3.3 นิตยสารวัยรุ่นกับการเป็นพื้นที่ต่อรองเสนอทางเลือกใหม่

โดยภาพรวมแล้ว พบว่านิตยสารวัยรุ่นมีบทบาทในการเป็นพื้นที่ต่อรองเสนอทางเลือกใหม่มากที่สุด โดยจะพบเนื้อหาและบทสัมภาษณ์ที่ให้การประนีประนอมเข้าหากัน ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ พยายามต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ในสังคมของวัยรุ่น โดยการยอมรับบางสิ่งจากผู้ใหญ่ และสร้างแบบแผนใหม่ของกลุ่มวัยรุ่นขึ้นมา

ประเด็นที่พบเกี่ยวกับการต่อรองเสนอทางเลือกใหม่ในเรื่องเพศ คือเรื่องการแต่งกาย เซ็กซี่, การวางตัวต่อเพศตรงข้ามหรือคู่รัก, เรื่องเพศสัมพันธ์, และการเที่ยวกลางคืน พบว่านิตยสารวัยรุ่น และวัยรุ่นผู้อ่านต่างพยายามร่วมกันหาทางออกที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่นในพฤติกรรมเรื่องต่างๆ

จากงานวิจัยพบว่า ลักษณะของสังคมไทยมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการแสดงออกของวัยรุ่นในลักษณะที่ประนีประนอม เพราะการเป็นสังคมที่เคารพผู้ใหญ่ และพ่อแม่ผู้ปกครองมีอิทธิพลโดยตรงต่อกลุ่มวัยรุ่นที่เพิ่งพ้นจากการเป็นเด็ก ที่ถึงจะอย่างไรก็ยังคงพึ่งพาพ่อแม่ผู้ปกครองในการเจริญเติบโตอยู่ จึงจะพบว่าลักษณะเนื้อหาและบทสัมภาษณ์สะท้อนประเด็นที่กล่าวต่อไปนี้ ตัวอย่างเช่น แฟชั่นการแต่งกายของวัยรุ่นจะเรียบร้อยเมื่ออยู่ในโรงเรียน หรืออาณาเขตของผู้ใหญ่ ขณะอยู่บ้านก็จะอยู่ในขอบเขตที่พ่อแม่ ผู้ปกครองยอมรับได้ แต่เมื่อออกนอกบ้านในวันหยุดวัยรุ่นสามารถแต่งตัวได้ตามใจชอบ ส่วนเรื่องการเที่ยวกลางคืน พบว่าวัยรุ่นจะสามารถไปเที่ยวกลางคืนได้ หากพ่อแม่ผู้ปกครองอนุญาตหรือเป็นผู้พาไป และมีการต่อรองในลักษณะที่วัยรุ่นต้องรู้จักป้องกันระวังภัยตัวเอง ไม่ดื่มสุรา หรือทดลองยาเสพติด ในเรื่องการมีคู่รักและเรื่องเพศสัมพันธ์ พบว่าวัยรุ่นประนีประนอม โดยต้องการให้ผู้ใหญ่ยอมรับว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติให้มากขึ้น และวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังคงยึดถือในเรื่องการรักษานวลสงวนตัวอยู่ แต่หากพูดถึงการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นแล้ว มีลักษณะความคิดไปในทิศทางที่วัยรุ่นแต่ละคนนั้นต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมเอาเอง หรือกล่าวได้ว่า ถ้าการกระทำนั้น ทำแล้วไม่เดือดร้อนต่อผู้อื่น ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคม ก็เป็นเรื่องที่ยอมรับได้

Clarke (1997) กล่าวถึงวัฒนธรรมวัยรุ่นตอนหนึ่งว่า เป็นการแสดงให้เห็นทางออกที่ประนีประนอมระหว่างความต้องการที่ขัดแย้งกัน 2 ประการ คือ 1. ต้องการสร้างและแสดงเอกลักษณ์ความเป็นตัวเอง และแตกต่างจากพ่อแม่ 2. ต้องการรักษาเอกลักษณ์ร่วมของพ่อแม่ที่เป็นพื้นฐานของพวกเขาเอาไว้

ในกรณีนี้จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับผลงานวิจัย คือ นิตยสารวัยรุ่น และวัยรุ่นต่างช่วยกันสร้างพื้นที่ในการเข้าอกเข้าใจวัยรุ่น ที่เกิดและเติบโตมาภายใต้ความแตกต่างของโลก

ผู้ใหญ่และโลกของเด็ก การหาทางออกที่ประนีประนอมและเหมาะสมสำหรับวัยรุ่นในการใช้ชีวิต ได้อย่างปกติสุขในโลกของผู้ใหญ่ โดยที่โลกของเด็กวัยรุ่นนั้นก็ไม่ได้ได้รับการต่อต้านจากสังคม

นอกจากนั้น ยังพบการต่อรองเรื่องภาพตัวแทนของผู้หญิงกับเรื่องเพศอีกด้วย ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า ภาพตัวแทนที่ปรากฏให้เห็นในนิตยสารวัยรุ่น ที่เป็นสิ่งสะท้อนภาพผู้หญิงที่ถูกติดกับความเป็นโลกมายาหรือความฝันล่องลอยนั้น เป็นภาพตัวแทนที่เกิดจากผลผลิตของสื่อที่เลือกสรรภาพบางส่วน และภาพตัวแทนที่ถูกเลือกสรรนั้น ยังเป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาจากปรากฏการณ์ของระบบทุนนิยมที่หวังผลกำไร โดยการนำเอาภาพตัวแทนของผู้หญิงที่ถูกแฝงไปด้วยเพศรสและจินตนาการทางเพศไปปรากฏอยู่ในทุกๆ สื่อ ไม่เว้นแม้แต่ นิตยสารวัยรุ่นที่ผู้หญิงเองเป็นศูนย์กลาง

อย่างไรก็ดี พบว่าภาพของผู้หญิงในนิตยสารวัยรุ่น เป็นลักษณะการต่อรองภาพตัวแทนของผู้หญิงที่นำเสนอแตกต่างจากสื่อกระแสหลักที่มีลักษณะอำนาจของผู้ชายเป็นใหญ่ ในนิตยสารวัยรุ่นภาพผู้หญิงปรากฏในลักษณะที่ต่อรองอำนาจกับเพศชาย ความสัมพันธ์ชายหญิงที่ให้ความสำคัญกับผู้หญิงว่าเป็นสิ่งที่คู่กับผู้ชาย เป็นความสมดุลที่ต้องให้ความสำคัญชายหญิงเท่าเทียมกัน แต่ในภาพรวมแล้ว ก็มีอาชีพพิเศษได้ว่า ภาพตัวแทนของผู้หญิงในนิตยสารวัยรุ่นยังคงสะท้อนภาวะอำนาจอันเป็นรองจากผู้ชาย ที่ต้องการผู้ชายมาเป็นตั้งเสาหลักในชีวิต ซึ่งหากมองย้อนกลับไปยังแนวคิดสตรีศึกษาแล้ว จะพบว่า “สื่อ” ยังคงเป็นคำตอบในการปรากฏภาพตัวแทนผู้หญิงแบบเดิมๆ ผลิตซ้ำ ตอกย้ำ และรักษาให้คงอยู่ได้ตลอดเวลา

บทสรุปเรื่องพื้นที่ของนิตยสารวัยรุ่นในการสร้างความเห็นพ้อง ทำทลายอุดมการณ์หลักของสังคม และต่อรองเสนอทางเลือกใหม่นั้น ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ขอตั้งข้อสังเกตว่า “วัยรุ่น” เป็นเพียงระยะเวลาช่วงหนึ่งของชีวิต ผู้วิจัยพบว่ามียุโรปจำนวนมากที่เคยอ่านนิตยสารวัยรุ่นในช่วงเวลาที่เป็นวัยรุ่นและเลิกติดตามอ่านเมื่อโตขึ้น แสดงให้เห็นว่านิตยสารวัยรุ่นเป็นเพียงพื้นที่ที่วัยรุ่นใช้ในการเปลี่ยนผ่านช่วงเวลาหนึ่งที่สับสนและค้นหาตัวเอง เมื่อเติบโตขึ้นก็จะก้าวผ่านไป หากในขณะเดียวกัน สิ่งที่วัยรุ่นได้รับจากสื่อต่างๆ รวมทั้งนิตยสารในขณะที่เป็นวัยรุ่นนั้น จะเป็นสิ่งที่ยังคงติดตัววัยรุ่นเหล่านี้ จนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่

องค์ความรู้จากงานวิจัย

จากงานวิจัยเรื่อง “จินตนาการทางเพศของผู้หญิงผ่านนิตยสารวัยรุ่น” สามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ดังนี้

1. นิตยสารวัยรุ่นเป็นสิ่งสะท้อนการมีตัวตนอยู่จริงของกลุ่มวัฒนธรรมวัยรุ่น โดยแสดงให้เห็นถึงลักษณะของกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิง ที่เป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มวัฒนธรรมวัยรุ่นอีกทอด

หนึ่ง และในขณะเดียวกัน กลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงเองนั้น ก็ยังสามารถแยกย่อยไปได้อีกหลายส่วน ซึ่งการที่นิตยสารวัยรุ่นเป็นตัวสะท้อนการมีตัวตนของวัยรุ่นผู้หญิงนั้น ได้แสดงให้เห็นถึงพลังของกลุ่มวัยรุ่นหญิง และแสดงให้เห็นถึงลักษณะ พฤติกรรม ค่านิยม วิถีชีวิต เรื่องความรัก และจินตนาการทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นผู้หญิงได้อีกทางหนึ่ง

2. ความแตกต่างหลากหลายของผู้คนภายใต้การเกิดและเจริญเติบโต ในช่วงยุคสมัยที่แตกต่างกันนั้น เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นการตีความ การให้ความหมาย และขอบเขตการยอมรับ เรื่องเพศที่แตกต่างกันไป งานวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นความแตกต่างดังกล่าว ดังนั้น จึงควรมองเรื่องเพศกับวัยรุ่นในมุมมองใหม่ ที่อยู่บนพื้นฐานความเข้าใจร่วมกัน ในการปฏิบัติตัว และพฤติกรรมของวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศ

3. เรื่องของจินตนาการทางเพศ โดยเฉพาะจินตนาการทางเพศสำหรับผู้หญิงแล้ว เป็นเรื่องที่ต้องทำการศึกษา และทำความเข้าใจกันให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากเรื่องเพศสำหรับผู้หญิงในสังคมไทยแล้วแทบจะเป็นเรื่องที่ถูกปิดตายมาโดยตลอด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำการศึกษาภายใต้แนวคิดแบบสตรีนิยม ที่ให้ผู้หญิงเป็นศูนย์กลางความรู้นั้นเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะเป็นการนำเสนอข้อมูล เพื่อใช้ในการสร้างสมดุลระหว่างชายและหญิงภายใต้สังคมโดยรวม

4. จากงานวิจัยพบว่า พ่อ แม่ และผู้ปกครองมีความสำคัญกับวัยรุ่น เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองในสายตาของวัยรุ่น ถือเป็นกรอบทางสังคมไทยที่วัยรุ่นให้ความเคารพ เชื่อฟัง ดังนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่นจึงควรให้ความสำคัญ และดูแลวัยรุ่นในปกครองด้วยความใส่ใจ และเข้าใจ ดูแลวัยรุ่นกับสื่อต่างๆ ที่วัยรุ่นเปิดรับว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ นอกจากนี้ ผู้ปกครองต้องมีความรู้เท่าทันสื่อ เพราะในโลกปัจจุบันสื่อประเภทต่างๆ มีพัฒนาการและเทคโนโลยีก้าวหน้ารวดเร็ว ทำให้สื่อถูกส่งต่อและมีผลต่อผู้รับสารเร็วขึ้น สะดวก และง่ายขึ้น

ข้อจำกัดในงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ พบว่ามีข้อจำกัดในงานวิจัย คือในส่วนของ การสัมภาษณ์นั้น พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เปิดรับสื่อที่หลากหลาย ทั้งจากโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และสื่ออื่นอีกมากมาย ในขณะที่เดียวกัน การเปิดรับสื่อนิตยสารก็มีหลากหลายมากกว่าการอ่าน เฉพาะนิตยสาร*เธอกับฉัน* และหรือ *The Boy* จึงอาจเกิดข้อมูลที่ไม่ได้ผลโดยตรงมาจากนิตยสารวัยรุ่นได้

ซึ่งผู้วิจัยได้แก้ไขโดยการคัดเลือกผู้ให้สัมภาษณ์ที่ติดตามอ่านนิตยสาร*เธอกับฉัน* และหรือ *The Boy* มานานกว่า 6 เดือนขึ้นไป และในช่วงที่ทำการสัมภาษณ์จะพยายามให้เกี่ยวข้องกับประเด็นไปที่นิตยสารวัยรุ่นทั้งสองฉบับดังกล่าวให้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. จากการทำงานวิจัย ทั้งวิเคราะห์เนื้อหา และส่วนของการสัมภาษณ์ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นผู้ติดตามอ่านนิยายสารโดยส่วนใหญ่ มักจะเป็นกลุ่มผู้ติดตามคลังไคล์ศิลป์ หรือแฟนคลับอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งน่าติดตามถึงความสนใจของกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ ว่ามีลักษณะเป็นเช่นไร นอกจากนั้นกลุ่มวัยรุ่นเพศที่สาม ซึ่งเป็นกลุ่มผู้อ่านนิยายสารวัยรุ่นอีกกลุ่ม ก็นับว่าเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์อย่างชัดเจน จึงน่ามีการศึกษาลักษณะของกลุ่มผู้อ่านกลุ่มนี้ด้วย

2. นิยายสารวัยรุ่นในปัจจุบัน มีการเกิดขึ้น และสูญหายไปภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว พบว่านอกเหนือจาก *The Boy* และ *เธอกับฉัน* แล้ว ยังไม่พบนิยายสารวัยรุ่นชื่อฉบับใด มีอายุการวางจำหน่ายในระยะเวลาที่ยาวนานได้เท่า จึงเป็นที่น่าสนใจว่านิยายสารวัยรุ่นจำพวกอื่น มีลักษณะการนำเสนอจินตนาการทางเพศเป็นไปในทิศทางใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กันยา สุวรรณแสง. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น, 2540.

กาญจนา แก้วเทพ ดร. ความเรียงว่าด้วยสตรีกับสื่อมวลชน. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

กาญจนา แก้วเทพ ดร. สถานภาพแห่งองค์ความรู้เรื่องบทบาทสื่อมวลชนกับการพัฒนาเด็กเยาวชน และครอบครัว. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.), สิงหาคม 2540.

กาญจนา แก้วเทพ ดร. สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.

กาญจนา แก้วเทพ ดร. Stuart Hall: สื่อมวลชนและระบบของรหัสแห่งความหมาย. โลกของสื่อลำดับที่ 1 ฉบับ "สื่อมวลชนในปี 2000". ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

กาญจนา แก้วเทพ ดร. และวิลาสินี พิพิธกุล. รายงานผลการวิจัยการสำรวจสถานภาพแห่งองค์ความรู้เรื่อง "สตรีกับสื่อมวลชนในประเทศไทย" พ.ศ. 2520-2535. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยราชดาภิเชกสมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

กิตติ กันภัย. ลักษณะของการสร้างฝันจินตนาการทางเพศในสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

กุลภา วจนสาระ. การก่อตัวของวัฒนธรรมวัยแรกรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

แคสเสด (นามแฝง). จินตนาการทางเพศ อีสระของผู้หญิง. Men & Women, นิตยสาร M, สิงหาคม 2544.

โครงการสื่อสันติภาพ. จินตทัศน์ทางสังคมในภาษาสื่อมวลชน. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

- จรัส ศิริพานิช. การใช้จุดแว้วอนทางเพศในภาพยนตร์โฆษณาทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- จริญญา นิลแพทย์. การรับข่าวบันเทิงกับทัศนคติของเด็กวัยรุ่นในเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2541.
- จันทน์ เจริญศรี. โพสต์โมเดิร์น & สังคมวิทยา. สำนักพิมพ์วิภาษา, สิงหาคม 2544.
- จุฑามาศ กิรติกสิกร. รูปแบบการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่นกับการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ชาติวุฒิ วัจวล. อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับ
มัธยมปลายในโรงเรียนสหศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนใน อำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. แฟร์ดีนึ่ง เดอ โซซัวร์ กับพัฒนาการของวิธีการหาความรู้แบบโครงสร้าง
นิยม. วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 เดือนมิถุนายน-
พฤศจิกายน 2543.
- ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์ และคณะ. นิเทศศาสตร์กับเรื่องเล่าและการเล่าเรื่อง. โครงการสื่อสันติภาพ
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ธนชัย วิทยาคุณสกุลชัย. การวิเคราะห์ “เซ็กซ์ แอพฟีล” ในภาพโฆษณาทางนิตยสาร.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาบัณฑิต, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2541.
- ธีระ นุชเปี่ยม. การเมืองโลกหลังสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : ศิลป์สยามบรรจภัณฑ์การพิมพ์ บจ., 2541.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. วิทยาศาสตร์สวมกางเกง. มติชนสุดสัปดาห์, ฉบับที่ 1086 วันที่ 11 มิถุนายน
2544.
- นิภา จีรภัทร์. การควบคุมเรื่องเพศในผู้หญิงไทยปัจจุบัน: กรณีศึกษาการควบคุมเรื่องเพศในวัยรุ่น.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

- ปรีตตา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล. เผยแพร่ร่างกาย. โครงการจัดพิมพ์คปไฟ, 2541.
- ปาริฉัตร มั่นคง. ทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อโฆษณาและสินค้าที่แสดงออกเกี่ยวกับกามารมณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534.
- ปิยฤดี และไชยยนต์ ไชยพร. เช็ทส์: กิจกรรมที่คุณชอบทำ แต่ไม่ชอบพูด และชื่ออื่นๆ. เผยร่าง พรางกาย: ทดลองมองร่างกายในศาสนา ปรัชญาการเมือง ประวัติศาสตร์ ศิลป และ มานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คปไฟ, 2541.
- พจนีย์ พจนะลาวัฒน์. เนื้อหาและการสะท้อนค่านิยมในนิตยสารวัยรุ่น เธอกับฉัน เดอะบอย ฮาร์ท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์ ผศ.ดร. พัฒนาการวัยรุ่น. บริษัท ต้นอ่อน แกรมมี่ จำกัด, กรุงเทพฯ, 2539.
- ภาวณา เหวียนระวี. จริงหรือเปล่าที่ผู้ชายเลือก "เช็ทส์" ขณะที่ผู้หญิงเลือก "รัก". บางกอกโพลีทีฟ ,ฉบับที่ กุมภาพันธ์ 2544, องค์การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการสาธารณสุข (PATH).
- ภาวณา เหวียนระวี. วิถีแห่งเพศ 2001. บทความแสดงความคิดเห็นในจดหมายข่าว "บางกอกโพลีทีฟ" ,ฉบับที่ 8 มกราคม 2544 ในโครงการ "กรุงเทพฯ เข้าใจเอตส์", องค์การพัฒนา เทคโนโลยีเพื่อการสาธารณสุข (PATH).
- ยศ สันตสมบัติ ศ.ดร. พรอยด์ และพัฒนาการของจิตวิเคราะห์จากความผันสู่ทฤษฎีสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช. วาทกรรมสื่อมวลชน. วิกฤตสื่อมวลชน ชุด โลกาภิวัตน์ ลำดับที่ 8 (ยุค จักรวรรดินิยมวัฒนธรรม). สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและมูลนิธิภูมิปัญญา, 2541.
- รัชนี นพเกตุ รศ. มนุษย์: จิตวิทยาทางเพศ. สำนักพิมพ์ ปรกาศพริก, กรุงเทพฯ: 2542.
- ลักขณา ปันวิชัย. เด็กไทยพันธุ์ใหม่ ผู้ใหญ่เพาะเชื้อ. เรื่องจากปก, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, ฉบับที่ 8 ประจำวันที่ 20-26 ก.ค. 2544.
- วรินทรา ไกยรวงศ์. มิติแห่งการบริโภคที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

วิทยา พานิชล้อเจริญ. การสร้างความเป็นจริงทางสังคม เกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงความรักยุคหลังสมัยใหม่ในมิวสิควิดีโอเพลงไทยสากล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ศักดิ์ชัย ศรีสอน. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารของนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ศิริกุล อิศรานุกักร์ และวรรณ เตชวณิชย์พงศ์. ทบทวนสถานการณ์: พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนอายุ 6-24 ปี ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา พ.ศ.2532-2542. เจริญดีการพิมพ์, มิถุนายน 2543.

สายพิน ศุภทรมงคล และคนอื่นๆ. สำรวจทัศนวิสัยร่างกาย. เผยร่าง พรางกาย: ทดลองมองร่างกายในศาสนา ปรัชญาการเมือง ประวัติศาสตร์ ศิลป และมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คอบไฟ, 2541.

สุชา จันทน์เอม รศ. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

สุชาดา จักรพิสุทธิ์. จินตนาการทางเพศ. นิตยสารศิลปวัฒนธรรม, ฉบับเดือนสิงหาคม 2544.

สุนีย์ แวมณี. เครือข่ายการแพร่กระจายของสื่อที่นำเสนอเรื่องราวทางเพศในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

อรสม สุทธิสาคร. เด็กพันธุ์ใหม่วัย X, Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000. สำนักพิมพ์สารคดี, กรุงเทพฯ, 2543.

Cara Birnbaum. ใช้จินตนาการทางเพศให้เป็นประโยชน์. Sex Sense. นิตยสาร Cosmopolitan ฉบับเดือนพฤษภาคม 2544.

ภาษาอังกฤษ

Brake, Michael. Comparative Youth Culture: The Sociology of youth cultures and youth subcultures in America, Britain and Canada. 1990.

- Clarke, John and others. Subcultures, cultures and class. The Subcultures Reader. Ken Gelder and Sarah Thornton, Routledge, 1997.
- Fornas, Johan and Bolin, Goran. Youth Culture in Late Modernity. London: SAGE, 1995.
- Garner, Ana, Sterk, Helen M., and Adams, Shawn. Narrative Analysis of Sexual Etiquette in Teenage Magazines. Journal of Communication 1998.
- Hendrick, Susan S. and Hendrick, Clyde. Romantic Love. Sage Publications, 1992.
- Hermes, Joke. Reading Women's Magazine. Polity Press, 1995.
- Hollows, Joanne. Feminism, femininity and popular culture. Manchester University Press, 2000.
- McRobbie, Angela. Feminism and Youth Culture: From Jackie to Just Seventeen. The Macmillan Press, 1991.
- Macdonald, Myra. Representing women. Edward Arnold, 1995.
- Laplanche, Jean and Pontalls, Jean-Bertrand. Fantasy and the origins of sexuality. Formation of fantasy, 1986.
- Walkerdine, Valerie. Popular Culture and the Eroticization of Little Girls, Cultural Studies and Communications. 1996.

แหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

- ทิพย์วัลย์ คงประพันธ์. "เซ็กส์" เรื่องไม่ธรรมดาของธรรมชาติ. Manager Online. [online] แหล่งที่มา: www.manager.co.th, 1 สิงหาคม 2544.
- รัชชัย กฤษณะประกรกิจ นพ. การเปลี่ยนรูปพลังงานทางเพศ. ฝ่ายโรคเอดส์และการศึกษา โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา. [online] แหล่งที่มา: www.clinicrak.com, 8 มกราคม 2541.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. "สังวาส" ในความหมายที่มากกว่า "ร่วมประเวณี". Manager Online. [online] แหล่งที่มา: www.manager.co.th, 26 สิงหาคม 2544.

สมเกียรติ ตั้งนะโม. ความเป็นมาเกี่ยวกับเรื่องโป้-เปลือย-ลามก-อนาจาร. ห้องเรียนสนทนา มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน. [online] แหล่งที่มา: www.geocities.com/midnightuniv, 10 สิงหาคม 2543.

ห้องเรียนสนทนา มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน. (ถอดเทปสนทนา) กระบวนวิชา กามารมณ 101 เช็กส์เซิง สร้างสรรค์. สำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. [online] แหล่งที่มา: www.geocities.com/midnightuniv, 4 กันยายน 2542.

Bark, Bethann. "Them" vs. "Us" - Music, Youth and the Struggle for Identity. [online] Available from: www.cultsock.ndirect.co.uk, August 21, 2001.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวเจิมสิริ เหลืองศุภภรณ์ เกิดเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ.2519 ที่ กรุงเทพมหานคร เข้าศึกษาระดับชั้นอนุบาลถึงมัธยมต้น ที่โรงเรียนลาซาล บางนา จากนั้น ศึกษาต่อในระดับมัธยมปลายที่โรงเรียนราชวินิต บางแก้ว

ในปี พ.ศ. 2537 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตร นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย